

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 131

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Pars aestivalis de tempore

[urn:nbn:de:bsz:31-40541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40541)

Cincipit tempus Estinale. In festo dominice resurrectionis. Ad vesperas sup psalmos an. Alleluia. viii. Capmad Colosenses. iij.

Sur-
rexisit cu
christo que
sursus sunt
querite vbi
christus est
in dextera

dei sedens: que sursum sunt
sapite: non q super terrani.
Deo gras. **R.** Angelus do
mini locut⁹ est. **vr infra. xi.**
Hy⁹. Ad cenā agni. **fo. lxi.**
R. Exurge gloria mea alla.
Exurgā diluculo alla. **Ad**
mag. an. Vespere autē sab-
bati q lucefcit in prima sab-
bati: venit maria magdale-
na z altera maria videre se-
pulchrum alleluia. **Oratio.**

Eus q hanc sacra-
tissimā noctē glo-
ria dnice resurre-
ctiois illustras: cō-
serua in noua familie tue p
gente adoptionis spiritum
quē dedisti: vt ex opere z mē-
te renouati / pura tibi exhi-
beant seruitutē. Et fa⁹ per
eundem. in vnitāte eiusdem

virgine vsq ad ascensionem
dñi exclusiue dī sequens an
Regina celi letare alla: q̄s
quē meruisti portare alla: re-
surrexit sicut dixit alla: oza
pro nobis deū alla. **R.** Lau-
de dei genitrix virgo maria
alla: Quia surrexit filius tu-
us alla: **Oramus.**

Oratia tuam dnice men-
tibus nr̄is infunde: vt
qui angelo nunciāte xpi fi-
lii tui incarnationē cognoui-
mus: per passionē ei⁹ z cra-
cem / ad resurrectionis glo-
riam perducamur. Per eun-
dem xpm dñm. nr̄m. Amē.

C Inuita Alla alla alla. **p.**
Venite. Hy⁹. Te lucis auc.
fo. lxiij. In. i. noct. an. Alla.
viii. ps. i. **Itūs vir. fo. i. p. ii.**
Quare fre. fo. i. ps. iij. **Luz**
inuocare. fol. i. ps. viij. **Dñe**
dñs. fo. ii. ps. xi. **Saluū me**
fac. fo. iij. ps. xv. **Conserua.**
fo. iij. p. **In resurrectione**
tua xpe alla: **Lelū z terra le-**
tent alla. **R. i.** **Maria mag-**
dalena z altera maria ibant
diluculo ad monumentū: et
dicit illis angelus: quē que-
ritis non est hic: surrexit si-
cut locut⁹ est. **Precedet vos**
in galileam / ubi eum videbi-
tis alla alla. **R.** **Cito euntes**
dicite discipulis ei⁹ z petro

quia surrexit dñs. **Precedet**
Re. ii. Surgēs iesus dñs nr
 et stans i medio discipulorū
 suoz dixit/par vobis alla.
 Gausi sūt discipuli viso do-
 mino alla. **Re. ii.** Surrexit dñs
 de sepulchro q̄ pro nobis pe-
 pēdit in ligno. **Gausi.** **Re. iii.**
 Virtute magna reddebant
 apostoli. Testimoniū resur-
 rectionis iesu x̄p̄isti domini
 nostri alla alla. **Repleti** q̄-
 dem spiritu sancto loqueban-
 tur verbum dei cum fiducia.
 Testimoniū resurre. **Re. iiii.**
 Christus resurgens ex mor-
 tuis iam non moritur: mors
 illi vltra non dominabitur.
 Quod em̄ mortuus est pec-
 cato/mortuus est semel q̄d aut
 viuit/viuit deo alla. **Re.** **Re-**
ortuus est em̄ propter delicta
 nostra: et resurrexit propter
 iustificatiōē nostrā. **Quod**
em̄. **In secundo noct. an.**
Alleluia. viii. ps. xxiii. Dñs
 est terra. **fo. vii. ps. xxvi.** Do-
 minus illuminatio. **fol. viii.**
ps. xxii. Exaltabo te domi-
 ne. **fo. ix. ps. xl.** Beatus qui
 intelligit. **fol. xiiii. ps. lxxv.**
Notus in iudea. **fo. xxi. ps.**
lxxxvii. Dñe de salutis. **fo.**
xxx. Re. Surrexit dñs de alla
 Et apparuit symōi alleluia
Re. v. Tulerunt dñm meū et
 nescio vbi posuerunt eū: ait
 ei angelus. Noli flere maria
 surrexit sicut dixit: precedet
 vos in galilea: ibi est videbt-
 tis alla al. **Re.** Dum ergo fle-
 ret inclinavit se et prospexit
 in monumentum: viditq̄ du-
 os angelos in albis sedētes
 qui dicunt ei. Noli fle. **Re. vi.**
Expurgate vetus fermentū
 vt sitis nova conspersio: ete-
 nim pascha nostrum immo-
 latus est christus: itaq̄ Epu-
 lemur in domino alleluia. **Re.**
 Non in fermento malicie et
 nequitię: sed in azymis sine-
 ritatis et veritatis. **Epule-**
mur. **Re. vii.** Ecce vicit leo de
 tribu iuda: radix dauid ape-
 rite librum: et solvere septem
 signacula eius. Alleluia al-
 leluia alla. **Re.** Et vnus de se-
 nioribus dixit mihi: ne fle-
 ris dignus est agnus qui oc-
 cisis est accipere potestates
 et fortitudinē. **Alfa.** **Re. viii.**
Si conresurrexistis cū chri-
 sto que sursum sunt querite:
 vbi christus est i dextera dei
 sedens. **Que** sursum sunt sa-
 pite non que super terrā alla
Re. **Reortuus** enim estis et vita
 vestra abscondita est cū chri-
 sto. **Que** sursum. **In. iiii.**
noct. an. Alleluia. **viii. Can-**
tica. **Quis** est iste. **fo. lxxi. s.**

Surrexit dñs de ſepulchro
 alla. Qui pro nobis pepen-
 dit in ligno alla. **Be. ii.** Sur-
 rexit paſtor bon⁹: qui poſuit
 animā ſuā pro ouibus ſuis.
 Et p ſuo grege mori digna-
 tus eſt alleluia alleluia allā.
Chriſtus dilexit nos ⁊ la-
 uit nos a peccatis noſtris in
 ſanguine ſuo. Et p ſuo. **Be. x.**
 Angelus dñi deſcēdit de ce-
 lo et accedens reuoluit lapi-
 dem/ et ſuper eum ſedit et di-
 xit mulieribus nolite time-
 re: ſcio enim quia crucifix⁹
 queritis. Jam ſurrexit: ve-
 nite et videte locum vbi po-
 ſitus erat dominus alla. **Be. 9.**
 Angelus domini locut⁹ eſt
 mulieribus dicens: quē que-
 ritis an ieſum queritis? Haec
 ſurrexit. **Be. xi.** Angelus do-
 mini locutus eſt mulieribus
 dicens: quem queritis an ie-
 ſum queritis: iam ſurrexit.
 Venite et videte alleluia al-
 leluia. **Chriſtus.** Ecce precedet
 vos in galileam ibi eum vi-
 debitis ſicut dixit vobis. Ve-
 nite. **Be. xii.** Dum tranſiſſet
 ſabbatum maria magdale-
 na et maria iacobi ⁊ ſalome
 emerunt aromata. Et ve-
 nientes vngerent ieſum alle-
 luia alleluia. **Be.** Ervalde ma-
 ne vna ſabbatoꝝ veniunt ad

monument⁹ orto ſam ſole.
 Et veniētes. **Lectio prima.**
Sermo beati marini epi.
Exultandum nobis eſt
 fratres in hac die quā
 fecit dñs continuata letitia
 et in ei⁹ feſtiuitate iugi glo-
 ria gratulandum. Nec enim
 quia nox ſolemnitati interue-
 nit gaudia noſtra preſcidit ⁊
 nec quia obſcuritas diſſiſit
 tempora vespertina: reſurre-
 ctionis lux vota interna de-
 ſeruit. Nobis em̄ heri et ho-
 die dies vnus chriſtus ipſe
 eſt: quia ſic dicit de ſaluato-
 re beatus apoſtolus. Ieſus
 chriſtus heri et hodie ⁊ ipſe
 eſt. **¶** Ergo ſi ieſus heri et
 hodie ⁊ ipſe atq; idem nobis
 ſemper eſt dies: quia in ipſo
 viuimus/ in ipſo mouemur/
 in ipſo nō morimur. Ad mor-
 rimur inq; quia lucē chriſti
 vt nulla vnq; peccati inceſſit
 obſcuritas: ita ⁊ viuētes in
 ea nulla temporis aſſumit
 vetuſtas. Letemur ergo in
 chriſti reſurrectionis die: cō-
 munitis enim omnium: cōmū-
 nis eſt noſtra letitia. Cōmū-
 nis plane: quia omēs illo re-
 ſurgente ſurreximus. Om-
 niuz enim reuixit ſaluti: qui
 pro omnium peccatis addi-
 ctus eſt paſſioni. Tu autē. **Be.**

In festo

Resurrexit igitur salua-
tor a mortuis. Et no-
ua res et mira: sed habet hec
assertio veritatē. Nam vt ta-
ceam pphetarū oracula: an-
gelorū ministeria: aperta se-
pulchri penetralia: ipsū do-
minū post resurrectionē cū
discipulis loquentē conuer-
santē edentē: thomā quoque
clauorū vulnera etiā digito
cōtrectantē: vt hec oīa pre-
termittā: tamen fidē nostrā
cōfirmat impietas iudeorū.
Nā sufficit ad credulita-
tem nobis: eorū nimīū cau-
ta crudelitas. Quo enī dili-
gētius custodierūt tumulū
eo cōstat illū manifestū sur-
rerāte: quo plures apposue-
re custodes: eo plures testi-
um relinquere. *Luce. 24. 11.*

In hoc procurauit di-
uina puidētia: vt re-
surrectioni dñice nō solū an-
gelū nō solū discipulū: sed et
testimonium perhiberēt quōd
est amplius inimici. Liben-
tius ergo accipiunt: quod eū di-
ligētius obseruauerūt. **C**re-
dimus enim sub tot custodi-
bus potuisse illū prodire: et
tūc quōd perire: et de tumulo
ture dñi p̄gredi: quōd discipu-
lorū fraude subducti. Tanta
enī sollicitudine sepulchri

obstruxit impietas: vt id nō
preualeret manus humana
destruere: nisi sola virtus re-
surrectionis aperiret. *Luce.*

Dicitur et dicitur *Luce. 24. 11.*
Fictus euāgelista de-
scendēte angelo magno ter-
ram tremore fuisse commo-
tam: vt fundamenta tumuli
mouerent: et percussos pau-
re custodes: et qui venerant
custodire mortuum esse fa-
ctos vt mortuos. **U**t mor-
tuos inquit. Dignū plane iu-
diciū: si cum iustus resurgit
p̄ctorē emoritur: cum reuol-
uit scit innocēs / eius interficit
inimicus. Nam ideo nec p-
gredientē dñm cernere po-
tuerūt: quia criminofas men-
tes terrore opprēsserat: dum
sustinere fulgorem resurre-
ctionis rutilū non valebant
Luce. 24. 11.

Tu autem do. *Luce. 24. 11.*
Malore ergo sollicitu-
dine pharisaei domi-
num custodierunt mortuū:
quōd viuū sunt p̄secuti. Si qui-
dem causa illos maior vige-
bat. Intelligebāt enim faci-
lius fuisse apud superos eū
despicī: quōd redeuntē ab infē-
ris posse cōtēntē: et quōd tūc p̄-
dicans facile potuerit occi-
di: nunc autē resurgēs iā nō
possit occidi / dicente ap̄lo.

Resurgēs aut̄ tam non moritur: mors illi ultra nō dñābitur. Custodiebāt ergo eū sollicitē in sepulchro: p̄sertim q̄a se die tertia dixerat surrecturū. Custodiebāt autem sollicitē ī sepulchro: q̄ necesse illis erat eū tam non doctore timere sed iudicem. Iudicē inq̄ nō sūt tantū/ s; et crudelis sentētie sue quā filios posteros suos suisce lerib⁹ addixerūt dicentes: sanguis hui⁹ sup nos/ z sup filios nostros. Tu. **Rec. vi.**

Quidelis sub tali sentētia impietas iudeorum: q̄ facinore suo non p̄sentēs solū liberos dāpnat: sed etiā nondū natos occidit. Quantos enī hac voce ad cōscientiā facinoris vocat⁹: quos conscientia criminis non tenebat. Crudelis inq̄ impietas: q̄ posteros ante in reatū vocat⁹/ q̄ producat in lucē: vt prius futuris cōtingeret peccare q̄ vivere. Cruēti plane genitores qui ante parricide facti sūt q̄ parentes: z ante eos socios suis scelerib⁹ assūpserūt quos vtrū sanguinis participes possent habere nescirent. Nō igit̄ mirandū est si in saluatore tā crudeles fue-

runt: qui extiterunt in suis posteros tāz crudeles. Tu.

Enimerito in **L. vii.** hac die sc̄tus dauid sine exceptione exultandus p̄cepit et letandū in q̄ die totius mundi gaudia celebrātur. Quibus enī letandū est: q̄ oibus p̄dest: cunctis exultandum est: q̄ cunctis est salutare: z ideo nō adularoria adhibenda nec fucata letitia. Quisq̄s enī in xp̄i resurrectione letat⁹: letet potius q̄ ī xp̄o ipse surrexit. In illo enī nostra portio/ n̄a q̄ cōditio: z mortē pertulit et reuixit. Et licet nob⁹ adhuc resolutio corpusculi maneat: ceptimus tūc in xp̄o eterna vita iaz vivere. An̄ q̄nis fragilitatē nostrā acceleret imature mortis occasio: in saluatore tūc didicim⁹ prius resurgere q̄ perire. Ante enī futurus homo surrexit in xp̄o: q̄ vitā sortiret in seculo. Non enī tantū illi dñs gñationi resurrectionis prestittit gratiā in cui⁹ generationis tpe surrexit: sed etiā securis postea pp̄t hoc p̄didit: vt pri⁹ essemus de resurrectione securi/ q̄ de morte solliciti: et ante cum deo vinerem⁹ in celis: q̄ cū

hominibus conuersaremur
in terris. Tu autē. *Le. c. viii.*

In saluatore enim oēs
surreximus: oēs ad celū transi-
mū. Est enim in illo xp̄o
hoīe: ynuuscuiusq; nostrum
caro et sanguis et portio. Vbi
ergo portio mea regnat/ re-
gnare me credo: vbi dñatur
sanguis me? me sentio do-
mīari: vbi glorificatur caro
mea/ gloriosū me eē cogno-
sco. Quāuis ei peccator: de
hac tamē cōmunionē gratie
nō diffidat: quia et si pecca-
ta nos prohibēt/ substantia
nos requirit: et si delicta p-
pria nos excludunt/ nature
cōio non repellit. Nā preter
bonitatē diuinitatis peculia-
rē nobis saluator: debet affe-
ctū quia sicut deus nos in
ipso est: ita et sanguis n̄r in
illo est. Misericordiā igitur
michi prestare debet diuini-
tas: necessitudinē debet ex-
hibere affinitas. Neq; enim
tā imit̄is est dñs: vt obliui-
scatur hoīs: et nō meminerit
illi? quē ipse gestat: vt quez
causa mei suscepit: nō ei?
causa quez suscepit me req̄-
rat. Nō inq; tā imit̄is ē dñs
vt nō diligat carnē suā: mē-
bra sua: viscera sua. Atq; san-

ctus ap̄s. Nemo vnq; car-
nē suā odio habuit. Tu autē.

Le. ix. Lec. sc̄ti euāḡij mar

In illo t̄p̄e: (cū. ca. xvi)
Maria magdalene et
maria iacobi et salome/ eme-
rūt aromata: vt veniētes vn-
gerēt iesū. Et reliq̄. *Romef.*

bri gregoriū paper de ea. le.

Multis vobis lectionibus
fres charissimi per dictatū
loq̄ p̄sueui? sed qz lassescēte
stomacho ea q̄ dictauro le-
gere ip̄e nō possum: quosdā
vestrū min⁹ libenter audien-
tes intueor. Unde nūc a me
metip̄o exigere contra mo-
rē volo/ vt inter sacra missa
rū solēnia lectionem sancti
euāgeli/ nō dictādo sed col-
loquēdo edisserā/ sicq; exci-
piat vt loquimur: quia col-
locutionis vox corda torpē-
tia plusq; sermo lectiōis ex-
citat: et quasi quadaꝝ manu
solicitudinis vt euigilēt pul-
sat. **E**t quidē ad hoc opus
me sufficere posse nō video?
sed tamen vires quas ip̄erī-
tia denegat: charitas minū-
strat. Scio nanq; qui dixit.
Aperi os tuū: et ego implebo
illū. Bonū ergo op⁹ nobis
in volūtate sit: nā ex diuino
adutorio erit in p̄fectione.
Dat loquēdi ausū etiā resur-

rectis dñice tanta solēnitas: q̄ et indignū valde est vt ea die landes debitas taceat lingua carnis: qua videlicet die caro resurrexit auctoris. Tu autē. **Lectio. r.**

Ad istis fr̄es charissimi mi q̄ sc̄tē mulieres q̄ dñm fuerāt secute cū aromatis ad monumentū venerūt: et quē uiuentē dilexerāt: etiā mortuo studio hūanitatis obsequiuntur. Sed res gesta aliqd̄ in sc̄tā ecclesia signat gerēdū. Sic quippe necesse est vt audiamus q̄ facta sunt: quatenus cogitemus etiā q̄ nobis sūt ex eorū imitatio ne faciēda. **¶** Et nos q̄ i eū q̄ est mortuū credētes si odore virtutū referti / cū opinōe bonorū operū dñi q̄rimus: ad monumentū p̄fecto illi: cuius aromatis venimur. Ille autē mulieres angelos videt: q̄ cū aromatis venerunt: q̄ videlicet ille mētes sup̄nos ciues aspiciūt: q̄ cū virtutum desideria p̄ficiunt. **Lect. r.**

¶ Standū hō nobis ē q̄d nā sit q̄ i dextera sedere angelus cernit: Quid nāq̄ p̄ sinistra nisi vita presens: q̄d hō p̄ dextera / nisi vita p̄p̄tua designatur: An

scriptū est. **Leua ei⁹ sub capite meo: ⁊ dextera illi⁹ amplexabit me.** Quis igit redemptor nisi iā p̄fētis vite corruptionē trāsierat: recte angelus q̄ nunciare p̄nē ei⁹ vitā venerat: in dextera sedebat. Qui sola cādida coopertus apparuit: q̄a festiuitatis nisi gaudia nūciauit. Cādor enim vestis splēdorē denūciat nisi solēnitatis. Postre dicamus an sue? Sed vt fateamur verū et sue dicam⁹ et nisi illa quippe redemptoris nisi resurrectionis et nisi festiuitatis fuit: q̄a nos ad mortalitatem reduxit: ⁊ angelorū festiuitas extitit: q̄a nos reuocādo ad celestia eorū numerū impleuit. In sua ergo ac nostra festiuitate angelus in albis vestibus apparuit: q̄ dū nos per resurrectionē dñicā ad superna reducimur: celestis patrie dāna reparantur. **Tu. i. c. xii.**

Sed quid veniētes feminas angelus affatur audiam⁹. Nolite expauescere. Ac si apte dicat. Paueāt illi qui nō amant aduētū supernorū ciuū: pertimescāt qui carnalib⁹ desiderijs p̄si ad eorū se societate pertingere posse desperāt. Nos autē cur pertimescitis ⁊ que vestros

In festo resurrectionis.

cōcines videtis: **A**ñ z matheus angelū apparuisse describēs ait. Erat aspect⁹ ei⁹ sicut fulgur: z vestimēta ei⁹ sicut nix. In fulgure etenim terro: timoris est: i. niue autē blandimētū cādoris. **Q**uero ops deus et terribilis est pctōibus: z blandus iustis recte testis resurrectionis ei⁹ angel⁹ et in fulgure vult⁹ z in cādore habit⁹ demonstrat⁹: vt de ipsa sua specie et terreret reprobos: et mulcēt pios. **L**u. **l**ij. **Te** deum. **S**cd̄. **marcū vbi ā.**
In illo tēpore. **M**aria magdalene et maria iacobi z salome emerūt aromata: vt veniētes vngerent iesū. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad monumentum: orto iam sole. Et dicebant adinuicē. **Q**uis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respiciētes: viderūt reuolutū lapidem. Erat quippe magn⁹ valde. Et introeūtes in monumentum: viderūt iuuenē sedentē in dextris coopertū stola cādida: z obstupuerūt. **Q**ui dicit illis Nolite expauescere. **I**esū queritis nazarenū: crucifixū. Surrexit non est hic. **E**cce locus: vbi posue-

rūt eū. **S**ed ite dicite discipulis ei⁹ et petro: qz p̄cedet vos in galileā. **I**bi eū videtis: sicut dixit vobis. **A**mē. **l**ij. **T**e decet laus: te decet hymn⁹: tibi glia deo p̄ri et filio cū sancto spū in sc̄la sc̄loꝝ. **A**mē. **S**fo. **D**e⁹ qui hodierna die p̄nigenitum tuū. **v**t infra in laud. **A**d laud. **ā. n.** **A**lla. **vij.** **p̄s. r̄cis.** **D**ñs regnauit. **fo. xxxij. cūz** **reliq̄s. l. p. i. ad chorinth. v.**
Expurgate vetus fermetum vt sitis noua cōpersio sicut estis azimiz eteni pascha nostrū immolat⁹ est x̄ps. **D**eo gr̄as. **h.** **h**ieue. Surrexit x̄ps z illuxit pp̄lo suo. **A**lla. **l**ij. **Q**uē redemit sanguine suo. **A**lla. **l**ij. **A**uroꝝa lucis. **fo. lxxij. h.** Resurrexit dñs alleluia: **S**icut dixit vobis alleluia: **A**d bñd⁹ **ā. n.** **E**t valde mane vna sabbatoꝝ veniunt ad monumentū orto iā sole alleluia. **Oratio.**
Deus q̄ hodierna die eternitatis nobis aditū de uicta morte refasti: vota nostra q̄ preueniendo aspiras: etiā adinuādo prosequere. **E**t fac: **P**er eundē. **A**d. **i. ā. n.** **A**lla. **vij. Cap.** **R**egi sc̄loꝝ.

fol. xliij. *Oratio.* In hac hora.

Ad. iij. an. Alfa. v. Ep. z oratio vt in lau. B. In resurrectione. Ad. vi. a. Alfa. v. Capitulu. Ad romanos. vj.

Si cōplantati facti sumus similitudini mortis xp̄i simul et resurrectionis erimus. Deo gr̄as. *B. Surrexit dñs vere alla. Oratio.*

Quoniam quod op̄s deus ut qui resurrectionis dñice solētia colim⁹: inno- uatione tui spirit⁹ a morte aie resurgam⁹. Et fact⁹ per eundē. i. vnitatem eius. *Ad ix. an. Alfa. vij. Ep. Apo. i.*

Gratia vobis et pax ab iesu xp̄o q̄ est testis fidelis primogenit⁹ mortuorū / et princeps regū terre: q̄ dilexit nos: lauit nos a peccatis n̄is in sanguine suo. *D. g. B. Surrexit dñs de se.*

Resta quod op̄s *Oratio.* deus: vt qui resurrectionis dñice solēntia colimus: ereptionis n̄re letitiā suscipere mereamur. Et fact⁹ per eundē. *In. ij. ves. super pos. a. Alfa. viij. Ep. et oratio vt in lau. B. breue.*

Dominus aduersus se inclinatus est iam dies. *Allā. iij. B. Ad cenā ag. fo. lxx. B. Saul*

si sūt discipuli allā. *Alfo do mino allā. Ad mag. a. Xps resurgēs ex mortuis tā non moritur: mors illi vltra non dñabit: qd̄ enim viuit / viuit deo allā allā. Præsentis die bus infra octa. Inuit. hy. an. z. h. vt in nocte sc̄tā. p̄i fer. Lec. breuis. Oratio. vj.*

Ansite et reuertamur ad dñm: qz ip̄e cepit et sanabit nos: p̄ciet et curabit nos. *Atificabit nos post duos dies: i die tertia suscitabit nos: / z viuemus i cōspectu eius: sciamus sequemur vt cognoscam⁹ dñm Tu autē. B. breue. Surrexit dñs de sepulchro Allā allā B. Qui p nobis pepēdit in ligno. Allā. In. ij. noc. a. Allā. viij. Ep. ad Colo. iij.*

Mortui estis et vita vestra abscondita est cū xp̄o in deo: cum autē xp̄s apparuerit vita v̄ra: tūc et vos apparebitis cū ip̄o in gl̄ia. Deo gr̄as. *B. Surrexit dominus vere alla. Oratio.*

Resta quod op̄s et misericors deus: vt in resurrectione dñi n̄i iesu xp̄i percipiamus veraciter portionē. Et fact⁹ per eundem. *Ad lau. p̄i fer. Ad bñ. z ad mag. an. z oratio ad horas cō*

Primatis diebus infra octa.

*suetas singulis diebus pprie
Reliqua vt idie sancto. Ad
primā p totā hāc hebdoma.*

*Lpm Regi seculoz. fo. xliij.
oro. In hac hora. vt in psal*

*terio. C Scda feria. ad bñd
dict^o ā. Qui sunt hi sermo*

*nes quos cōfertis ad inuicē
ambulantes/et estis tristes
allā allā: respōdēs vnus cui
nomen cleophas dixit ei/ tu
solus peregrinus es in hie-
rusalē/ et nō cognouisti que
facta sunt in illa his diebus
allā: qđ ille dixit/ q: r dix-
erunt de iesu nazareno q̄ fuit
vir ppheta posens in opere
et sermone coram deo r om-
ni populo allā allā. Oratio.*

*D*eus q̄ solēnitate pa-
schali mūdo remedia
cōtulisti pplm tuū q̄s celestī
dono psequere: vt et pfectā
libertatē cōsequi mereat/ et
ad vitā pficiat sempiternā.
Et fa: per dñm. *Ad mag. ā.*

*Nonne cor nostrum ardens
erat in nobis de iesu dum lo-
queret nobis in via alleluia:*

*Tertia feria ad bñd^o ān.
Stetit iesus in medio disci-
pulozum suozum/ r dixit eis
pax vobis allā allā. Oratio.*

*D*eus q̄ ecclesiaz tuā no-
uo semp fetu mltipli-
cas cōcede famulis tuis: vt

sacramentū viuendo teneāt
qđ fide pceperūt. Et fa: per
dñz. *Ad mag. ā.* Obtulerūt
discipuli dño partem piscis
ass/ et fauū mellis aliā allā.

*Quarta fer. ad bñd^o ān.
Attente in dexterā nauigij
rhete/ et inuenietis allā. Pro*

*D*ñs dñice annua solē-
nitate letificas/ cōcede ppi-
tius: vt p t̄palia festa q̄ agi-
mus/ puēire ad gaudia eter-
na mereamur. Et fa: p eun.

Ad mag. ā. Hoc iam tertio
manifestauit se iesus postq̄
resurrexit a mortuis allā.

*Quinta feria. ad bñd^o ā.
Baria siabat ad monumē-
tū plorans/ vidit angelos in
albis sedentes/ et sudarium
qđ fuerat sup caput iesu al-*

*D*ñs q̄ diuersi-
tate gentiū in p̄fessio-
ne tul nois adunasti: da vt
renat: fonte baptismat: vna
sit fides mentium/ et vicietas
actionum. Et fa: p dñz. *Ad*

mag. ān. Tulerunt dominū
mentem r nescio vbi posuerūt
eū/ si tu sustulisti eum dicitō
mibi allā/ Et ego eū tollam
allā. *Sexta fer. ad bñd^o ān.*

*Andecim discipuli in ga-
lilea vidētes dominum ado-
raverunt alleluia. Oratio.*

Omnis sempiternus deus qui paschale sacramentum in reconciliationis humane federe contulisti da mentibus nostris: ut quod professione celebramus imitemur effectu. Et facta per dominum. *Ad magt an.* Data est mihi omnis potestas in celo et in terra alla.

Sabbato ad hunc. a. Cur rebant duo simul et ille alius discipulus precucurrit citius petro: et venit prior ad monumentum alleluia. *Pro.*

Quoniam quod opus deus: ut quod festa paschalia venerando egimus: per hanc contingere ad gaudia eterna mereamur. Et facta per.

In octava pasche omnia servantur ut in die sancto exceptis subscriptis. In vespas Capitulum. i. Johannis. v.

Quoniam quod natus est ex deo vicit mundum: et hec est victoria que vicit mundum dum fides nostra. d. g.

Ps. Dum transisset sabbatum. *vs. xij.* **Ad magt. a.** Cum esset sero die illa una sabbatorum: et fores essent clausae ubi erant discipuli congregati: stetit Iesus in medio: et dixit eis parvulus.

Bestia quod (bis al. oro.) Opus deus: ut quod pascha-

lia festa pegimus: hec te largiente moribus et vita tenemus. Et facta per dominum. **Leccio prima. Ex homelia beati Gregorii pape super euangelio.** Una sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum.

Sicut in sacro eloquio sancta scripturarum vel cantica canticoz pro sua magnitudine dicuntur: ita hec festivitas recte dici potest sollemnitas solennitatum. Ex hac quippe sollemnitate exemplum nobis resurrectionis datur est spes celestis patrie aperiret facta superni regni iam presumptibilis gloria. **Per** hanc electi qui quies in tranquillitatis sinu: tamen apud inferni claustra tenebantur: ad paradisi amena reducti sunt.

Quod ante passionem suam dixit: in resurrectione sua dominus implevit. Si exaltatus fuero a terra: omnia traham ad meipsum. **Die** quod traxit: quod de celestis suis apud inferos nullum reliquit. **Die** abstulit: utique electa. **Lu. xij. vs. i. die scto.**

Quod ei infideles. **ic. ii.** Quos et pro suis criminibus etiam supplicis deditos ad veniam dominus resurgendo re-pavit: sed illos ex inferni clau-

In octa.

stris rapuit: quos suos in fi
de et actib⁹ recognouit. **U**
recte etiā per osee dicitur.
Ero mors tua o mors: ero
morsus tuus inferne. **U**
nāq⁹ qd occidim⁹: agimus
vt penit⁹ nō sit. **E**x eo et eñ
qd mordem⁹: partē abstra
himus: partēq⁹ relinq⁹mus
Quia ergo i electis suis fū
ditus occidit mortē / mors
mortis extitit: qz vero ex in
ferno partē abstulit: / partē
reliq⁹: nō occidit funditus /
sed momordit infernū. **l. iiii.**

Ait ergo: **E**ro mors
tua o mors: ac si ap
te dicat / qz i electis meis te
fundit⁹ perimo: ero mors⁹
tuus inferne: qz sublatis eis
te ex parte trāssigo. **Q**ue ē
ergo ista solēnitas / q̄ infer
ni claustra destruxit: et ianu
as nobis regni celestis ape
ruit: **I**nquirat subtilius
nomē eius: requirat egregi
us predicator: videam⁹ qd
de eius estimatione denun
ciet. **A**it enī. **E**t enī pascha
n⁹ m̄ immolat⁹ est xp̄us. **S**i
igit pascha xp̄s: p̄salandum
nobis est / qd de pascha lex
loquit: vt indagem⁹ subtili
us ian de xp̄o dicta videam⁹

Myses q̄ppe **l. iiii.**
ait. **S**umēt de sāgui

ne agni ac ponēt sup̄ vtrūq⁹
postē / et in sup̄lūnarib⁹ do
mox in quibus comedēt il
lum: et edent carnes nocte
illa assas igni: et azimos pa
nes cum lactucis agrestib⁹
Nō comedetis ex eo crudū
quid / nec coctū aqua: sed as
sum tantū igni. **C**aput cum
pedib⁹ et intestinis vorabit⁹
tis: nec remanebit ex eo q̄
q̄ vsq⁹ mane. **S**i qd residu
um fuerit: igni comburetis
Ubi et addit. **S**ic autem
comedetis illum. **B**enes ve
stros accingetis: calciamē
ta habebitis in pedibus / te
nētes baculos in manibus
et cōedetis festinātes. **Q**ue
videlz cūcta magnā nobis
edificationē pariunt: si fue
rint mystica interpretatiōe
discussa. **T**u autē. **l. v.**

Quis nāq⁹ sit sanguis
agni: nō iam audien
do / sed bibendo didicistis.
Qui sanguis sup̄ vtrūq⁹ po
stem ponit: qm̄ non solū ore
corporis / sed etiam ore cor
dis haurit. **I**n vtroq⁹ et enī
postē sanguis agni est posi
tus: qm̄ sac⁹ amētum passio
nis illi: cū ore ad redēptio
nē sumit: ad imitationē quo
qz intēta mente cogitat. **N**ā
qui sic redēptoris sui sāgui

nem accipit vt imitari pas-
sionē illius necdum velit in
vno posse sanguinē posuit.
Qui etiā insup liminarib⁹
domoz ponendus est. Tu.

Quid eni spirita **sc. vi.**
Alter domus: nisi men-
tes nras accipim⁹: in quib⁹
per cogitationes habitam⁹?
Lui⁹ domus supliminare ē
ipsa intētio: q̄ preminet ac-
tioni. Qui igit intentionem
cogitatiois sue ad imitatio-
nem dñice passionis dirigit
in supliminare dom⁹ agni
sanguinē ponit. Vel certe do-
mus nostre ipsa sūt corpora
in qbus quousq; viuit⁹ ha-
bitamus. Et in suplimina-
re dom⁹ agni sanguinē po-
nim⁹: qz crucē passionis illi-
us in fronte portam⁹. De q̄
adhuc agno subdit. Et edēt
carnes nocte illa assas igni.
In nocte q̄ppe agnū come-
dimus: q̄ in sacramento mo-
do dñici corpus accipim⁹:
qñ adhuc ab inuicem nras
cōsciētias nō videm⁹. Tu.

Que tñ carnes **sc. vii.**
agni assande sunt: qz
nimirum ignis dñoluit car-
nes quas aqua coxerit: q̄s
vero ignis sine aqua excoqt
roborat. Carnes itaq; agni
nri ignis coxit: qz eum ipsa

vis passionis illi⁹ ad resur-
rectionē valētiore reddidit
atq; ad incorruptionē robo-
rauit. Qui eni ex morte con-
ualuit: videlicet carnes illi-
us ab igne durauerūt. Unde
etiā per psalmistā dicit. Ex-
aruit velut testa virt⁹ mea.
Quid eni est testa ante ignē
nisi molle lutum? Sed ei ex
igne agit vt solidet. Virtus
ergo humanitatis eius ve-
lut testa exaruit: qz ab igne
passionis ad virtutez incor-
ruptionis excreuit. Tu autē

Sed sol⁹ redē **sc. viii.**
ptoris nri percepta
sacramēta ad verā solēnita-
tē nō sufficiunt: nisi eis etiā
et bona opa iungant. Quid
eni pdest corpus et sangui-
nem ei⁹ ore percipere: et ei p
uersis morib⁹ cōtrahere? Assi-
bene adhuc ad comedendū
subdit. Et azimos panes:
cū lactuclis agrestibus. Pa-
nes quippe sine fermēto co-
medit / qui recta opera sine
corruptione vane glie exer-
cet: q̄ mādata mie sine pcti
admixtione exhibet: ne per-
uerse diripiat / qd̄ quasi re-
cte dispensat. Hoc q̄q; pcti
fermētum bone sue actioni
miscuerāt: quib⁹ pphetevo-
ce per increpationē dñs di-

cebat. Venite ad bethel ⁊ in
 pie agite: atq; post pauca: et
 sacrificate de fermentato lau-
 dem. De fermentato nanq;
 laudē imolat: qui deo sacri-
 ficium de rapina parat. **L.**

sc. ix. Scdm iohāne. Lp. xx.

In illo tpe: Cum esset
 sero die illo vna sabba-
 toꝝ ⁊ fores essent clausę vbi
 erant discipuli cōgregati: p-
 pter metuz iudeoꝝ: venit ie-
 sus: ⁊ stetit in medio et dicit
 eis. Pax vobis. Et res. **Hom.**

beati gregoriꝝ papeꝝ d. ca. f.

Prima lectio. Is huius euā-
 gelice questio animū pulsat:
 quomodo post resurrectio-
 nem corpus dominicū versū
 fuit: quod clausis ianuis ad
 discipulos ingredi potuit.
 Sed sciendū est nobis q; di-
 uina operatio si ratione cō-
 prehenditur nō est āmirabi-
 lis: nec fides habet merituz
 cui humana ratio prebet ex-
 perimentū. **S**ed hec ipsa
 redēptōis nr̄i opera que ex
 semet ipsis comprehendī ne-
 quaꝝ possunt ex alia eiꝰ ope-
 ratione p̄sanda sūt: vt rebꝰ
 mirabilibus fidem prebeant
 facia mirabilioꝝa. Illud enī
 corpus dñi itrauit ad disci-
 pulos ianuis clausis: qđ vi-
 delicet ad humanos oculos

per natiuitatem suaz clauso
 exiit vtero virginis. **Rec. r.**

Quid ergo mirū si clau-
 sis ianuis post resur-
 rectionē suā in eternū iam vi-
 cturus intrauit: qui moritu-
 rus veniēs nō aperto vtero
 vginis exiuit? Sed quia ad
 illud corpus qđ videri pote-
 rat fides intuentium dubita-
 bar: ostendit eis p̄tinꝰ manꝰ
 et latus. Palpandā carnem
 p̄buit: quā ianuis clausis in-
 trodixit. **Q**ua in re duo

mira et iuxta humanā ratio-
 nē sibi valde contraria osten-
 dit: dū post resurrectionem
 corpus suū ⁊ incorruptibile:
 et tamen palpabile demon-
 strauit. Nam et corrumpi ne-
 cesse est qđ palpā: et palpa-
 ri nō potest quod nō corrum-
 pitur. Sed miro modo atq;
 ineffabili redēptō: nosler et
 incorruptibile post resurre-
 ctionem ⁊ palpabile corpus
 exhibuit: vt monstrando in-
 corruptibile iuitaret ad p̄-
 mīū: prebēdo palpabile for-
 maret ad fidē. Et icorrupti-
 bile ergo se et palpabile de-
 monstrauit: vt p̄fecto esse
 post resurrectiones ostende-
 ret corpus suum et eiusdem
 nature: et alterius glorie.
Tu autem dñe. Lectio. ff.

Dicit eis. Pax vobis. Sicut misit me pater ego mitto vos. Pater filium misit qui hunc pro redemptione generis humani incarnari constituit: quem videlicet in mundo venire ad passionem voluit: sed tamen amavit filium quem ad passionem misit. Electos vero apostolos dominus non ad mundi gaudia: sed sicut ipse missus est ad passionem in mundum mittit. Quia ergo filius amatur a patre et tamen ad passionem mittitur: ita et discipuli amantur a domino qui tamen ad passionem mittuntur in mundo. **Lectionis.**

Itaque dicit sicut misit me pater et ego mitto vos: id est ea vos charitate diligo cum inter scandala persecutorum mitto: qua me pater diligit: quem venire ad tollendas passiones fecit. Quamvis mitti etiam iuxta naturam divinitatis possit intelligi. Eo enim ipso a patre filius mitti dicitur: quo a patre generatur. Nam sanctum quoque spiritum qui cum sit coequalis patri et isdem se filius mittere perhibet dicens. Cum venerit paracletus quem ego mitto vobis a patre. Si enim mitti solimus

do incarnari deberet intelligi: sanctus proculdubio spiritus nullo modo diceret mitti quod nequaquam incarnatus est: sed eius missio ipsa processio est qua de patre procedit et filio. Sicut itaque spiritus mitti dicitur quod procedit: ita et filius mitti non incongrue dicitur: quod generatur.

Lu. Secundum iohannem vi super.

In illo tempore. Cum esset festo die illo una sabbatorum: et fores essent clausae ubi erant discipuli congregati propter metum iudeorum: venit iesus et stetit in medio et dicit eis. Pax vobis. Et cum hoc dixisset: ostendit eis manus et pedes.

Gauli sunt ergo discipuli vestro domino. Dixit ergo eis iterum. Pax vobis. Sicut misit me pater: et ego mitto vos. Hoc cum dixisset: insufflauit et dixit eis. Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata: remittantur eis: et quorum retinueritis: retenta sunt. Thomas autem unus de duodecim qui dicitur didimus: non erat cum eis quando venit iesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli. Audimus dominum. Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibus eius signum clavorum: et mittam digitum meum in locum clavorum: et mittam manum meam

In octa. pasche.

in latus ei⁹: non credā. Et post dies octo iter erāt discipuli ei⁹ intus: et thomas cum eis. Venit iesus ianuis clausis et stetit i medio: et dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digituz tuū huc et vide man⁹ meas et affer manū tuā et mitte in latus meū: et noli esse incredulus sed fidelis. Respōdit thomas: et dixit ei. Dñs meus: et de⁹ me⁹. Dicit ei iesus. Quid vidisti me credidisti: bti q̄ nō viderūt et crediderunt. Multa quidē et alia signa fecit iesus i cōspectu discipulorū suorū: q̄ nō sunt scripta i libro hoc. Hæc autē scripta sunt vt credatis qz iesus est fili⁹ dei: et vt credentes vitā habeatis: i noie ipi⁹. Amē.

C Ad laudes. Ep̄m. et orō in primis ves. Ad bñ⁹ a. Post dies octo ianuis clausis ingressus dñs dixit eis/ pax vobis alleluia alleluia.

C Ad. iii. ep̄. et orō vt supra in primis vespis. **C** Ad. vi. Ep̄m. Ad romanos. iiii.

Iesus xps tradit⁹ est ppter delicta nra: et resurrexit ppter iustificatiōē nostrā. Deo gr̄as. **Oratio.**

Deus q̄ ad eternā vitā i xpi. resurrectio-

ne nos reparas / erige nos ad cōsedentē in dextera tua nre salutis auctore: vt q̄ ppter nos iudicandus aduenit / p nobis qz iudicaturus adueniat. Et fact⁹ per eūdē.

C Ad. ix. Cap. Ad rom. vi.

Quoniam sepulti sumus cum xpo per baptismū in mortē: vt quōd xps surrexit a mortuis p gloriā patris: ita et nos in nouitate vite ambulemus. Deo gratias. **Orō.**

Quoniam concede q̄s op̄s de⁹ vt veterē cū suis actibus hōiem deponētes / illi⁹ cōuersatiōē viuam. ad cui⁹ nos substantiā paschalib⁹ remediis transfulisti. Et fact⁹ per eūdē.

C Hic ordo capitulorū et collectarū ad. vi. et ad ix. seruabit sequētib⁹ dñicis vsqz ad ascensionē dñi. Ad ves. ep̄m et orō vt s̄ i primis vespis. Ad magt. a.

Multa quidē et alia signa fecit iesus in cōspectu discipulorū suorum alla: que nō sūt scripta in libro hoc alla. **Beati quatuor die sc̄o.** **C** Primis dieb⁹ vsqz ad ascensionē dñi: oia seruant sicut priuatis dieb⁹ infra heb⁹. pasche exceptis subseruatis. **C** Ad lau. Lij. Si resurrexistis. **Orō dñi calis.** Ad bñ⁹ et ad magt. sin

gulis dieb' asc. de resurre-
ctioe dñi. Que p oēs hebdo-
madas repetitur. In festis
tñ. xi. lectio. ex toto succum

būt. **Ad. i. Capm. Pacem
et veritatē. Oratio Dñe de?
Ad. iii. Capm. i. Petri. ii.**

Deus genus electū / re-
gale sacerdotū / gēs
sancta / populus acquisitio-
nis: vt virtutes annuncietis
eius: qui de tenebris vos vo-
cauit in ammirabile lumen
suum. Deo gratias. **Oratio.**

Deus qui oēs in chri-
sto renatos genus re-
gim et sacerdotale fecisti!
da nobis et velle et posse q̄ p̄-
cipis: vt populo tuo ad eter-
nitatem vocato vna sit fides
cordium et pietas actionū.
Et famur: Per eundem.

Ad. vi. Capm. i. Johā. iij.
In hoc cognouim' cha-
ritatem dei: qm̄ ille p
nobis animā suam posuit: et
nos debemus p fratrib' ant-
mas ponere. Deo grās.

Propterea q̄s om̄ps de' vt
qui gratiā dñice resur-
rectionis agnouimus / ipsi p
amozē spūs a moztē antere-
surgam'. Et fa: p eū. i. vni. e.

Ad. ix. Cap. i. Johā. iij.

In hoc est charitas: nō
quasi nos dilexerim'

deum / sed quoniam ipse prior
dilexit nos: et misit filiu suū
propitiationē p peccatis no-
stris. Deo gratias. **Oratio.**

Oraueat domine plebs
fidelis: et cū pprie re-
colit saluatiōis exordia / ei'
promoueat augmentis.
Et fa: per do. **Ad vespas
Capituli. Ad Romanos. vi.**

Maximus resurgens ex
mortuis iam nō mori-
tur / mozt illi vltra non domi-
nabit: q̄ em̄ mortu' est pec-
cato / mortu' est semel: q̄ au-
tē viuit / viuit deo. Deo grās

Secūda feria. Ad bñ' a.

Surgens iesus mane prima
sabbati apparuit primo ma-
rie magdalene / de qua etece-
rat septē demonia alleluia.

Ad magt. an. Iesum quem

queritis non est hic / sed sur-
rexit / recordamini qualiter
locut' sit vobis / cum adhuc
in galilea esset allā.

Per-

tia feria. ad bñ' an. In gali-

lea iesum videbitis sicut di-

xit vobis allā. **Ad magt. an.**

Surrexit enī sicut dixit do-

min' et precedet vos in gali-

leā allā: sibi eū videbitis allā

allā allā. **Quarta feria. ad**

bñ' an. Surrexit dñs de se-

pulchro: q̄ pro nobis pepena-

dit i ligno al. al. **Ad magt**

B. f.

an. Angelus autem dñi descendit de celo/et accedens reuoluit lapidē: ⁊ sedebat super eum alfa al. **Quinta feria ad bñ^o an.** Erat autem aspect⁹ eius sicut fulgur/uestimenta eius sicut nix alfa. **Ad magr^o an.** P^ote timore autem eius exterriti sunt custodes/et facti sunt velut mortui alfa. **Sexta fer. ad bñ^o an.** Et dicebant ad inuicem quis reuoluet nobis lapidē/ab ostio monumenti alfa al. **Ad magr^o an.** Et respicientes viderunt reuolutum lapidē/erat quippe magn⁹ valde al. **Sabbō ad bñ^o an.** Scio q^o iesum queritis crucifixum surrexit al. **Prima dñica post octa. pasche. Ad vespas Cpm. s. petri. ii.**

Christus passus est pro nobis vobis relinques exemplū/ vt sequamini vestigia eius: qui peccatū nō fecit: nec inuentus est dolus in ore eius. Deo gr̄as. **R.** Ego sicut vitis. **vt lra. ii. hymn⁹.** **Ad cenam. fo. lxi. v^o.** Causi sunt vt credatis quia testis est xps filius dei/ et vt credēs vitam habeatis in nomine ipsius alfa. **Oratio.**

Deus qui in filiis tui humilitate iacentē mundum erexisti/ fidelib⁹ tuis perpetuā pcedere letitiā: vt quos perpetue mortis eripuisi casibus gaudis facias sempiternis pfrui. Et fa^o p eū. **Innotato. hym. ac. v. r. vt in die resurrectionis dñice. si dñicales. Be. f. Dign⁹ es dñice accipere librū ⁊ apire signacula eius/ qñi occisus es ⁊ redemisti nos deo. In sanguine tuo al. v. Fecisti enī nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes al. **R. Is.** Ego sicut vitis fructificauī suauitatem odoris alfa **Transite ad me oēs qui cōcupiscitis me: et a generationibus meis adimplemī alfa al. v. Ego diligētes me diligo et qui mane vigilaerunt ad me iueniēt me. Trāsite. Be. iii.** Audiuī vocē in celotāq^o vocem tonitruī magni al. Regnabit deus noster in eternū alfa: q^o facta est sal⁹ et virtus et potestas xpi ei⁹ alfa al. **v.** Vidi angelum defolantē per mediū celi voce magna clamantē et dicentē. Regnabit. **R. iiii.** Locut⁹ est ad me vnus ex septem angelis dicens/ vent ostēdam tibi nouā nuptam sponsam agnī **Et vidi hierusalē descenden****

tem de celo ornatam monili-
bus suis alla alla alla. **Et**
sustulit me in spū in montes
magnū z altū. **Et vidit. C. vi.**
Et audiui voces in celo angeloz multozū di-
centiū. **Timete dñm/et date**
claritatē illi/et adorare eū q̄
fecit cellū z terrā/mare z fon-
tes aquaz all. all. **Et exi-
uit vox magna de templo a**
throno dicēs. **Timete. C. vi.**
Decantabat populus in isrl̄
alla : et vniuersa multitudo
iacob canebat legitime. **Et**
dauid cū cātoribus citharā
percutiebat in domo dñi et
laudes deo canebat alla all.
¶ Scificati sunt ergo sacer-
dotes z leuite/ et vniuersus
israel deducebat archā fede-
ris dñi in iubilo. **Et dauid.**
¶ C. vii. **Audi portaz ciuitatis**
ad oriētē positā z apostolorū
nomia z agni sup eā scripta
et sup muros eius angelozū
custodiā. **Alia. ¶ Audi factā**
ciuitatē hierusalē descendē-
tē de celo ornatā tanq̄ spon-
sam viro suo. **Alia. ¶ C. viii.**
¶ Ostendit mihi angelus fon-
tem aque vtue/ z dixit ad me
alla/hic **Deū adora** alla all.
all. **¶ Cecidi vt adorare an-**
gelum qui loquebat ad me z
dixit mihi. **Deum. C. viii. ¶**

¶ Hec est hierusalē
ciuitas magna celestis orna-
ta tanq̄ spōsa agni. **¶ Sū ta-**
bernaculum facta est alla. **¶**
Porte ei⁹ nō claudent p̄ die/
nox em̄ nō erit in ea. **¶ C. viii.**
¶ Audi hierl̄m descendētē
de celo ornatā auro mundo/
et lapidib⁹ preciosis intertā
Alia alla. **¶ Et erat structu-**
ra muri eius ex lapide iaspē-
de/ ipa vero aurum mūdum
simile vitro mundo. **Al. ¶ C.**
¶ Platee tue hierusalē ster-
nent auro mūdo alla/ z can-
tabit in te canticiū letitie all.
¶ Et p̄ oēs vios tuos ab vni-
uersis dicetur alla al. **¶ Lu-**
ce splendida fulgebis z oēs
fines terre adorabunt te. **¶ Et**
¶ C. viii. **¶ Veniēs a libano q̄**
pulchra facta es al. **¶ Et odor**
vestimentozum tuozum sup
omnia aromata alla alla. **¶**
Speciosa facta es et suavis
in delicijs tuis. **Et o. ¶ Lu-**
tyflonia Dign⁹ es. p̄mo ser-
uat. Lectio. i. Incipit liber
apocalypsis beati iohannis ap̄t.
¶ Apocalypsis iesu chri-
sti quā dedit illi deus
palaz facere seruis suis/ que
oportet fieri cito/ z significa-
uit mittens per angelū suuz
seruo suo iohanni: q̄ testimo-
niū perhibuit verbo dei/ z te

stimoniū iesu xpi quecūq; vidi-
dit. Brūs q̄ legit ⁊ audit ver-
ba prophetie hui⁹ ⁊ et seruat
ea q̄ in ea scripta sunt. Tem-
pus em̄ p̄pe est. ¶ **Johānes**
septem ecclesijs q̄ sunt in asia
Gratia vobis et pax ab eo q̄
est ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vēturus est ⁊
a septem spiritibus q̄ in con-
spectu throni eius sunt ⁊ ab
iesu xpo qui est testis fidelis
primogenitus mortuorum /
et p̄nceps reguz terre / qui
dilexit nos ⁊ lauit nos a pec-
catis n̄is in sanguine suo ⁊
fecit nos regnum et sacerdo-
tes deo et patri. uo: ipsi glo-
ria et imperiū in secula secu-
lorum amē. Tu autē. **Le. ij.**

Ecce venit cum nubi-
bus ⁊ videbit eū om-
nis oculus: et qui eum pupu-
gerunt. Et tunc plangent se-
super euz omnes tribus ter-
rez etiam amen. Ego sum al-
pha et o: principium et finis
dicit dñs deus / qui est ⁊ qui
erat ⁊ qui venturus est om-
nipotens. ¶ **Ego** iohannes
frater vester ⁊ pariceps in
tribulatione et regno et pa-
tientia in christo iesu / fui in
insula que vocatur pathmos
propter verbum dex: et testi-
moniū iesu christi. Fui in spi-
ritu in dominica die ⁊ et audi-

ui post me vocem magnam
tanq̄ tube dicentis. Quod
vides scribe in libro: et mit-
te septem ecclesijs epheso et
smyrne et pergamo et tyati-
re et sardis et philadelphie
et laodicie. Tu. **Lectio. iij.**

Et conuersus sum: vt
viderē vocē que loque-
batur mecum. Et conuersus
vidi septem candelabra au-
rea: et in medio septem can-
delabrorum aureorum simi-
lem filio hominis vestitū po-
dere: et p̄cinctū ad mamila-
las zona aurea. ¶ **Caput** au-
tē eius ⁊ capilli erant candi-
di tanq̄ lana alba ⁊ tanq̄ nix.
Et oculi eius velut flamma
ignis: et pedes eius similes
auricalco / sicut in camino ar-
denti. Et vox illius tanq̄ vox
aquarū multarū. Tu. **Le. iij.**

Et habebat in dextera
sua stellas septē: et de
ore eius gladius vtraz par-
te acutus exibat: ⁊ facies ei⁹
sicut sol lucet in virtute sua.
Et cum vidissem eum: cecidi
ad pedes eius tanq̄ mortu-
uus. Et posuit dexterā suā
sup me dicens. Noli timere
Ego sum prim⁹ ⁊ nouissim⁹
et viuus ⁊ fui mortu⁹ ⁊ et ecc-
lorū: ⁊ habeo claves mortis

et inferni. **S**cribe ergo q̄
vidisti ⁊ q̄ sunt: et q̄ oportet
fieri post hec. Sacramentuz
septē stellarum quas vidisti
in dextera mea/et septem cā
delabra aurea. Septem stel
le/angeli sunt septē ecclesiaz:
⁊ candelabra septē/septē ec
clesie sunt. Tu. *Rec. v.*

Angelo ephesi eccle
sie scribe. Hec dicit q̄
tenet septē stellas in dexte
ra sua: q̄ ambulat in medio
septē candelabroz aureozū.
Scio opa tua et laborē ⁊ pa
tientia tuā: ⁊ quia nō potes
sustinere malos. Et tentasti
eos q̄ se dicunt ap̄los esse et
non sunt: ⁊ inuenisti eos mē
daces. Et patientiā habes:
⁊ sustinuisti propter nomen
meū: ⁊ nō defecisti. Tu. *l. vi.*

Sed habeo aduersum
te paucos q̄ charitatē
tuam primā reliquisti. Ab
morte esto itaq; vnde excide
ris: et age penitentiā: et pri
ma opa fac. Sin autē: venio
tibi ⁊ mouebo candelabrum
tuū de loco suo: nisi peniten
tiā egeris. Sed hoc habes:
quia odisti factū nicolaitay:
q̄ et ego odi. Qui habet au
rem audiat: quid spūs dicat
ecclesijs. Vincenti dabo ede
re de ligno vite: qd̄ est in pa

radiso del mei. Tu. *Rec. vii.*
Angelo Smyrne ec
clesie scribe. Hec dicit
primus et nouissimus: q̄
fuit mortuus ⁊ uiuit. Scio
tribulationē tuā ⁊ paupertate
tuā: sed diues es ⁊ blas
phemaris ab his q̄ se dicūt
iudeos esse ⁊ nō sunt: sed sūt
synagoga sathane. Nihil ho
rū timeas que passurus es.
Ecce missurus est diabolus
ex vobis in carcerē vt tēpte
mini: ⁊ habebitis tribulatio
nē diebus decē. Estō fidelis
vsq; ad mortem: et dabo tibi
coronā vite. Qui habet aurē
audiat: quid spiritus dicat
ecclesijs. Qui vicerit: nō le
detur a morte secunda. Tu
autē domine. *Rec. viii.*

Angelo pergami ec
clesie scribe. Hec dicit
qui habet rūphea vitraz
parte acutā. Scio vbi habi
tas vbi sedes est sathane: et
tenes nomen meū/et nō nes
gasti fidem meā. Et in die
bus illis antiphas test: me
fidelis qui occisus est apud
vos: vbi sathanas habitat.
Sed habeo aduersū te pau
cos quoniam habes illic tenen
tes doctrinā balaā qui doce
bat balach mittere scanda
lū coram filijs israel edere ⁊
B. iii.

fornicari: ita habes et tu re-
 neres doctrinam nicolaita-
 rum. Similiter penitentiam
 age: si quo minus: venia tibi
 cito et pugnabo cum illis
 in gladio oris mei. Qui ha-
 bet aurem audiat: quid spi-
 ritus dicat ecclesiis. Vincer-
 ti dabo mana absconditum et
 dabo illi calculum candidum et
 in calculo nomen novum scri-
 ptum: quod nemo scit nisi qui ac-
 cipit. Tu autem. *Ecce in do-
 mino pascite. post octavas
 pasche. Secus iohann. 21. 15.*
A illo tempore dixit iesus
 ad petrum. Ego sum pastor
 bonus. Et reliqua. *Hom. in dicitur
 gregis. pascite de eadem lectione.*
Audistis fratres charissimi
 mi ex lectione evangelica eru-
 dit iohanni vestram et audistis
 ex lectione evangelica per-
 culum nostrum. Ecce enim
 is qui non ex accidente bonus
 sed essentialiter bonus est vi-
 dit ego sum pastor bonus et
 quod eiusdem bonitatis formam
 quam nos imitemur adiungit
 dicens: bonus pastor animam
 suam ponit pro ovibus suis.
Fecit quod monuit ostendit
 quod iussit. Bonus pastor pro
 ovibus animam ponit et ut in
 sacramentum nostrum corpus suum
 et sanguinem verteret: et oves

quas redemerat carnis sup-
 alimento satiaret. Tu autem.
Ostensa nobis. *Luc. 11.*
 Est de contemptu mortis
 via quam sequamur: opposita
 forma cui ipsamur. Pri-
 mum nobis est extiora nostra mi-
 sericorditer omnibus eius im-
 pendere: postremo vero si ne-
 cesse sit etiam mortem nostram
 pro eisdem omnibus ministra-
 re. A primo autem hoc mi-
 nimo pervenitur ad postre-
 mum manus. *Sed cum inco-
 parabiliter longe sit melior
 anima qua vivimus: terrena sub-
 stantia quam exterius posside-
 mus: qui non dat pro omnibus
 substantiam suam: quando datu-
 rus est pro his animam suam:
 Et sunt nonnulli qui dicitur plus
 terrenam substantiam quam oves vi-
 ligunt: hi merito nomen pa-
 storis perdunt. De quibus pro-
 tintus subdit: Mercenarius
 autem et qui non est pastor: cuius
 non sunt oves proprie videt
 lupum venientem: et dimittit
 oves et fugit. Tu autem. *Luc. 11.*
Qui pastor sed merce-
 narius vocatur: qui non
 pro amore tantum oves dicit
 pascat sed ad temporales mer-
 cedem pascat. Mercenarius
 quippe est qui locum quidem
 pastorem tenet: sed lucra anima-*

rum non querit
 modo die in
 trionis gaud
 eris pascite
 hominibus
 iste sume et
 conari: et
 regimine le
 rit in maclat
 gregis in p
 fiat. Etriu
 mercenariu
 ceter non po
 cessitate d
 tatis enim
 ad gregis
 rus pasto
 stat: sed la
 cat quo qu
 custodiam
Lup
 equibet ut
 deles qu
 pascit. S
 videbat
 oves et
 ab eo p
 sistere e
 sumit. S
 tando
 solatio
 dit et re
 silenri
 bene p
 Non al

rū nō querit? terrenis com-
modis inhiat / honore prela-
tionis gaudet / t̄p̄alibus lu-
cris pascitur / ipen sa sibi ab
hominibus reuerētia letat.

Iste sunt etei mercedes mer-
cenarij: vt pro eo ip̄o quod in
regimine laborat / hic q̄d q̄-
rit inueniat: et ab hereditate
gregis in posterū alien⁹ exi-
stat. At r̄u vero pastor: sit an
mercenarius cognosci vera-
citer nō potest: si occasio ne-
cessitatis deest. Tranquilli-
tatis enim tempore plerūq̄
ad gregis custodiā sicut ve-
rus pastor: sic et mercenari⁹
stat: sed lupus veniens indi-
cat quo quisq̄ aīo sup gregē
custodiā stabat. Tu autē.

Hap̄us etem *Rec. xli.*
Super oues venit: cuz
quilibet iniustus et raptor: si
deles quosq̄ atq̄ hūiles op-
primis. Sed is qui pastor eē
videbatur et non erat: reliq̄t
oues et fugit: quia dum sibi
ab eo periculum metuit: res-
sistere eius iniustitiā non pre-
sumit. Fugit autem: nō im-
itando locū: sed subtrahēdo
sola t̄iū fugit: q̄ iniustitiā vt
dit ⁊ tacuit. Fugit: q̄ se sub
silio abscondit. Quibus
bene per prophetam dicē.
Non ascendisti ex aduerso

neq̄ posuisti murū pro do-
mo israel: vt staretis in p̄lio:
i die domini. Ex aduerso q̄p-
pe ascendere est quibuslibet
potestatibus prauē agētib⁹
libera voce contrare: et in
die d̄ni pro domo israel in p̄-
lio stamus / ac murū opponi-
mus: si fideles et innocētes
contra peruersoz iniustitiā
ex iustitiē auctoritate vindi-
cam⁹. Quō quia mercenari⁹
nō facit ⁊ cum venientē lu-
pū viderit: fugit. Tu autem.

Secundum iohannē. vbi su.

In illo t̄p̄e dixit iesus
discip̄ol suis. Ego sū
pastor bonus. Bon⁹ pastor
aiam suā dat p̄ ouib⁹ suis.
Mercenari⁹ autē et qui non
est pastor: cui⁹ nō sunt oues
proprie / videt lupū venientē
et dimittit oues et fugit. Et
lup⁹ rapit et dispergit oues
Mercenarius autem fugit
quia mercenarius est: ⁊ nō
p̄tinet ad eū de ouib⁹. Ego
sū pastor bonus. Et cogno-
sco meas: et cognoscunt me
mee. Sicut nouit me pater
et ego agnosco patrē: ⁊ ani-
mā meā pono pro ouib⁹ me-
is. Et alias oues habeo que
nō sunt ex hoc ouili: et illas
oportet me adducere: ⁊ vocē
meā audiēt. Et fiet vnū ouile
B. liij.

et tuus pastor Amē. **Officiū**

Ad laud. Cap. Apocal. i.

Ego sum primus et novissimus et vivus et fui mortuus et ecce super vias in secula seculorum: et habeo claves mortis et inferni. Deo gratias.

Et nota quod hoc capitulum etiam in tribus dominicis sequentibus dicitur. Ad beatitudinem. Ego super pastor bonus qui pasco oves meas et pro ovibus meis pono animam meam allam. **Oratio**

in primis vesperis. Ad tertiam epistolam et orationem in primis vesperis.

Ad sextam et nonam epistolam et orationes et in octava pasche. Similiter agit in tribus dominicis sequentibus.

Ad vesperas. Cap. et oratio in primis vesperis. Ad magistrum. Ego sum pastor ovium/ego super via et veritas/ego super pastor bonus et cognosco meas et cognoscunt me mee/allam allam.

Secunda dominica post octavas pasche omnia servantur ut in dominica precedente: exceptis subscriptis. Ad horas convenias. Cantilena. i. Petri. ii.

Consecratos tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis quae militat adversus animam: conversationem vestram inter gen-

tes habentes bonam. Deo gratias. **Beatus b. vicus. Et hanc nobiscum. Et si in crastino hyssoria dignus es. primo sit catada. h. Et ita scilicet. fo. lxxi. Qui continua tur ad v. s. ad ascensionem domini. Ad magistrum. Altas oves habeo que non sunt ex hoc ovili et illas oportet me adducere et vocem meam audient et fiet unum ovile et unus pastor alfa. Ad horas puer:**

Dominus quer: **tas oratio.** **Oratio** ut in via possint federe iustitie/veritatis tue lumē ostēdis/da cūctis qui xpiana pessione censent et illa respuere quod huic inimica sunt nomini/et ea que sunt apta sectari. **Et factus per do. Cū hyssoria Dignus es. secundo servatur. Lec. i. Apoc. ii.**

Angelo tyatire ecclesie scribe. **Hec dicit filius dei: qui habet oculos tanquam flammam ignis: et pedes eius siles auricalco. Non opera tua et fide et charitate tua et opera tua novissima plura prioribus. Sed habeo adversus te paucas quod permitis mulierem tezabel que se dicit propheten docere et seduce re servos meos: fornicari et manducare de ydolotitis.**

et h...
na ag...
re de...
ce ego...
me hatur
ne max...
na egerit
lios est...
sciem o...
scruas re...
do ynic...
T...
dic...
tre et h...
doctrina
verunt
quedam
ta super
tamen i...
riete don...
vicere et
fine oper...
telatam
ger eas
vas figu...
et ego
dabo i...
Qui h...
quid si...
E...
hac c...
spiritu...
las. S...
men h...
tuus es

¶ Et dedi illi tps vt penitē
tiā ageret: z nō vult penite-
re de fornicatione sua. Et ec-
ce ego mitto eā in lectū: z q̄
mehātur cū ea ī tribulatio-
ne maxima erūt: nisi penitē-
tiā egerit ab opib⁹ suis: z fi-
lios ei⁹ interficiā ī mortē. Et
scient oēs ecclie qz ego sum
scrutās renes et cordaz: da-
bo vnicuiqz vtz/ sz opa vsa.

¶ **U**obis autem **Lect. ii.**
Dico et ceteris q̄ tpa-
tite estis quicūqz nō habēt
doctrinā hanc: qui nō cogno-
uerunt altitudines sathane
quē ad modū dicunt: nō mit-
tā super vos aliud pondus:
tamen id quod habetis te-
nete donec veniam. **¶** Et q̄
vicerit et custodierit vsqz in
finē opera mea: dabo illi po-
testatem super gentes: z re-
get eas ī virga ferrea: z tāqz
vas figuli cōfringētur sicut
et ego accepti a patre meo: z
dabo illi stellam matutinam
Qui habet aurem audiat: quid
spirit⁹ dicat ecclesijs.

¶ **A**ngeles **Lect. iii.**
ecclesie sardis scribe.
Hec dicit qui habet septem
spiritus dei: et septem stel-
las. Scio opera tua: qz no-
men habes q̄ vivas: z mor-
tuus es. Esto vigilans: z cō-

firma cetera que mortura
erant. Non em̄ inuenio ope-
ra tua plena coraz deo meo.

¶ In mente ergo habe qua-
liter acceperis et audieris: z
serua: et penitentiam age.
Si ergo non vigilaueris ve-
niā ad te tanqz fur: z nescies
qua hora veniam ad te. Tu
autem **Lectio. liii.**

Sed habes pauca no-
mina in sardis q̄ non
inquinauerūt vestimēta sua:
z ambulabūt mecum in albis:
z digni sunt. **¶** Qui vice-
rit sic vestietur vestimentis
albis: et nō delebo nomen
eius de libro vite: et consite-
bor nomen eius corā patre
meo et coram angelis eius.
Qui habet aurem audiat: qd
spiritus dicat ecclesijs. Tu.

¶ **A**ngeles **Lect. v.**
delphie ecclesie scribe.
Hec dicit sc̄tus z verus qui
habet clauē dauid: qui ape-
rit et nemo claudit: claudit
et nemo aperit. Scio opera
tua. Ecce dedi corā te osti-
um aptū quod nemo potest
claudere: quia modicam ha-
bes virtutē et seruasti verbū
meū: et nō negasti nomē me-
um. Ecce dabo de synago-
ga sathane qui dicit se iude
os esse: z nō sūt: sed mētunt.

Ecce faciam illos vt veniāt
et adorent ante pedes tuos
et scient quia ego dilexi te.
Tu autem.

Quonia seruasti verbū
patientie mee: et ego
seruabo te ab hora tētatio-
nis que ventura est in orbē
vniuersum: tētare habitan-
tes in terra. Ecce venio sci-
to. Tene quod habes vt ne-
mo accipiat coronam tuam.
Qui vicerit faciam illum co-
lumnā in templo dei mei:
et foras non egredietur. am-
plius. Et scribam super euz
nomen dei mei: et nomen ci-
uitatis dei mei noue. hieru-
salem que descendit de celo
adeo meo: et nomen meum
nouum. Qui habet aurem
audiat: quid spiritus dicat
ecclesijs.

Angelo loquidice ec-
clesie scribe. Hæc di-
ctum est amen testis fidelis et ve-
rus: quod est p̄ncipiū creatu-
re dei. Scio opa tua: quia ne-
que frigidus es neque calidus.
Atinā frigidus esses aut ca-
lidus. Sed quia tepidus es:
et nec frigidus nec calidus
incipiam te euomere ex ore
meo: quia dicitis quod diues sum
et locupletatus: et nullus ego:
et nescis quia tu es miser et mi--

serabilis et pauper et cecus et
nudus. Tu autē.

Vadeo tibi emē a me
Saurū ignitū p̄batū vt
locuples fias: et vestimētis
albis induaris: vt nō appa-
reat confusio nuditatis tue
et collirio iunge oculos tuos
vt videas. Ego quōs amo ar-
guo et castigo. Emulare er-
gor: p̄nias age. Ecce sto ad
ostium et pulso. Si quis audierit
vocē meā et aperuerit mi-
hi ianuā introibo ad illū: et
cenabo cū illo: et ipse mecum
Qui vicerit dabo ei sedere
mecū in throno meo: sicut et
ego vici et sedi cū p̄re meo in
throno ei. Qui habet aurē
audiat: quod sp̄s dicat eccle-
sijs. Tu autē.

In autē. **Lectio. ix. dñi**
ce sc̄e post octa. pasche. Le-
ctio sancti euangelij p̄m Jo-
hannem. Capitulo. xvi.

Homelia venerabilis bede
p̄fr̄y de eadem lectione.
Ista dñi et saluatoris nr̄i p̄
missa fratres charissimi leto-
cordis auditu percipere de-
bemus: sedulaque intentione
perlistere: quatinus ad hæc cō-

tigere mereamur. Quid est
 em qđ merito letius audia-
 tur: qđ puenire posse ad gau-
 diū qđ nunq̄ possit auferri?
Notandū autē qđ tota le-
 ctionis hui⁹ euāgelice fert-
 es illis cōuenit qđ eū presen-
 tes audierūt a dño: pars au-
 tē illi⁹ etiā nobis qđ post pas-
 sionē ⁊ resurrectionē dñicaz
 ad fidē uenim⁹ aptissime cō-
 gruit. **Tu autē. Lectio. p.**
Quod ergo ait modicū
 ⁊ iam nō videbit me/
 ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis
 me qđ vado ad patrē / spātū
 ad illos pertinet qđ ei⁹ disci-
 pulatū predicātis in carne
 adherere: ⁊ post tristitiā pas-
 sionis uisa resurrectione et
 ascensioe eius letificari me-
 ruerunt. **T**am qđ hec illa
 qua tradebat nocte locutus
 est modicum erat: id est eius
 dē noctis et diei sequentis
 tēpus vsq; ad horam qua il-
 lum nō uidere inciperēt. **T**e-
 tus em nocte illa a iudeis et
 in crastinū crucifixus: cui⁹ se-
 ro factum esset deposit⁹ est
 de cruce: ⁊ intra septa sepul-
 chri ab hūanis solutus ob-
 tutibus. **E**t iterum modicū
 erat vsq; dum illum uiderēt.
Resurrexit enim a mortuis
 tertia die / ⁊ apparuit eis in

multis argumētis per dies
 quadraginta. **Tu autē dñe.**

Quare autem **Lectio. xi.**
 modicum esset ut nō
 uiderent eum? et iterū modi-
 cum ⁊ uiderent eum / anne-
 ctit causam dicens: qđ vado
 ad patrē. **N**e si aperte di-
 cat. **I**deo post modicū a ve-
 stris aspectib⁹ in monumen-
 ti claustris abscondor / ⁊ iterū
 post modicū destructo mor-
 tis impio uobis intuentus
 appareo: qđ tps est ut exple-
 ta dispensatioe assumpte mor-
 talitatis cum resurrectionis
 triumpho iam reuertar ad
 patrē. **Tu autē. Lectio. xii.**

Post ⁊ aliter itelligi
 qđ ait modicū ⁊ iā nō
 videbitis me: et iterū modi-
 cū et videbitis me. **M**odicū
 quippe tps erat futurū / quo
 non uiderent eū illud uide-
 licet quo erat q̄eturus i mo-
 numētō: ⁊ itē modicū erat
 futurū quo uiderēt eū / illi vi-
 delicet dies quadraginta: in
 quibus eis post passionem
 suā sept⁹ vsq; ad tps ascensio-
 nis apparuit. **Q**uod autē subitū
 rit qđ vado ad patrē: iuxta
 hunc sensum ad illō specialiter
 respicit qđ premisit ⁊ ite-
 rū modicū ⁊ uidebitis me. **N**e
 si apte diceret. **P**ropterea

me resuscitatum a mortuis modico tpe videbitis: quia nō sēper corporaliter in terra mansurus: sed per humanitatē quā assumpsi tam sum ascēsurus i celū. Hęc quidē p̄ba dñi (vt dixim⁹) illis spectati q̄ ei⁹ resurrectionē viderē potuerūt cōueniūt. **Tu.**
Secūm iohannem vbi supra
In illo tpe dixit se⁹ dī discipulis suis. **Adodicū** ⁊ iam nō videbitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me: q̄ vado ad patrē. **Dixerunt ergo discipuli ei⁹ ad inuicem.** **Quid est hoc q̄ dicit nobis modicū ⁊ nō videbitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me: ⁊ q̄ vado ad patrē?** **Dicebāt ergo.** **Best hoc q̄ dicit modicū?** **Rescimus qd loquit.** **Cognouit autē iesus q̄ volebāt eū interrogare: ⁊ dixit eis.** **De hoc q̄ritis inter vos: q̄ dixi modicū ⁊ non videbitis me: et iterū modicū ⁊ videbitis me.** **Amen amen dico vobis: q̄ plorabitis et flebitis vos: mundus autē gaudebit.** **Vos autē cōtristabimini: sed tristitia vestra t̄retur i gaudiū.** **Mulier cū parit tristitiā habet: q̄ venit hora eius.** **Tū autē pepererit puerū tam non meminit pressurę propter**

gaudiū: quia nat⁹ est homo in mundum. **Et vos igitur nūc quidē tristitiā habetis.** **Iterū autem videbo vos: et gaudebit cor vestrū.** **Et gaudiū vestrū: nemo tollet a vobis.** **Amen.** **Dico vtrū in p̄mis vespis.** **Ad laud. ep̄.** **Ego suz prim⁹.** **Ad bñd. a.** **Adodicū ⁊ nō videbitis me** dicit dñs/iterū modicū ⁊ videbitis me/ quia vado ad p̄ patrē allā allā. **Ad magt. a.** **Amē amē dico vobis quia plorabit ⁊ flebitis vos: mundus autē gaudebit/ vos autē t̄ristabimini/ sed tristitiavestravertet i gaudiū alleluia.**
Tertis dñica: post octavas pasche. **Ad horas consuetas Capituli Jacobi. i.**
Mane datum optimū/ et omne donū p̄fectū/ desursū est descendens a p̄e luminū: apud quem non est transmutatio: neq̄ vicissitudinis obūbratio. **Deo grās.**
Pr. ii. **Viderunt te aq̄t. i. i. i.**
ii. h. p. **Vita sc̄oꝝ. i. i. i. d.**
Sauisi. **Ad magt. an.** **Iterū autē videbo vos alleluia/ et gaudebit cor vestrum allā/ et gaudiū vestrum nemo tollet a vobis alleluia.** **Ad horas consuetas. Oratio.**

Deus q̄ fidelium metes
 vnus efficit voluta-
 tis da populis tuis id amare
 quod precipis id desiderare
 qd̄ pmittis: vt inter munda-
 nas varietates tibi nostra fixa
 sint corda vbi vera sunt gau-
 dia. Et faryp do. **Inuit. hym-**
ni ae. p. h. et canticum vs̄ i vno
ribus dñicis. Re. i. Si oblit̄
 fuero tui allā: obliuiscat me
 dextera mea. Adhereat lin-
 gua mea faucib⁹ meis/ si nō
 meminero tui all. al. **Sup-**
flumina babilonis illic sedi-
mus et fleuimus dum recor-
daremur tui sio Adhe. Re. ii.
 Viderūt te aque de⁹ viderūt
 te aque z timuerunt. **Mult-**
tudo sonitus aquarū vocem
dederunt nubes allā al. al.
Illuxerūt choruscationes
tue orbi terre commota est z
cōtremuit terra. Mult. Re.
iii. In toto corde meo allā/
 exq̄siui te allā. Ne repellas
 me a mādati tuis allā allā.
In labijs meis pnūciauit
oīa iudicia oris tui. Ne rep.
Re. iiii. Allā audiuim⁹ eā in cāpis
 splue Introibim⁹ taberna-
 culū ei⁹ adorabimus in loco
 vbi steterit pedes ei⁹ al. al. **Sur-**
ge dñe in requiē tuā tu
z archa sanctificationis tue.

Introibi. In. ii. noc. Re. v.
 Narrabo nomē tuū fratrib⁹
 meis allā. In medio ecclesie
 laudabo te allā al. **Qui tū**
metis dñm laudate eum vñ
uerfum semē iacob magnifi-
cate eū. In me. Re. vi. **Hym-**
nū cantate nobis al. Quō cā
tabimus canticū dñi in terra
aliena al. al. Illic interroga-
uerūt nos q̄ captiuos duxe-
rūt nos p̄ba cantionū. Quō.
Re. vii. De⁹ canticū nouū cāta
 bo tibi all. In psalterio decē
 choroz psallā tibi all. al. **De⁹**
me⁹ es tu et confitebor
tibi/ deus me⁹ es tu z exalta
bo te. In psalte. Re. viii. De-
 duc me in semita mandatorū
 tuoz allā/ qz ipsam volui al.
 Inclina cor meū in testimo-
 nia tua allā al. al. **uerte**
oculos meos ne videāt vani-
tatē i via tua viuifica me. In
clina. In. iiii. noc. Re. ix. In
 ecclesijs benedicite deo allā
 dño de fontib⁹ israel al. al.
Cantate dño canticū nouū
cantate dño oīs terra. Dño.
Re. x. Cantate deo all. psal-
 mū dicite ei al. **Date glo-**
riā laudi ei⁹. psalmū. Re. xi.
 Bonū est confiteri dño allā.
 Et psallere al. **Ad annun-**
ciandū mane mīam tuā z ye-
ritatē tuā p noctē. Et. Re. xii.

Dicant nūc qui redēpti sunt
alla a dño All. **¶** Quos re-
demit de manu inimici/ de re-
gionib⁹ congregavit eos All.

Cum hyfloua Si oblit⁹
primo servat. **Lectio prima**
Incipit ep̄la bñi iacobi ap̄st.

Iacobus dei et dñi no-
stri iesu xpi seru⁹: duo
decim tribub⁹ q̄ sunt in dis-
pensione salutē. De gaudiū
existimate fr̄es mei cū in tē-
tationes varias incidertis?
scientes q̄ probatio fidei ve-
stre patientiā operat. Patiē-
tia autē opus perfectum ha-
beat: vt sitis perfecti et inte-
gri in nullo deficientes. **¶** Si
quis autē vestrū indiget sa-
pientia/ postulet a deo q̄ dat
oib⁹ affluenter et non impro-
perat: et dabitur ei. Postulet
autē in fide: nihil hesitans.
Qui enim hesitat similis est
fluctu maris: q̄ a vento mo-
uetur et circumfertur. Nō er-
go estimet homo ille q̄ acci-
piat aliquid a dño. **Tu. c. ii.**

Utr duplex animo icō-
stās est in oib⁹ vijs
suis. Gloriet autē frater hu-
milis i exaltatiōe sua: diues
autē in humilitate sua: quo-
niam sicut flos feni transibit
Exortus est enī sol cum ar-
dore et arefecit fenū: et flos

eius decidit: et decore vultus
eius deperit. Ita et diues in
itineribus suis marcescet.
Beatus vir qui suffert tem-
ptationē: quoniam cum pro-
batus fuerit accipiet coronā
vite: quam repromisit deus
diligentibus se. **¶** Nemo cū
tēptatur dicat: qm̄ a deo tē-
ptat. De⁹ enī intēptator ma-
lorū est. Ipse enī neminē tē-
ptat. Unusquisq̄ vero tem-
ptatur a concupiscentia sua
abstractus et illectus. Deinde
concupiscentia cū cōceperit
parit peccatū: peccatū vero
cū consummatū fuerit/ gene-
rat mortē. **Tu autē. Lec. iii.**

Tres mei dilectissimi.
Omne datū optimū et omne
donū pfectū defursus est de
scendens a patre luminum:
apud quē non est transmuta-
tio: nec vicissitudinis obum-
bratio. Volūtarie enī genu-
it nos verbo veritatis: vt si-
mus initium aliquid creatu-
re etus. **¶** Scitis fr̄es mei
dilectissimi. Sit autē ois ho-
mo velox ad audiendū: tar-
dus ad iram. Ira enī viri iu-
stitiā dei nō operatur. Pro-
pter quod abiicientes omnē
imuditiā et abundantiam ma-

litle/in mansuetudine susci-
pite insitu dbum: qd potest
saluare alias vestras. **sc. iiii.**

Estore autē factores
verbi ⁊ nō auditores
tantū fallētes vosmetipsos:
quia si quis auditor est ver-
bi ⁊ nō factor: hic cōparabit
viro consideranti vultū nati-
uitatis sue in speculo. Consi-
derauit enim se ⁊ abiit: ⁊ sta-
tim oblitus est qualis fuerit
Qui autē p̄sperit in lege
perfecte libertatis ⁊ permā-
serit in ea/ non auditor obli-
uiosus fact⁹/ sed factor ope-
ris ⁊ hic beatus in facto suo
erit. **¶** Si quis autē putat se
religiosus esse nō refrenans
linguā suā/ sed seducens cor
suum: huius vana est religio
Religio munda et imacula-
ta apud deum ⁊ patrē hec est
visitare pupillos ⁊ viduas in
tribulatione eorum: ⁊ imma-
culatum se custodire ab hoc
seculo. Tu autē. **Lectio. v.**

Fratres mei: nolite in
personarū acceptione
habere fides dñi nri iesu xpi
glorie. Etenim si introierit in
conuentū vestrū aurum
anulū habens in veste candi-
da/ introierit autē ⁊ paup in-
fordinō habitu ⁊ intendatis
in eū q̄ indutus est veste pre-

clara/ et dixeritis ei tu sede
hic bene/ pauperi autē dica-
t⁹: tu sta illic/ aut sede sub sca-
bello pedum meorum: nōne tu-
dicatis apud vosmetipsos/
et facti estis iudices cogita-
tionū iniquarū. **Lectio. vi.**

Alectissimi. Nōne de⁹
elegit pauperes in hoc mun-
do diuites in fide ⁊ heredes
regni: qd̄ repromisit de⁹ di-
ligentibus se? Vos autē ex-
honorastis pauperē. Nonne
diuites p̄ potētā opprimūt
vos/ ⁊ ipsi attrahunt vos ad
iudicia? Nōne ipsi blasphe-
māt bonū nomē: quod inuo-
catū est super vos? Si tamē
legē perficitis regalē scdm
scripturas diliges proximū
tuū sicut teipsū bñfacitis/ si
autē p̄sonas accipitis pecca-
tum operamini: redarguti a
lege q̄li trāsgressores. Qui-
cūq; autē totā legē seruauerit:
offendat autē in vno fact⁹
est oim reus. Qui enī dixit
nō mechaberis: dixit ⁊ nō oc-
cides. Qd̄ si nō mechaberis
occidas autē: factus es trāsg-
ressor legis. Tu autē. **h. vii.**

Sicut per legē libera-
tis incipientes iudicari. Iu-
diciū em̄ sine mīa illi: qui nō

facit miam. Super altat autē
rē mia iudiciū. Quid prode-
rit fratres mei si fidem quis
dicat se habere? opera autē
nō habeat? Nūquid poterit
fides saluare euz? Si autem
frater aut soror nudi sint: et i-
digeāt victu quotidiano/ di-
cat autē aliq̄s de vobis illis
ite in pace calefacimini et sa-
turamini/ nō dederitis autē
eis q̄ necessaria sunt corpi? et
quid proderit? Sic et fides
si non habeat opera? mortua
est in semetipsa. **Lv. 1c. viii.**

Sed dicit aliq̄s. Tu fi-
dē habes? et ego opa
habeo. Ostende mihi fidem
tuā sine operib? et ego osten-
dā tibi ex operib? fides meā.
Tu credis quoniam vnus est
deus? bene factis. Et demo-
nes credunt? et cōtremiscunt.
Vt autē scire o homo ina-
nis? quoniam fides sine operi-
bus ociosa est? Abrahāz pa-
ter noster nōne ex operibus
iustificatus est? offerens et sa-
ac filiu suum sup altare? Ut-
des quoniam fides coopaba-
tur operibus illi? et ex ope-
rib? fides consummata est? Et
suppleta est scriptura dicēs.
Credidit abrahā deoz et res-
putatū est illi ad iusticiam: et
amicus dei appellatus est.

Vidētis quoniam ex operib?
iustificatur homo? et non ex
fide tantū? Similiter autem
et raab meretrix? et nonne
operibus iustificata est? sus-
cipiens nuncios/ et alia via
etiā? Sicut enim corpus
sine spiritu mortuū est: ita et
fides sine operib? mortua est.

**Lectō. ix. dñice. iii. post octa-
uas pasche. Lectio sc̄ti euā-
gelij sc̄dm̄ ioh̄em. cap. xvi**

In illo tempore? Dixit
Iesus discipulis suis.
Vado ad eū qui me misit? et
nemo ex vobis interrogat me
quo vadis. **Et ref. Homelia
ven. be. s̄s byterij de eadē sc̄.**

Sicut ex lectione evangeli-
ca fratres charissimi audiut
mus/ dñs et redemptor nos-
ter imminēte sue passionis ar-
ticulo/ discipulis et gloriā
ascētionis qua ipse post mor-
tē et resurrectionē erat clari-
ficandus? et aduētū sc̄ti sp̄s
quo illerant illustrādi pate-
fecit? quaten? instante hora
passionis et iisdē minus p̄ il-
lius morte dolerēt/ quē post
mortē ad celos subleuādum
nō dubitāret: min? de sua de-
solatione trepidarent/ quos
abeūte licet dño/ sancti sp̄s
gratia cōsolandos esse spera-
rent. Tu autem. **Lectio. x.**

sam facti erant non vltra de morte eius cōtristati sed de promissionis ei⁹ munere letati: luca attestante qui ait. Et factum est cum benediceret illis recessit ab eis ⁊ ferebatur in celum: et ipsi adorātes regressi sunt in hierusalem cū gaudio magno: ⁊ erant semp in templo laudantes ⁊ benedicentes deū. Tu autē. **Scdm iohanne mybi supra.**

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Vado ad eum qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quovadis. Sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum. Sed ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadā. Si enim non abiero: paraclitus non veniet ad vos. Si autē abiero: mittam eum ad vos. Et cum venerit: ille arguet mundum de peccato ⁊ de iustitia ⁊ de iudicio. De peccato quidē: q: non crediderunt in me. De iustitia vero: quia ad patrē vado ⁊ iam non videbitis me. De iudicio autē: quia princeps mundi huius tā iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: s; nō potestis portare modo. Luz autē venerit ille spūs verita-

tis: docebit vos omnē veritatem. Non em̄ loquetur a se: metipso: sed quecūq; audierit loquetur ⁊ que ventura sunt annuntiabit vobis. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet: ⁊ annuntiabit vobis. **Amē. Oro vts i primis ves.**

Ad ian. cp. Ego sū. vts. Ad bñ. an. Vado ad eū qui misit me: sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum allā. **Ad magr.**

an. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo: cum autē venerit ille spiritus veritatis: docebit vos omnē veritatem allā. **Quarta dñica post octa. pasche. Ad horis consuetas. Capitulū. Jacobi. i.**

Quote factores sibi et nō auditores tantū: fallētes vos metipos: q: si quis auditor est sibi et non factor: hic cōparabit viro cōsiderāti vultū natiuitatis sue in speculo. Deo gr̄as. **p. bre. Ad ne nobiscū. Si autē hyssona Si oblit⁹ in dñica pcedente nō est sermō. p. erit. Aliter derunt te aque hy⁹ et s. vts dñica pcedere. Ad magr an.** Ille me clarificabit quia de meo accipiet ⁊ ānūciabit vobis

bia all. **Q**uote factores sibi et nō auditores tantū: fallētes vos metipos: q: si quis auditor est sibi et non factor: hic cōparabit viro cōsiderāti vultū natiuitatis sue in speculo. Deo gr̄as. **p. bre. Ad ne nobiscū. Si autē hyssona Si oblit⁹ in dñica pcedente nō est sermō. p. erit. Aliter derunt te aque hy⁹ et s. vts dñica pcedere. Ad magr an.** Ille me clarificabit quia de meo accipiet ⁊ ānūciabit vobis

bis all. **Ad hoc suscipias.** **Ex**
Deus a quo bona cum-
 cta pcedunt/ largire
 supplicib⁹ tuis: vt cogitem⁹
 te inspirate q̄ recta sunt/ z te
 gubernate eade faciam⁹. **Et**
 fac: per dñm. **¶ Cū hystoria**
Si oblit⁹, sedo seruat. Lectio
prima. Incipit epistola pri-
ma beati Iohannis apostoli

Quod fuit ab initio/ qd
 audiuim⁹/ qd vidim⁹
 oculis nostris qd pserim⁹/
 et manus nostre cōtrectaue-
 runt de h̄bo vite: z vita ma-
 nifestata est: z vidimus z te-
 stamur z annunciam⁹ vobis
 vitā eternā/ q̄ erat apud pa-
 trē/ z apparuit nobis. **¶ Qd**
 vidim⁹/ z audiuim⁹ annūcia-
 mus vobis: vt z vos societa-
 tē habeatis nobiscū: z socie-
 tas nra sit cū patre/ z filio ei⁹
 iesu xpo. **Et hec scribim⁹ vo-**
 bis vt gaudeatis: z gaudiuz
 vestrum sit plenū. **Tu. l. ii.**

Et hec est annūciatio
 quā audiuimus ab eo
 et annūciam⁹ vobis: qm̄ de⁹
 lux est: z tenebre ī eo nō sunt
 vlle. **Si dixerimus qm̄ socie-**
 tatem habemus cum eo/ z in
 tenebris ābulam⁹ mētīmur:
 et nō facim⁹ veritatē. **Si autē**
 in luce ābulam⁹ sicut z ipse
 est in luce societate habem⁹

adinuicē: et sanguis iesu filij
 ei⁹ mūdat nos ab oī peccato
¶ Si dixerim⁹ qm̄ pctm̄ nō
 habem⁹ ipsi nos seductim⁹: z
 veritas ī nobis nō est. **Si eō**
 fiteamur pctā nostrā: fidelis
 est z iustus vt remittat nob⁹
 peccata nra: et emundet nos
 ab omni iniquitate. **Si dixerim⁹**
 mus qm̄ nō peccauim⁹: mē-
 dacē facim⁹ cū: z verbū eius
 nō est ī nobis. **Tu autē. l. iii.**

Eglioli mei: hec scribo
 vobis vt nō peccetis.
 Sz et si quis peccauerit: ad
 uocatū habem⁹ apud patres
 iesuz xpm̄ in x̄u. **Et ipse est p-**
 pitatio p pctis nostris: non
 p nostris autē tm̄: sed etiā p
 totius mundi. **Et in hoc sci-**
 mus qm̄ cognouimus eū: si
 mandata eius obseruamus.
Qui dicit se nosse eū: et mā-
 data ei⁹ nō custodit mendax
 est: et ī hoc h̄itas nō est. **Qui**
 autē seruat verbū ei⁹: vere in
 hoc charitas dei pfecta est.
In hoc scim⁹ qm̄ ī ipso sum⁹.
Qui dicit se in ipso manere:
 debet sicut ille ambulauit/ z
 ipse ambulare. **Lectio. iiii.**

Quoniam carissimi nō mādātū
 nouū scribo vobis: sz
 mādātum vet⁹ qd habulistis
 ab initio. **Mādātū vetus est:**
 h̄bū qd audistis. **¶ Item māda**

tū nouū scribo vobis / qđ ve-
rū est / z in ipō z in vobis / qm̄
tenebre trāsierūt / z lumē ve-
rū iā lucet. **¶** Qui dicit se in
luce esse / z fratrem suū odit /
in tenebris est vsq; adhuc.
Qui diligit fratrem suū in lu-
mine manet / et scādālū in eo
nō est. Qui autē odit fratrem
suum in tenebris est / z in te-
nebris ābulat / et nescit quo
eat / quia tenebre obcecaue-
runt oculos eius. **Le. c. v.**

Scribo vobis filioli /
qm̄ remittūtur vobis
pctā vestra ppter nomē ei.
Scribo vobis p̄r eas / qm̄ co-
gnouistis euz / q ab initio est.
Scribo vobis adolēscētes /
qm̄ vicistis malignū. Scri-
bo vobis ifantes / qm̄ cogno-
uistis patres. Scribo vobis
iuuenes / qz fortes estis / z nō
bū dei manet in vobis / z vi-
cistis malignū. **Tu. Lec. vi.**

Dolite diligere mun-
dum / neq; ea que in
mundo sunt. Si quis diligit
mundum / non est charitas
patris in eo. Quoniam omne
quod est in mundo concupi-
scentia carnis est / et concu-
piscencia oculorum / z super-
bia vite que non est ex patre /
sed ex mundo est. Et mūdus
transit / z cōcupiscencia eius.

Qui autē facit volūtate dei /
manet in eternū. Filioi / no-
uissima hora est. Et sicut au-
distis / qz antichristus venit /
nunc antichristi multi facti
sunt. Unde scimus quia no-
uissima hora est. Et nobis p-
dixerunt / sed non erant ex no-
bis. Nam si fuissent ex nobis
permanissent vtiq; nobiscū.
Sed vt manifesti sunt / qm̄ nō
sunt oēs ex nobis. Sed vos
vnciones habetis a sancto /
et nostis omnia. **Tu. Lec. vii.**

Non scripsi vobis qua-
si ignorantibus veri-
tate / sed quasi scientibus eā
et qm̄ omne mendaciū ex ve-
ritate non est. Quis est men-
dax / nisi is q negat qm̄ iesus
est xp̄s / h̄ic est antichristus /
q negat patrem / z filiū. Omnis
qui negat filiū / nec patrem ha-
bet / qui constitetur filium / et
patrem habet. Vos quod au-
distis ab initio in vobis per-
maneat / quia si in vobis per-
māserit quod ab initio audi-
stis / z vos in filio / z patre ma-
nebitis. Et hec est repromis-
sio / quā ip̄e pollicitus est no-
bis vitā eternā. **Tu. Lec. viii.**

Hec scripsi vob / de his
vnciones / quā accepistis ab
eo / maneat in vobis. Et non

necessa-
ceat vos
docer ro-
rum et
um. Et sic
nere in eo
habeam?
damur ab
Et scitis
te qm̄ et o-
stram ex
ance. ut
scpe. Lec.
scdm vob
Ita
di
amen dic
clerit / pa-
bit vobis
lia venera
terry de ea
Potes
ditores o
lectionis
cipulis s
quid inq
trē in no
bis / cum
miles m
nomine
accipian
apostoli
minim
gelus s
labatur

necesse habetis vt aliq̄s doceat vos: sed sicut vnctio ei? rum est: et non est mendacium. Et sicut docuit vos manete in eo. Et nūc filii manete in eo ⁊ vt cū apparuerit habeam⁹ fiduciaꝝ et nō cōfūdāmur ab eo in aduentu ei? Si scitis qm̄ iustus est: scitote qm̄ et omnis qui facit iustitiam ex ip̄o natus est. *Le. x. dñice. liij. post octauas pasche. Lectio sc̄i euangeliꝝ sc̄dm̄ iohannem. Capl. xvi.*

In illo tpeꝝ Dixit ies⁹ discipulis suis. Amē amen dico vobis: si quid petierit⁹ patrē in noīe meo dabit vobis. Et reliqua. *Hominē uenerabilis bede presbyteri de eadem lectione.*

Potest mouere infirmos auditores quomodo in capite lectionis hui⁹ euāgelice discipulis saluator p̄mittat si quid inquitens petieritis patrē in nomine meo dabit vobis: cum non solum nostri si miles multa q̄ patres in xp̄i nomine videntur petere non accipiant: verum etiam ipse apostolus paulus tertio do minum rogauerit vt a te angelus sathane a quo tribulabatur abscedere nec impe

trare potuerit. *Tu. le. x. Sc̄dm̄ huius motio que stionis antiqua iā parum explanatione referata est: qui veraciter intellexerunt illos solum in nomine saluatoris petere: qui ea que ad perpetuam salutem pertinent petūt: ideo q̄ apostolum non in nomine saluatoris petisse vt temptatiōe careret: quāq̄ ob custodiā humilitatis acceperat: quia si hac caruisset/ salu⁹ esse non posset/ ip̄o affirmante cū ait Et ne magnitudo reuelationum extollat me dat⁹ est mihi stimulus carnis mee angel⁹ sathane vt me colaphizet. Tu autem. *Lectio. xi.**

Quotiescunq; ergo petentes nō exaudimur ideo fit quia vel contra auxilium nostre salutis petimus ac propterea a misericordie patre bñficit gr̄a nobis qd̄ inepte petim⁹ negatur: qd̄ eidem apostolo paulo contigisse p̄batur/ cui ter petenti respōsū est/ sufficit tibi gratia mea: nā virtus ī infirmitate perficitur. *Vel vtilia quidem/ et que ad veram salutē respiciunt petimus/ sed ip̄i male viuēdo auditum a nobis iusti iudicij auertim⁹.*

incidentes in illud salomonis: qui auertit aurem suam ne audiat legem: oratio eius erit execrabilis. Vel dñi pro peccantibus quibusq; vt respiscant oram? et si salubriter petim? atq; ex nro merito digni sum? auditu: ipsoz tamen peruerfitas ne impetrem? obsistit. **Lu. Lec. xli.**

Hic etiam aliqui vt salutaria proxijs et precibus sollicitis vt deuotjs que ramus actiõibus nec tamen statim q̄ petim? obtineam? sed in futurũ petitionis nostre differatur effectus: sicut cuz genibus flexis quotidie rogamus patrem dicentes adueniat regnũ tuũ: idem tamen regnũ non mox oratione finita/ sed tpe cõgruo sumus accepturi. Quod pia prouisione nostri cõditoris cõstat actitari: vt videlicet desideria nostre deuotiõis dilatatione crescant: et cremento quotidiano magis magisq; pro uecta tandem perfecti? capiãt gaudia q̄ requirũt. Inter q̄ notandum quia cũ pro peccatoribus oram? et si saluationem eozũ impetrare nequimus: nequaquã tamen fructus precis nostre prouiamur: qz et si illi non sunt digni saluari

nos tamen amoris quem salis impendim? mercede donabimur: sicut i tali petitione implebitur in nobis illa dñi promissio qua ait. Si qd petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Intuendũ enim quia non ait simpliciter dabit: sed dabit inquit vobis: quia et si non eis pro quibus petimus dabit: nobis tamẽ cũ pro alioz errãtibus misericorditer interuenim? premitũ nostre benignitatis restituet. **Lu autem. Secundu iohannẽ. ca. vbi supra.**

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Amẽ amẽ dico vobis: si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Usq; modo nõ petistis quicq; in nomine meo. Petite et accipietis: vt gaudiũ vrm sit plenũ. Hec in puerbis locut? sũ vobis. Venit hora cũ iam non in puerbis loquar vobis: sed palam de pre amnuclabo vobis. Illo die in nomine meo petetis. Et nõ dico vobis: qz ego rogabo patrem de vobis. Ipse enim pater amat vos: qz vos me amastis et credidistis: qz ego a deo exiui. Exiui a pre: et veni in mũdũ. Iterũ reliquo mũdũ: et vado ad patrem. Dicit ei

discipuli ei⁹. Ecce nūc palā loqueris z puerbū nullum dicis. Nūc scimus quia scis oia: et nō opus est tibi/ vt qs te interroget. In hoc credimus: qz a deo existi. Amen.

Oratio. Ad hñs? an. **U**sqz modo nō petistis quicqz/ pe tite et accipiet/ alla. **Ad ma gnificat an.** Petite z accipie tis vt gaudiū vestrū plenum sit/ ipse em̄ pater amat vos/ quia vos me amastis et cre didistis alla. **Reliqua vsqz in dnica precedere.** **In festo ascensionis dñi ad respas su per pos an.** Alleluia. r. La-

piru. ad ephe. iij. **N**icnqz n̄m data est gr̄a s̄m mensu- rā donatiōis xp̄i:

pp̄ter qd̄ dicit/ ascendens in altum captiuā duxit captiui- tates: dedit dona hominib⁹. Deo gratias. **Post passio nē. vt infra primū. hy.** Festū nunc celebre. **fo. lxxi. d.** Dñs in syna in sancto allay. Ascen dens in altum captiuam du xit captiuitatē alla. **Ad ma gnificat an.** Pater manife- stant nomē tuū hoib⁹ quos dedisti mihi/ nūc autem pro eis rogo non p̄ mundo quia

Quod te vado alla. **Oratio.** **R**esta quesumus om-

nipotens de⁹/ vt nostre men- tis intentio quo solēnitatis venture gloriosus auctor in gressus est semp̄ intendat: et quo fide p̄git conuersatione pueniat. Et fa⁹ per eundez.

Post completorium de bea- ta virgine vsqz ad festū trini- tatis exclusiue an. Alleluia sancta dei genitrix alla: iter- cede pro nobis allā allā. **Ps.** Ave maria gratia plēa allay. Dominus tecum allay. **Pre- mus z Oratio.** Protege dñe.

Inuit. Allā allā allā. **ps.** Venite exulte. **hymn.** Jesu nostra redemptio. **fo. lxxi.**

In primo noct. an. Allā. **vij. ps. viii.** Domine dñs no- ster. **fo. ij. ps. i.** In domino confido. **fo. iij. ps. cxvij.** Celi enarrant. **fo. vi. ps. cx.** Do- mine i strute. **fo. vi. ps. cxix.** Exaltabo te. **fo. ix. ps. cxvj.** Omnes gētes plaudite. **fo. xvi. d.** Ascendo ad patrem meū et patres vestrum allay. Deū meū et deū vestrū alla.

Ps. i. Post passionem suā per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno dei alla. Audentibus illis elena- tus est alla / et nubes suscepit eū ab oculis eoz alla. **Ps.** Et contescens precepit eis ab hierosolymis ne discede-

L. iiii.

In festo

rent / sed expectarēt promissionem patris. **Viden. Be. ii.** Omnis pulchritudo dñi exaltata est super sidera / species ei⁹ in nubibus celi. Et nomē eius in eternū permanet al. **h.** A summo celo egressio ei⁹ et occursum eius usq; ad summum eius. Et no. **Be. iii.** Non turbetur cor vestrū / ego vado ad patrē: et dū asuprū fuero a vobis / mittā vobis allā. Spiritū veritatis et gaudebit cor vestrum alleluia. **h.** Ego rogabo patrem et aliū paraclitū dabit vobis. Spiritus. **h. Be. iiiij.** Si em̄ nō abiero paraclitus nō veniet ad vos / si autē abiero mittā eū ad vos. Cū autē venerit ille docebit vos omnē veritatē allā. **h.** Non em̄ loquetur a semetipso sed quęcūq; audiet loquetur et quę ventura sunt annūciabit vobis. Cū autē. **¶ In. ii. noc.** **In. Allā. viij. ps. lvi.** Misere re mei deus miserere. **fo. xix. ps. lxxvij.** Exurgat deus. **fo. xxij. ps. xcvi.** Dñs regnavit exul. **fo. xxxiij. ps. xcviij.** Dominus regnavit iras. **fo. xxxiij. ps. cii.** Benedic. **pr. m. fo. xxxv. ps. ciiij.** Benedic. **ii. fo. xxxvi. h.** Ascendit deus in tubilationē allā: Do-

minus i voce tube allā: **Be. v.** Exaltare dñe allā In virtute tua al. **h.** Carabimus et psallem⁹ In dñu. **Be. vi.** Ascēdens in altū allā / captivā duxit captivitatē: Dedit dona hoibus allā allā. **h.** Ascēdit de⁹ in tubilatione dñs in voce tube. Dedit. **Be. viij.** Dominus nubē ascensum tuū dñe. Qui ambulat super pēnas ventoy alleluia. **h.** Qui facis angelos tuos spiritus et ministros tuos ignē vrentē. Qui ambu. **Be. viij.** Cūq; intuerentur euntē in celum ecce duo viri asiterūt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt. Allā allā allā. **h.** Hic iesus qui assumptus est a vobis in celum / sic veniet quēadmodū vidistis eū euntē in celū. Allā. **¶ In. iij. noc. a.** Allā. **vij. Can.** Quis est iste. **fo. lviij. h.** Ascendens xps i altū allā: Captivā duxit captivitatē allā: **Be. ix.** Alii galilei qd ammiramini aspiciētes i celū allā. Quēadmodū vidistis eū ascēdentē i celū / ita veniet allā al. al. **h.** Cūq; intuerent in celum euntē illū / ecce duo viri asiterūt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt. Quem admo. **Be. x.** Pater cū essem

cum esse
opos
ad re
las eos
ues eos
pater san
mine tuo
Non. **Be. x.**
iesus disc
in berhan
eis. **Allel
cni est dñ
recellit ab
celum. **h.
bē vntue
centes a
rit et bap
erit allā
ergo doc
baptizam
patris et
cti. **Qui
ma. Ser
¶
res
lesu xpi
iudica
uma in
taute q
die dilec
rū exple
tissima
tus et ac
ditiōis
hoc spa
posalis******

cum eis ego seruabam eos quos dedisti mihi: nūc autē ad te uento Non rogo ut tol- las eos de mundo: s; ut ser- ues eos a malo alla alla. **Ps.** Pater sancte serua eos i no- mine tuo quos dedisti mihi. Non. **Ps. xi.** Eduxit dominus iesus discipulos suos foras in bethaniam/ et benedixit eis. Alleluia alla. **Ps.** Et fa- ctus est dñs benediceret illis/ recessit ab eis ⁊ ferebatur in celum. Alla. **Ps. xii.** Ite in or- bē uniuersus ⁊ predicare di- centes alleluia. Qui credide- rit ⁊ baptizatus fuerit salu⁹ erit alla alla alla. **Ps.** Euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ spiritus sanc- ti. Qui credit. **Lectio pri- ma. Sermo bñi leōdis pape.**

Quod beatā ⁊ gloriosā resurrectionē dñi nri iesu xpi qua uerū delēplum iudaica ipetate resolutū di- taut; quadragenarius ho- die dilectissimi sanctorū die rū explet⁹ est numer⁹/ sacra- tissima ordinatiōe disposi- tus ⁊ ad utilitatē nostre eru- ditiōis ipēsus ut dñs a dño i hoc spatū mora p̄sentie cōr- poralis extendit fides resur-

rectiōis documētis necessa- riis muniretur. **¶** Adors ei xpi multorū discipulorū cor- da turbauerat: et de suppli- cio crucis de emissionē spiri- tus / de examinati corporis sepultura/ grauitatis mestit- tudine mentib⁹ quidā diffi- dētie torpor obreperat. Tu.

¶ Am cum scētē **(lc. ii.)** mulieres sicut euan- gelica patefecit hystoria re- uolutū a monumēto lapide⁹ sepulchrū corpore vacuū/ et uiuētis dñi testes āgelos nū- ciarēt; ab a earū apl'is altisq; discipulis deltramētis simi- lia uidebant. **¶** Quam utiq; hesitationē humana infirmi- tate nutantem nequaquā per- misisset spiritus ueritatis p̄- dicatoꝝ suorū inesse pectori- bus: nisi illa trepida sollicit- tudo et curiosa cunctatio no- stre fidel' fundamenta iectis- sent. Tu autē. **Lectio. iiij.**

Quod stris igit p̄turbati- onib⁹/ nostris picu- lis in apostolis consulebas nos in illis uiris contra ca- lūnias impioꝝ/ ⁊ cōtra terre- ne argumenta sapientie doc- cebamur. Nos illoꝝ instru- xit aspect⁹: nos erudiuit au- ditus/ nos confirmauit actus. **¶** Gratias agam⁹ dñi

In festo

uine dispensationi: et sancto-
rum patrū necessarie tardi-
tati. Dubitatum est ab illis:
ne dubitaretur a nobis Tu.

Dies dilectissimi q̄ in
resurrectionē dñi ascensio-
nēq̄ fluxerūt octoſo transie-
re diſcurſu: ſ; magna in eis
cōfirmata ſacramenta: ma-
gna ſunt reuelata myſteria.
¶ In his metus dire mor-
tis auferretur: et nō ſolū aie:
ſed etiā carnis imortalitas
deklaraf. In his per inſuf-
flationē dñi infūdatur ap̄lis
ſpiritus ſāctus: et beato pe-
tro apoſtolo ſuper ceteros
poſt regni clauēs/ oullis do-
minici cura mandatur. Tu.

In his diebus *Rec. v.*
duobus diſcipulis ter-
tius in via dñs comes ſūg-
tur: et ad omnē noſtre ambi-
guitatis caliginē detergen-
dā pauentū ac trepidantiū
tarditas increpatur. Flam-
mam fidei illuminata corda
conciunt: et que erant tre-
pida: referante ſcripturas
dño efficiūtur ardentia. In
fractione quoq̄ panis con-
ueſcentiuz aperiuntur obtu-
tus: multo felici⁹ horū ocu-
lis patefactis quibus natu-
re ſue eſt manifefſata glori-

ficatio: quā illorū noſtri ge-
neris principū/ quibus pre-
uaricationis ſue eſt ingeſta
confuſio. Tu autē. *Rec. vi.*

Iter hec autē aliaq̄
miracula cū diſcipuli
trepidis cogitationib⁹ eſtu-
arent/ et apparuiſſet in me-
dlo eorū dñs/ diriſſetq̄ par-
vobis: ne hoc in eorū rema-
neret opinionibus qd̄ volue-
batur in cordibus/ putabāt
enī ſe ſpiritū uidere non car-
nē: redarguit cogitationes
a veritate diſcordes. Inge-
rit dubitantū oculis manē-
tia manibus ſuis ⁊ pedibus
crucis ſigna/ et vt diligenti-
us p̄trectent ſultat: qz ad ſa-
nanda infidelū cordiū vul-
nera/ clauorū et lancee erāt
ſeruata veſtigia: vt non du-
bie fide ſed cōſtantiffima ſci-
entia teneretur/ eā naturam
in dei patris cōſeſurā thyo
no que ſacuerat ī ſepulchro
Tu autem. *Lectio. vii.*

Quod ergo hoc tēpus
dilectiffimi quod in
resurrectionē dñi et aſcenſio-
nez eius exactū eſt/ hoc p̄ui-
dētia dei curauit/ hoc docu-
it/ hoc ſuoz ⁊ oculis inſinua-
uit et cordib⁹: ⁊ vt domini⁹ ie-
ſus xp̄s vere cognofceretur
reſuſcitaf: q̄ vere erat et na-

tus et passus et mortu^s. Hic
beatissimi apostoli oēsque discipuli qui et de exitu crucis
erant trepidi et de fide resur-
rectionis ambigunt ita sunt
veritate perspicua roborati: ut
dño in celos eunte sublimia
nō solū nulla afficerent tristi-
tia: sed etiam magno gaudio
replerent. *Iu. Lectio. viii.*

Et reuera magna et in-
fabilis erat causa gau-
dendi: cū in cōspectu sancte
multitudinis supra om̄m cre-
aturarū celestium dignitatem
humani generis natura con-
scenderet: supergressura an-
gelicos ordines: et ultra ar-
changelorum altitudines ele-
uanda: nec ullis sublimitati-
bus modū sue proiectionis
habitura: nisi eterni patris
recepta concessu illius glo-
rie sociaretur in throno: cu-
ius nature copulabatur in fi-
lio. Quia igitur christi ascen-
sio nostra p̄uectio est: et quo
p̄cessit gloria capitis: eo spes
vocatur et corporis: dignis
dilectissimi exultemus gau-
dijs: et pia gratiarum actio-
ne letemur. *Hodie enim nō
solū paradisi possessores fir-
mati sumus: sed etiam celo-
rum in christo superna pene
trauimus: ampliora adepti*

per ineffabilem christi gra-
tia: quā p̄ diaboli amiseram^{us}
inuidiā. Nā quos virulent^{us}
inimicus primi habitaculi fe-
licitate deiecit: eos sibi cor-
poratos dei filius ad patris
dexterā collocauit: qui viu-
it et regnat eū deo patre oīpo-
tente et spū sc̄to in sc̄la secu-
lorū amē. *Lec. ix. Lectio sc̄ti*

euāgelij: s̄m marcū. Ca. xvi.

In illo t̄p̄e: Recubenti-
bus undecim discipu-
lis apparuit eis iesus: et ex-
probrauit incredulitatē illo-
rū et duriciā cordis: quia his quī
viderāt eum resurrexisse nō
crediderunt. *Et reliq̄. Hoc*

mel̄ b̄ti grego. pa: de ea. lec.

Quod resurrectionē dñicā
discipuli tarde crediderūt:
non tam illoꝝ infirmitas: quā
nostra (ut ita dicā) futura fir-
mitas fuit. Ip̄a nāque resur-
rectio illis dubitantibus p̄
multa argumenta mōstrata
est. *Que dum nos legentes
agnoscimus: quod aliud quā de
eoz dubitatiōe solidamur:*

Quādinus enim mihi marie
magdalene p̄stitit quā cito cre-
didit: quā thomas quā diu dubi-
tauit. Ille enim dubitandovul-
nerū cicatrices tetigit: et de
nostro pectore dubietatē vul-
nus amputauit. *Lectio. x.*

Ad insinrandū quoq[ue] omnis creature noīe signatur hō. Sūt nāq[ue] lapides: s[ed] nec viuūt nec sentiūt. Sunt herbe ⁊ arbusta: viuūt q[ui]dem s[ed] nō sentiūt. Viuūt dico nō per animam/ sed p[er] viriditatem: q[ui] et paulus dicit. Inspiciēs tu q[uo]d seminas non viuificas: nisi pri[us] moriās. Viuit ergo q[uo]d mori: vt viuificet. Lapidēs itaq[ue] sunt: sed nō viuunt. Arbusta autē sūt ⁊ viuūt: sed non sentiūt. Bruta hō animalia sunt: viuūt/ sentiūt/ sed nō discernunt. Angeli etem sūt: viuūt/ sentiunt ⁊ discernūt. Tu autem dñe. **Lectio. xi.**

Omnis autē creature aliquid habet hō. Habet nāq[ue] esse cū lapidib[us] ⁊ vt uere cū arborib[us] sentire cū animalibus: intelligere cū angelis. Si igitur cōmune habet aliquid cū oī creatura homo. Omni ergo creature predicat euangeliū cū soli homini predicat q[ui] videlicet ille docet p[ro]pter quem in terra cūcta creata sunt: et a quo oīa per quandā similitudinē alia non sunt. Potest etiam oīs creature noīe oīs natio gētium designari. Antea nāq[ue] dictū fuerat in viā gentiū ne abieritis/ nūc

veritate dñice resurrectionis notādū nobis est: q[uo]d lucas referat dicens. Conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederēt. Et post pauca. Aidentib[us] illis eleuatus est: ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eor[um]. Nota te d[omi]na: signate mysteria. Lō uescens eleuatus est. Comedit ⁊ ascendit: vt uidelicet p[er] effectū comestōis p[er]itas partesceret carnis. ¶ **M**arcus hō p[er]ius dñs celū ascendit/ eū de cordis atq[ue] infidelitatis duricia scēpasse discipulos/ memorat. Qua in re quid aliud cōsiderandum est/ nisi q[uo]d idcirco dñs tūc discipulos increpauit cū corporaliter reliq[ue]r[et]: vt d[omi]na q[ui] recedens diceret in corde audientium artius impressa remanerent. Tu. **Lectio. xi.**

Increpata igitur eorū duricia quid admonēdo dicat audiamus. Eūtes in mūdū vniuersum: predicate euangeliū omni creature. Nunq[ui]d fratres mei sanctus euangeliū vel insensatis rebus v[el] brutis animalib[us] fuerat p[re]dicandū: vt de eo discipulis dicat predicate euangeliū omni creature: Sed

antē dicit predicate of crea-
ture: vt scilicet priusa iudea
apostolorū repulsa predica-
tio tunc nobis in adiutorijz
fieret: cū hanc illa ad dāna:
tionis sue testimoniū super-
ba repulisset. Sed cum disci-
pulos ad predicanduz vritas
mittit / quid aliud in mundo
facit nisi grana seminis spar-
git: Et pauca grana mittit i
semie vt multaz messū fru-
ges recipiat ex nostra fide.
Neqz etenī i vniuerso mūdo
tanta fidelijū messis exurge-
ret: si de manu dñi sup ratio-
nalē frā illa electa grana p̄di-
cantium non venissent. *Luce.*

Secūm marcū. cō. vbi supra.

In illo tpe. Recubenti-
bus vndecim discipulis
apparuit eis iesus: et expro-
brauit incredulitatē illozū z
duriciāz cordis / qz his qz vi-
derant eū resurrexisse nō cre-
diderunt. Et dixit eis. Eun-
tes in mundum vniuersum:
predicate euangelium omni
creature. Qui crediderit et
baptizat⁹ fuerit: saluus erit.
Qui vō nō crediderit: cōdē-
nabit. Signa autē eos qz cre-
diderint: hec sequent. In no-
mine meo demonia eiicient:
linguis loquentur nouis: ser-
pentes tollent. Et si mortife-

rum quid biberint nō eos no-
cebit. Sup egros manus i-
ponent: z bene habebunt. Et
dñs quidē iesus postqz locu-
tus est eis assumptus est in
celum: z sedet a dextris dei.
Illi autē p̄fecti / predicauerūt
vbqz: dño cooperante z ser-
monem confirmante: sequē-
tibus signis. *Amē. Oratio.*
Concede q̄s ōps de⁹ vt qui
hodi. vt infra in laud. *Ad*
laud. a. Alla. vj. p. xci. Dñs
regnauit. *f. xxiiij. Ad horas*
coluetas. cō. Actus primo.

Primū quidē sermonē
feci de omnib⁹ o theo-
phile que cepit iesus facere
z docere: vsqz in diē qua p̄ci-
piens apostolis per spirituz
sanctū quos elegit assumpt⁹
est. Deo gr̄as. *f. hie. Ascē-*
dens xps in altū. Alla. al. f.
Captiuā durit captiuitatez.
Alla. hie. Da nobis. fo. lxxij.
f. Dñs in celo allā: parauit
sedem suā allā: Ad dñi. an.
Ascendo ad patrē meum et
patrem vestrū / deum meū et
deum vestrum alla. Oratio.

Quoniam quidē ōps de⁹
vt qz hodierna die vni-
genitū tuū redemptorez no-
strū ad celos ascendisse cre-
dim⁹ / ipsi quoqz mente in ce-
lestibus habitemus. Et fa:

Privatis diebus infra octa.

*Per eisdē. Ad hor. an. Alla
vis. Ad. iii. Cap. 20. 0 vt
in laudib⁹. ⁊. Ascēdo ad pa-
trem meū et patrē vestrū. 2c.*

Ad. vi. Cap. Actuum. f.
Iohānes qdē baptiza-
uit aq̄: vos autē bapti-
zabimini spū sancto: nō post
multos hos dies. Deo gra-
tias. ⁊. Ascendit deus in iu-
bilatione. et cetera. *Oratio.*

Adesto domine suppli-
cationib⁹ nostris ⁊ vt
sicut humani generis salua-
torē cōfedere tecū in tua ma-
testate confidim⁹: ita vsq̄ ad
cōsumationē seculi manere
nobiscū: quēadmodū ē polli-
citus sentiamus. Et fa: Per
eūdē. *Ad. ix. cp. Actū. f.*

Alcipietis stūtē sup-
uentis spū sancti in
vos: ⁊ eritis mihi testes i hie
rusalē: et i ol tudea ⁊ samaria
et vsq̄ ad vltimū terre. Deo
gratias. ⁊. Ascendens xps
in altum alleluia. 2c. *Oratio.*

Deus cuius fili⁹ i alta-
poloz potēter ascen-
dens: captiuitatē nostrā sua
duxit stūte captiuaz tribue
q̄s: vt dona que suis partici-
pibus contulit / largiatur et
nobis. Et fa: Per eundem.
In. ij. vel. sequitur ps. an.

Alla. r. Cap. et oratio vt in

laudibus. *Be. breue.* Ascen-
do ad patrem meū ⁊ patrem
vestrū. *Alla. al. b. Deū meū
et deum vestrum. Alla. hy.*

Festū. fo. lxxij. ⁊. Dñs i syna.
Ad magt an. O rex glorie
dñe stūtū qui triumphator
hodie super oēs celos ascen-
disti: ne derelinquas nos or-
phanos s; mitte promissum
patris in nos spū verita-
tis alla. *Privatis diebus*

infra octava. Inuita. hymni
ae ⁊ ⁊. vt in die sancto. pi fer-
riales. Lectio breuis. Ven-
te et reuertamar. Be. breue.
Dominus in celo *Alla. alla.*
⁊. Parauit sedem suā. Alla.

In. ij. no. a. cp. Ad heb. iiii
Habentes potēte ma-
gnuz q̄ penetravit ce-
los iesum filiū dei ⁊ teneam⁹
spei nre cōfessionē. Deo g. ⁊.
Ascēdit de⁹ i iubilatiōe. *oz.*

Qribue q̄s ops deus ⁊
vt illuc tendat xpiane
deuotionis affectus: quo tec-
cum in vni genito tuo est no-
stra substantia. Et fa: Per
eundē. *Ad laud. a. Alla. ij.*
pi ferriales. Cap. Ad. he. iiii.

Adeamus cuz fiducia
ad thronū grē ei⁹: ⁊ vt
miam consequamur et gra-
tiā iueniam⁹ i auxilio oppo-
tuno. Deo gratias. *Be. hy.*

Et oratio vt in die sancto.

Sexta feria. Ad bñd. añ.
Hado parare vobis locum:
et iterū veniā ad vos alfa: z
gaudebit cor vestrū alfa alfa.

Ad m̄r. añ. Nisi ego abiero
paraclet⁹ nō veniet: dū assū-
ptus fuero mittā vobis alfa.

Sabbato Ad bñd. añ. Ro-
gabo patrē meū z aliū para-
cletū dabit vobis alfa.

¶ Dñica infra octauā. Dia seruans.
vt i die sc̄o/exceptis subscri-
ptis. In primis ves. cd. Pri-
mū qd̄ d̄t̄. **Be. bre.** Ascēdo

ad. **¶ Dio.** Concede q̄s. **Post.**
¶ Bñdicam⁹. Cōmēoratio de
dñica cū ā. seq̄nti. Ecce nūc

palā loqueris z p̄ouerbium
nullū dicis: nunc scimus qz
scis oīa z nō opus est tibi vt

q̄s te interroget alfa. **¶ Fiat.**
mīa tua dñe sup nos alfa. **¶ Op.**

O m̄ps sempiternē de⁹
fac nos tibi semp z de
notā gerere volūtātē: z ma-

testati tue sincero corde ser-
uire. **¶ Et fazp do.** **¶ Ad ma-**
tutinas s̄i dñicales. Lectō. s̄i.

Sermo beati Augustini epi

Consecratio dñi
nri i te. xpi / re-
surgēdo z ascen-
dēdo p̄pleta est.
Resurrectionez
p̄lius pasche dñico celebra

nimus: ascensionē hodie ce-
lebrā. Festus nobis dies
vterqz. Ideo em̄ resurrexit /
vt nobis exēplū resurrectio-
nis ostēderet: et ideo ascēdit
vt nos desuper protegeret.

¶ Habem⁹ ergo dñm et sal-
uatorē nrm̄ iesuz xpm̄ prius
pendentē i ligno: nūc sedētē
in celo. P̄eciū nrm̄ dedit cū

pēderet in ligno: colligit q̄d
emit cū sedet in celo. Cū enī
oēs collegerit quos vtiqz p̄

tēpora colligit: i fine tēporis
veniet quō scriptuz est: deus
noster manifeste veniet: non

quemadmoduz primū venit
occultus / s̄z sicut dictum est
manifest⁹. Tu autē. **¶ Ita oīa**
vt in die sancto. Lectio. ii.

O cultū em̄ oportebat
eū venire vt iudicaret:
manifestus autē veniet vt iu-

dicet. Si enim prius manife-
stus veniret / iudicare man-
festū quis auderet: qm̄ quidē

dicit apostolus paulus / si es
cognouissent nūqz dñm glo-
rie crucifixi: s̄s. **¶ S̄z si il-**

le nō occideretur: mors non
moreret. Trophēo suo dia-

bolus victus est. Exultauit
enī diabolus: quando homi-
nē primū seducendo deiecit

in mortē. Seducēdo primuz
hōmīnez occidit: occidendo

Historia infra octe.

nouissimū: primū mortis de
laqueo perdidit. **Tu. Le. iii.**

Acta est victoria dñi
nostri iesu xpi cum re
surrexit ⁊ ascendit in celum:
et impletū est quod audistis
cū apocalypsis legeretur: vi
cit leo de tribu iuda. Ipse leo
victor est: ipse agnus occisus
est. **¶** Leo ppter fortitudi
nē: agnus ppter innocentia.
Leo qz inuictus ⁊ agnus qz
māfuer? Et iste agnus occi
sus morte sua vicit leonez: q
qrit quē deuoret. **Tu. lc. iiii.**

Dictus est em̄ diabolus
leo feritate: nō strute
Apostolus quippe petr? ait
vigilare nos oportere aduer
sus tēptationes: qz aduer
sarius inquit veser diabolus
circuit querens quē deuoret

¶ Sed quomodo circuit di
xit. Sicut leo rugiēs circy
it: qrens quē deuoret. Quis
nō incurreret dentes leonis
huius: nisi vicisset leo de tri
bu iuda: Lōtra leonē leo: cō
tra lupum agnus. **Tu. lc. v.**

Aultauit diabolus qñ
mortuus est xps: ⁊ ipa
morte xpi est diabolus vict?
Tanq̄ in muscipula escā ac
cepit. Gaudebat ad mortez:
quasi ppositus mortis. Ad
qđ gaudebat: inde ille tētus

est. Muscipula diaboli: crux
dñi. Escā qua caperet mors
dñi. Et ecce surrexit dñs in
sler iesus xps. Ubi est mors
q̄ pependit in ligno: Ubi est
insultatio iudeorū: Ubi est
typus ⁊ superbia caput ante
cruce agitantiū ⁊ dicentiū: si
filius dei es/ descēde de cruce:
Ecce plus fecit q̄ illi in
sultando exigebāt: qz de se
pulchro surrexit. **Tu. lc. vi.**

Plus est enī de sepul
chro resurgere: q̄ de
cruce descendere. Jam vero
quanta gloria est q̄ ascendit
in celū ⁊ q̄ sedet ad dexteraz
patris: Sed hoc oculis non
videmus ⁊ qz nec pendente i
ligno vidim?. Totū hoc fide
tenem?: oculis cordis intue
mur. Hodie enī sicut audi
stis fratres/ dñs n̄ ies? xps
ascendit in celū: ascēdat ⁊ cū
illo cor nostrum. **Tu. lc. vii.**

Adiamus apostolus
dicentē. Si presurre
xistis cuz xpo q̄ sursum sunt
querite vbi xps est i dextera
dei sedens: q̄ sursum sunt sa
pites: nō q̄ super terrā. Sicut
em̄ ille ascendit nec recessit a
nobis: sic et nos cū illo iam
sumus: q̄uis nondum i cor
pore nostro factus sit qđ pro
miratur nobis. Ille iā exal

tatus est super celos. Neq̄ enim nobis propterea desperanda est perfecta et angelica celestis habitatio quia dixit nemo ascendit in celū nisi qui descendit de celo filius hominis qui est in celo: sed hoc dictū est propter unitatem qua caput nostrum est: et nos corpus eius. **Luce. x. viii.**

Quia ascendit in celum: nos ab illo nō separamur. Qui descendit de celo nō nobis iudet celū: s; q̄dā mō clamat mea mēbra estote: si ascendere vultis in celum. In hoc ergo oēs interim roboremur: in hoc votis omnibus estuemus: hoc meditamur i terris quod computamur in celis. Tunc exuturi carnē mortalitatis nūc exuamur animi vetustatem. Facile leuabit corp⁹ i alta celorum: si nō p̄mat sp̄ritū s̄arci na peccatorū. **Luce. Lectio. ix.**

Lectio sc̄i euāḡelii s̄c̄d̄z marcū.

In illo tēp̄e recubētib⁹ bus vndeci discipulis apparuit eis iesus: et exprobrauit incredulitatē illorum et duriciam cordis: q̄z his q̄ viderant eū resurrexisse non crederant. **Et res. Ex home.**

ha b̄ti grego. par. de eadē sc̄. sequit. Qui crediderit et ba

ptizatus fuerit salu⁹ erit: q̄ vero nō crediderit condēnabit. Fortasse vnusq̄sq; apud semetip̄m dicat. Ego iā credidi: salu⁹ ero. Verū dicit: si fidē operibus teneat. **Ma-**ra etenim fides est: que in hoc q̄d verbis dicit/moribus nō cōtradicit. Hinc est enī q̄ de q̄busdā falso fidelibus paulus dicit. Qui cōfitem̄ se nosse deū: factis autē negāt. Hic iohānes ait. Qui dicit se nosse deū: et mādata eius nō custodit mendax est. Quod cū ita sit: fidei nōstre veritatem in vite nōstre consideratione debemus agnoscere. Tunc enī veraciter fideles sumus: si q̄d verbis p̄mittim⁹/operibus implemus. **Lectio. x.**

In die q̄ppe baptismatis oib⁹ nos antiq̄ hostis operib⁹/atq; oibus pōp̄is abrenunciare p̄misim⁹. Itaq; vnusq̄sq; vestrū ad cōsiderationē suā mētis oculos reducat: et si seruat post baptismū q̄d anti baptismū spondit: cert⁹ iā qz fidelis est gaudeat. **S; ecce q̄d p̄mit** sit minime seruauit: ad exercēda praua opera/ad p̄cepta scēdas mūdi pōpas dilaps⁹ est: videam⁹ si iā scit plāgere q̄d errauit. Ap̄d misericordes

nanq; iudices nec ille fallax
habebit; q̄ ad v̄itatē reuertit
etiā postq; mēt̄; q; op̄s de
dū libet̄ nostrā penitentiā sus
cipit: ip̄e suo iudicio hoc qd̄
errauim⁹ abscondit. **Lū. lxx.**

Sequit̄ Signa aut̄ eos
q̄ crediderit hec sequen
tur. In noie meo demōia eis
ciēt; linguis loquētur nouis
serpētes tollent; et si mortife
rū qd̄ biberint non eos noce
bit. Sup̄ egros man⁹ impo
nent; et bene habebunt. Nun
qd̄ nō fr̄es mei / q; ista signa
nō facitis minime creditis?
S; hec necessaria fuerunt in
exordio eccl̄ie. Et em̄ ad fidē
cresceret mirac̄is fuerat nu
triēda; q; et nos cum arbusa
plantam⁹ / tam dū aquā eis
fundim⁹: quousq; ea in terra
cōualuisse videam⁹. At si se
mel radicē fixerint: a rigādo
cessam⁹. Hinc est em̄ q̄ pau
lus dicit **Lingue i signū sūt:**
nō fidelib⁹ / s; infidelib⁹. Ha
bem⁹ de his signis atq; v̄tu
tibus q̄ adhuc subtilius con
siderare debeamus. **Lc. xij.**

Sancta eccl̄a quotidie
spiritualit̄ facit; qd̄ t̄nc
per ap̄los corporaliter facie
bat. Nā sacerdotes ei⁹ cuz p
erocissimi gratiā manuz cre
dentib⁹ imponūt; et habitare

sp̄is malignos in eoz mēte
cōtradicit; qd̄ aliud faciunt
nisi demōia eis ciūt; Et fide
les q̄s q̄ iā vite veteris secu
laria verba dereliquūt / sc̄tā
aut̄ mysteria insonāt; cōdito
ris sui laudes et potētiā quā
tū p̄ualer̄ narrant; qd̄ aliud
faciunt nisi nouis linguis lo
quunt; Qui dū bonis suis
exhortatiōib⁹ maliciā de ali
enis cordib⁹ auferūt; serpē
tes tollūt. Et dū pessiferas
suasiones audiūt / sed t̄s ad
operationē p̄auā minime p
trahunt; mortifex q̄dem est
qd̄ bibūt; s; eos nō nocebit.
Qui quotiēs p̄rimos suos
in bono ope infirmari cōspi
ciūt; dū eis tota v̄tute cōcur
runt et exēplo sue opationis
illoz vitā roborāt q̄ in p̄p̄ta
actione titubabāt; qd̄ aliud
faciunt nisi sup̄ egros man⁹
imponūt vt bene habeant;
Que nimirū miracula tāto
tāto maiorā sunt: quāto per
hec nō corpa sed aīe suscitā
tur **Lū. Euāgelij et orōis in
die factō. Ad ian. ps. l. Misse
rere. so. xxi. Ep̄m. Apo. in.**

Qui vicerit dabo ei se
dere mecum in throno
meo sicut et egovici et sedi cū
patre meo in throno ei⁹. Deo

gras. **Reliqua ut in die scō**
Post Vñdicam? Come. de
dhica. ā. Lum venerit para-
 clitus quē ego mittā vobz a
 patre/spm̄ v̄itatis q̄ a p̄re p-
 cedit ille testimoniuꝝ p̄h̄be-
 bit de me alla. **oz. Dps sēpi.**
Ad ves. post Vñdicam? Cō
mēo. de do. ān. Hec locutus
 suꝝ vobis vt cū venerit hora
 eoruz reminiscamini q̄ ego
 dixi vobis alla. **Secda ser.**
Ad vñ. ā. Eūtes in mundū
 vniuersum p̄dicare euāgelii
 oi creature alla/q̄ crediderit
 et baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit
 alla: q̄ aut nō crediderit con-
 denabitur alla. **Ad magr. ā.**
 Illi aut p̄fecti predicauerūt
 vbiqz deo cooperāte ⁊ fmo-
 nē p̄firmante seq̄ntib⁹ signis
 alla al. **Tertia ser. ad vñ. ā.**
 Dñe si i tpe hoc restitues
 regnū isrl: dixit at eis/nō est
 v̄im nosse tpa v̄l momēta q̄
 p̄f posuit i sua ptāte all. **Ad**
magr. ā. Dñs qdē iel⁹ postqz
 locut⁹ ē eis ascēdit i celū ⁊ se-
 det a dextris dei all. **Quar-**
ta ser. Ad vñ. ā. Adētib⁹ il-
 lis eleuat⁹ est ⁊ nubes susce-
 pit eū i celū alla. **In octa.**
ascēso. In p̄mis vol. Cap.
p̄mū quidē. Dico. Tōcede
qs ops. Reliq̄ vt i die scō. l. j.
Sermo beati leonis pape.

Sacramētum dile-
 ctissimi salutz n̄se/
 q̄ p̄fecto sāguinis
 sui vniuersitatē cō-
 ditor estimauit: a die corpo-
 ralis ortus vsqz ad exitū pas-
 sionis/p̄ disp̄sationē humi-
 litatis ipletū est. Et licz mul-
 ta etiā i forma serui diuinita-
 tis signa radiauerint: pprie-
 tti illi actio t̄pis/ad demor-
 strādā suscepti hominis p̄ta-
 nuit v̄itate. **¶** Post passionē
 vero ruptis mortis viculis q̄
 vim suā in eū q̄ p̄cti erat ne-
 scius incedēdo p̄diderat: in-
 firmitas in v̄tē mortalitatis
 i immortalitē: otumelia trāst-
 luit i gl̄iam. Quā dñs iesus
 x̄ps i multis manifestisqz do-
 cumētis multozū declarauit
 aspectib⁹: donec triū p̄h̄v̄i-
 ctorie quē reportarat a mor-
 tuis: i ferret ⁊ celis **Luce. ij.**
Sicut ergo in solēnita-
 tē paschali resurrectione
 dñi fuit nobis causa letandū/
 ita ascēso eius in celos pre-
 sentii nobz est materia gau-
 dioꝝ: reolentibus illū diē ⁊
 rite venerantib⁹ quo nature
 n̄e humilitati x̄po sup oēm
 celi militiā sup oēs ordines
 angeloz ⁊ vltra omnii alt-
 tudinē potestatur ad dei pa-
 tris est p̄ouecta confessio.
 D. ij.

In octo.

Quo ordine opoz diuino
rūnos fundati nos edificati
sumus: vt mirabilior fieret
gl'ia dei cui remot' a p'spectu
hoim q' merito reuerentiā sui
sentiebant indicere: fides nō
diffideret/ spes nō fluctuaret
charitas nō tepet. **Lu. 1c. iij.**

Mest mentiu' r' valde fi-
deliū lumē aiaz/ incūctanter
credere q' corporeo nō vidēt
ituitur: r' ibi figere desideriu'
quo nequeas inferre conspe-
ctum. Hec aut' pietas vñ in
cordib' nostris nasceret aut
quomodo quisq' iustificaretur
per fides: si in h'is tñ sa-
lus nostra cōsisteret/ q' obtu-
tibus subiacerent. **¶** An et
illi viro qui de resurrectione
dñi videbat ambigere/ vbi in
ipsius carne vestigia passio-
nis et visu explorasset/ et ta-
ctur: qz vidisti me inquit dñs
credidisti: beati qui nō vide-
runt et crediderunt. **1c. iij.**

Uigif hui' beatitudi-
nis dilectissimi capa-
ces esse possem' expletis of-
bus q' euāgelice predicatio-
ni znoui testamēti mysterijs
cōgruebāt/ dñs noster iesus
xps qua dragesimo post re-
surrectionē die coram disci-
pulis eleuat' in celū corpo-

ralis presentie moduz fecit:
mansurus in patris dextera
donec tpa multiplicādis ec-
clesie filijs diuinit' p'stitu-
ta pagant: et ad iudicandos
vivos et mortuos in eadem
carne i qua ascēdit adueniat

¶ Quid itaqz redēptoris no-
stri conspicuum fuit in sacra-
menta trāsiiuit: r' vt fides ex-
cellentior esset ac firmior vi-
sioni doctrina successit: cui'
auctoritatem supernis illu-
minata radijs credentiū cor-
da sequerentur. **Lectio v.**

Hanc fidē ascēsiōe dñi
hauctā r' sc'i spūs mu-
nere roboratā: nō vīcula nō
carceres/ non exilia/ non fa-
mes/ nō ignis/ aut lantat' fe-
rarū/ nec exquisita persecū-
tū crudelitatibus supplicia
terruerunt. Pro hac fide per-
vniuersum mūdum non solū
viri s'z etiam femine/ nec tm̄
impubes pueri: s'z etiā tene-
re h'gines/ vsqz ad effusionē
sui sanguinis decertarunt.
Hec fides demonia et ecit'
egritudines depulsi: mortu-
os suscitauit. **Lu. Lectio vi.**

Uide r' ipi bti apti qui
tot miraculis p'firma-
ti/ tot sermōib' eruditi/ atro-
citatē tñ dñice passionis ex-
pauerant r' veritatē resurre-

etionis eius nō sine hesita-
tione suscepērāt: tñ de ascē-
sione dñi p̄fecerūt: vt q̄cqd
illis prius intulerat metum
verteret in gaudiū. Totā ei
contemplationē animi in di-
uinitatē ad patris dexteram
considentis erexerāt: nec iā
corpore visionis tardabant
oblectu quo minus i id acie
mentis intenderent: q̄d nec
a p̄re descendendo abfuerat
nec a discipulis ascēdēdo dis-
cesserat. Tu autē. *Lec. vii.*

Tunc igitur dilectissi-
mi fili⁹ hoīs/dei fili⁹
excellētius sacratusq; ino-
tuit: cū in paterne maiestati
gl̄iam se recepit: et ineffabili
modo cepit eē diuinitate p̄-
sentior: q̄ fact⁹ est humanita-
te lōgiquior. Tūc ad equa-
lem p̄ri filiū eruditior fides
gressu cepit mētis accedere
et p̄tractatiōe corporee i xpo
substātie qua p̄re minor est
non egere. Quā gl̄ificati
corporis manēte natura eo
fides credentiū vocabatur:
vbi nō carnali manu sed spi-
ritali intellectu par genitori
vni⁹ genit⁹ tangeret. Hinc il-
lud est q̄ post resurrectionē
suaz dñs marie magdalene
personā ecclēie gerenti cū ad
contactū ipsius p̄peraret ac

cedere dicit noli me t̄gery:
nondū est ascēdi ad patrē
meuz. Hoc est nolo vt ad me
corporaliter venias: nec vt
me sensu carnis agnoscas.
Ad sublimiora te differo: et
maiora tibi p̄parō: cuz ad
patrem ascēdero. Tunc me
verius perfectiusq; palpa-
bis: app̄rehensura quod nō
t̄gis: et creditura quod nō
cernis. Tu autē. *Lec. viii.*

Quam autē ascendentem
ad celos dñm sequa-
ces discipulorū oculi intēta
āmirationē stupicerēt: astite-
rūt ipsi angeli duo mirabili
vestiū cādoze fulgentes: q̄ et
dixerūt. Viri galilei q̄d sta-
tis aspicientes in celū: Hic
tesus q̄ assūpt⁹ est a vobis in
celū: sic veniet quēadmoduz
vidistis eū euntes in celum.
Quibus ḡbis oēs ecclēie filij
docebantur: vt iesus xps in
eadē qua ascēderat carne vē-
tur⁹ visibilis crederet: nec
posset ambigi oīa illi eē sub-
iecta: cut ab ip̄o corpe nati-
uitatis exordio famulat⁹ ser-
uisset angelic⁹. Sicut enim
cōcipiendū xpm de sc̄to spū
btē marie ḡginti angel⁹ nunci-
auit: sic et editū de virgine
vox celestij pastorib⁹ cecit-
nit. Sic resurrexisse a mor-
D. iii.

tulis supnoꝝ nſicioꝝ testimo
nia prima docuerunt: sic ad
iudicandum mundū in ipsa
carne venturū angeloz offi-
cia predicarūt: vt intellige-
remus quāte potestates sint
affuturē cuz iudicatio / cui
tante ministrauerūt etiā iu-
dicando. **In. Lec. ix. Lec.**
ſcꝝ euāgꝝ fm mar. ca. vbi ſu.

In illo tpe? Recubenti
bꝝ vndeci discipulꝝ ap-
paruit eis iesus: z exprobra-
uit incredulitatē illoꝝ et du-
riciā cordioꝝ qꝝ his qui vide-
rāt eū resurreſe nō credi-
derūt. **Et ref. Exhomet. bti**
grego. pape: de eadē lectioe
ſequit. Et dñs quidē iesus
poſtqꝝ locutus eſt eis aſſum-
ptus eſt in celum: z ſedet a
dextris dei. In veteri testa-
mento cognouimꝝ qꝝ helias
ſit raptꝝ in celū. Sed aliud
eſt celum aereū aliud celus
ethereū. Celū quippe aereū
terre ē primū. Vñ z aues ce-
li dicimꝝ: qꝝ eas in aere volū-
tare videmꝝ. **In celū itaqꝝ**
aereū helias ſubleuatꝝ eſt:
vt in ſecretā quādā terre re-
gionē repente duceret: vbi
in magna tā carnis z ſpiritꝝ
quiete viueret: quouſqꝝ ad fi-
nē mūdi redeat / z mortis de-
bitū ſoluat. Ille em̄ mortem

diſtulit nō euasit: z redēptoz
aūt nſ qꝝ nō diſtulit ſupauit /
eāqꝝ reſurgēdo cōſumpſit: z
reſurrectiois ſue gloriā aſcē-
dendo declarauit. **Lectio. x.**

Mandū quoqꝝ qꝝ he-
lias in curru legitur
aſcēdiſſe: vt videlicet aperte
mōſtraret qꝝ hō purus adiu-
torio idēgebat aliēo. Per an-
gelos qꝝpe illa facta z oſē-
ſa ſunt adiumenta: qꝝ nec ad
celū aereū p ſe aſcēdere pote-
rat: quē nature ſfirmitas gra-
uabat. Redēptoz autē nſ nō
curru / nō angelis ſubleuatꝝ
legitur: quia iſ qui fecerat
oīa / nimirū ſup oīa ſua ſtu-
te ferebat. **In illo em̄ reuer-**
tebat vbi erat / et ide redibat
vbi remanebat: qꝝ cuz p hu-
manitatē aſcenderet in celū:
per diuinitatem ſuā z terrā
pariter cōtinebat z celū. Si-
cut aūt ioseph a fratribꝝ ven-
ditus vēditionē redempto-
ris nſ i figurauit: z ſic enoch
translatus / atqꝝ ad celū ae-
reum helias ſubleuatꝝ: aſcē-
ſionem dñſcam vterqꝝ deſi-
gnauit. **In autē. Lectio. xi.**
Aſcenſionis ergo ſue
dñs pñctos z teſtes
habuit / vnū añ legē / aliū ſub
lege: vt qñqꝝ veniret tpe qui
veracitē celos penetrare po-

tuisset. Eñz ipe ordo in eo-
rū quoq; vrozūq; subleua-
tiōe per quedāz incrementa
distinguit: nā enoch transla-
tus/helias vero ad celū sub-
uect⁹ esse memorat: vt veni-
ret postmodū q̄ nec trāslat⁹
nec trāsfuect⁹ celū ethereum
sua virtute penetraret. Qui
nobis in se credētib⁹/q; car-
nis quoq; mūdiciā largiret
et sub eo p̄ incrementa tēpor⁹
virt⁹ castitatis excresceret
z in ipa quoq; eorū trāslatiōe
quā ascensionē dñicam/ vt vi-
delicet famuli designauerūt
z in ipso se q̄ ad celū ascēdit/
dñs ostendit. Nam enoch q̄
dē vxorē z filios habuit: he-
lias neq; vxorē neq; filios le-
gī habuisse. Pensate ergo
quō p̄ incrementa tēpis creue-
rit mundicia scititatis: qd̄ et
per translatos famulos: z p̄
ascēdentis dñi personā patē-
ter ostendit. Trāslat⁹ nāq; ē
enoch/ z per coitū genit⁹ z p̄
coitū generās: rapt⁹ est he-
lias p̄ coitū genit⁹/ s; nō per
coitū generās: assūpt⁹ vero
est dñs/ neq; coitū generās
neq; p̄ coitū generat⁹. **lc. xii.**

Quōd considerādū verō no-
bis est qd̄ est q̄ marc⁹
ait/ sedet a dextris dei: z ste-
phan⁹ dicit/ video celos aper-

tos: et filiū hoīs stantē a dex-
tris dei. Quid est q̄ hūc mar-
cus sedentem: stephanus ho
stātem se videre testat: Sed
scitis fres q; sedere iudicā-
tis est: stare ho pugnātis vel
adiuātis. Quis igit redēptor
nī assumpt⁹ est in celū/ z nūc
oia iudicat/ et ad extremum
oīs iudex veniet/ hūc post a-
scēsiōnē marc⁹ sedere descri-
bit: q; post ascēsiōis sue glo-
riā iudex i fine videbit. Ste-
phanus ho in laboris certa-
mine posit⁹/ stantē vidit quē
adiutores habuit: q; vt iste ē
terra p̄secutiōnū infidelitatem
vinceret: pro illo de celo illi
us gratia pugnauit. **Lc. at.**
Euāgelii z oro vt i die sc̄ti
Reliqua vt i die sc̄to. Quin-
quatis dieb⁹ post octa. agit ū
cur infra octa. excepto q̄ ad
horas cōsuetas oro erit dñs
calis sc̄s. Dps sempiternē.
Sexta feria ad bñd. an.
Alii galilei quid aspiciēt in
celum: hic iesus qui assum-
ptus est a vobis in celus sic
veniet al. **Ad mag. a.** Sic ve-
niet quemadmodū vidistis
eum euntem in celum alia.
Sabbato ad bñdict⁹. an.
Nos vos relinquam orphā-
nos al. vado et venio ad vos
alīa/ z gaudebit cor v̄z alīa.
D. liij.

In festo penthecostes ad ps. xxv. Dñi est terra. fo. vii
veipas sup pos a. Alleluia. ps. xxviii. Disserte do. fo. ix.
vi. Capitulum Actuu. xix. ps. xxxii. Exultate iusti. fo.

Actu est cu ap-
pollo esset chozi
thi vt paul⁹ per
agrat⁹ supiorib⁹
partibus veniret
Des gētes. fo.
xvi. h. Verbo dñi celi firma-
ti sunt alla. Et spū oris eius
ois virtus eoz alla. Lec. i.
Sermo beati leonis pape.

ephesum et inueniret quof-
dā discipulos dixitq; ad eos
si spiritū sc̄m accepistis cre-
dentes. Deo gr̄as. **R.** Re-
pleti sūt. **vt infra. x. Hymn⁹.**
Veni creator. **fo. lxx. h.** Lo-
quebant varis linguis apo-
stoli alla. Magnalia dei al-
leluia. **Ad magi an.** Ultimo
festiuitatis die dicebat ies⁹
qui in me credit flumina de
ventre eius fluēt aque viue/
hoc autē dixit de spiritu quē
accepturi erant credētes in
eum alleluia. **Oratio.**

Quæsta q̄sum⁹ omnipo-
tens deus vt clarita-
tis tue sup nos splendor ef-
fulgeat: et lux tue lucis cor-
da eorum qui per gratiā tuā
renati sunt sancti spiritus il-
lustratione cōfirmet. **Et fac**
per do. in vni. eiusdē. 2c. In
uitato. Alla alla alla. ps. He
niteby⁹. Beata nobis. fo. l.
lxii. In primo noct. a. Alla.
viii. ps. viii. Dñe dñs. fo. ii.
ps. xviii. Tell enarrat. fo. vi.
h. Quoz remiseritis pecca-

Dilectissimi i p̄cipuis
festis esse venerandā oim ca-
tholicoz corda cognoscunt.
Hec dubiū est q̄ta huic diei
reuerentia debeatur; quē spi-
ritus sanctus excellētissimo
sui muneris miraculo cōse-
crauit. **¶** Nā ab illo die quo
dñs sup oēm celoz altitudi-
nē ad dexterā dei p̄ris p̄ses-
surus ascēdit/decim⁹ iste ē:
q̄ ab eiusdē resurrectione quī-
quagesim⁹ nobis i eo a quo
cepit illuxit/ magna myste-
ria ⁊ veterū sacramētoz p̄ti-
nēs et nouozū quibus ma-
nifestissime declarat et gra-
tiā prenūciatā fuisse per le-
gē: et legē impletā esse per
gratiā. **Tu autē. R.** Jam nō
dicā vos seruos sed amicos
meos/ quia omnia cognoui-
stis q̄ op̄ans sum in medio
vestri alla. Accipite spirituz
sc̄m in vobis pactū ille est
quē pater mittet vobis alla.
h. Quoz remiseritis pecca-

ta remittuntur eis. Accipi.

Sicut em̄ hec. **Rec. ij.**
 breo quōdam populo
 ab egyptiis liberato quin-
 quagesimo die post immola-
 tionē agni lex data est in mō-
 te synai: ita post passionem
 xp̄i qua verus dei agnus oc-
 ciscus est/ quinquagesimo a
 resurrectionis ipsius die in
 apostolos plebēq; credenti-
 um spiritus sanctus illaps⁹
 est/ vt facile diligens xp̄ian⁹
 agnoscat initia veteris testa-
 menti euangelicis ministras-
 se principis/ et ab eodē spi-
 ritu conditū fedus secundū:
 a quo primū fuerat institut-
 um. ¶ Nam sicut apostoli-
 ca testatur hystoria cū com-
 plerent dies pēthecostes es-
 sentq; oēs pariter in eodem
 loco: factus est repēte de ce-
 lo sonus tanq̄ aduentantis
 spiritus vehementis: ⁊ reple-
 uit totā domū vbi erāt sedē-
 tes ⁊ apparuerūt illis dispa-
 tite lingue tanq̄ ignis: sedit
 q̄ supra singulos eorū. Et re-
 plēti sunt oēs spū sc̄to: et ce-
 perūt loqui variis linguis p̄
 ut spiritus sanct⁹ dābat elo-
 qui illis. Tu autem. **R.** Ul-
 timo festiuitat⁹ die dicebat
 iesus/ q̄ in me credit flumina
 de vētre ei⁹ fluēt aque viue.

Hoc autē dixit de spū quē ac-
 cepturi erāt credētes in euz
 alla alla. **R.** Qui sitit veniat
 et bibat/ ⁊ de vētre ei⁹ fluent
 aque viue. Hoc. **Lectio. iij.**

Quāvelox est sermo sa-
 pientie: et vbi de⁹ ma-
 gister est: q̄cito dicitur qd̄
 docet. Non est adhibita in-
 terpretatio ad audiendū/ nō
 cōsuetudo ad vsū/ nō tenu-
 pus ad studiū: sed spirante
 vbi voluit spiritu veritatis:
 pprie singularum gentium
 voces/ facte sunt in ecclesie
 ore cōmunes. ¶ Ab hoc er-
 go die tuba euāgelice predi-
 catōis intonuit: ab hoc die
 imbres carismatum/ flumi-
 na benedictionū/ oēs desertū
 et vniuersam aridam rigaue-
 runt: qm̄ ad renouandā facti-
 em terre spiritus dei fereba-
 tur sup aquas/ et ad veteres
 tenebras abigēdas noue lu-
 cis fulgura choruscabāt: cū
 micātium splendore lingua-
 rum verbum dñi lucidum ⁊
 eloquiū cōciperetur ignitū:
 cui ad creandum intellectuꝝ
 cōsumendūq; peccatū/ et ef-
 ficacia illuminandi ⁊ vis in-
 esset erudiendi. Tu autē. **R.**
 Disciplinā et sapientiam do-
 cebat eos dominus alla/ fir-
 mauit in illis gratiā spirit⁹

In festo

ful. Et intellectu adimplevit
corda eorū allā allā. **Ps.** Repē
tino nāq̄ sonitu spūssanctus
sup̄ eos venit. Et itel. **lc. iiii.**

Quāuis autē dilectissī-
mi valde fuerit ip̄a rel
geste forma mirabilis: nec du-
biū sit in illo oim humanarū
voci exultate cōuētū: male-
statē spiritus sancti fuisse pre-
sentem / nemo tamen in his
que corporeis visa sunt ocu-
lis diuinam eius putet appa-
ruisse substantiā. **N**atura
eterni inuisibilis z cū patre fi-
liorū cōmunitis qualitātē mu-
neris atq̄ opis sui qua voluit
significatione monstrauit: p-
prietatē vero essentie sue in
sua deitate cōtinuit: q̄ sicut
nec patrē nec filiū / ita nec spi-
ritū sanctum humanus pos-
test visus attingere. In tri-
nitate em̄ diuina nihil diffi-
mille / nihil impar est: et oia q̄
de illa possunt substantia co-
gitari nec virtute / nec glo-
ria / nec eternitate discreta sūt.
Tu at. R. Aduenit ignis di-
uisus non comburens sed il-
luminans / non consumens
sed lucens / et inuenit corda
discipulorū receptacula mū-
da. Et tribuit eis carismatū
dona allā allā. **R.** Inuenit
eos concordēs charitate et

collustrauit eos ignidās tri-
nitatis diuinitas. Et tribu-
In. ii. noct. i. Allā. viij. p.
xlvij. **M**agn⁹ dñs. fo. xvi. p.
lrvij. **E**xurgat deus. fo. xxij.
ps. lxxxiii. Quā dilecta. fo.
xxix. ps. lxxxiiii. **I**ndicti
do. fo. xxx. ps. xcij. **L**arate. i.
fo. xxxiii. s. c. iij. **I**ndic. ii. fo.
xxxvi. **C**ōfirma hoc de⁹ qd̄
sc̄to tuo qd̄ est in hierlm al.
Quāuis i psonaz **lc. v.**
pprietatib⁹ ali⁹ sit p̄
ali⁹ fili⁹ ali⁹ spūssact⁹: nō ta-
men alia deitas / nec diuersa
natura est. Si q̄dem cū et de
patre sit fili⁹ vnigenitus / et
spūssctūs patris filiorū sit spi-
ritus: nō sicut q̄cūq̄ creatu-
ra q̄ patris z filii est: sed sicut
cū vtroq̄ viuēs et potens / z
sempitēne ex eo qd̄ est pat̄ fi-
liusq̄ substans. **U**n cū dñs
añ passionis sue diē discipu-
lis suis sc̄ti spūs sponderet
aduētū: adhuc inquit multa
habeo vobis dicere: sed non
potestis illa portare mō. **C**ū
em̄ venerit ille spūs sc̄tatis:
ille diriget vos in oēm v̄ita-
tē. **N**ō em̄ loq̄t a semetipō:
sed q̄cūq̄ audiet loq̄t: et fu-
tura annūciabit vobis. **S**ia
q̄ habet pat̄ / mea sūt: ppter
ea dixi de meo accipiet z an

nūciabit vobis. **R.** Nō relin-
quā vos orphanos al. vado
et venio ad vos. **Et** gaude-
bit cor vrm al. al. **R.** Nisi ego
abiero pacit⁹ nō veniet/ dñi
assumptus fuero mittā vo-
bis eum. **Et** gau. **Lec. vi.**

Non ergo alia sunt pa-
tris/ alia sūt filii/ alia
spūscit⁹: sed oīa q̄ habet pat⁹/
habet fili⁹/ habet ⁊ spūscit⁹:
cus: nec vnq̄ in illa vnitate
nō fuit ista cōmuniō: q̄ hoc
est ibi oīa habere qd̄ sēp exi-
stere. Nulla ibi t̄pā/ nulli gra-
dus ⁊ nulle differentie cogi-
tētur. **Et** si nemo de deo po-
test explicare qd̄ ē: nemo au-
deat affirmare qd̄ nō est. **Ex-**
cusabili⁹ em̄ est de natura in-
effabili nō eloq̄ digna: q̄ dif-
finire cōtraria. Quicqd̄ ita-
q̄ de sempiterna ⁊ incōmu-
tabili gloria patris pia pos-
sunt corda cōcipere: hoc si-
mul et de filio ⁊ de spūscit⁹ i-
separabili atq̄ indifferēter
intelligāt. Ideo em̄ hāc bea-
tā trinitatē vnū cōfitemur de-
um: q̄ i his trib⁹ psonis/ nec
substantie nec potentie/ nec
volūtatis nec opatiōis vlla
est diuersitas. **L. v. R.** Fact⁹
est repēte de celo son⁹ tanq̄
adueniētis spūs vehemētis.
Et repleuit totā domū vbi

erāt sedētes al. **R.** **Et** appue-
rūt aplis disprite ligue tāq̄
ignis/ sed itq̄ supra singulos
eorū. **Et. Lectio. vii.**

Sicut ḡ detestamur ar-
rianos q̄ iter p̄ez ⁊ filiū ali-
quā volūt eē distātiā: ita etiā
macedonios pariter dete-
stamur: q̄ licet p̄t et filio trī-
buāt eq̄litate/ spm̄ t̄m sc̄m i-
ferioris putāt eē nature ⁊ nō
cōsiderātes eā blasphemiam
se icidere/ q̄ neq̄ i p̄senti sc̄lo
neq̄ in futuro sit remittēda
iudicio/ dicēte dño. Quicū-
q̄ dixerit dñū contra filium
hoīs remittet e⁹ q̄ aut̄ dixe-
rit dñū contra spūscit⁹: non
remittet ei neq̄ in hoc secu-
lo/ neq̄ i futuro. **L. v. R.** Spi-
rit⁹ sc̄tus p̄cedens a throno
ap̄ozū pectora inuisibiliter
penetrauit nouū sc̄tificatio-
nis signū. **Et** in ore eoz oīm
genera nacerent linguarū
al. **R.** Fact⁹ est repente de ce-
lo son⁹ aduenientis spūs ve-
hemētis. **Et** in ore. **Lec. viii.**

Permanēs nāq̄ in hac
tripletate sine vena est/
q̄ exclusit a se eū/ p̄ quem po-
terat cōfiteri: nec vnq̄ pue-
nit ad indulgētie remediū: q̄
patrocinatorū sibi nō habet
aduocatū. Ab ip̄o enī est in-
uocatio patris/ ab ip̄o sunt

lachryme penitentiū / ab ipso gemit? supplicatiū? et nemo pot' dicere dñs? teli nisi i spū scō: cui? equalē cū patre et filio omnipotentiā vnāq; deitātē eū dētissime ap'ls p'dicat dīcēs. Diuīsiōes nō g'rarū sūt idē aut spūs. Et diuīsiōes ministratiōnū sūt idē autem dñs. Et diuīsiōes opatiōnū sūt: idē nō de? q' operat' oīa i oib? Tu. * Spūs dñi replet orbē terrarū. Et hoc qd cōtinet oīa sciētīā habet vocis al. al. * Dīz et est artifex oēm habēs h'nc oīa sp'iciens. Et hoc. ¶ In. iii. noc. a. Al. viii. Cas. Quis ē iste f. lvi. * Emitte spīritū tuū et creabūf al. Et renouabis faciē terre al. Lec. iz. Ic. sancti euā: secl' dñi iohannē. Cap. x

In illo tpe: Dixit tes? discipulis suis. Si q's diligit me sermonē meū seruabit et pater meus diliget eū / et ad eū ueniet? et māsiōnē apud eū faciemus. Et re. Home. vii. gre. par. de. e. lec.

Habet fres charissimi enan gelice uerba lectiōis sub breuitate transcurrere et ut post diutius liceat in cōtēplatiōne tante solēnitatis imozari h'odie nāq; spīritus sc'tūs repente sonitu super disci-

pulos uenit mentesq; carnaliū in sui amore permutauit? et foris apparētib? linguis igneis / intus facta sunt cor: da flāmāntia: quia dū deum in ignis uisidē suscipiūt / per amorem suauiter arserunt.

Ipse nāq; spūs sc't? amor est. Ande et iohannes dicit De? charitas est. Qui ergo mēte itegra deū desiderat? profecto iā habet quē amat. Neq; enī q'sq; deū posset diligere? si eū quē diligit non haberet Tu. * Dū cōplēretur dies pēthecostes / erant oēs discipuli pariter al. et subito fact? est sonus de celo alla / tanq; spīritus torrens repleuit totam domū. Alleluia alleluia. * Repleti sunt omnes spū sc'to / et ceperunt loqui. Alleluia. Lectio. x.

Sed ecce si vnusq; sepe strū requit an diligit deum? tota fiducia et securamente respōdet. Diligo. In tpo autēz lectionis exordio audistis q' ueritas dicit. Si quis diligit me: sermonē meum seruabit. Probatio est: go dilectionis exhibitio est operis. ¶ Hinc in eplā sua idē iohēs dicit. Qui dicit q' diligo deū et mādata ei? non custodit? mendax est. Vere

enti deū
ta? ser
māylian
bus coart
hac per ill
stun? p'iet
et in las
cit. Tu. *
spū sc'to? c
spūs sc'tūs
et puenit m
Al. * Pa
q' loquunt
modo nos
quib? ling
nati sumus
S
diligit
nem? et mā
ciemus. pē
rillim quāt
tas? habere
no adueni
miretrā q
pocens am
ni festinat
daret? et ne
ob oculos
fenderet. P
des paui
parat dom
te qd p'itas
et mansio
In quozū
m' sed ma
q' p' p'p'ur

enī deū diligimus: si manda-
ta ei? seruamus. Vere diligi-
mus: si a nr̄is nos voluptari-
bus coartamus. Nam q̄ ad-
huc per illicita desideria dif-
fluit: p̄fecto deum nō amā-
t: q̄ ei in sua voluptate tradit-
cit. **Lu. 8.** Repleti sunt oēs
spū sc̄tō: / z ceperūt loqui: put-
et p̄uenit multitudo dicētiū.
Alfa. 4. Homine ecce oēs isti
q̄ loquunt galilei sunt: / z quo-
modo nos audiuimus vnus-
quisq̄ linguaz nostrā in qua
nati sumus: **Alfa. Lectio. 11**

Sequit̄ Et pater meus
diliget eū: / z ad eū ve-
niem: / z māsiōnē apud eū fa-
ciemus. P̄sate fratres cha-
rissimi quāta sit ista solennit-
as: habere in cordis hospi-
tio aduentū dei. Certe si do-
mū vestrā q̄s̄ diues aut pre-
potens amicus intraret om-
ni festinatōe domū? tota mū-
dare: / ne quid fortasse esset:
q̄ oculos amici intrātis of-
fenderet. Tergat ergo sor-
des praut opis: / qui deo pre-
parat domū mētis. S; vide-
te qd̄ p̄t̄as dicat. Veniem: /
z māsiōnē ap̄d eū faciem?
In quorū dā eteni corda ve-
nit: sed māsiōnez non facit:
q̄ p̄ p̄punctionē quidem dei

respectū percipiunt: / s; tenta-
tionis tpe hoc ipm̄ qd̄ com-
puncti fuerunt obliuiscūtur
licq̄ ad perpetrāda pctā re-
deūt: ac si hec minime plāris
sent. **P.** Apparuerunt ap̄lis
dispertite lingue tāq̄ ignis
alka Seditq̄ supra singulos
eorū spūs sc̄tūs all. all. **P.** Lo-
quebant̄ varijs linguis ap̄li
magnalia dei. Seditq̄: **L. xii.**

Qui ergo vere deū dili-
git: qui mandata eius
custodit in eius corde dñs / z
venit: / z māsiōnē facit: quia
sic eū diuinitatis amor pene-
trat: vt ab hoc amore tēstatio-
nis tēpore non recedat. Ille
ergo de amat: cui? videlicet
mētē praua delectatio ex cō-
sensu nō supat. Nā tāto q̄s̄q̄
a supno amore disiungitur:
quāto inferi? delectat. An / z
adhuc subdit. Qui non dili-
git me: sermones meos non
seruat. Ad vosmetip̄os ergo
f̄res charissimi itrosus redi-
te: / si deū vere amatis ex-
cite. Hec tñ sibi aliq̄s credat
q̄cqd̄ sibi anim? sine opis at-
testatione r̄iderit. De dile-
ctiōe p̄ditoris / ligua / mens /
et vita requiratur. Nūq̄ est
amor dei ociosus. Sp̄at̄ enim
magna si est: si vero opari re-
nuit / amor non est. **P.** Veni

In festo penthe.

spūs alme tuoz corda fidelī
um reple: ⁊ accēde i eis ignē
tui amoris. Qui gētes iyni-
tate fidei per diuersitate lin-
guaz cunctarū congregasti
all. In nobis auge tua mu-
nera spiritus alme. Qui gē.

Scdm iohānē. cp. vbi supra

In il. t. d. ie. di. f. Si q̄s
diligit me s̄monē meū
seruauit: ⁊ p̄r me diligit eū/
et ad eū veniē? ⁊ māsiōnē
ap̄d eū faciē? Qui nō dili-
git me: sermones meos non
seruat. Et sermonē quē audi-
stis non est me: s̄ ei? q̄ misit
me patris. Hęc locutus suz
vobis: ap̄d vos manēs. Pa-
raclitus autē spūs sc̄tus quez
mittet pat̄ in nomine meo il-
le vos docebit oīa: et sugge-
ret vobis oīa quecūq; dixē-
ro vobis. Pacē relinquo vo-
bis: pacē meā do vobis. Nō
quō mundus dat: ego do vo-
bis. Nō turbet cor vestrū: ne-
q; formidet. Audistis? qz ego
dixi vobis: vado et venio ad
vos. Si diligeretis me gaude-
retis vtiq; qz ad patrē vado:
qz pat̄ maior me est. Et nunc
dixi vobis p̄iusq; fiat: vt cū
factū fuerit credatis. Jā nō
multa loquar vobiscū. Venit
enī princeps mūdi hui?: ⁊ in
me nō habet quicq;. Sed vt

cognoscat mūd? qz ego dili-
go patrē: ⁊ sicut mādatū de-
dit mihi pat̄: sic facio. Amē.
hy? Te decet laus. vti i. f. f.
pasche. Dico. Deus qui ho-
dierna die corda fidelīū
fra in laudib? Cū laudes
ān. Alla. vi. ps. Eci. Dns re-
gnauit decor. fol. xxxij. Ad
hor. oluetas. Cp. Actus. ii.

Dam complemēt dies
pēthecosies erāt oēs
discipuli pariter i eodē loco?
et factus est repente de celo
sonus/ tāq; adueniētis spūs
vehementis: ⁊ repleuit totā
domū vbi erāt sedētes. Deo
gras. h. b. r. Repleti sūt oēs
spū sc̄to. Alla alfa. b. Et ce-
perūt loq. Alla hy? Te nūc
de? piissime. fo. lxxij. b. Spi-
rit? dñi repleuit orbē terraz
alfa? Et hoc qd̄ continet om-
nia sciētā habet vocis alfa?
Ad bñ? ān. Accipite spiritū
sanctū quoz remisistis pec-
cata remittunt eis alfa. Ex

Deus q̄ hodierna die
corda fidelīū sc̄ti spi-
rit? illustratione docuisti: da
nob; i eodē spū recta s̄pe: et
de ei? semp̄ solatiōe gaude-
re. Et f̄ay per do. in yni. eius.
spūs sc̄ti deus. Ad hor. ān.
Alla. Ad. iii. cp. ⁊ of. v. i.
lxxij. b. Verbo dñi celī firma.

Ad. vi. Cap. x. v.
Quoniam caritas dei diffusa est
in cordibus nostris per
spiritum sanctum qui datus
est nobis. Deo gratias. **Con.**
firma hoc deus. **Oratio.**

Sancti spiritus domine corda
nostra mundet infusio
tui rosis itima aspersione fecit
det. Et factus per domini. eius.

Ad. ix. Cap. i. Johan. iij.
In hoc cognoscimus
quoniam in deo manemus / et
ipse in nobis / quoniam de spiritu
suo dedit nobis. Deo gratias.

Emitte spiritum tuum. **Ex.**
Hoc nos igne quod domine
spiritus sanctus inflavit
met: quem dominus noster iesus
christus misit in terram / et voluit
vehementer accendi. Et factus per
eundem in unum. eiusdem. **In. ii.**
vel. sup. p. an. Alla. vii. Cap.

Dominus impletur. **vis in die scilicet**
De breui. Spiritus domini reple-
uit orbem terrarum. Alla alla
Et hoc quod continet omnia
scientiam habet vocis. Alla
hy. Veni creator. fo. lxxij. h.
Loquuntur. Ad mag. a. Ho-
die impleti sunt dies pentheco-
stes alla / hodie spiritus sanctus in
tribus discipulis apparuit / et
tribuens eis carismatum do-
na / misit eos in unum suum mu-
dum predicare et testificari /

qui crediderit et baptizatus
fuerit saluus erit alla. **Pro.**
Deus qui hodie. **Primis**
dieb⁹ infra octa. Immitat.
Repleti sunt omnes spiritu sancto.

Alla. p. Venite. hy. Beata
nobis. fo. lxxij. In. i. noc. a.
Non relinquam vos orpha-
nos alla / ventura ad vos iterum
alla. **p. feriales a. Pace mea**
do vobis alla: pacem relinquo
vobis alla. **an. Spiritus sanctus**
docebit vos alla: quaecumque di-
xero vobis alla. **an. Spiritus**
qui a patre procedit ille me
clarificabit al. **Verbo domini**
celi firmati sunt: Et spiritu
sanctus est omnis virtus eorum /

Et nota quod de cetero omittit
Alla. in officio et Brevi tam
magnis quod breuius tam de
tempore quod de scilicet vis in pascha
Lectio brevis. Sapientie. f.

Beneignus est spiritus sa-
nctus / et non liberabit
maledictum a labijs suis: quoniam
renum illius testis est deus / et
cordis eius scrutator est ve-
rus: et lingue illius auditor.
Quoniam spiritus domini replevit orbem
terrarum: et hoc quod continet
omnia scientiam habet vocis.
Tu autem domine: mi. no. **De breui.**
Emitte spiritum tuum Et creabun-
tur. **Et renouabis faciem ter-
re. Et crea. In. ii. noc. an**

Alla. viii. Cap. Ad rom. xv.

Deus spei repleat vos
 oī pace ⁊ gaudio i cre
 dendo ⁊ ut abūdetis in spe et
 frute spūscī. Deo gr̄as. **Ps̄o.**
 Confirma hoc deus. **Ps̄o.**

Deus cū omne cor pa
 ret ⁊ oīs volūtas loq̄t
 et quē nullū latet secretū / pu
 rifica p infusione scī spiritū
 cogitationes cordis nostrī ⁊
 vt te pfecte diligere ⁊ digne
 laudare mereamur. Et fay
 do. lvi. eiusdē. **Cap. lau. ā.**
 Dum cōplerentur dies pen
 thecostes / erāt omnes disci
 puli pariter alleluia. **ps̄i. feria**

les. Cap. Ad romanos. viii.

Don accepistis spiritū
 seruutis itez ī timo
 re ⁊ accepistis spm̄ ad optio
 nis filioꝝ ī quo clamam⁹ ab
 ba pat. Deo gr̄. **Ps̄. hymn⁹ ⁊ ps̄.**
 vt ī die sc̄to sine alla. **Ad bh̄⁹**
 singulis dieb⁹ aē. ⁊ ofo ppe
 que ofo etiā ad. iiii. ⁊ ad ves.
 dicet. **Ad. i. ān.** Spūs dñi
 repleuit orbē terrarum alla.

Cap. Regi sc̄toꝝ. Ps̄o. In

hac hora hui⁹ diei. **Ad. iij.**
ān. Veni sancte spirit⁹ reple
 tuozum corda fidelium ⁊ tui
 amoris in eis ignē accende /
 qui p diuersitate linguarum
 cunctaz gētes in vnitatē fi
 dei h̄gregasti alla all. **Cap.**

Dū pplerent. Ps̄o. Verbo dñi.

Ps̄o singulis diebus pp̄ia

Ad. vi. ān. Apparuerunt
 apls̄i dispercite lingue tan
 q̄ ignis / seditq̄ supra singu
 los eoz spiritus sanctus alla
Cap. ps̄. et ofo / etiā ad. ix. vt ī
die sc̄to. Ad. ix. ā. Loque
 bātur varijs linguis aposto
 li magnalia dei alla alla all.

In. ij. vesps̄i sup psal. ān.
 Factus est repēte de celo so
 nus aduenientis spūs vehe
 mētis alla alla. **ān.** Confirma
 hoc de⁹ qd̄ operat⁹ es in no
 bis: a tēplo sc̄to tuo qd̄ est in
 hierusalē alla alla. **ā.** Emit
 te spm̄ tuū ⁊ creabunt ⁊ reno
 uabis faciem terre alla alla.
ān. Repleti sunt omnes spi
 ritus sc̄to et ceperūt loqui all.

Cap. ps̄. hymn⁹ ⁊ ps̄. sine alla
 vt ī die sancto. **Ad m̄t. ā.**
 singulis dieb⁹ pp̄ia. **Sec**
cunda feria. Ad bh̄⁹. ā. Sic
 deus dilexit mundum vt fi
 lium suū vnitgenitū daret vt
 oīs q̄ credit ī ipm̄ nō peat: s;̄
 habeat vitā eternā alla. **Ps̄.**

Deus q̄ apostolis tuis
 sanctū dedisti spm̄ / cō
 cede plebatue ple petitionis
 effectū vt quib⁹ dedisti fidē
 largiaris ⁊ pacē. Et fay per
 do. in vni. eiusdē. **Ad magt.**
ān. Si q̄s diligit me sermo

ne meū seruabit/ z pater me⁹
diliget eū/ z ad eū ueniet⁹/ z
māsiōne ap⁹ eū faciet⁹ allā
Tercia feria. Ad bñ⁹ an.
Ego sum ostius dicit dñs/ p
me si quis itroierit saluabit
et pascua inueniet allā. **Or.**

A Sit nobis q̄s dñs dñs
tus spiritus sancti/ q̄ z
corda nostra clemēter expur
get/ z ab omnib⁹ tueatur ad
uersis. Et fa⁹ per do. in vni.
eiusdem. **Ad magt⁹ an.** Au
distis q̄ dicit vobis/ vado et
venio ad vos / si diligeretis
me/ gauderetis vtiq̄ quia ad
patrē vado quia pater maior
me est allā. **Quarta feria**

ad bñ⁹ an. Ego sum panis
vltiusq̄ de celo descēdi dicit
dñs/ si quis māducauerit ex
hoc pane uiuet ietnū all⁹. **Or.**

Q uentes nostras q̄s do
mine paraclitus qui a
te procedit illumiet/ z indu
cat in omnē sicut tuus pmi
sit filius veritatē. Et fa⁹ per
eū dē. in vni. eiusdē. **Ad magt⁹**

ā. Si diligeret me allā gau
deretis vtiq̄ allā/ quia vado
ad patrē/ allā allā allā. **Fe**

ria quinta Ad bñ⁹ an. L duo
catis iesus duodeci aposto
lis dedit illis virtutē z pote
statē sup omnia demonia/ et
vt languores curarent/ z mi

fit illos pdicare regnū dei/ z
sanare infirmos allā all⁹. **Or.**
Deus qui hodierna die cor
da fidelitū. **z. vt in die sancto**

Ad magt⁹ an. Jā nō multa lo
quar vobiscū/ venit enī prin
ceps mūdi huius z in me nō
habet quicq̄/ sed vt cogno
scat mūdus/ qz diligo patrē
et sicut mandatū dedit mihi
pater/ sic facio all⁹. **Serua**
teria. Ad bñ⁹ an. Factus est
in vna dierum/ et iesus sede
bat docens/ z erant pharisei
sedentes et legis doctores/
qui venerāt ex omni castello
galilee z iudee z hierusalem
et virtus erat dñi ad sanan
dum eos alleluia. **Oratio.**

D i q̄s ecclesie tue mē
sericors de⁹/ vt spū sā
cto congregata hostili nulla
tenus incursione turbetur.
Et fa⁹ per do. in vni. eiusdē.

Ad magt⁹ ā. Spiritus sancti
procedens a throno aposto
lorū pectora inuisibiliter pes
netrauit all⁹. **Sabbato ad**

bñ⁹ an. Facta autē die ibat ie
sus i desertū locū/ z turbe re
quirebant illū/ z venerūt vsq̄
ad tpm/ z detinebant illū ne
discederet ab eis allā. **Or.**

M entibus nostris q̄ su
mus dñe spiritus factū
benignus infunde/ cui⁹ z sa

plentia conditi sumus z pro
uidētia gubernamur. Et faz
per do. in unitate eiusdem.
**In festo sancte trinitatis
ad vesperas super pos an.**

Gloria tibi trinitas
equalis vna
deitas / z ate oia
secula z nūc et i
perpetuum. **an.**

Laus z pennis glia / deo pa
tri z filio / scđo simul pacito i
secula seculoz **an.** Gloria lau
dis resonet i ore oim p̄ri ge
nitez pli spiritus sancto pari
ter resultat laude perent. **an.**
Laus deo patri pariliqz p
li: et tibi sancte studio penni
spiritus nostro resonet ab ore
omne p̄ euū. **Cap. Ad ro. xi.**

O Altitudo diuinitaz sa
pientie et scientie dei z
q̄ incōprehensibilia sunt iud
icia eius: et inuestigabiles
vie eius. Deo gr̄as. **Re. Bñ:**
dicat nos. **1. ap. 2. 1. lux. fol.**
lxiii. 2. Benedicamus patrē
et filiū cū sancto spū: Lau
demus z superaltemus euz
in secula. **Ad magt an.** Te
deū patrē ingenitū / te filium
vni genitū / te spiritū sanctū z
paracitū / sanctā et idiuiduā
trinitatē / toto corde z ore cō
fitemur / laudam⁹ atqz bñdi
cūm⁹ / tibi glia in secula. **2p.**

O Dñs sempitne de⁹ / q̄
dedisti famulis tuis i
cōfessione vere fidel et ne tri
nitatis gloriā agnoscere / et i
potentia maiestatis adorare
unitatē / q̄s vt eiusdē fidei fir
mitate ab oib⁹ semp munita
mur aduersis. Et faz per do.
Dost. p̄pleto. de bñā dñi. an.
Salue regina. fo. lxviii. z ce
tere vsuales vsqz ad aduēnū
dñi dieb⁹ suis canunt cū h. z
coll. sicutis. 2. Inuita Deū
verū vñū i trinitate. Et trini
tatē i unitate venite adorem⁹
p̄. Venite. 2p. Ad esto scđā.
fo. lxviii. In. 1. noct. iup p. an.
Ad esto de⁹ vñ⁹ op̄s / pater z
filio⁹ / z spū scđus. p. viii. Dñe
dñs nr. fo. ix. an. Te vnum in
substātia / trinū in psonis cō
fitemur. ps. xviii. Celi enar
rant. fo. vi. 2. Te semp idem
esse / viuere z itelligere p̄fite
mur. ps. cxlii. Dñs est terra.
fo. vii. an. Te inuocamus / te
adoram⁹ / te laudamus obtā
trinitas. ps. cxviii. Afferte
dño. fo. ix. an. Spes nra / sa
lus nra / honoz nr o bñā trini
tas. ps. xxxii. Exultate iusti.
fol. x. an. Libera nos / salua
nos iusticia nos o bñā trini
tas. de. rlv. De⁹ nr. fo. xvi. 2.
Verbo dñi celi firmati sunt⁹
Et spū oris eius ois virtus

eorū. **Lectio prima. In dōm-**
lita tricesima septima bti au-
gustini episcopi in iohannē.

Uerba dñi nři iesu xpi
que habuit cū iudeis
ita moderans loquelam suā
vt z ceci nō viderent/et fide-
les oculos aperirēt/que ho-
die de sancto euangelio reci-
tata sunt: ista sunt. Dicebant
ergo iū dei. Tu quis es? **Q**ui
dixerat supra dominus/ nisi
credideritis qz ego sum mo-
riemini in peccatis vestris z
ad hoc ergo illi/ tu quis es:
veluti querētes nosse in quē
deberent credere/ ne in pctō
suo morerentur. Respondit
dicentibus tu quis es: z ait.
Principiū: qui et loquor vo-
bis. **Tu. G.** Benedicat nos
deus deus noster/ benedicat
nos deus. Et metuant eum
oēs fines terre. **D.** Deus mi-
sereatur nostri et benedicat
nos deus. Et metu. **Rec. ii.**

Sed dixit dñs esse pri-
cipium: queri potest
vtrūet pater sit principium.
Si em̄ filius principii est q
habet patrē: quāto facilius
intelligēdus est deus pater
esse principii/ qui habet filiū
quidē cui pater sit: sed nō ha-
bet de quo sit. Fili⁹ em̄ pris-
est filius: et pater vtiqz filij

pater est: sed de⁹ de deo fili⁹
dicif/ lumē de lumine fili⁹ di-
citur. **P**ater dicif lumen
sed nō de lumine: pat⁹ dicif
de⁹ sed non de deo. Si ergo
de⁹ de deo/ lumē de lumine
principiū ē: quāto facili⁹ itel-
ligif principiū lumē de quo
lumē: et deus de quo deus.

Tu. G. Benedictus dñs de
us israel/ qui facit mirabilia
solus. Et benedictū nomen
maiestatis eius in eternū. **R.**
Replebit maiestate eius oēs
terra fiat fiat. Et be. **Rec. iii.**

Uides itaqz absurdum
charāsimi vt filiū di-
cam⁹ p̄cipiū z p̄sem p̄ci-
piū nō dicam⁹. Sz qd age-
m⁹? Nunqd duo erant prin-
cipia: Lauendū est hoc dice-
re. Quid ergo? Et si p̄ prin-
cipiū z filius principii: quō
nō duo principia? **Q**uo
modo dicimus patrem deū
et filium deum/ nec tamē du-
os deos. Nephās est enī di-
cere duos deos: nephās est
dicere tres deos: et tamen
qui pater est nō est fili⁹: qui
filius est non est pater: spiri-
tus autem sanctus patris z
filiij spiritus/ nec pater est/
nec filius. Tu autem. **Am.**
Quis de⁹ magnus sicut de-
us noster? Tu es deus qui

L. ii.

In fesso

facis mirabilia. *Ps.* Notā feci
si in populis virtutē tuā/re-
demisti in brachio tuo popu-
lum tuum. *Tues. Lectio. iij.*

Quāvis ergo sicut au-
res catholice sunt eru-
dite/ in gremio matris eccle-
sie/nec ille qui est pater sit fi-
lius nec ille qui est filius sit
pater; nec spiritus sanctus
patris et filij sit vel filius vel
pater: tres deos tamen esse
non dicimus: quāvis de sin-
gulis si queratur necesse est
de quocunq; interrogati fue-
rimus: deum esse fateamur

Et absurda videntur ista
hominibus solita trahenti-
bus ad insolita visibilia ad
inuisibilia creaturā compa-
rantibus creatori. Interro-
gant enim nos aliquādo in-
fideles/ et dicunt. Patrē quē
dicitis: deū dicitis: Respon-
demus Deum. Filius quem
dicitis: deū dicitis: Respon-
demus Deum. Spiritū san-
ctum quem dicitis: deus di-
citis: Respondem⁹ Deum.
Ergo inquit pater et filij
et spiritus sanctus/ tres dis-
sunt: Respondemus. Non.
Turbantur quia non illumi-
nantur: cor clausum habent:
quia clavem fidei nō habent
Luce. 8. Excelsus super oēs

gentes dominus. Et super
celos gloria eius. *Ps.* Quis
sicut dominus deus nosser
qui in altis habitat et humi-
lia respicit. Et super celos.

Inicō noctur. ā. Char-
tas pater est/ gratia christi/
cōmunicatio spūs sancti/ o-
beata trinitas. *ps. xvi.* Om-
nes gentes. *fo. xvi. an.* Bene-
dictio et claritas et sapien-
tia et gratiarum actio/ ho-
nor virtus et fortitudo deo
nostro in secula seculorum
amen. *ps. xvii.* Magn⁹ dñs

fo. xvi. ā. Tibi laus tibi glo-
ria/ tibi gratiarum actio in
secula sēpiterna o beata tri-
nitas. *ps. lxxiii.* Quā dile-
cta. *f. xxx. ā.* Gloria et hono-
r deo in vnitāte trinitas/ pa-
tri et filio cum sancto spiri-
tu in sempiterna secula. *ps.*

lxxvii. Benedixisti. *fo. xxx.*
an. Sanctus sanctus sanctus
dominus deus omnipotēs/
qui erat et qui est et qui ven-
turus est. *ps. xcvi.* Cātate. *f.*

xxxiii. ā. In patre manet
eternitas/ in filio equalitas/
in spiritu sancto eternitatis
equalitatisq; connexio. *ps.*

xcvi. Dñs regnavit exul. *fo.*
xxxiii. ā. Non est similis tui
in dijs domine? Et nō est se-
cundū opera tua. **Lectio. v.**

Deus ergo fratres fi-
de precedere q̄ sanat
oculos cordis nostri quod i-
telligimus/ sine obscuritate
captamus: quod nō intelli-
gimus sine dubitatione cre-
damus. Et fundamēto fidei
non recedamus: vt ad cul-
men perfectionis perueniamus.
Deus est pater: deus
est filius: deus est spiritus san-
ctus. Et tamē pater non est
qui filius: nec filius est q̄ pa-
ter: nec spiritus sanctus pa-
tris et filij spiritus/ aut pa-
ter est aut filius? **R.** Magnus
dominus et magna virtus eius.
Et sapientie eius nō est nu-
merus. **R.** Magnus domi-
nus et laudabilis nimis / et
magnitudinis eius non est
finis. **Et sa.**

Lectio. vi.

Trininitas vnus deus.
Trinitas vna eternitas
vna p̄tās/ vna maiestas/ tres
p̄sone: sed non tres dij. Nūc
mibi calūniator respōdeat.
Quid ergo tres? Si ei tres
ait/ oportet/ dicas qd̄ tres?
Respondeo pater et filius
et spiritus sc̄tus. Ecce inquit
tres dixisti: qd̄ tres expri-
me? Immo et tu numeras: nā
ego cōpleo tres cū dico: pa-
ter et filius et sp̄s sc̄tus. Id
em̄ qd̄ pater ad se est: deus est

qd̄ ad filiū est: pater est. Qd̄
filius ad seip̄s ē deus est: qd̄ ad
patrem est: filius est. Ista q̄ dico
potestis de similitudinibus
cognoscere quotidianus. **R.**
Gloria patri/ geniteq; pli/ et
tibi cōpar virtutes semp spi-
ritus alme/ deus vnus. Omni
tēpore secl̄. **S.** Da gaudior
p̄mia/ da gratiū munera dis-
solue litis vincula / astringe
pacis federa. **Di tpe. Pc. vii.**

Homo et alter homo
si ille sit pater iste filius
qd̄ homo est ad seip̄m est qd̄
pater est/ ad alium est. Et fi-
lius qd̄ homo est ad seip̄m est:
qd̄ aut̄ filius est ad patrē est.
Pater em̄ nomen est dictus
ad aliquid: et filius ad aliqd̄:
sed isti duo hoīes sunt. At ve-
ro pater deus / ad aliqd̄ est
pater id est ad filiū: et filius
deus ad aliquid est filius id
est ad patrē: sed non quō illi
duo homines sunt/ sic isti duo
dij. Quare nō ita est tibi? **R.**
Illud aliud: hoc aut̄ aliud est
illa diuinitas est: est tibi
aliquid ineffabile quod ver-
bis explicari nō possit: vt et
numerus sit: et numerus nō
sit. Vide em̄ si non quasi ap-
pareat numerus: pater et fi-
lius et sp̄s sc̄tus trinitas. Si
tres/ quid tres? Deficit nu-

In festo

merus. Ita de⁹ nec recedit a numero: nec capit numero. Quia tres sunt: tanq̄ est numerus. Si quer⁹ qd tres: non est numerus. Unde dictū est. Magn⁹ dñs nos⁹ et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus. Abi cogitare cepertis incipis numerare: vbi numeraveris: quid numeraveris nō potes respondere. Tu. *Rem.* Honor: virtus et ptās et imperium sit trinitati in unitate/ unitati in trinitate. In p⁹enni scloz tpe⁹. Trinitati laus penitus unitati sit dec⁹ ppetim. In peni. *Lec. viii.*

Quater pater est: fili⁹ filii⁹ est: spūs sc̄tus/ spiritus sanctus est. Quid sunt isti tres/ pater et fili⁹ et spūs sanct⁹: Nō tres dij: Nō. Nō tres omnipotentes: Non. Non tres mūdi creatores: Nō. Ergo omnipotēs pat⁹: Omnipotēs plane. Ergo et filius nō omnipotens: Plane et filius omnipotens. Ergo et spūs sc̄tus nō omnipotens: Et ipse oipotēs. Tres ergo oipotētes: Non. Sed vnus ops. Hoc solū numerus insinuat qd adiuicē sunt nō qd ad se sunt. Qu⁹ em de⁹ pater ad se est/ de⁹ simul cū

filio et spiritu sc̄to: non sunt tres dij. Quia ad se est ops/ simul cū filio et spū sc̄to: non sunt tres omnipotētes. Qu⁹ vero nō est ad se pat⁹ sed ad filiū: et fili⁹ ad se nō est filius sed ad patrē: et spūs sc̄tus ad se nō est/ i eo qd dicit⁹ p̄s⁹ filij spūs: qd dicat⁹ tres/ nisi patrē et filiū et spm sc̄tm/ vnū deū/ vnū oipotentem: Ergo vnū principium. Tu. *Rem.* Tibi laus/ tibi gloria/ tibi gratia actio. In secula sempiterna o beata trinitas. *Ps.* Et benedictū nomē glorie tue sc̄tm et laudabile et superaltatū. In secula. *Ps.* In. *iii. noc. an.* Ex quo oia/ p quem oia/ in quo omnia/ ipi glia in sc̄la. *Lasi.* Dñe misere nr̄i. *fo. r. n.* Benedict⁹ es dñe in firmamento celi: Et laudabilis et gloriosus et superaltat⁹ in sc̄la: *Lec. ix. Lectio sc̄ti euangeliij: fm iohannem. Capi. xv.*

In illo tpe d. i. d. s. Lū venerit paraclit⁹ quē ego mittā vobis a p̄e spm̄i veritatis q̄ a p̄e pcedit: ille testimonij p̄btebit de me. Et reliqua. *Romel. venerabilis bede p̄fr̄: de eadē lec. Et multis sc̄ti euageliij locis inuenim⁹ qz discipuli an aduētū sc̄ti spūs min⁹ capa-*

ceserant/ad intelligenda ar-
chana diuie sublimitat;/mi-
nus fortes ad tolleranda ad-
uersa humane prauitatis; sz
eis adueniēte spū cū augmē-
to diuine agnitōis/data est
etiā constantia vincende hu-
mane persecutionis. ¶ An-
de illis dñica pmissiōe nunc
dicif. Cū venerit paraclitus
quem ego mittā vobis a p̄re
sp̄m veritat; q̄ a p̄re p̄cedit;
ille testimoniuz phibeat de
me: et vos testimoniū phibe-
bitis. ¶ Deū time z manda-
ta eius obserua. Hoc est om-
nis homo. ¶ Timētib; deū
nihil deest/nec his q̄ eū dilē-
gūt i veritate. hoc est. **lx.**
Quā dū aut in p̄m̄is
q̄ dñs sp̄m veritatis
et a se mittendū esse testat;/
mox eundē a patre p̄cedere
subiūgit; non q̄ idē spiritus
aliter a p̄re p̄cedit q̄ a filio
mittit; aut alio t̄p̄e a p̄re p̄-
cedit q̄ cū a filio mittit. Sz
ideo filius eū a se mittit a pa-
tre dicit p̄cedere; vt aliā pa-
tris aliā esse suā personā de-
signet; atq; i eadē distinctio-
ne p̄sonarum vnā esse opatio-
nem ac volūtatem suā cū pa-
tris volūtate z opatione de-
nūciat. ¶ Cū em̄ eiusdez spi-
ritus gr̄a datur hominibus/

mittit p̄fecto sp̄s a p̄re/mi-
tit z a filio: p̄cedit a patre/p̄-
cedit z a filio: quia z et; mi-
sio ip̄a p̄cessio est: qua ex pa-
tre p̄cedit et filio. Venit et
sua sp̄ote: quia sicut coequa-
lis est patri z filio: ita eandē
habet voluntatē cum patre
et filio cōmunē. Spirit; em̄
vbi vult spirare; et sicut ap̄l's
enumeratis donis celestib;
ait: hec oia opatur vn; atq;
idē sp̄s/dividēs singulis p̄-
ut vult. ¶ Benedicam; pa-
trē et filiū cū sc̄to sp̄u/laude-
mus et superexaltemus euz
In secula. ¶ B̄dicitus es
dñe in firmamēto celi et lau-
dabilis z glorios;. In. **lx.**

Adveniens aut spiri-
tus testimonium p̄bi-
bit de dño: quia discipulo-
rum cordibus asp̄rans om-
nia que de illo erant scienda
mortalibus/clara illis luce
revelavit: q̄ videlicet equa-
lis z consubstantialis patri
erat ante sc̄la/q̄ p̄substantia-
lis fact; est nobis in fine se-
culorum; q̄ de virgine nat;
sine peccato vixit in mundo/
q̄ quando voluit z qua volu-
it morte trāsiuit de mundo;
q̄ veraciter resurgēdo mor-
tem destruxit/q̄ verā in qua
passus est et resurrexit car-
e. titi.

nem ad celos ascendēdo le-
 uauit/ atq; in paterne glorie
 dextera cōstitut: q; oīa pro-
 phetarū scripta illi testimo-
 niū phibent: q; p̄fessio noīis
 eius vsq; ad fines ppagāda
 erat terrarum: ceteraq; fidel
 illius mysteria spūs sc̄ti testi-
 monio sunt reſerata discipu-
 lis. Neq; illis tantūmō: s; r
 oīb; q; p̄uerbū eorū credūt in
 deū: q; qd recte sapiūt/ et us-
 dē spūs est munere cōcessus.
 Tu. *R.* Te deū patrē inge-
 nitū/ te filiū vnigenitū/ te spi-
 ritū sc̄m̄ paraclitū/ sanctā r
 indiuiduā trinitatē toto cor-
 de et ore confitemur/ lauda-
 mus atq; b̄dicimus. Tibi
 gloria in secula. *R.* Qm̄ ma-
 gnus es tu et faciens mira-
 bilia tu es de; sol;. *L. Acti.*

Ite ergo inq̄r testimo-
 niū perhibebit de me/
 et vos testimonitū phibebit-
 tis: q; q; spū int; docēte p̄ce-
 perunt: hec abiecto timore
 puistino foris loq̄ndo r alijs
 ministrabāt. Ip̄e nāq; spūs
 corda eorū/ r scientia v̄itatis
 illustrauit: r ad docēda que
 nossent culmine v̄tutis ere-
 xit. Nū recte ap̄desatā spūs
 idē fortitudinis r sciētie nū-
 cupat. Est em̄ spūs scientie;
 q; p; ip̄s q; recte agere vel eti-

am cogitare debeam; agno-
 scim;. Est r fortitudinis: q;
 etiā p; ip̄m vt q; b̄n̄ nouimus
 operemur accipimus: ne ad
 uerſitate aliq; a bonis q; cept-
 mus repellamur. Tu at. *R.*
 Sūme trinitati simplici deo
 vna diuinitas/ equalis glo-
 ria/ coeterna maiestas/ patri
 pliq; sc̄toq; pneumatici Qui
 totum subdit suis orbe legi-
 bus. *R.* p̄ſerret nobis gra-
 tiam deitas beata/ patris ac
 nati pariterq; spiritus almi.
 Qui totum. *Scdm̄ iohā-
 nem. Capitulo vbi supra.*

In illo t̄p̄e: Dixit ies;
 discipulis suis. Cū ve-
 nerit paraclit; que ego mit-
 tā vobis a p̄re sp̄m̄ veritatis
 qui a patre p̄cedit: ille testi-
 moniū perhibebit de me. Et
 vos testimonitū phibebitis:
 quia ab initio mecum estis.
 Hec locutus sum vobis: vt
 nō scandalizemini. Absq; s; y-
 nagogis faciet vos. Sed ve-
 nit hora: vt omis q; interficit
 vos arbitret obsequiū se pre-
 ſtare deo. Et hec facient vo-
 bis: q; nō nouerūt p̄rez neq;
 me. Sed hec locut; sū vobis
 vt cū venerit hora eorū remi-
 niscamini: q; ego dixi vobis
 Amen. *Oratio.* Omnipos-
 tens sempiternę de; *ps̄m̄ iii*

primis ves. Ad laudes a.
Beata et benedicta et glori-
 oſa trinitas/pater et filius
 et ſpiritus ſanctus/tibi laus/
 tibi gloria/tibi gratiarum actio.
ps. xcii. Dñs regna. **xxxii.**
Ep̄m. **Altitudo. Breue.**
 Benedicamus patrem et fi-
 lium Cū ſancto ſpiritu. **h.**
 Laudemus et ſuperaltem⁹
 eū in ſc̄la. **Cū. h. y.** **Trinitas.**
fo. lxxii. h. Bñdicat nos
 deus deus noſter benedicat
 nos deus. Et metuant eum
 oēs fines terre. **Ad bñd. an.**
 Benedicta ſit creatrix et gu-
 bernatrix omnium/ ſancta et
 inditidua trinitas/ et nunc et
 ſemp et p̄ infinita ſeculorum
 ſc̄la. **Pro. Dps ſēpiterne de-**
us. vs. in primis ves. Ad
primā an. **B**eata benedi-
 cta glorioſa trinitas/ pater
 filius ſpiritus ſanctus/ miſe-
 rere miſerere miſerere nobis.
Ad. iii. an. **O** vera ſūma
 ſempiterna trinitas/pater et
 filius et ſpiritus ſanctus/ti-
 bi laus/tibi gloria/tibi gratia-
 rum actio. **Ep̄m. et of. vt in**
primis ves. h. Verbo dñi ce-
 li firmati ſunt. **Ad. vi. an.**
O vera ſūma ſempiterna tri-
 nitas/pater et filius et ſpiritus
 ſc̄tus miſerere miſerere miſe-
 rere nobis. **Ep̄m. i. ioh̄is. v.**

Tres ſūt q̄ testimoniū
 dāt in celo pater ſc̄tus
 et ſp̄us ſc̄tus/ et hi tres vnū
 ſunt. Deo ḡ. **h.** **Hō ē ſc̄tus tu-**
ſ. Omne de⁹ p̄r ops. ox.
Dnos ſamuloſ tuos ma-
 ſtati tue ſubiectoſ/ p̄nicū
 filiū tuū ixture ſc̄ti ſp̄us bñ-
 dic et ptege/ vt ab omni ho-
 ſte ſecuri i tua iugiter laude
 letemur. Et fa: per eundē. in
 vnitate eiūdē. **Ad. ix. an.**
 Te ture laudāt/ te adorāt/ te
 glorificant oēs creature tue
 o bñā trinitas. **Ep̄. ii. Co. xiii**
Gratia homini noſtri te
 ſu xpi et charitas dei
 et cōmunicatio ſancti ſp̄us
 ſit cū oibus vobis amē. Deo
 gratias. **h.** Bñdictus es do-
 mine in firmamēto celi. **fo.**
Mentes noſtras q̄s do-
 mine paraclitus qui a
 te procedit illuminet/ et in-
 ducat in oēm ſicut tuus pro-
 miſit filius veritatē. Et fa:
 per eundē. in vni. eiūdem.
In. ii. ves. ſup pos an. Ex
 quo oia/per quez oia/ in quo
 oia ipſi gloria in ſecula. **ps.**
 Dixit dñs. **Cap.** **Altitudo**
h. breue. Bñdictus es dñe
 In firmamento celi. **h.** Et
 laudabilis et glorioſus. In
 firmamēto. **h. y.** **Trinitas.**
f. lxxii. h. Bñdicam⁹ pa. **Ad**

magt an. Gratias tibi deus gratias tibi vera vna diuinitas/vna z trina veritas/trina et vna deitas. **Pro.** Dominipotēs sempiternē deus q̄ dediti. **Que oſo etiā dicit ad laudes et ad ves. priuatis diebus hebdomade sequentis.** **In crastino z deinceps priuatis dieb? etiā sub octauis ierolēmbus.** Venite. legit in directū: et ad nocturnum. Lectio breuis/et cetera feruatur vrin psalterio habet **In festo venerabilis sacramēti.** Ad vs sup pos an.

Dominus quē ego dabo caro mea est p mūdi vita. **Com**edite amici et bibite/ et inebriamini charissim. **an.** Panis enī dei est qui descendit de celo/ et dat vitam mūdo alla. **an.** Misit me vniuers pater z ego viuo ppter patrē/et qui manducat me z ipse viuet ppter me. **Cap. i.** **D**ominus **Corinth. xi.** Dies? in q̄ nocte tradebat accepit panē/ et gratias agens fregit et dixit/ accipite et manducate: hoc est corpus meū qd̄ pro vobis tradet. Deo g. **h.** Homo qdā fecit. **xii. by?** p̄age lingua. **sol. h. ii. h.** Panē de celo p̄stitit

els dñey. **De delectamētū i se habentem?** **Ad magt an.** **D** q̄ suauis est dñe spūs tu? q̄ vt dulcedinē tuā in filios de mōstrares/ pane suauissimo de celo p̄stito/ esurientes repleōs bonis fastidiosos diuites dimittis ianes. **Oratio.** **D**ē q̄ nobis sub sacra mēto mirabili passionis tue memoriā reliq̄st: tribue q̄s ita nos corpis z sanguinis tui sacra mysteria venerari/ vt redēptiois tue fructū i nobis iugit sētiam?. **Et say.** Qui viuīs. **z. C. Inuit.** **C**hristū regē adorem? dñan tē gētib? qui se manducantibus? dat spūs pinguedinē. **ps.** Venite exul. **hy?** Sacris solēnis. **f. l. iij.** **C. In. i. noc. a.** Fructū salutiferū gustandū dedit dñs mort? sue ipse. **h. i.** **Beatus vir. fo. i. an.** A fructu frumētū z vini multiplicati fideles in pace xp̄i receperunt. **ps. iiii.** Cū iuocarē. **fo. i. an.** **C**omunione calicis quod deus ipse sumitur nō vitulorum sanguine cōgregauit nos dñs. **ps. xv.** Cōserua me. **fo. iij. a.** **Ademor** sit dñs sacrificij nr̄i/ et holocaustū nostruz pingue fiat. **ps. xix.** **E**xaudiat. **fo. vi. an.** **P**aratur nobis mēsa domini aduersus oēs

tribulā
regit
tantiē
mō dñi
dū
eis
cauit
bit
israel
est edent
panes
molat
mur
veritatis
edent
mini
quē
scōdū
vobis
me
verus
cineri
edit
fortit
mōtē
nerit
ternū
abelch
lem
erat
fimi
hō
fo q̄
erat
lto ad

q̄ tribulat nos. **Ps. xxix.** Dñs
regit. **fo. vii. a.** In voce exul
tatiōis resonat epulātes in
mēsa dñi. **ps. xli.** Quēadmo
dū. **f. xliii. v.** Panē celi dedit
eis ⁊ Panē angelozū mādu
cauit homo. **Ps. i.** Immola
bit hedū multitudo filiozū
israel ad vesperam pasche.
Et edent carnes et azimos
panes. **Ps.** Pascha n̄m im
molat⁹ est x̄ps / itaq̄ epule
mur in azimis sinceritatis ⁊
veritatis. Et edēt. **Ps. ii.** Cō
edētis carnes et saturabi
mini panib⁹. Iste est panis
quē dedit vobis dñs ad ve
scēdū. **Ps.** Non moyses dedit
vobis panē de celo / sed pas
me⁹ dat vobis panē de celo
veruz. Iste est. **Ps. iii.** Respe
xit helias ad caput suū sub
cinericiū panē q̄ surgens cō
edit et bibit. Et ambulavit i
fortitudine cibi illi⁹ vsq̄ ad
mōtē dei. **Ps.** Si q̄s māduca
uerit ex hoc pane viuet in
ternū. Et ambulavit. **Ps. iiiii.**
Delchisedech vero rex sa
lem proferēs panē ⁊ vinum
Erat autē sacerdos dei altis
simi / b̄ndixit ab̄. he et ait. **Ps.**
B̄ndict⁹ abrahā deo excel
so q̄ creauit celū et terram.
Erat. **Ps. ii. no. a.** Intro
ibo ad altare dei sumā x̄pm

q̄ renouat iunētutē meā. **ps.**
xliii. Iudica me de⁹ ⁊ dif. **fo.**
xx. an. Parasti cibū iustozū
dñe nā dulcis est preparatio
tua qua replent fideles aīe.
ps. lxiiii. Te decet. **fo. xxi. a.**
Cibauit nos dñs ex adipe
frumētī / et de petra melle sa
turauit nos. **ps. lx. xx.** Ex̄tate
deo adiu. **f. xxix. a.** Ex̄ altari
tuo dñe x̄pm sumim⁹ in quē
cor ⁊ caro nostra exultat. **ps.**
lxxxiii. Quā dilecta. **f. xxix.**
a. Landis tue iugi deuotio
ne nos reple / vt tuis expiat
sacramētis iroeam⁹ i atria
tua eterna dñe. **ps. lxxv.** Cā
tate. **f. fo. xxxiii. a.** Lenātib⁹
autē accepit iesus panē / be
nedixit ac fregit dedit disci
pul⁹ suis. **ps. lxxvii.** Cātateit.
fo. xxxiiii. ps. Cibauit illos
ex adipe frumenti ⁊ Et de pe
tra melle saturauit eos⁹. **Ps. v.**
Ego sum panis vite patres
vestri manducauerunt man
na in deserto et mortui sunt.
Hic est panis de celo descen
dens / si quis ex ipso manu
cauerit non moriet⁹ Ineter
num. **Ps.** Ego sum panis vi
uus qui de celo descendi / si
q̄s manducauerit ex hoc pa
ne viuet. Ineternum. **Ps. vi.**
Panis quem ego dabo caro
mea est pro mundi vita / litt-

gabant ergo iudei dicentes. Quò potest hic nobis dare carnè suā ad manducandū?
R. Locutus est ppl's contra dñm aia nra nauseat sup cibo isto leuissimo. Quomò.
R. vii. Lenantibus illis accepit iesus panes; et bñdixit ac fregit deditq; discipulis suis et ait. Accipite et comedite hoc est corp⁹ meum. **R.** Dixerit viri tabernaculi mei quis det de carnibus ei⁹ ut faturemur? Accipite. **R. viii.** Accepit iesus calicē postq; cenauit dicens; hic calix sanguine. Hoc facite in meā cōmemorationē. **R.** Memoria memor ero et tabescet in me aia mea. Hoc faci. **In. iii. noc. an.** Qui pacem ponit fines ecclesie frumenti adipe satiat nos dominus. **Cap. p. cxi.** Lauda aia. **fo. li. cū se. ps. cxlv.** Laudate dñm. **ps. cxlvii.** Lauda hierusalē. **R.** Educas panē de fra; Et vini letificet cor hois; **R. ix.** Qui manducat meā carnē et bibit meum sanguinem. In me manet et ego in illo. **R.** Non est alia natio tam grandis/ que habeat deos appropinquātes sibi/ sicut de⁹ noster adest nobis. In me manet. **R. x.** Hic sit me viuens pater et ego viuo propter patrem. Et qui manducat me/ et ipse viuet propter me. **R.** Libauit illum dominus pane vite et intellectus. Et qui manducat me. **R. xi.** Unus panis et vnum corpus multi sum⁹. Omnes qui de vno pane et vno calice participamus. **R.** Parasti in dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis vniuersos in domo. Omnes qui de vno pane. **R. xii.** Homo quidam fecit cenam magnam et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis/ vt venirēt. Quia parata sunt omnia. **R.** Venite comedite panem meū et bibite vinū quod misit vobis. Quia para. **Lectio prima.** Incipit legenda de institutione festi corporis christi. **I**n mensa diuine largitatis beneficia exhibita populo christiano; inestimabile et conferunt dignitatem. Regem enim est aut fuit aliquid quando tam grandis natione que habeat deos appropinquantes sibi; sicut adest nobis deus noster. Unigenitus siquidem dei filius sue diuinitatis nos volens esse participes naturam nostram assum

psit vt homines deos face-
ret factus homo. ¶ Et hoc
insup quod de nostro assum-
psit: totus nobis contulit ad
salutem. Corpus namq; suū
pro nostra reconciliatione in
ara crucis hostiā obtulit deo
patris: sanguines suū fudit in
precium simul ⁊ lauachū: vt
redēpti a miserabili seruitu-
te a peccatis oibus munda-
remur. Et vt tanti bñficii iu-
gis i nobis maneret memo-
ria: corpus suū in cibum et
sanguinem suū in potus sub
specie panis ⁊ vini/sumendū
fidelibus dereliquit. **Le. ii.**

O preciosum ⁊ ammirā-
dum cōiūctū: salutife-
rūq; ⁊ omni suauitate reple-
tum. Quid em̄ hoc conuiuitio
p̄ciosius esse potest i quo nō
carnes vitulorū ⁊ hircorū vt
olim i lege: s; nobis sumēdū
pponitur x̄ps verus deus:
¶ Quid hoc sacramēto mi-
rabilius? In ip̄o nāq; panis
et vinū in corp⁹ x̄pi ⁊ sangui-
nē substācialiter cōuertunt.
Ideoq; x̄ps de⁹ ⁊ homo p̄fe-
ctus/ sub modici panis spe-
cie cōrinetur. **Lu. aptē. i. iii.**

M Anducatur itaq; a fi-
delib⁹/ s; minime lace-
ratur ⁊ quāntimmo diuiso sa-
cramento Integer sub quali-

bet diuisionis particula per-
seuerat. Accidentia etiā sine
subiecto in eodē existunt/ vt
fides locū habeat: dū visibi-
le insibiliter sumitur/ aliena
specie occultati: et sensus a
deceptione imunes reddan-
tur qui de accidentibus iudi-
cant sibi notis. ¶ Nullū etiā
sacramētū est isto salubri⁹:
quo purgant peccata: tutes
augent: ⁊ mens oim spiritua-
liū carismatū abundātia im-
pinguat. Offertur i ecclesia
pro viuīs ⁊ mortuis: vt om-
nibus proficit: ¶ Est pro salu-
te oim institutum. **Lu. c. iiii.**

Sauitatem deniq; hu-
ius sacramēti nullus
exprimere sufficit: per quod
spiritualis dulcedo i suo fon-
te gustat: ⁊ recolitur memo-
ria illius/ quā in sua passione
x̄ps mōstrauit excellētissime
charitatis. ¶ Et vt artius
huius charitatis inmensitas
cordibus infigeretur fidelū
in vltima cena qm̄ pascha cū
discipulis suis celebrato trāsi-
turus erat de hoc mundo ad
patrē/ hoc sacramētū insti-
tuit/ tanq; passionis sue me-
moriale penne: figurarū ve-
terū impletū miraculosū ab
ip̄o factorū maximū: ⁊ de sua
contristatis absentia solatiū

singulare. Tu autē **Le. v.**

Quoniam itaq; deo-
tioni fidelū/ solēniter
recolere institutionē tā salu-
tiferi tamq; mirabilis sacra-
mentū/ vt ineffabilē modum di-
uine p̄sentie in sacramēto ve-
neremur; ⁊ laudes dei potēs-
tia q̄ in sacramento eodē tot
mirabilia operat: necnō ⁊ de
tā salubri tāq; suauī bñficio
exsoluant deo gratiarū debi-
te actiones. Verū ⁊ si i die ce-
ne qm̄ sacramētū p̄dictū no-
scitur institutū iter missaz so-
lennia de institutōne ipsius
specialis mentio habeatur ⁊
totum tñ residuū huius diei
officiū ad xp̄i passiōē p̄tinet
circa cui⁹ veneratiōē ecclia
illo tpe occupat. Tu **Le. vi.**

Ade vt integro celebri-
tatis officio institutio
nē tanti sacramenti solēniter
recoleret plebs fidelis ⁊ ro-
manus p̄tifer vrbā⁹ quartus
hui⁹ sacramētū deuotio-
ne affectus pie statuit p̄fate
institutiōnis memoriā prima
feria quātra post octauas pē-
thecosies a cūctis fidelibus
celebrari: vt q̄ p̄ totū ānū cir-
culū hoc sacramento vtumur
ad salutē/ ei⁹ institutiōē illo
specialit̄ tpe recolam⁹: quo
sp̄s sc̄tus corda discipuloz

edocuit: ad plene cognoscen-
da huius mysteria sacramē-
ti. Nam ⁊ in eodē tpe incipit
hoc sacramētū a fidelibus
frequentari. Legit em̄ i acti-
bus ap̄loz q̄ erant p̄fenerā-
tes in doctrina ap̄loz ⁊ cō-
cacione fractionis panis et
orationib⁹: statim post sp̄s
sc̄ti missionem. Tu **Le. vii.**

Quāta feria et p̄ octauas
sequētes eius dē salutaris i-
stitutōis honorificenti⁹ aga-
tur memoriā/ et solēnitās de
hoc celebrior habeat ⁊ loco
distributionū materializ q̄
in ecclis cathedralibus lar-
giunt̄/ existētib⁹ in horis ca-
nonicis nocturnis pariter et
diurnis/ p̄fatus pontifex ro-
man⁹ eis q̄ huius modi hor⁹
in hac solēnitāte p̄sonaliter
in ecclis interessent stipen-
dia sp̄ialia apl̄ica largitiōe
concessit: quaten⁹ p̄ hoc fide-
les ad tanti festi celebritatē
audius ⁊ copiosius cōuen-
rent. Tu autē do **Le. viii.**

Ade oibus vere peni-
tentib⁹ ⁊ cōfessis/ qui
matutinali officio hui⁹ festi
p̄sentialiter in ecclia vbi ce-
lebraretur adessent centū: q̄
vero misse totidē: illis autē q̄
interessent primis ipsius festi

vesperis similiter centū qui
vero in scōlis torridē: hīs q̄z q̄
prime/tertie/septe/none ac
completorū adessent officijs
pro qualibet horarū quadra-
ginta: illis vero qui p̄ ipsius
festi octavas in matutinali-
bus/vespertinis/misse/ac ce-
terarū horarū officijs presen-
tes existerent: pro qualibet
die de omnipotentis dei mi-
sericordia/et beatorū ap̄torū
petri et pauli auctoritate con-
fusus/centū dierū indulgen-
tiā tribuit omni tpe duratu-
rā. Tu autē. *Lec. ix. Lec. x. i. c.*

euāgelij scōm iohā. Ep. vi.

In illo tpe dixit iesus
discipulis suis et tur-
bis iudeorū. Caro mea vere
est cibus: et sanguis me⁹ vere
est pot⁹. Et rel. *Et homelia
bri augustini ep̄i de eadē sc.*

Cum cibo et potu id appe-
tant homines vt nō esuriant
neq; sitiat: hoc v̄e nō prestat
nisi iste cibus et potus/ q̄ eos
a quibus sumit immortales
atq; icorruptibiles facit: id
est societas ipsa sanctorū vbi
pax erit et vnitas plena atq;
perfecta. Propterea quippe
sicut etiā ante nos hoc itel-
lexerūt homines dei: domi-
nus noster iesus x̄ps corpus
et sanguinē suū in eis rebus

cōmendauit: q̄ ex multis ad
vñū aliquid rediguntur. Ex
multis namq; granis panis
psific: ex multis racemis vi-
nū cōfluit. Deniq; tā expo-
nit quomō id fiat qd loquit:
et quid sit māducare corpus
ei⁹ et sanguinez bibere. Quil
manducat meā carnem et bi-
bit meū sanguinē: in me ma-
net et ego in eo. Tu. *L. c. x.*

Hoc est ergo manduca-
re illā escam et illū po-
tū bibere: in x̄po manere: et
illum manentē in se habere.
Ac per hoc qui nō manet in
x̄po/ et in quo nō manet x̄ps
proculdubio non manducat
spiritaliter eius carnē: licet
carnaliter et vsibiliter p̄mat-
dentibus sacramenta corpo-
ris et sanguinis x̄pi: sed ma-
gis tantū sacramētū ad iudi-
cium sibi manducat et bibit:
qui imundus presumit acce-
dere ad x̄pi sacramenta: que
nō digne sumit alius nisi qui
mūdus est. De quib⁹ dicitur
Vti mūdo corde: qm̄ ipsi dei
videbunt. Sicut enim in-
quit misit me viuēs pater/ et
ego viuo ppter patrez: et qui
manducat me: et ipse viuet p-
pter me. Nō aut sicut mandu-
co patrem/ et ego viuo ppter
patrē: sic q̄ manducat me: et

ipse uiuet ppter me. Non em̄
 filius participatione patris
 fit melior: qui est natus equa-
 lis: sicut participatione filij
 perennitate corporis ei⁹ ⁊ san-
 guinis quā illa manducatio
 potatioq; significat nos effi-
 cimur meliores. Tu autē. **l. ij.**

Uiuimus autē ppter
 ipsum manducantes
 eū ⁊ id est ipsum accipientes
 uitā eternā: quā nō habem⁹
 ex nobis. Et uit uero ipse p-
 pter patrē missus ab eo: ⁊ se
 metipsum exinanituit factus
 obediens usq; ad mortē ⁊ li-
 gnū crucis. Sic em̄ scdm̄ id
 accipimus/ uiuo propter pa-
 trem: qd̄ alibi ait/ pater ma-
 ior me est: sic q̄ nos uiuimus
 propter ipm̄ q̄ maior est no-
 bis ⁊ hoc ex eo q̄ missus est
 factū est. ⁊ hūmo eni ei⁹ sui:
 metipsum exinanitio est: et
 forme seruilis acceptio ⁊ qd̄
 recte itelligitur seruata etiā
 filij cū patre equalitate natu-
 re. Maior est em̄ deus pater
 homine filio: ⁊ equalē habet
 deū filiū: cū idem ipse sit de⁹
 et homo dei filio⁹ et hominis
 filio⁹ vnus xps̄ iesus. In hac
 sententiā si recte accipiuntur
 hec vba: ita dixit. Sicut mi-
 sit me uiuens pat̄ ⁊ ego uiuo
 ppter patrē: et q̄ manducatur

me: ⁊ ipse uiuet propter me.
 Ac si diceret. Et ego uitam
 ppter patrē/ id est ut ad illuz
 tanq; ad maiorē me referam
 uitā meā/ exinanitio quidem
 mea fecit in qua me misit: ut
 autē quisq; uiuat ppter me:
 participatio facit qua man-
 ducatur me. Tu autē. **Rec. xij.**

Ergo itaq; humilitatis
 uiuo ppter patrē: ille
 erectus uiuit ppter me. Nō
 ergo de ea natura dixit qua
 semp̄ est equalis p̄ti/ de qua
 etiā superi⁹ dixit/ sicut pater
 habet uitam in semetipso/ sic
 dedit ⁊ filio uitam habere in
 semetipso/ id est genuit filioz
 habentem uitā in semetipso:
 s; de ea in qua minor factus
 est pater. Si autē ita dictum
 est/ uiuo ppter patrem quia
 ipse de illo/ nō ille de ipso est:
 sine detrimento equalitatis
 dictum est. Hec tamē dicen-
 do ⁊ qui manducatur me/ ⁊ ipse
 uiuet ppter me/ eandem no-
 stram ⁊ suā equalitatē signifi-
 cauit: s; gratiaz mediatoris
 ostēdit. Hæc est panis qui de
 celo descendit ut illū mādu-
 cando uiuamus: q̄ ex nobis
 uitā eternā habere nō possu-
 mus. Non sicut inquit man-
 ducauerūt patres vestri mā-
 na: ⁊ mortui sunt. Qui man-

ducatur hunc panem: vivet in eternum. Ergo illi mortui sunt ita vult intelligi vt non vivat in eternum: nam temporaliter et hi perfectio moriuntur quod christum manducant: sed vivunt in eternum: quia christus est vita eterna. Tu autem.

Secundus iohannem. Ep. ubi supra

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis et turbis iudeorum. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem: in me manet et ego in illo. Sicut misit me vivens pater: et ego vivo propter patrem. Et qui manducat me: et ipse vivet propter me. Hic est panis: qui de celo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt. Qui manducat hunc panem: vivet in eternum. Amen. *Oratio.* Deus qui nobis. *versus in primis vel.* *Ad laudem. super psalmum. Antiphona.* Sapientia edificavit sibi domum miscuit vinum et posuit mensam alfa. *psalmus. cxxii.* Dominus regnum. *fo. xxxv.* *Ep.* Dominus Iesus. *versus.* Panis iste verus est. Qui de celo descendit. Et dat vitam mundo. Qui. *hy.* Verbum supernum. *fo. lxxii.* *Ps.* Posuit fines tuos pacem. Et adipe frumenti satiat te. *Ad benedictionem. Antiphona.*

Ego sum panis vivus qui de celo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane vivet in eternum alfa. *Oratio.* Deus qui nobis. *versus in primis vel.* *Ad primam antiphona.* Angelorum esca nutritiisti populum tuum et panem de celo prestisti eis alfa.

Ad tertiam antiphona. Pinguis est panis christi et prebebit delicias regibus alfa. *Ep.* et *oratio.* *versus in primis vel.* Panem celum dedit eis. *Ad. vi. antiphona.* Sacerdotes sancti incensum et panes offerunt deo alfa. *Ep. prime ad Corinthios. xi.*

Quotienscumque manducabitis panem hunc et calicem bibetis: mortem domini annuntiabitis donec veniat. Deo gratias. *Ps.* Libant illos ex adipe. *Oratio.*

Presentis festivitatis memorabile sacramentum et temporales nobis tranquillitatem tribuat et vitam conferat sempiternam. Et facta: per dominum.

Ad. ix. antiphona. Vincenti dabo manna absconditum et nomen novum alfa. *Ep.* *Ad corinthios. xi.*

Quicunque manducaverit panem vel biberit calicem domini indigne: reus erit corporis et sanguinis domini. Deo gratias. *Ps.* Educas panem de terra. *Oratio.*

Dñica infra octa.

Quoniam quod omnipotens deus: ut quod corporis et sanguinis filii tui solentia colimus: in tua semper dilectione maneamus. Et facta: per eundem. **In. ij. vel. super pas. an. Cap. h. ij. et oratio vs in primis vel. p. bre. ue. Panem angelorum. Panem ducavit homo. et Libaria misit eis in abundantia. Panem ducavit. Ad mag. a. Sacrum conuiuium in quo christus sumitur recolitur memoria passionis eius: mens implet gratia et future glorie nobis pignus datur. **Alia. In primis diebus infra octauis oia seruantur et in die sancto exceptis subserpitis. Venite. dicitur indirectum. In primo noct. an. Dixit dominus Iesus ego sum panis vite: qui venit ad me non esuriat: et qui credit in me non sitiet vnquam. **Salua. ferial. an. Nisi manducaueritis carnem filii hominis: et biberitis eius sanguinem: non habebitis vitam in vobis. an. Qui manducat carnem meam: et bibit meum sanguinem: in me manet et ego in illo. an. Qui manducat panem: et bibit calicem domini indignus reus erit corporis et sanguinis domini. et Panem celi dedit eis. **Rec. breuis. p. lxxvij********

Mandavit dominus nubibus de super: et ianuas celi aperuit: Et pluit illis manna ad manducandum: et panes celi dedit eis. Panem angelorum manducauit hominibus: cibaria misit eis in abundantia. Tu autem. **Be. Panem de celo prestidisti eis. et. Domine delectamentum in se habentem. prestidisti. In. ij. noct. an. Alia. ferial. Ep. et. oratio vs in die scito ad. et. Ad lau. p. ferial. Ad. f. La. et oratio ferial. Reliquavit in die scito. **Dñica infra octa uia. In primis vel. Be. breue. Panem angelorum. Ad mag. a. Dñs suauis. Reliquavit in die sancto. Post Benedicamus. come. de dñica tps cum an. Loquere dñe. et. Vespertina oratio. Deus in te sperantium. In. ij. noc. a. Dixit dñs Iesus. p. dominicales. a. Paraf. an. Nisi manducaueritis. et. Panem celi. et. Et clemens de reliquis et ueneratione sanctorum cap. Sidim.****

Mabanus episcopus seruus seruorum dei: venerabilibus fratribus patriarchis archiepiscopis episcopis: et alijs ecclesiarum prelati: salutem et apostolicam benedictionem. Transiturus

de mu
nos
fms
nis
mem
tue
cop
ment
fangu
do
nem
calic
mini
Bia
I
menti
hoc
ration
figne
eximij
nobis
rabile
mostale
pendum
ue
charit
clofiam
figna
in
ctamen
fauitae
mini
et
D

de mundo ad patrē saluator
 noster dominus iesus chri-
 stus/ cum tempus sue passio-
 nis instaret ⁊ sumpta cena in
 memoriā mortis sue insti-
 tuit summū ⁊ magnificū sui
 corporis et sanguinis sacra-
 mentum: corpus in cibum ⁊
 sanguinē in poculū tribuen-
 do. ¶ Nam quotiescūq; pa-
 nem hunc manducamus/ et
 calicem bibimus/ mortē do-
 mini annunciamus. Tu autē.

Rela vt in die sancto. Lec. ij.

In institutione quidez
 huius salutiferi sacra-
 menti/ dixit ipse apostolis/
 hoc facite in meā cōmemo-
 rationez/ vt precipuum ⁊ in-
 signe memoriale sui amoris
 eximij quo nos dilexit: esset
 nobis hoc precellsum ⁊ vene-
 rabile sacramentum. ¶ De
 memoriale inq; mirabile ac stu-
 pendum/ delectabile ac sua-
 ue tutissimū ac sitibundum:
 charissimū ⁊ sup omnia pre-
 ciosum In quo inouata sunt
 signa/ et mirabilia imutata ⁊
 in quo habetur omne dele-
 ctamentuz/ ⁊ omnis saporis
 suauitas ipsaq; dulcedo do-
 mini degustatur: in quo vti-
 q; vite suffragium consequi-
 mur ⁊ salutis. *Lec. iij.*

Hoc est meoziale dul-

cissimum/ memoriale sanctis-
 simum/ memoriale saluificū
 in quo gratā redemptionis
 nostre/ recensemus memo-
 riam ⁊ in quo a malo retra-
 himur/ confortamur in bo-
 no et ad virtutem et gratia-
 rum proficimus incremēta:
 et in quo profecto reficimur
 ipsius corporali p̄sentia sal-
 uatoris. ¶ Alia namq; quo-
 rum memoriā agimus/ sp̄i-
 ritu menteq; cōplectimur ⁊
 sed non propter hoc eorum
 realem p̄sentiaz obtinem⁹.
 In hac vero sacramentali xp̄i
 commemoracione ipse chri-
 stus p̄sens sub alia quidez
 forma ⁊ in propria vero sub-
 stantia corporaliter et vera-
 citer est nobiscum. ¶ Ascen-
 surus enim in celū dixit apo-
 stolis eorumq; sequacibus
 ecce ego vobiscum sum om-
 nibus diebus vsq; ad cōsu-
 mationem seculi benigna ip-
 sos promissione confortans
 q; remaneret et esset cuz eis
 etiam per p̄sentiam corpo-
 ralem. Tu autē. *Lec. iiii.*

Omittenda memoria in
 qua mortē nostraz recolim⁹
 mortuā nostrūq; interitū in-
 terisse: ac lignū viuificum li-
 gno crucis affixū fructū no-

Dñica infra octa. facti.

bis attulisse salutis. **H**ec est commemoratio gloriosa que fidelium aios replet gaudio salutaris: et cum infusione letitie deuotiois lachrymas subministrat. Exultamus nimis nostram rememorando liberationem: et recolendo passionem dominicam per quam liberati sumus: et vii lachrymas continemus. **I**n hac itaque commemoratione / sacratissima assunt nobis suauitatis gaudia simul et lachryme: quia et in ea cogaudemus pie lachrymantes: et lachrymam deuote gaudentes: letas habendo lachrymas / et letitiam lachrymantem: nam et cor ingenti perfusum gaudio: dulces per oculos stillat guttas. **Tu autem.**
In. ij. noc. an. Qui manducatur carnem. **an.** Qui manducatur panem. **An.** Lenantibus autem. **Libavit illos. Lec. v.**
O diuini amoris imensitas: diuine pietatis superabundantia: diuine affluentia largitatis. Dedit enim nobis dominus omnia / quia subiecit omnia sub pedibus nostris / et super vniuersas terre creaturas contulit nobis dominus principatum: et ministerijs etiam spiritum supernorum nobilitate et sublimat hominis dignitate

Administratores namque spiritus sunt omnes in ministerium propter eos qui hereditatem salutis capiunt destinati. Et cum tam copiosa fuerit erga nos eius munificentia: volens adhuc ipse in nobis suam exuberantem charitatem precipua liberalitate monstrare / semetipsos nobis exhibuit: et transcendens omnem plenitudinem largitatis / omnemque modum dilectionis excedens tribuit se in cibum. **Tu autem.**
Quam singularis et admiranda liberalitas: ubi donator venit in donum: et datum est idem penitus: cum datore. **Q**uam larga et prodiga largitas: cum tribuit quod seipsum. Dedit igitur se nobis saluator: in patibulum: ut quod pro cibum homo in morte conuerteret: et cibum ipse releuaret ad vitam. Cecidit homo pro cibum ligni mortiferi: releuatus est pro cibum ligni vitalis. **I**n illo pepedit esca mortis: in isto vite alimentum. Illus esus intulit lesionem: istius gustus attulit sanitatem. **S**ustus sauciauit: et gustus sanauit. Et vnde vulnus est ortum: et prodijt et medela. Et vnde mors subijt: et inde vita euenit. **Tu autem. Lec. vij.**
Dillo siquidem gustu dicitur. Quacumque die

comederis? morte morieris. De isto legitur. Si quis manducaverit ex hoc pane: vivet in eternum. Hic cibus plene reficit/ vere nutrit/ summeq; impinguat; non corpus sed cor non carnem sed animam non ventrē sed mentem. Hominis ergo qui spirituali alimentis indigebat; saluator ipse misericors de nobiliori et potiori huius mundi alimentis dispensatione providit. Tu autem do. *Lectio. viii.*

Quandecens quoq; liberalitas extitit et convenientis opatio pietatis; ut verbū dei eternū: quod rationalis creature cibus est et refectio: factū caro se rationali creature carni et corpi hominis videlicet in edulū largiretur. Panem enim angelorum manducavit homo. Et ideo saluator ipse ait. Caro mea vere est cib⁹; et sanguis meus vere est potus. Hic cibus sumitur: s; non consumitur; manducatur s; minime transmutat; quia in edentē minime transformat; s; si digne recipit: sibi recipiens conformatur. Tu. *In. li. noct.*

an. Alla. dñicale. Laticum. Lauda. ala. fo. li. x. Enage

lium cū homel. et ofonevt in die scro. Ad lau. an. et ad horas die. *Alla. ps. l. Adserere. f. xvii. cū re. Ep. Apo. iij.*

Eso: si q̄s audierit vocē meam/ et aperuerit mihi ianuam/ introibo ad illum: et cenabo cum illo/ et ipse mecum. Deo gratias. *Reliqua vt in die sancto. Post Benedicamus. Comemoratio de dñica cū an. Homo quidam erat dives. b. Dñs regnavit. Eso dñical. In scdis ves. sup pos. an. Panis quē ego sola. Reliqua vt in die scro. Post Benedicamus. Comemora. de dñica cū an. Factū est autem. b. Dirigatur ofo. Eso dominical. In octa. corporis xpi oia servant vt i die sancto. Demptis lectionibus que sequuntur. Lectio prima. Ex clementina de reliquijs et veneratione scro. rii. Capi. Si dñm.*

Quod excellētissimū sacramentū adorandum/ recolendum/ glorificandū/ amādum/ amplexandū/ p̄cipuis magnificandū laudib⁹; summis precōnis exaltandum: cunctis honorandū studijs; et deuotis psequendū obsequijs; et sinceris.

ris mentibus retinendū. **S** memoriale nobilissimū ⁊ inti-
mis cōmendādū precordijs
firmiter animo alligandum:
diligenter in cordis reseruā
dū vteroyet meditatione cor-
dis et celebratōne sedula re-
censendum. **C**uius me-
moralis cōtinuam debem⁹
celebrare memoriā: vt illi⁹
cuius ipsum fore memoria-
le vere cognoscimus: semp
memores existamus. Quia
cuius donū vel munus fre-
quentius aspicitur: hui⁹ me-
moria firmiter retinet. **Tu.**

Hicet igitur **Rec. ii.**
memorable hoc sa-
cramentum in quotidianis
missarum solēnijs frequēte-
tur: cōueniens tamē arbitra-
mur/et dignū: vt de ipso sal-
tem semel in anno ad p̄fun-
dēdā specialiter hereticorū
perfidiam et insaniam me-
moria celebrior et solennior
habeatur. **I**n die nāq; ce-
ne dñi/quo die ipse christus
hoc instituit sacramentum:
vniuersalis ecclesia etiā pro
penitentium recōsiliatōne/
sacri confectione crismatis/
adimpletione mandati / cir-
ca pedū lotiōem/ ⁊ alias plu-
rimū occupat⁹: plene vacare
non potest celebratōe hu-

ius maximi sacramēti. **Tu.**
Hic enim **Rec. iii.**
circa sanctos quos p̄
anni circulū veneramur ipa
obseruat ecclesia: vt quāuis
i letanijs ⁊ in missis ac alias
etiam ipsoꝝ memoria sepi⁹
renouetur: nihilominus ta-
men eozum natalicia certis
diebus per annum/ solēntus
recolat/ festa ppter hoc eis-
dem diebus specialia cele-
brando. **E**t quia forte in
istis festis circa solēnitatis
debitum aliquid a fidelibus
per negligentiam vel rei fa-
miliaris occupationem aut
alias ex humana fragilitate
omittitur: statuit ipa mater
ecclesia certam diem in qua
generalis omnīū sanctorū
cōmemoratio fieret: vt i hac
celebritate cōmuni quicqd
in proprijs eozum festiuita-
tibus omīssum existeret sol-
ueretur. **Tu** autē. **Rec. iiii.**

Quēstissime igit exequē-
dū est/ erga hoc mirifi-
cum sacramentum corporis
et sanguinis iesu xpi qui est
sectōꝝ oīm gloria et coronā:
vt festiuitate ⁊ celebratōe p̄-
fulgeat special: quatinus in
ea qđ i alijs missarū solēnijs
vel officijs circa solēnitates
est forsitan p̄termissus/ de-

nota diligentia suppleatur.

Ut fideles festiuitate ipsa instante/intra se pterita memorantes/id qđ in ip̄is misfarū solēntis secularib⁹ forsan agētis implicati /aut alias ex negligentia vel fragilitate humana min⁹ plene gesserūt:tunc attente in humilitate spūs / et animi puritate restaurent. Tu autē. **Lec. v.**

Intellexim⁹ autē olim dū i minori essem⁹ officio constituti: qđ fuerat quibusdā catholicis diuinit⁹ reuelatum: festum huiusmodi esse generaliter in ecclia celebrandā. Nos itaq; ad corroboratōnē ⁊ exaltatōnē catholicę fidei digne ac rationabiliter duxim⁹ statuēdū: vt de tanto sacramento preter quotidianā commemoratōnem quā de ipso facit ecclia specialior ⁊ solēntior ānuati memoria celebret: certū ad hoc designātes et describentes diem; videlicet feriā quintā primā post octauas penthecostes: vt i ipsa quinta feria deuote turbe fidelium propter hoc ad ecclias affectuose concurrant ⁊ vt tūc tā clerici qđ populi pariter cōgredientes in cantica laudū surgant:tunc oīm corda ⁊ vota

ora et labia hymnos personent letitie salutaris. **lc. vi.**

Tripudiet/exaltet charitas: deuotio plaudat/iubilet puritas: et sinceritas locundet. Tunc singuli alacritate cōueniant: sua studia laudabiliter exequendo: tāti festi solēntia celebrātes. Et vtinā ad xp̄i seruitiū sic eius fideles ardor dilectionis inflāmet: vt per hec et alta officii tibus ipsi meritoꝝ cumulo apud eū qđ se pro illis vendit in preciiū tribuitōꝝ seipm̄ ipsis in pabulū: tādē post huius vite decursū eis se in premiū largiat. Tu. **Lectio. vii.**

Ideoq; vniuersitatē vestrā monem⁹ ⁊ hortamur in dño ac per applica vobis scripta in virtute obedientie districte precipiendo mādam⁹ / i remissionē peccaminū iniūgentes: quaten⁹ ram excelsū tā gloriosum festum predicta quinta feria singulis annis deuotissime ac solēntissime celebreris: ac factatis per vniuersas ecclias vestrarū ciuitatū ac diocesium studiosissime celebrari: subditos vros in dñica dicta feriā quintā primo preceden-

te salutarib⁹ monitis solliciti
te p vos z p alios exhortan-
tes: vt p verā z purā p̄fessio-
nem z elemosynarū largitio-
nē attētas z sedulas orōnes
ac p alta deuotiōis z pietatē
opa talit̄ se studeāt p̄parare/
q̄ huiusmodi preciosi sacra-
menti largiente deo mereā-
tur fieri participes illa die:
possintq̄ ip̄s suscipere reue-
rētē ac ei⁹ virtute augmen-
tū p̄sequi gr̄ariū. *Rec. viii.*

Quōs ei xp̄i fideles ad
colendū z celebrādū
venerabiliter tm̄ festum do-
nis spūalibus volentes aia-
re/oib⁹ vere penitētib⁹ z cō-
fessis/q̄ matutinali officio fe-
sti eiusdē in eccl̄iam qua illō
celebrabit̄ interfuerint cen-
tum: q̄ vero misse totidem: q̄
aut̄ in primis vesp̄is ip̄ius
festi intererint similiter cen-
tū: q̄ vero in secundis totidē:
illis quoq̄ q̄ p̄rie/tertie/sex-
te/none/ac p̄pletorū officijs
interfuerit p̄ qualibet hora
rū ip̄arū quadraginta: eis au-
tē q̄ p̄ octauas ip̄i⁹ festi/ ma-
tutinalib⁹/vesp̄tinis/ missarū
ac p̄dictarū horarū officijs i-
tererint: centū dies singulis
octauarū ip̄arū diebus de oī-
potētis dei mia/et b̄tōz pe-
tri et pauli ap̄loz ei⁹ aucto-

ritate p̄fisi de iunct⁹ sibi pe-
nitētis misericordit̄ relaxa-
mus. *Lu. Rec. ii. Rec. lcti
euang⁹ fm̄ iohānē. Cō. vi.*

In illo t̄p̄e d. l. d. s. et
turbis iudeoz. Caro
mea vere est cib⁹: z sanguis
me⁹ vere est pot⁹. Et reliq̄.
l. hom. bti iohis epi⁹ de ea. l.

Cum de spūalib⁹ disputa-
mus nihil sit carnale in ala-
bus n̄ris nihil terrefre: sed
oīa discedant/oīa abeāt z ex-
pellant talia: z fiamus diui-
noz eloquioz audientie so-
lit⁹. Si em̄ rege subueniente
oīs abicit̄ tumultuz: m̄tro
magis spū sctō nobis loquē-
te m̄tra qdē rege: m̄tro autē
nobis op⁹ est horroze. *¶* Et
em̄ horroze digna sunt q̄ di-
cūtur hodie. *¶* A mē em̄ ait: n̄
si q̄s māducauerit carnē me-
am/et biberit meū sanguinē
nō habet vitā eternā. *¶* Et em̄
qz dicebāt qz impossibile est
hoc: osēdit qz nō solū nō im-
possibile: sed z valde necessa-
riū. *¶* Qui em̄ manducat meā
carnē habet vitā eternā: z
ego resuscitabo eū in nouis-
simo die. *¶* Tu autem. *Rec. x.*

Quia em̄ dixit/q̄ mādu-
cat ex pane hoc viuet
in eternū: decēs erat eos adis-
cere hoc: sicut prius dixerūt

Abrahā mortu⁹ est: z ppe te mortui sunt. Et qualis tu dicens: nō gustabit mortem? Resurrectionem igit posuit soluens qđ q̄rebat: et ostendēs qm̄ nō mori vtz in finē Cōtinue autē dicit/ est q̄ de mysterijs est sermonē ostendēs rei necessitatē: z qm̄ eā oino fieri oportet dicens. Caro mea vere est cib⁹: et sanguis me⁹ vere est potus. **¶** Quid autē est hoc vere est cib⁹: z vere est pot⁹? Aut hoc vult dicere qm̄ verus cib⁹ is est qui aiām saluat: aut credere eis q̄ de eis dicta sūt: vt nō estiment enigma et parabolā/ s; qm̄ oino oportet manducare corpus. **Tu autē. Lect. xi.**

¶ Deinde ait. Qui manducat carnē meam et bibit meū sanguinē/ i me manet z ego i eo. Hoc at dixit: qm̄ i ipso renuiscet. Et videtur qđ qđ deiceps sequit i: tēperatū eē aliqd: nisi intellectu iueſtigauerim⁹. Que est consequentia post hāc quam dixit sniām/ q̄ māducat carnē meā i me manet dicere: si cut misit me q̄ vlt p̄ z ego viuo ppter patrem? Habet autē multā armoniā qđ dicitur. Quia em̄ supius z inferius dixit vitā eternā/ z con-

struens id induxit qm̄ in me manet: si enī in me manet/ vt uo aut ego: manifestus ē qm̄ ille viuet. Deinde ait. Sicut me misit q̄ viuit pater. Hoc autē cōparatiuū et assimilatiuum est. **Tu. Lectio. xij.**

¶ Quid autē dicit tale ē viuo ego ait: sicut p̄ Et vt non igenitū existimet addit hic ppter p̄ez: nō hoc ostēdens qm̄ actu alicui⁹ ne cesse habet ad viuendū. Superius enī hoc destruens dicit. Sicut em̄ p̄ habet vitā f semetip̄o: ita dedit z filio habere vitā in semetip̄o. Si nō indiget actu inueniet aut pater nō dās et ita falsus erit sermo: z aut si dederit nullo ip̄e idigebit alio simul coaplaudēte. Quid igit est propter p̄ez: Lām hic enigma tice insinuat. Qđ autē dicit tale est. Sicut est viues pater/ z ego viuo: z q̄ māducat me: z ille viuet ppter me. Ut tā autē hic dicit non simpliciter: sed approbatā. Qm̄ enī non de ea q̄ simpliciter ēvita dicit/ sed de gloriosa z ineffabilī illa: manifestū est illinc. Etenī oēs z infideles z idoccti viuit: nō manducātes de carne illa. Vides ergo quomā nō de hac ait vitā: sed de

hystoria Regū. f.

illa: Quod autē dici tale est.
Qui q̄ māducat non periet
moriens; neq; puniet. Sed
neq; de resurrectione cōi ait;
etenim omnes suscitatur: s;̄
de precipua et gl̄iosa ⁊ mer-
cedē habēte. **Lii. Euange. ⁊**
ōo vt i die sc̄o. Similit̄ et
alia oia. ¶ A prima dñica
post festū trinita. vsq; ad pa-
mā dñicam augusti cantādū
est dñica dieb; de hystoria
Regū. ¶ Dicit̄ autē dñica mē-
sis intelligitur q̄ victior: est
s̄ct̄s illi; siue añ siue post/ si-
ue i die kalēdarū fuerit. Cū
igit̄ hystoria regū p̄io fuit
Ad ves. R. Audi dñe hym-
nū. vt ifra. viii. Ad mgr. añ.
Loquere domine/ q̄a audis
seruus tu;. añ. Cognouerūt
omnes a dan vsq; bersabee
q; fidelis samuel ppheta es-
set dñi. añ. P̄ualuit dauid
in philistē in funda ⁊ lapi-
de in nomine dñi. añ. Nōne
iste est dauid de q̄ canebāt i
choro dicētes/ saul percussit
mille/ ⁊ dauid decem milia
in milibus suis. añ. Quis enī
in omnibus sicut dauid fide-
lis inuentus est in regno tuo
egrediens et regrediens et
pergens ad imperiū regis?
añ. Gratus rex saul dixit/ mi-
hi mille dederūt ⁊ filio isay

dederūt decem milia. añ. Do-
leo super te frater mi tonar-
tha/ amabilis valde sup amo-
rē mulierū/ sicut mater vni-
cum amat filiū/ ita te dilige-
bam: sagitta ionathe nunq̄
abiit̄ retrosum/ nec declina-
uit clypeus eius in bello/ et
hasta eius nō est auersa. añ.
Rex autē dauid coopro capi-
te incedēs lugebat filiū suū
dicens/ absalon fili mi fili mi
absalon/ quis mihi det vt ego
moriar p te fili mi absalon?
añ. Dixitq; dauid ad dñm
cum vidisset angelum ceden-
tē populū/ ego sum qui pec-
caui/ ego inique egi/ isti qui
ones sunt quid fecerunt?
añ. Anxerunt salomonem sa-
doch sacerdos et nathan p-
pheta regem in gyon/ ⁊ pzo-
cedentes leti dixerunt viuat
rex salomon. ¶ Nota si ali-
que antiphone supersunt cū
hystoria Sapientie. incepta
fuerit/ ex toto succumbunt.
Inuitat. Regem magnū.
et cetera omnia seruātur vt in
cōmuni de tēpore habetur.
R. primū. Deus omnīz ex-
auditor est. p̄e misit angelz
suū ⁊ tulit me de ouibus pa-
tris mei/ et Anxit me vnctio-
ne misericordie sue. R. Do-
minus qui eripuit me de ore

leonis et de manu bestie liberauit me. **Be. scōs.** Dominus qui eripuit me de ore leonis / et de manu bestie liberauit me. Ipse me eripuit et de manibus inimicorum meorum. **Ps.** Misit deus misericordiam suam et veritatem suam / animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me. **Be. iii.** Ego te tuli de domo patris tui dicit dominus / et posui te pascere gregem populi mei et fui tecum in omnibus vbicūq; ambulasti. Firmans regnum tuum in eternum. **Ps.** Fecisti tibi nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt in terra. Firmans. **Be. iiii.** Planxit autem dauid planctu magno super saul et super ionathā filium eius et dixit quomodo ceciderunt fortes in bello. Et interierunt arma bellica. **Ps.** Montes gelboe nec ros nec pluuia super vos Ubi ceciderunt fortes israel. **Ps.** Omnes montes qui in circuitu eius sunt uisiter dominus a gelboe autē transeat. Ubi cecide. **Be. vi.** Exaudisti dñe orationem serui tui

ut edificare templū noi tuo. Benedic et sanctifica domū istam in sempiternū de? isrl. **Ps.** Dñe qui custodis pactum et miam seruis tuis qui ambulat corā te in toto corde tuo. Benedic. **Be. vii.** Dñe si uersus fuerit populus tuus et orauerit ad sanctuarium tuū. Tu exaudies in celo domine et libera eos de manibus inimicorum eorum. **Ps.** Si peccauerit in te populus tuus et conuersus egerit penitentiam uentis orauerit in loco isto. Tu. **Be. viii.** Audi dñe hymnū et orationē quā seruus tuus orat corā te hodie ut sint oculi tui aperti et aures tue intente Super domū istā die ac nocte. **Ps.** Respice dñe de factuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Sup. **Ps. iiii.** noc. **Be. ix.** Peccauit super merū arene maris / et multiplicata sunt peccata mea et non sum dignus videre altitudines dinē celi pro multitudine iniquitatis mee quā irritauit iram tuā. Et malū corā te feci. **Ps.** Quoniam iniquitatem meam ego agnosco et delictum meum corā me est semper tibi soli peccauit. **Ps. x.** Preparate corda ustra dño et seruite illi soli Et liberabit uos de manibus inimicorum

coꝝ vestroꝝ. **V.** Auferte deos alienos de medio vꝛi. **Et lib. B. xi.** Recordare dñe testamenti tui et dic angelo percutienti cesset iam manus tua. At non desoleat terra et ne pꝛdas omnē aiam viuā. **V.** Quiescat dñe ira tua a populo tuo et a ciuitate sancta tua. **Et. B. xii.** Factus est dñs tollerēt dñs helyam per turbinē in celū helizeus clamabat dicens. Pater mi pater mi curr⁹ israel ⁊ auriga ei⁹. **V.** Quis simul pergerent ⁊ incedentes sermōcinarent ecce currus igneus et equi ignei diuiserunt vtrumq; ⁊ clamabat helizeus. Pater mi.

¶ **Lū hystoria regūꝝ primo seruat. l. i. Incipit liber re-**

Erat vir vnus (guz. i.) de ramathaim sophi de monte effraim: et nomen eius helchana filius hieroboam filii heliu/filii thau/filii suph ephrateus: ⁊ habuit duas vxores: nomen vni anna/et nomen secūde fenēna. Fueruntq; fenēne filij: anne autē non erant liberi. **¶** Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis dieb; ⁊ vt adoraret et sacrificaret dño exercitūꝝ in sylo. Erant autē ibi duo filij heli ophni et fineses

sacerdotes domini. **Le. ii.** **¶** Venit ergo dies ⁊ imolauit helchana: deditq; fenēne vxori sue ⁊ cunctis filiis eius et filiab⁹ partes. Anne autē dedit partē vnam tristis: quia anna diligebat eius. **¶** Affligebat quoq; eā emula eius ⁊ vehemētē agebat: in tm̄ vt exprobarēt qd dñs cōcluserat vuluā ei⁹. Sicq; faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderet templum dñi: et sic puocabat eā. **Le. iii.**

¶ Porro illa fiebat: ⁊ nō capiebat cibuz. Dixit ergo ei helchana vir sups. Anna cur fles ⁊ quare nō comedis: et quāobrem affligitur cor tuū: Nunquid nō ego melior sum tibi q̄ decē filij: Surrexit autē anna: postq; comederat i sylo et biberat. **Le. iiii.**

E heli sacerdote sedēte sup sellā añ postes templi dñi: cū eēt āna amaro gāio: orauit dñs fletus largiter: ⁊ votū vouit dicens. Dñe exercitūꝝ si respiciēs videris afflictionē ⁊ famule tue ⁊ recordat⁹ met fueris nec oblitus ancille tue dederisq; serue tue sexum iherusalem dabo eum dño omnibus dieb; vi-

te eius: et nonacula nō ascen-
det sup caput ei⁹. **F**actus
est ergo cum illa multiplica-
ret preces coram dñio: vt he-
li obseruaret os ei⁹. **Rec. v.**

Porro anna loq̄bat in
corde suo: tñq̄ labia
ei⁹ mouebant: et vox penit⁹
non audiebat. **E**stimauit
iḡit eā heli templetā dixitq̄
ei. Usq̄quo ebria eris: Di-
gere paulispervinū quo ma-
des: Respondens anna: ne-
quaq̄ inquit dñe mi. Nam
mulier infelix nimis ego sū:
vinūq̄ et omne qđ inebriare
potest nō bibi: sed effudi ani-
maz meā in p̄spectu dñi. Ne
reputes ancillā tuam quasi
viā de filiabus belial: qz ex
multitudine doloris et me-
roris mei locuta sū vsq̄ i pre-
sens. Tunc heli ait ei. Uade
in pace: et deus israel det tibi
petitionē quā rogasti eū. At
illa dixit. Utinā iueniat acil-
la tua gr̄azi i oculis tuis. **l. vi.**

Et abiit mulier in viā
suā: et comedit: et vul-
tus ei⁹ nō sunt amplius i di-
uersa mutati. Et surrexerūt
mane et adorauerūt corā do-
mino: reuersiq̄ sunt et vene-
rūt i domū suā ramathā. Co-
gnouit at̄ helchana anā vro-
rē suā: et recordatus est eius

dñs. **E**t factum est post cir-
culum dierū concepit āna et
peperit filium: vocauitq̄ no-
men eius samuel: eo qđ a dñio
postulasset eum. **Lectio. vij.**

Ascendit autē vir es-
helchana: et omnis do-
mus eius: vt imolaret domi-
no hostiam solēnem: et votū
suum: et anna non ascendit.
Dixit em̄ viro suo. Nō vadā
donec ablactetur infans: et
ducā eum vt appareat ante
conspectū dñi: et maneat ibi
iugiter. Et ait ei helchana
vir suus. Fac qđ bonum tibi
videtur: et mane donec abla-
ctes eum: precorq̄ vt ipleat
dñs verbum suum. **Rec. viij.**

Mansit ergo mulier et
lactauit filium suum:
donec amoueret eus a lacte.
Et adduxit eū secum postq̄
ablactauerat in vitulis trib⁹
et trib⁹ modiis farine: et am-
phora vini: et adduxit eū ad
domū dñi in bethlo. Puer autē
adhuc erat infantulus. Et i-
molauerunt vitulū: et obtule-
runt puerū heli. Et ait anna.
Obsecro mi dñe uiuit anima
tua: ego sum illa mulier que
steti corā te hic orans dñm
p̄ puero isto. **Daui:** et dedit
mibi dñs petitionē quā po-
stulauit eū. Idcirco et ego co-

modauit eū dñō/cunctis die-
bus q̄b⁹ fuerit accōmodat⁹
dñō. Et adozauerūt ibi dñs.

Cubry. re. ij. ser. i. regū. ij.

Samuel minist. **Lectio. i.**
strabat ante facie dñi
puer accinctus ephor lineo.
Et tunicā paruā faciebat et
mater sua: quā afferebat sta-
tutis diebus ascēdens cū vi-
ro suo: vt imolaret hostiā so-
lennē ⁊ votū suū. **Et** bñdi-
xit heli helchane ⁊ vxori ei⁹:
dixitq; ei. Reddat tibi domi-
nus semē de muliere hac: p-
fenore qd̄ cōmodasti domo
Et abierūt i locū suū. **U**isita-
uit ergo dñs annā ⁊ ꝓcepit ⁊
et pepit tres filios ⁊ duas fi-
lias. Et magnificat⁹ est puer
samuel ap̄ dñm. **Lectio. ij.**

Heli autē erat senex val-
de. Et audiuit omnia
que faciebāt filij sui in uerso
israel: et quomō dormiebāt
cū mulieribus que obserua-
bant ad ostium tabernaculi:
⁊ dixit eis. Quare facit⁹ res
huiusmodi quas ego au-
dio: ⁊ res pessimas ab oī po-
pulo: Nolite filij mei. Nō ei
est bona fama quam ego au-
dio: vt trāsgredi faciatis po-
pulus dñi. **S**i peccauerit
vir in uiruz placari ei potest
de⁹: n̄ autē in dñz peccauerit

uir/quis orabit p̄ eo: Et nō
audierūt vocē pr̄is sui: q; vo-
luit occidere eos dñs. Puer
autē samuel proficiebat atq;
crescebat: et placebat tā deo
q̄ hominibus. **Lectio. iij.**

Uenit autē uir dei ad he-
li ⁊ ait ad eū. Hec di-
cit dñs. Nūqd̄ nō apte reue-
latus sum domui patris tui
cum esset in egypto in domo
pharaonis: ⁊ elegi euz ex oi-
bus tribubus israel mihi in
sacerdotē: ⁊ vt ascenderet al-
tare meum/et adoleret mihi
incensum/ et portaret ephor
corā me/ ⁊ dedi domui patris
tui oīa de sacrificijs filioruz
israel. **Q**uare calce abici-
tis victimā meam ⁊ munera
mea que ꝓcepit vt offerētur
in templo: ⁊ honorasti filios
tuos magis q̄ me: vt come-
deretis primitias oīs sacrifi-
cij israel populi mei? **Pe. iij.**

Propterea ait dñs de-
israel. Loquēs locut⁹
sum: vt dom⁹ tua ⁊ dom⁹ pa-
tris tui ministraret in cōspe-
ctu meo vsq; in sempiternū.
Nunc autē dicit dñs. Absit
hoc a me. Sed q̄cūq; honori-
ficauerit me glorificabo eū:
qui autē ꝓtemnunt me: erunt
ignobiles. **E**cce dies ve-
niūt: ⁊ ꝓcedā brachiū tuū ⁊

brachii domus patris tui: ut non sit senex in domo tua. Et videbis emulum tuum in templo in universis prosperis israel: et non erit senex in domo tua omnibus diebus. Verum non auferam penam viri ex te ab altari meo: sed ut deficiat oculi tui et tabescat cor tuum et anima tua: et pars magna domus tue morietur: cum ad virile etatem venerit. Tu. **Lectio. v.**

Hoc autem erit tibi signum quod venturus est duobus filiis tuis ophni et finees. In die una morientur ambo. Et suscitabo mihi sacerdotem fidelis qui iuxta cor meum et animam meam faciat: et edificabo ei domum fidelis: et ambulabit coram christo meo cunctis diebus. Futurum est autem ut quicumque remanserit in domo tua veniat ut offerat cor: offerat numerum argenti et tortam panis: dicatque. Dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem ut comedam buccellam panis. Tu autem. **lc. vij.**

Pater autem samuel ministrabat domino coram heli: et simo dominus erat preciosus. In diebus illis non erat visio manifesta. Factum est ergo in die quadam heli iacebat in loco suo: et oculi eius calcaverant: nec poterat videre lucernam dei antequam extingueret.

Samuel autem dormiebat in templo domini: ubi erat archa dei. Et vocavit dominus samuelem. Qui respondens ait. Ecce ego. Et currit ad heli: et dixit. Ecce ego. Vocasti enim me? Qui dixit. Non vocavi. Revertere et dormi. Et abiit et dormiuit.

Et adiecit dominus vocare rursum samuelem. Qui surgens samuelem abiit ad heli: et dixit. Ecce ego: quia vocasti me? Qui respondit. Non vocavi te filium meum. Revertere et dormi. Porro samuelem necdum sciebat dominus: neque revelatus ei fuerat sermo dominus. Et adiecit dominus et vocavit adhuc samuelem tertio. Qui surgens abiit ad heli: et ait. Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit igitur heli quod dominus caret pueris: et ait ad samuelem. Hade et dormi: et si deinceps vocaverit te dices. Loquere dominis: quia audit servus tuus. **l. viii.**

Abiit ergo samuelem: et dormiuit in loco suo. Et venit dominus et stetit: et vocavit sicut vocaverat secundo. Samuel samuelem. Et ait samuelem. Loquere dominis: quia audit servus tuus. Et ait dominus ad samuelem. Ecce ego facio tibi in israel: quod quicumque audierit non niens ambe aures eius. In die illa suscitabo adversum he-

li oia q̄ locat⁹ suz sup domū ei⁹. Incipiā ⁊ cōplebo. Prædixit enī ei q̄ iudicaturus esset domū eius in eternū propter iniquitatē: eo q̄ nouerat indigne agere filios suos: et non corripuit eos. Idcirco turant domui heli: q̄ nō expleat iniquitas domus ei⁹ victimis et munerib⁹ vsq̄ in eternū. **Cū hysto. regū tertio seruat. i. regū fo. Lectio. i.**

Et dixit samuel ad saul: **U**nde misit dñs vt videret te i regē sup pplm ei⁹ israhel. Nūc ergo audi vocem dñi. Hec dicit dñs exercituum. Descensit quecūq̄ fecit amalech israhel: quomō resistit ei in via cū ascenderet de egypto. **Nūc** igit vade ⁊ percute amalech: et demolire vnīuersa ei⁹. Nō parcas ei ⁊ nō cōcupiscas ex reb⁹ ipsius aliqd: sed iterfice a viro vsq̄ ad mulierē et paruulū atq̄ lactētē: bonē ⁊ ouē camelū ⁊ asinum. Tu autē. **Lectio. ii.**

Recepit itaq̄ saul populoꝝ ⁊ recensuit eos quasi agnos ducenta milia peditiū: et decē milia virozū iuda. Cūq̄ venisset saul vsq̄ ad ciuitatē amalech: terēdit insidias in torēte. **Dixit** q̄ saul cyneo Abite recedi-

te atq̄ discedite ab amalech ne forte inuoluā te cū eo. Tu enim fecisti miā cū oibus filiis israhel: cū ascenderet de egypto. **Et recessit cyne⁹** de medio amalech. **Lectio. iiii.**

Percussitq̄ saul amalech ab euila donec venias assur: q̄ est e regiōe egypti. **Et apprehēdit agagem amalech viuū.** **Dē** autē vulgus interfecit in ore gladii. **Et** pepercit saul ⁊ populus agag et optimis gregib⁹ ouū ⁊ armentoz et vestibus ⁊ arletib⁹ ⁊ vnīuersis q̄ pulchra erant ⁊ nec voluerunt disperdere ea. **Quicq̄** vero vile fuit et reprobū ⁊ hoc demoliti sunt. **Lect. iiii.**

Actū est autē hūc dñi ad samuel dicēs. **Pe**nitet me q̄ pstitueri saul regem: q̄ dereliquit me: ⁊ hāc mea ope nō impleuit. **Con**tristatusq̄ ē samuel ⁊ clamauit ad dñm tota nocte. **Cūq̄** de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane nūciatū est samueli eo q̄ venisset saul in carmelum: et erexit sibi fornicem ⁊ triumphalem: ⁊ reuersus transisset descendissetq̄ in galgala. **Lectio. v.**

Venit ergo samuel ad saul: et saul offerebat

olocaustū dñi de inittis pre-
daru q̄ attulerat ex amalech
Et dñi uenisset samuel ad sa-
ul: dixit ei saul. Bñdictus tu
dño. Impleui verbū domini
Dixitq̄ samuel. Et q̄ est hec
vox gregum que resonat in
auribus meis: ⁊ armentorū
quam ego audio: Et ait sa-
ul. De amalech adduxerunt
ea. Pepercit em̄ populū? me-
lioribus ouibus ⁊ armentis
ut immolarent dño deo tuo:
reliqua uero occidim⁹. **Ec. vi**
Dixit autē samuel ad sa-
ul. Sine me: ⁊ indica-
bo tibi q̄ locutus sit dñs ad
me nocte. Dixitq̄ ei. Loque-
re. Et ait samuel. Homo cū
paruulus esses in oculis tu-
is: ⁊ caput in tribubus israel
factus es: Anxioq̄ te dñs in
reges super israel: ⁊ misit te
dñs in uia ⁊ ait. Uade ⁊ iter-
fice peccatores amalech: et
pugnabis cōtra eos usq̄ ad
iternitionē eorū. Quare non
audisti uocē dñi: sed uersus
ad predā es ⁊ fecisti malum
in oculis dñi: Et ait saul ad
samuelē. Immo auditi uo-
cem dñi ⁊ ambulauit in uia p̄
quā misit me dñs: ⁊ adduxi
agag regē amalech: ⁊ ama-
lech interfecti. Tulit autē po-
pulus de predā oues et bo-

ues primitias eorū que cesa-
sunt: ut immolaret domino deo
suo in galgalis. **Lectio. vii.**

Et ait samuel. Numquid
uult dominus olocausta
aut uictimas: ⁊ non potius ut
obediatur uoci dñi: Melior
est em̄ obediētia q̄ uictime:
et auscultare magis q̄ offer-
re adipē arietum: qm̄ q̄ si pec-
catū ariolandi est repugna-
re ⁊ q̄ si scelus idolatrie nolle
acquiescere. Pro eo ergo q̄
abiecit sermonem domini:
abiecit te dñs ne sis rex. Di-
xitq̄ saul ad samuelē. Pec-
caui: q̄ p̄uaticatus sum ser-
monē dñi: ⁊ uerba tua timēs
populū: ⁊ obediēs uoci eorū.
Sed nūc queso porta pecca-
tum meū: et reuertere mecū
ut adorē dñm. Et ait samuel
ad saul. Non reuertar tecum
quia protecisti sermonē do-
mini: ⁊ proiecit te dñs: ne sis
rex super israel. **Lectio. viii.**

Et uersus est samuel
ut abiret. Ille autē ap-
prehēdit sūmitatē pallij ei:
que ⁊ cōcissa est. Et ait ad eū
samuel. Scidit dñs regnum
israel a te hodie: ⁊ tradidit il-
lud proximo tuo meliori te.
Porro triumphator i israel
nō parceret: ⁊ penitudine non
flectet. Neq̄ em̄ est homo: ut

agat penitentiaz. At ille ait. Peccauit. Sed nunc honora me coram senioribus populi mei et coram israel: et reuertere mecum ad adorandum deum tuum. Reuersus ergo samuel: secutus est saul. Et adorauit saul deum dixitque samuel. Adducite ad me agag regem amalech: ablatum est ei agag pinguis simus et tremens. Et dixit agag. Siccine separat amara mors. Et ait samuel. Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus et sic absque liberis erit iter mulieres mater tua. Et in frustra confedit eum samuel coram domino in galgalis.

Cum historia regum. iiii. seruat. l. i. Regum. xvii.

Et tempore quo uiderat saul dauid egredientem contra philisteam: ait ad abner principem militie. De qua stirpe descendit hic adolescens abner? Dixitque abner. Auit anima tua rex si noui. Et ait rex. Interroga tuum cuius filius sit iste puer. **L**ucus regressus esset dauid percusso philisteo: tulit eum abner et introduxit coram saul: caput philistei habentem in manu. Et ait ad eum saul. De qua progenie es o adolescens? Dixitque dauid. Filius serui tui isay

bethleemite ego sum. **Ecce.**

Et factus est cum compleret loquendum ad saul anima ionathas colligata est anime dauid: et dilexit eum ionathas quasi animam suam. Tulitque eum saul in die illa: et non concessit ei ut reuertetur in domum patris sui. **I**nterunt autem ionathas et dauid fedus. Diligebat enim eum quasi animam suam. **N**as expoliavit se ionathas tunica sua qua erat indutus et dedit eam dauid: et reliqua vestimenta sua usque ad gladium et arcum suum et usque ad balteum. **E**grediebatur quoque dauid ad omnia quecumque misisset eum saul: et prudenter se gerebat. **P**osuitque eum saul super viros bellicosos et acceptus erat in oculis uniuersi populi: maximeque in conspectu famulorum saul.

Porro cum reuertetur percusso philisteo deus et ferret caput in hierusalem: egressae sunt mulieres de uersis urbibus israel cantantes chorosque ducetes in occursum saul regis in timpanis letitie et cistris: et precinebant mulieres lugentes: atque dicentes. Percussit saul mille et dauid decem milia. **I**ratum est autem saul nimis et displicuit in oculis eius iste sermo dixitque

Dederit dauid decē millia ⁊ mihi mille dederunt: Quid et superest nisi solū regnum? Non rectis ergo oculis saul aspiciebat dauid: a die illa et deinceps.

Lectio. iij.

Quasi spūs dei malus saul: ⁊ prophetauit in medio domus sue. Dauid autē psalabat manu sua: sicut per singulos dies. Tenebatq; saul lanceā et misit eā: putans qd confingere posset dauid cum pariete. Et declinauit dauid a facie eius secūdo. Et timent saul dauid eo qd eēt dominus cū eo: ⁊ a se recessisset. Amouit ergo eum saul a le: et fecit eum tribunū sup milite viros. Et egrediebatur et intrabat in cōspectu populū. In omnibus quoq; vijs suis dauid prudenter agebat: ⁊ dñs erat cū eo.

Lectio. vi.

Adit itaq; saul qd prudens esset nimis: ⁊ cepit capere eū. Dis autē israel et iuda diligebat dō. Ipse ei ingrediebatur ⁊ egrediebatur ante eos. Dixit autē saul ad dauid. Ecce filia mea maior merob ipsam dabo tibi vxorē: tūmō esto vir fortis: ⁊ preliare prelia dñi. Saul autē reputabat dicēs Non sit man-

mea ī eo: s; sit sup eū manus philistinorū. Ait autē dauid ad saul. Quis ego sum aut qd est vita mea: aut cognatio patris mei in isrl? vt fias gener

Actū ē autē regi: ⁊ tēp? vt cū deberet dari merob filia saul dauid: data est adriel molarchite vxor. Dilixit autē dauid michol filiā saul alterā. Et nūciatū ē sauli ⁊ placuit ei. Dixitq; saul. Dabo eaz illi vt fiat ei in scādālū: ⁊ sit sup eū manus philistinorū. Dixit ergo saul ad dauid. In duab; reb; gener me? eris hodie. Et madauit saul seruis suis. Loqm̄ ad dauid clā me dicētes. Ecce places regi: ⁊ oēs serui ei? diligūt te. Nūc q̄ esto gener regis. Tu. *ic. vij.*

E locuti sūt serui saul in aurib; dauid oīa vba hec. Et ait dauid. Nū parū videtur vobis generū esse regis. Ego autē sū vir paup et tenuis. Et renunciauerunt serui saul dicētes. Inuiscemo diuerba locut? est dauid. Dixit autē saul. Sic loqmini ad dauid. Non habet necesse rex sponsalia nisi tantū centū preputia philistinorum: vt fiat vltio de inimicis regis. Porro saul cogitabat

L. ij.

tradere dauid in man⁹ philistinozum. Quos renunciasent serui eius dauid verba que dixerat saul: placuit sermo in oculis dauid vt fieret gener regis. **Lectio. viii.**

Et post dies paucos surgens dauid: abiit in accaron cum viris qui sub eo erant: et percussit ex philistinim ducentos viros: attulitque preputia eorum et annu meravit ea regi: vt esset gener regis. Dedit itaque ei saul michol filiam suam vxorem. Et vidit saul: et intellexit quod dominus esset cum dauid. Michol autem filia saul diligebat eum: et saul magis cepit timere dauid. Factusque est saul inimicus dauid: cunctis diebus. Et egressi sunt principes philistinorum. A principio autem egressionis eorum prudenti⁹ se gerebat dauid: quod omnes serui saul. Et celebre factum est nomen eius nimis. **Cum historia regum quito seruat. Lectio. i. Incipit liber regum. ii.**

Electus est postquam mortuus est saul: vt dauid reuertetur a cede amalech: et maneret in sicelech duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniens de castris saul veste confissa: et

pulvere conspersus caput. Et vt venit ad dauid: cecidit super faciem suam et adorauit. Dixitque ad eum dauid. Unde venis? Qui ait ad eum. De castris israel fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod est tibi quod factum est? Indica mihi: Qui ait. Fugit populus ex prelo: et multi corruptes e populo mortui sunt. Sed et saul et ionathas filius eius interierunt. **Lectio. ii.**

Dixitque dauid ad adolescentem qui nunciavit ei. Unde scis quod mortuus est saul et ionathas filius eius? Et ait adolescens qui nunciabat ei. Casu veni in montes gelboe: et saul incubebat super hastam suam. Porro currus et eques appropinquabant ei.

Et conuersus post tergum suum: vidensque me vocauit. Cui cum respondissem assurrexit mihi. Quisna es tu? Et ait ad eum Amalechites ego sum. Et locutus est mihi. Staret super me et interfice me quoniam tenet me angustie: et adhuc tota anima mea in me est. Tu

Secusque super eum: occidit illum. Sciebant enim quod viuere non poterat post ruinas. Et tulit diadema quod erat in capite eius: et armilla

de brachio illi? et attuli ad te dñm meū huc. **A**pprehensens autem dāuid vestimenta sua scidit/ oēsque viri q̄ erant cū eo? et planxerunt et fleuerūt et ieiunauerunt vsq̄ ad vesperā sup saul et sup ionathā filiū eius et super populū dñi et sup domū israel: eo q̄ corruisset gladio. **L. iij.**

Dixitq̄ dāuid ad iuuenē q̄ nūc iauerat et **A**nde es tu? Qui respondit. Filius hoīs aduene amalechite ego sum. Et ait ad eū dāuid. Quare non timuisti mittere manū tuā vt occideres xp̄m dñi? **A**locāsq̄ dāuid vnus de pueris suis ait. Accedes irruē in eum. Qui percussit illū? et mortuus est. Et ait ad eū dāuid. Sanguis tuus sup caput tuū. Os enim tuū locutū est aduersū te dicens. Ego interfeci xp̄m domini. **Lectio. v.**

Planxit autē dāuid plāctū huiusmodi sup saul et sup ionathā filiū eius? et p̄cepit vt docerēt filios suos plāctū sicut scriptū ē i libro iustoz. Et ait. Considera isrl̄ p̄ his q̄ mortui sūt sup excelsa tua vulnerati. Inclyti isrl̄ sup mōtes tuos sterfecti sūt. Quomodo ceciderunt for-

tes? Nolite ānūciare i geth necq̄ annūcietis in complētis ascalontis? ne forte letētur filie philistinim: ne exultēt filie icircūcizoz. **A**dhōtes gelboe nec ros nec pluuiā veniāt sup vos. Neq̄ sint agri primittarū? q̄ ibi est abiect⁹ clype⁹ fortū clype⁹ saul q̄ si nō eēt vnct⁹ oleo: a sanguie interfectoz ab adīpe fortū.

Signata ionathe **L. vi.** **S**nūq̄ redijt retro: sup et gladi⁹ saulis nō est reuersus ianis Saul et ionathas amabiles et decoz valde i vita suā? in morte q̄z nō sūt diuisi. Aquilis velociores: leonibus fortiores. Filie israel sup saul flete q̄ vestiebat vos coccino i delictis? q̄ p̄bebat ornamenta aurea cultus vestro. Quō ceciderūt fortes i plio? Ionathas i excelsis tuis occisus est. Oleo sup te frater mi ionatha decoze nituit: et amabilis sup amorē muliez. Sicut mater vniciū amat filiū suū? sic te diligebam. Quomodo ceciderunt robusti? et perierunt arma bellica? Tu autem. **Lec. vii.**

Ist post hec cōsuluit dāuid dñm dicens. An ascēdā in vñā de ciuitatib⁹ iuda? Et ait dñs ad eū. Alce

de. Dixitq; dauid. Quo ascē-
dam? Et respondit. In ebrō
Ascendit ergo dauid et due-
x̄ p̄ os eius; achincen isra-
helites z abigail vxoz nabal
carmeli. Sed et viros q; erāt
cū eo duxit dauid singulos
cum domo suay et manserūt
in oppidis ebrō. Uenerūtq;
viri iuda et vixerunt ibi da-
uid: vt regnaret super domū
iuda.

Lectio. viii.

Enunciatū est dauid
q; viri iabes galaad se-
pelissent saul. Misit ergo da-
uid nuncios ad viros iabes
galaad: dixitq; ad eos. Misit
dicit vos a dño q; fecistis mi-
sericordiaz hanc cū dño vřo
saul et sepelivistis eū. Et nūc
retribuet quidem dñs vobis
miam et veritatē: sed et ego
reddam grām: eo q; fecistis
verbū istud. Cōfortent̄ ma-
nus vestre: z essote viri forti-
tudinis. Licet enim mortuus
sit dñs vester saul: tñ me vn-
xit dom⁹ iuda in regem sibi.

Libro. ii. Regum. xii. Lec. i.

Misit dñs nathā ad da-
uid. Qui cum venisset
ad eū dixit ei. Hñde mihi tu-
diciū. Duo viri erāt in ciui-
tate vna: vnus diues z alter
paup. Diues habebat oves

z boves plurios valde; par-
ter asit oino nihil habebat p̄-
ter ouiculā vnā puulā quam
emerat z nutrierat z q; crene-
rat apud eū cuz filijs ei⁹: s̄l
de pane illi⁹ cōedēs z de ca-
lice ei⁹ bibēs: z i sinu illius
dormiēs: eratq; ei sicut filia.

Cuz asit peregrin⁹ quidā
venisset ad diuitē parcens il-
le fumere de ouibus z de bo-
bus suis vt exhiberet conui-
uiū illi peregrino q; venerat
ad se: tulit ouē viri paupis z
p̄parauit cibos hoi q; vene-

Ibat? at? rat ad se. **L. ii.**
dauid indignatiōe ad-
uersū hoies illū nimis: dixit
ad nathā. Quis dñs: qm̄ si-
li⁹ mortis est vir q; fecit hoc
Quē reddet in quadruplī:
eo q; fecit verbum istud z nō
pep̄cit. Dixit aut̄ nathan ad
dauid. Tu es ille vir: q; feci-
sti hāc rē. Hec dicit dñs de-
us israel. Ego vn̄xi te in re-
gem sup israel z ego erui te
de manu saul z dedi tibi do-
mū dñi tui z vxozes dñi tui i
sinu tuo: z dedi q; tibi domus
israel et iuda: et si paruas sūt
ista adicē tibi multo maio-
ra. Quare ergo cōtempstisti
verbū dñi: vt faceres maliz
in p̄spectu meo: Urtā et he-
um percussisti gladio? z vřo

et illi accep-
et interfecti
rū amon-
receder glā
vřo in sēp̄tē
peris me: z
ezbet vt esse
L. ii.
ce eg
te mali de
vřozes tua
dabo prim
cū vřozib⁹
hui⁹. Tu
tel: ego v
in conspe
spectu so
ad nathā
Dicit dñs
dñs quō
tui. Non
qm̄ blasph
micos non
hoc fil⁹ q;
te motu
E don
q; dñs par
vřozne d
est. Dep̄
pro paruū
ind letam
sum lacu
rūt aut ser
cogētes e
terra. Q

re illi accepisti in vxore tibi et interfecisti eū gladio filio rii ammon. Quāobrem non recedet gladi⁹ de domo tua vsq; in sēpitemūreo q; despe xeris me: et tuleris vxore vite et hui⁹ vt esset vxor tua. **lc. iiii.**

Itaq; hec dicit dñs ecce ego suscitabo sup te malū de domo tua: et tollā vxores tuas in oculis tuis et dabo primo tuo: et dormiet cū vxorib⁹ tuis in oculis sol hui⁹. Tu enī fecisti abscondi te: ego vero factā s̄bū istud in conspectu ois israel: et i cō spectu solis. Et dixit dauid ad nathā. Peccauī domino Dixitq; nathan ad dauid. Dñs quoq; transtulit pctm̄ tuū. Non morieris. Verūtn̄ qm̄ blasphemare fecisti in imicos nomē dñi ppter s̄bū hoc: fili⁹ q; nat⁹ est tibi morie te morietur. **Lectio. iiii.**

Ereuer⁹ est nathā i domū suā. Percussitq; dñs parvulū quē peperit vxor vne dauid: et desperat⁹ est. Depcatulq; ē dauid dñs pro parvulo: et ieiunauit dauid ieiunio: et ingressus seor sum iacuit sup terrā. Venerūt autē seniores dom⁹ eius: cogētes eam vt surgeret de terra. Qui noluit: neq; cō-

edit cum eis cibum. **E**cce dicit autē die septima vt more ret ifās: tūmuerūtq; serui dauid nunciare ei: q; mortuus esset parvulus. Dixerūt enī Ecce cū parvulus adhuc vt neret loquebamur ad eū et nō audiebat vocē nr̄am: q; tomag; si dixerim⁹ mortu⁹ est puer se affliget. **Lu. c. v.**

Anq; audisset dauid suos suos musitātes itellexit q; mortu⁹ esset infā tul⁹. Dixitq; ad seruos suos Nū mortu⁹ est puer? Qui re spōdit ei. Mortu⁹ ē Surrexit ergo dauid de fray: et lot⁹ vinctusq; est. Lūc; mutasset vestē igressus ē domū dñi et adorauit: et venit i domū suam periuicq; vt ponerent ei panē et comedit. **Lectio. vi.**

Dixerūt autē ei serui sui Quis est sermo que fecisti: propter infantē cum adhuc viueret ieiunasti et flebas: mortuo autē puero surrexisti et cōcedisti panē? Qui ait. Propter infantē cum adhuc viueret ieiunauit et fleuit Dicebā enī. Quis scit si forte donet eū mihi dñs: et viuat infans. Nūc autē q; mortu⁹ ē quare ieiuno? Nunqd potero reuocare eū āplius? Ego vadā magis ad eū: ille vero

ḡ iiii

nō reuertet ad me. **Cap. vii.**
Quid consolatus est dauid bethsabee vxorez suā ingressusq; ad eam dormiuit cū ea. **Que** genuit filium: et vocauit nomē ei⁹ salomon: z dñs dilexit eū. **Ab** sitq; in manu nathan pphe- te: et vocauit nomē ei⁹ amabilis dño: eo qd diligeret euz dñs. **Igit** pugnabat ioab cōtra rabbath filioz amō: z ex pugnabat vrbe regiā. **Ab** sitq; ioab nuncios ad dauid dicēs. **Dimicauit** aduersum rabbath: et capiēda est vrbe aqz. **Hūc** g; pgrega reliquā partē ppli z oblide ciuitatez z cape eā: ne cū a me vastata fuerit vrbe noi meo ascribat victoria. **Tu** autē. **Rec. viii.**
Congregauit itaq; dauid omnē pplm: z profectus est aduersū rabbath. **Cū**q; dimicasset cepit eam: z tulit diadema melchon de capite ei⁹ pondo auri talentū habēs gēmas preciosissimas: z impositum est sup caput dauid. **Sed** z predam ciuitatis asportauit multā valde: pplm quoq; eius adducens ferrauit: et circūegit sup eos ferrata carpēta. **Di** uisit cultros: z transfudit in tipo laterū. **Sic** fecit vnuer-

sis ciuitatibus filioz amō. **Et** reuersus est dauid z omnis exercitus in hierusalem. **Cap. viii.** **Incipit liber re- seruat lec. i.**
Quid senuerat: habebat q; estatis plurimos dies. **Cū** q; operiret vesibus: nō calescebat. **Dixerūt** ergo ei serui sui. **Queram⁹** dño nro regi adolescētulā virginem: z stet corā rege z foueat eum/ dormiatq; in sinu suo: z calefaciat dñz nrm regē. **Que** sierūt igit adolescētulā virginē spectosam in omnib; sinibus israel: z inuenerūt abisag sunamiten/ z adduxerūt eā ad regē. **Erat** aut pulcherrimis. **Dormiebatq;** cū rege: z ministrabat ei. **Rex** vero nō cognouit eā. **Cap. ix.**
Adontas autem filius Ego regnabo. **Fecitq;** sibi currum et equites: z cōquinginta viros qui ante eū currerent. **Hec** corripuit euz pater suus aliqui dicens. **Qua**re hoc fecisti? **Erat** autem z ipse pulcher valde secund⁹ natū post absalon: et sermo ei cū ioab filio saruie z cū abiatzar sacerdote: qui adiun-
 bāt partes adonie. **Sadoch**

vero sacerdos
 luis iohannes
 ca z fime r
 ti et rōur or
 uidnō erat c
Iadonia
 lris rnuierit
 gra lapidē
 mas font r
 merios fres
 et oēs viros
 gior: natba
 banalā et r
 salomoniē
 cauit. **Di**
 ppheta ad
 salomoni
 gnauerit
 z dñm d
 Hūc ergo
 cōsiliū: z f
 filioz sui fa
 de et ingre
 mid: die et
 urasti milib;
 q salomon
 post me z ip
 meo: **Qua**
 nāz: **Et** ad
 te cū rege e
 et compleb
Iago
 beth
 bialū. **Be**
 mas z abis

vero sacerdos ⁊ banatas fili-
 lus ioiade ⁊ nathan ppheta
 ⁊ semel ⁊ cerethet ⁊ phele-
 ti et robur omne exercit⁹ da-
 uid: nō erat cū adonia. **Tu.**

Ad molatis ergo **P. iij.**
 adonias arletib⁹ ⁊ yist-
 lis ⁊ yniuersis pinguibus tu-
 rta lapidē soe leth q̄ est vici-
 nus fonti rogel/ vocauit vni-
 uersos ffres suos filios regis
 et oēs vltros iuda seruos regis
 ⁊ nathan autē ppheta ⁊ et
 banatā et robustos quosq; ⁊
 salomonē fratrem suū non vo-
 cauit. Dixit autē nathā pro-
 pheta ad berfabeē matrem
 salomonis: Nū audisti q̄ re-
 gnauerit adonias fili⁹ agith
 ⁊ dñs nō dauid hoc ignorat:
 Nūc ergo veni accipe a me
 cōsiliū ⁊ ⁊ salua animā tuam
 filijs tui salomonis. **Ca.**
 de et ingredere ad regem da-
 uid: ⁊ dic ei: Nōne dñe mi rex
 iurasti mihi acille tue dicēs
 q̄ salomon fili⁹ tu⁹ regnabit
 post me ⁊ ipse sedebit in solio
 meo: Quare ḡ regnat ado-
 nias: Et adhuc tibi te loquē-
 te cū reple ego veniā post te:
 et complebo s̄mones tuos.

Agressa est itaq; **P. iij.**
 berfabeē ad regē i cu-
 biculū. Rex autē senerat ni-
 mis ⁊ abisag sunamit⁹ min⁹

strabat ei. Inclinauit se berfabeē:
 ⁊ adorauit rege. Ad
 quaz rex/ quid tibi inq̄ris:
 Que respōdens ait. Dñe mi
 tu iurasti p̄ dñm deū tuū an-
 cille tue: salomō fili⁹ tu⁹ re-
 gnabit post me ⁊ ipse sedebit
 in solio meo: ⁊ ecce nūc ado-
 nias regnat te domie mi rex
 ignorante. **Ca.** Abactauit ho-
 ues ⁊ pingua queq; ⁊ arie-
 tes plurimos ⁊ vocauit oēs
 filios regis/ abiatthar quoq;
 sacerdotē et ioab p̄ncipem
 militie: salomonē autē seruū
 tuū nō vocauit. Verūtī dñe
 mi rex in te oculi respiciunt
 toti⁹ isrl: vt idices eis q̄s se-
 dere debeat in solio tuo dñe
 mi rex post te. Erig⁹ cū dor-
 muerit dñs me⁹ rex cū p̄tib⁹
 suis: erim⁹ ego ⁊ fili⁹ me⁹ sa-
 lomō peccatores. **Rec. v.**

Ad huc illa loquēte cū
 rege nathā ppheta ve-
 nit ⁊ nūciauerūt regi dicen-
 tes. Adest nathan prophe-
 ta. Quis introisset in conspe-
 ctu regis et adorasset eū pro-
 nus in terram: dixit nathan
 dñe mi rex tu dixisti adon-
 as regnet post me: et ipse se-
 deat sup thronū meum: Quare
 descendit hodie ⁊ immolauit
 boues et pingua et arietes
 plurimos: et vocauit vniuer-

fos filios regis et principes exercitū abiat̄har quosq; sacerdotē : illiq; vescentib⁹ et bibentibus corā eo ⁊ dicētib⁹ uiuat rex adonias: me ser uū tuū ⁊ sadoch sacerdotem ⁊ banaiam filiū ioiade ⁊ salomonē famulū tuū non uocauit. Nunq̄d a dño meo rege erunt hoc bñū: ⁊ nō mihi iudicasti suo rno q̄s sessur⁹ eēt super thronū domini mei regis post eum? **Lectio. vi.**

Respondit rex dauid dicens. Uocate ad me bethabee. Que cū fuisset ingressa coram Rege ⁊ steterisset aū eū: iurauit rex et ait. Utiuit dñs q̄ eruit aiām meā ab omni angustia: quia sicut iurauit tibi per dñm deū israel dicens salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit sup solū meū pro me: sic faciam hodie. Submissosq; bethabee i frā vultu: adora uit regē dicens. Uiuat dñs me⁹ rex dauid i eternū. **P. vij.**

Dixit quoq; rex dauid Uocate mihi sadoch sacerdotē ⁊ nathan pphetaz ⁊ banatā filium ioiade. Qui cū ingressi essent corā rege: dixit ad eos Tollite vobiscū suos dñi v̄s ⁊ imponite salomonē filiū meū sup mulā

meā et ducite eū in gyon: ⁊ uigat eū ibi sadoch sacerdos ⁊ nathan ppheta in regē sup isrl. Et canet; buccina: atq; dicetis. Uiuat rex salomon. Et ascendetis post eum ⁊ uentis i hierlm: ⁊ sedebit sup solū meū: et ipse regnabit p me: illiq; precipias vt sit dux sup israel ⁊ sup iudā. Et respondit banaias fil⁹ ioiade regi dicēs Amē. Sic loquitur dñs deus dñi mei regis. Quō fuit dñs cuz dñio meo rege sic sit cum salomone ⁊ sublim⁹ faciat solū ei⁹ a solio dñi mei reg⁹ dauid. **P. viij.**

Descēdit ergo sadoch sacerdos ⁊ nathā ppheta ⁊ banaias fil⁹ ioiade et cerethi ⁊ pbeleti ⁊ impo suerunt salomonē sup mulā regis dauid: et adduxerunt eū in gyon. Sūpsit itaq; sadoch sacerdos cornu olei de tabernaculo: ⁊ vnxit salomonē. Et cecinerūt buccina: ⁊ dixit oīs pp̄s. Uiuat rex salomon. Et ascendit vniersa multitudo post eū: ⁊ pp̄s canētū tibis et lerātū gaudio magno. Et insonuit terra a clamore eorū. **Officiū dieb⁹ a kalēdy Augusti vsq; ad kalēdas Septēbris hystoria Sapiētie canit. Si s̄ sine**

rit lra dñical inuētio sc̄i stephani
 phani transfert vt hyssoria ser-
 uet. Si aut̄ inuētio sc̄i stephani
 ni alicubi tā solēne festū iue-
 rit vt ip̄m transferri non de-
 ceat hyssoria hecī dñica sub-
 octa. assumptōis teneat et
 octa. suffraget. ¶ Cū hyssoria
 Sapiētie. ¶ seruatur ad
 vespas. **R.** Emitte domine
 zē. Ad magnificat antiphōa
Sapiētia clamitat i plateis
 si q̄s diligit sapiētia ad me
 declinet z eā inueniet z eā dū
 inuenierit bt̄us est si tenuerit
 eam. **an.** Sapiētia edificauit
 sibi domū excidit columnas
 septē subdidit sibi gētes su-
 phorū z sublimiū colla ppria
 virtute calcauit. **an.** Ego in
 altissimis habito et thronus
 me⁹ in colūna nubis. **an.** Do-
 minus possedit me iūto via-
 rū suarū an̄q̄ quicq̄ faceret
 a principio necdū erāt abyf-
 si z ego parturiebar/ qñ p̄pa-
 rabat celos aderā cū eo cō-
 ponens oīa. **an.** Dis sapiē-
 tia a dño deo est z cū illo fuit
 semp z est ante eū. **R. i.**
 In principio deus anteq̄ ter-
 ram faceret p̄uulq̄ abyflos
 construeret p̄uulq̄ produce-
 ret fontes aquarum/ anteq̄
 montes collocarentur. An-
 te omnes colles generauit

me dñs. **R.** Ego in altissimis
 habito/ z thronus me⁹ in co-
 lumna nubis. Ante. **R. ii.**
 Emitte dñe sapiētia de se-
 de magnitudis tue. Et mecū
 sit et mecum laboret/ vt sc̄ia
 quid acceptum sit coram te
 omni tempore. **R. p.** Da mihi
 domine sedium tuarum assi-
 stricem sapiētia. Et me.
R. iii. Dñe pater et deus vi-
 te mee ne derelinquas me in
 cogitatu maligno/ extollen-
 tia oculorum meorū ne dede-
 ris mihi et desiderium mali-
 gnū auerte a me domine/ au-
 fer a me cōcupiscentiam. Et
 animo irreuerenti et infrun-
 to ne tradas me domine. **R. p.**
 Duo rogauit te ne deneges
 mihi anteq̄ moriar: vanita-
 tem et verbum mēdaciū lon-
 ge fac a me. Et ant. **R. iiii.**
 Da mihi dñe sediu tuarū assi-
 stricē sapiētia et noli me re-
 probare a pueris tuis. **an.** ser-
 uus tuus sum ego et fili⁹
 ancille tue. **R. p.** Dñe pater
 de⁹ vite mee ne dereliq̄s me
 in cogitatu maligno. **an.**
 ¶ **In. ij. noct. R. v.** Initium
 sapiētie timor dñi. Intelle-
 ctus bon⁹ oib⁹ faciētib⁹ eū
 laudatio eius manet in sc̄m
 sc̄li. **R.** Dilectio illius custos
 dia legum est qz ois sapiē-

Maxima Sapientie. f.

tia timor dñi. Intellect⁹. **R.**
vj. Verbū iniquū z dolosum
longe fac a me dñe diuitias
z paupertates ne dederis mi-
hi. Sed tm̄ victui meo tri-
bue necessaria. **R.** Ne forte sa-
tius euomā illud et periu-
rem nomē dei mei. Sed. **R.**
vij. Magna em̄ sunt iudicia
tua dñe z inenarrabilia ver-
ba tua magnificasti populū
tuū. Et honorasti. **R.** Dedu-
xisti sicut oues pplm̄ tuū in
manu moyzi z aaron. Et. **R.**
viii. Prebe fili cor tuū mihi
oculi tui vias meas custodi-
ant. Et addat Gratia capiti
tuo. **R.** Attende fili mi sapiē-
tiā meam z ad eloquiū oris
mei inclina aurem tuā. Et.
In. iij. noc. R. ix. Que sūt
in corde hoīz oculi tui vidēt
dñe z i libro tuo oīa scribenf
Homo videt in facie de⁹ au-
tē in corde. **R.** Dia em̄ corda
scrutat de⁹ z vntuerfas men-
tium cogitatōes intelligit.
ib. R. x. Sup salutē z oēm
pulchritudinē dilexi sapien-
tiam et proposui pro luce ha-
bere illā. Venerunt mihi om-
nia bona pariter cum illa. **R.**
Dixi sapientie soror mea es
et prudentiam vocavi amicā
meam. **Ue. R. xi.** Ne derelin-
quas me dñe pater z dñator

vite mee vt nō corruā in con-
spectu aduersariozū meozū.
Ne gaudeat de me inimic⁹
me⁹. **R.** Apprehende arma z
scutū z exurge in adiutoriu⁹
mihi. **Ue. R. xi.** Fili noli de-
ficere a disciplina dñi z ne fa-
tigeris durz ab eo argueris.
Quē ei diligit dñs corripit
z q̄si p̄r in filio cōplacet sibi
R. Audi fili mi disciplinā pa-
tris tui z ne dimittas legem
matris tue. **Quē. C. Cū hy-**
maxima sapientie primo seruat.
Le. f. Incipite liber puerbio:
Parabole sa- (rū salo.)
lomonis filij dauid re-
gis israel: ad sciendā sapien-
tiā z disciplinā: ad intelligen-
da verba prudētie z suscipiē-
dam eruditionem doctrine:
iustitiam z iudiciū z equita-
tem: vt de⁹ puulis asluta: z
adolescēti scia z intellectus.
Audienf sapientis sapientioz
erit: z intelligens gubernā-
cula possidebit. Si aduertet
pabolā z interpretationē: **R.**
ba sapientū et enigmata eo-
rū. **C.** Timor dñi principiu⁹
sapientie. Sapientia atqz do-
ctrinā stult⁹ despiciunt. Audi
fili mi disciplinā patris tui: et
ne dimittas legē matris tue:
vt addat grā capiti tuo z tor-
ques collo tuo. **Tu. Rec. ij.**

Egli mi si te lactauerit peccatores: ne acquiras eis. Si dixerint veni nobiscū: insidiamur sanguini: abscondamus tendiculas contra infontē frustra/ de gloriā eum sicut infernū uentē et integrū quasi descendē in lacū: omnē preciosāz substantiā reperiemus/ implebimus domos nostras spolijs forē mitte nobiscū maris: supius unū sit omnium nostrū: fili mi ne ambules cum eis.

Prohibe pedē tuū a femitis eorū. Pedes enim eorū ad malū currunt: et festinant ut effundant sanguinē. **Rec. iij.**

Frustra aut iacit rhete ante oculos pēnatorū. Ipsi qz cōtra sanguinē suū insidiant: et moliant fraudes cōtra aias suas. Sic semite ois auari aias possidentium rapiunt. **S**apientia foris predicat: in plateis dat vocē suā. In capite turbarum claudit: in foribus portarum uerbis pfert sba sua dicens. **A**sqz quo paruuli diligitis infantia/ et stulti ea q sibi sunt notia cupiunt: et imprudentes odibunt scientiā: **Ec. iij.**

Areptionē meā. En pferam uobis spm meū: et ostendam

vobis sba mea. Quia uocauit et renuistis: extendi manū meā: et non fuit q aspi ceret. **D**esperistis omne consiliū meū: et increpationes meas neglexistis. Ego quoqz in interitu uestro ridebo: et subfannabo uobis id quod timebatz aduenerit. **L**am irruerit repentina calamitas: et interitus quasi tēpestas ingruerit: quando uenerit super uos tribulatio et angustia. **Tu autem. Rec. v.**

Nunc inuocabunt me: et non exaudiat: mane consurgent et non inuentent me: eo q exosam habuerint disciplinam et timorē dñi nō susceperint: nec acq̄uerint cōsilio meo: et detraxerit uniuerse correptioni mee. **C**omedent igitur fructus uite suę: suisqz cōsilijs saturabuntur. **A**uersio paruulorū interficiet eos: et prosperitas stultorūz perdet illos. **Q**ui aut me audierit absqz terrore quiescet: et abundantia pfruetur: malorū timore sublato. **Rec. vi.**

Egli mi si susceperis sermones meos: et mandata mea abscondideris penes te ut audiat sapentiā auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendā prudentiā. **S**i est

Historia Sapientie. 1.

sapientia inuocaberis et inclinaueris cor tuum prudentia: si quesieris eam quasi pecuniam: et sicut thesauros efoderis illam: tunc intelliges timorem domini et scientiam dei inuenies: quia dominus dat sapientiam: et ex ore eius scientia et prudentia. Custodiet rectorum salutem et proteget gradientes simpliciter: seruans semitas iustitie: et vias sanctorum custodiens. Tunc intelliges iudicium et iustitiam et equitatem: et omnem semitam bonam. Tu autem. **Lectio. vii**

Si intraverit sapientia cor tuum et scientia anime tue placuerit: consilium custodiet te et prudentia seruabit te: ut eruas de via mala et ab homine qui puerfa loquitur. Qui relinquunt iter rectum: et ambulat per vias tenebrosas. Qui letantur cum male fecerint: et exultant in rebus pessimis. Quorum via peruerse: et infames gressus eorum. Ut eruaris a muliere aliena et ab extranea que mollit sermones suos: et relinquit ducem pubertatis sue: et pacti dei sui oblita est. Inclinata est enim ad mortem domus eius: et ad inferos semite ipsius. Omnes qui ingrediuntur ad

eam non reuertentur: nec apprehendent semitas vite. Ut ambulantes in via bona: et calles iustorum custodias. Qui enim recti sunt habitabunt in terra: et simplices permanebunt in ea. Impii vero de terra penduntur: et qui inique agunt: auferentur ex ea. Tu. **Lectio. viii**

Alii mi ne obliuiscaris legis mee: et precepta mea custodiat cor tuum. Longitudine enim dierum et annos vite et pacem apponet tibi. Ad misericordiam et veritatem non te deserant. Circūda eas gutturi tuo: et describe in tabulis cordis tui: et inuenies gratiam et disciplinam bonam coram deo et hominibus. Habe fiducia in domino ex toto corde tuo: et ne inuitaris prudentie tue. In omnibus viis tuis cogita illum: et ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiens apud te ipsum. Time deum: et recede a malo. Sanctitas quippe erit umbilico tuo: et irrigatio ossium tuorum. Honora dominum de tua substantia: et de primitiis omnium frugum tuarum da pauperibus: et implebuntur horrea tua saturitate: et vino torcularia redundabunt. Disciplinam domini filii mi ne abijcias: nec deficias cum ab eo corripertis.

Quæ ei diligit dñs corripit: et quasi pater i filio complacet sibi. **Cum** historia sapientie scdo seruatur. **Rec. j.**

Incipit liber Ecclesiastes.

Uerba ecclesiastes filij dauid regis hierusalem. Vanitas vanitatum dixit ecclesiastes: vanitas vanitatu z omnia vanitas. Quid habet homo amplius de vniuerso labore suo: quolaborat sub sole? **Generatio** preterit et generatio aduenit: terra vero in eternum stat. **Aut** sol z occidit z ad locum suu reuertitur: ibiqz renascens girat per meridiē: z flectitur ad aquilonē. **Lustrans** vniuersa in circuitu pergit spiritus: z in circulos suos reuertitur. **Tu** autem. **lectio. ij.**

Omnia flumina intrans in mare: z mare nō reundat. **Ad** locū vnde exiit flumina reuertuntur: vt itez fluāt. **Luncte** res difficiles: nō potest eas homo explicare sermone. **Nō** saturat oculus visu: nec auris impletur auditu. **Quid** est quod fuit: **Ipsum** qd futurū est. **Quid** est qd factum est: **Ipsum** qd faciendum est. **Nihil** sub sole nouū: nec valet qisqz dicere ecce hoc recens est. **Ita** em

precessit in seculis: que fuerunt ante nos. **Non** est priorum memoria: sed nec eorū quidem q postea futura sunt erit recordatio apd eos q fuerunt i nouissimo. **Tu. l. iij.**

Ego ecclesiastes fuit rex israel in hierusalem: z propoful in animo meo querere et inuestigare sapienter de omnibz que fiunt sub sole hanc occupationē pessimaz dedit deus filiis hominū: vt occuparentur in ea. **Vidi** cuncta que fiunt sub sole: et ecce vniuersa vanitas z afflictio spūs. **Pruersi** difficile corriguntur: et stultoz infinitus est numerus. **Rec. iij.**

Ucutus sum in corde meo dicens Ecce magnus effectus sum: z precessi sapientia omnes qui fuerunt ante me in hierusalem et mens mea multa sapienter contemplata est z didici. **Deditqz** cor meum vt scirē prudentiam atqz doctrinaz: z errozesqz z stultitiaz. **Et** agnouit q in his quoqz esset labor et afflictio spiritus: eo q in multa sapiētia multa sit indignatio: z q addit scientiaz addit z laborem. **Tu. Rec. v.**

Dixi ergo i corde meo: **Uadā** et affluā deli-

cis? et fruar bonis. Et vidi
 qd hoc qz esset vanitas. Nilū
 reputavi errorem: et gaudio
 dixi. Quid frustra decipier?
 Cogitavi in corde meo abs-
 trahere a vino carnes meas
 vt animū meū transferrez ad
 sapientiaz deuitarēqz stulti-
 tiam: donec viderē quid esset
 vtile filiis hominum: quo fa-
 cto opus est sub sole nume-
 ro dierum vite sue. **Acto. vi.**

Magnificavi opa mea.
 Edificaui mihi do-
 mos plātaut vineas: feci or-
 tos et pomeria: et olei ea cū-
 cti generis arboribz. Et ex-
 truxi mihi piscinas aquarū:
 vt irrigarē syluā lignoz ger-
 minantiū. Possedi seruos et
 ancillas multāqz familiā ha-
 bur: armenta qz et magnos
 onium greges: vltra oēs qui
 fuerunt ante me in hierusa-
 lem. Loceruavi mihi argē-
 tum et aurum: et substantias
 regum et prouinciarū. **Ec. vii.**

Eci mihi cātores et cā-
 trices et delicias fi-
 lioz hominū: cyphos et viceos
 in ministerio ad vna funden-
 da: et supgressus suz opibus
 oēs qd fuerunt ante me i hie-
 rusalē. Sapientia qz pseuera-
 vit meū: et oīa qd delideraue-
 rūt oculi mei nō negaui eis:

nec phibus cor meus quin oī
 voluptate frueret: et oblecta-
 ret se i his qd pauerā. Et hāc
 ratus sum partē meā: si vite-
 rer labore meo. Quāqz cōuer-
 tisset me ad vniuersa opera
 qd fecerunt manus mee et ad
 labores in quibus frustra su-
 dauerā: vidi in oibus vanita-
 tem et afflictionē animi: et ni-
 hil pmanere sub sole. **Ec. viii.**

Transiui ad pteplādā
 sapientiaz: erroressqz et
 stultitiā. Quid est in qd hō vt
 seq possit regē factorē suuz:
 Et vidi qd tm pcederet sa-
 pientia stultitiā: qd tū dffert
 lux a tenebris. Sapientz ocu-
 li in capite ei: et stultus i tene-
 bris ābulat. Et didici qd vn-
 vtriusqz esset interit: et dixi
 corde meo. Si vnus et stulti-
 et me? occasus erit: qd mihi
 pdest qd maiorē sapiētie ope-
 rā dedi: Locutusqz cū mēte
 mea et asaduerti qd hoc qz
 esset vanitas. Nō em erit me-
 moria sapiētis similis et stulti
 in perpetuū: et futura tēpora
 obliuione pariter cūcta ope-
 rient. Vxorit doctus similis
 vt idoctuz: et idcirco tedit
 me vite mee vidētē mala esse
 vniuersa sub sole: et cūctava-
 nitate atqz afflictionē spiri-
 tus. **¶ Cum hystoria sapien-**

tie tertio seruat. Lectio prima. Incipit liber Sapientie.

Diligite iustitiam quae iudicat terram. Seruite deo in bonitate et simplicitate cordis quate illi. Quia inuenit ab his qui non tentant illi apparet aut eis qui fide habent in illis. Peruerse enim cogitationes separant a deo. Probata autem virtus corrumpit insipientes. Quia in malivolam animam non introibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito peccatis. Lu. x. ij.

Sanctus enim spiritus discipline effugiet fictum: et auferet se a cogitationibus que sunt sine intellectu: et corripitur a superueniente iniquitate.

Benignus est enim spiritus sapientie: et non liberabit maledictum a labiis suis: quoniam renum illius testis est deus: et cordis eius scrutator est verus: et lingue illius auditor. Quia spiritus domini repleuit orbem terrarum: et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Le. iii.

Propter hoc quod loquitur iniquum non potest latere: nec preterit illi cogitans in dicitur. In cogitationibus enim ipsi interrogatio erit: sermo enim autem illius auditio ad deum ventur: ad correctionem inquit:

tatum illi. Quia auris zeli audit omnia: et tumultus murmuracionum non abscondet. Custodite ergo vos a murmuracione quae nihil prodest: et a detractone parcite lingue. Quoniam sermo obscurus in vacuis non ibit: os autem quod mentitur occidit animam. Lu. Lec. iij.

Nolite zelare mortem in errore vite vestre: neque acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum. Quia deus mortem non fecit: nec letatur in perditione viuorum. Creauit enim ut essent omnia: et sanabiles fecit nationes orbis terrarum: et non est in illis medicamentum exterminis: nec inferorum regnum in terra.

Iustitia enim perpetua est: et in mortalibus in iustitia autem mortis adquisitio. Simpii autem manibus et verbis accerserunt illam: et estimantes illam amicum defluerunt: et spersiones posuerunt ad illam: quoniam morte digni sunt qui sunt ex parte illius. Ec. v.

Dixerunt enim apud se non recte cogitantes. Exiguum et cum tedio est tempus vite nostre: et non est refrigerium in fine hominis: et non est qui agnitus sit reuersus ab inferis. Quia ex nihilo nati sumus: et post hoc erimus: tamquam si non fuerimus. Quia fumus afflatus est.

lib. f.

in narib⁹ nris; ⁊ sermo scin-
tille ad comouendū cor nrm.
Quia extinct⁹ cinis erit cor
pus nrm; ⁊ spūs diffundet
tanq̄ mollis aer. Et transiet
vita nra tanq̄ vestigium nu-
bis; et sicut nebula dissoluet
q̄ fugata est a radijs solis: et
a calore illi⁹ aggrauata. Et
nomē nostrū obliuionē acci-
piet per tēpus; et nemo me-
moriā habebit operū nostro-
rū. Ambre enim trāsitus est
tēpus nostrū; ⁊ nō est reuer-
sio finis nri qm̄ signata est:
et nemo reuertetur. *Rec. vi.*

Aente ergo et frua-
mur bonis que sunt ⁊
vtamur creatura tāq̄ in iu-
uentute celeriter. Vno p̄cio
so ⁊ vngētis nos impleam⁹; ⁊
nō pretereat nos flos t̄pis
Loronem⁹ nos ros anteq̄
marcescāt; nullū p̄ratum sit
qđ nō pertrāseat luxuria no-
stra. Nemo v̄m sit exors lu-
xurie nostre. Abiq̄ relinqua-
mus signa letitie; qm̄ hec est
pars nostra; ⁊ hec est fors no-
stra. Opprimamus pauperē
iustū; et nō parcamus vidue
nec veterano; nec reuereamur
canos multi tēporis. Sit au-
tem fortitudo nra lex iniusti-
tie. Qđ em̄ infirmuz est iu-
stille inuenitur. Tu. *Rec. viij.*

Arcuientiam⁹ ergo in-
stū qm̄ inutilis est nob;
et p̄trarius est operib⁹ nris;
et impropereat nobis pctā le-
gis; ⁊ diffamat i nos peccata
discipline nre. Promittit se
sciētā dei habere; ⁊ filiū dei
se nominat. Fact⁹ est nobis i
traductionem cogitationū
nostrarū. Grauis est nobis
etiā ad vidēdū; qm̄ dissimilis
est alijs vita illius; et imuta-
te sunt vie ei⁹. Tanq̄ nuga-
ces estimati sumus ab illo; ⁊
abstinet se a vijs nostris tāq̄
ab imundicijs; et presert no-
uissima iustoz et gloriat̄ pa-
trē se habere deū. *Rec. viij.*

Adeamus ergo si ser-
uantes illi⁹ veri sint; ⁊
tentemus q̄ventura sunt illi;
⁊ sciemus q̄ erunt nouissima
illius. Si enī est verus filius
dei suscipiet illū; et liberabit
eū de manu p̄trariosū. Lōru
melta ⁊ tormento interroge-
mus illū; vt sciam⁹ reuerētā
ei⁹; ⁊ pbemus patientiā il-
lius. Nō forte turpissima p̄de-
nem⁹ eū. Erit em̄ ei respect⁹
ex sermonib⁹ illi⁹. Hec cogi-
tauerunt ⁊ errauerunt; exce-
cavit enī illos malitia eozū.
Et nescierūt sacramēta deꝝ;
neq̄ mercedem sperauerunt
iustitie; nec iudicauerunt ho-

norē animarū sc̄tāz. **Q**uā de⁹
creavit hoīez inextremabi
lē z ad imaginē sue similitū
dinis fecit illū. Invidia autē
diaboli mors introiuit i orbe
terrāz: imitant aut illū q̄ sūt
ex parte illi⁹. **C**ū hystoria
sapientie quarto seruat. **sc. ij.**
Incipit liber Ecclesiastic⁹.

Quā hinc sapientia a dño
deo est: z cū illo fuit se
per: z est añ eū. Arenā ma
ris z pluite guttas z dies se
culū: q̄s dinumerauit? Altī
tudine celi z latitudine terre
z pfundū abyssi: q̄s dimēsus
est? **S**apientia dei pceden
tē omnia: quis inuestigauit?
Prior oīm creata est sapientia
z intellectus prudentie
ab euo. Fons sapientie dūz
dei in excelsis: z ingressus il
lius mādata eterna. **Eccl. ij.**

Redix sapientie cui re
uelata est et astutias
illius quis agnouit? Disci
plina sapientie cui reuelata
est et manifestata: et multi
plicationez ingressus illius
quis intellexit? **¶** Unus est
altissimus creator: omp̄s rex
potens: meruedus nimis:
sedens super thronū illius: z
dominans de⁹. Ipse creauit
illā in spū sancto: z vidit z di
numerauit z mensus est. **Et**

effudit illā sup omnia opera
sua: z sup omnē carnē secun
dum datum suum: et p̄ebet
illam diligentibus se. **sc. iij.**

Timor dñi glia z glo
riatio: et letitia et coz
rona exultatiōis. **T**imor do
mini delectabit coz: et dabit
letitia z gaudiū i longitudi
nē dierū. **T**imentū deū bene
erit in extremis: z in die de
functionis sue benedicetur.
Dilectio dei honorabilis sa
pientia: q̄b⁹ autē apparuerit i
visu diligūt eā: inuisione z in
agnitione magnaliū suoz.

Initū sapientie timor do
mini: z cū fidelibus in vulua
cōcreatus est: z cū electis se
minis gradis z cū iustis z fi
delibus agnoscitur. **T**imor
dñi scientie religiositas. **R**e
ligiositas custodiet z iustifi
cabit coz: locunditatem atqz
gaudium dabit. **Eccl. xij.**

Timētū deū bene erit
et in dieb⁹ p̄sumatio
nis illi⁹ b̄fidecef. **P**lenitudo
sapientie timere deū: z pleni
tudo a fructib⁹ illi⁹. **¶** Omne
domū illi⁹ implebit a gnatio
nib⁹: z receptacula a sp̄s au
ris illi⁹. **¶** Corona sapientie
timor dñi: replens pacē z sa
lutis fructū: z vidit et dinu
merauit eā. **U**traqz aut sunt
l. ij.

Historia Sapientie. iiii.

dona dei. Scientiam et intel-
lectu prudentiam sapientia com-
partietur: et gloriam tenen-
tium se exaltat. **Lectio. v.**

Radix sapientie est ti-
mere deum: rami eius
longeui. In thesauris sapien-
tie intellectus et scientie religio-
sitas: et execratio autem pecca-
toribus sapientia. Timor domini
expellit peccatum. Nam qui sine
timore est non poterit iustifi-
cari: iracundia eius animositas
illius subuersio eius est. Usque
in tempus sustinebit patiens: et
postea reddito locum dicitur.
Bonus sensus versus in tempus abs-
condet verba illius: et labia mul-
torum enarrabunt sensum illius.
In thesauris sapientie signifi-
ficatio discipline et execratio
autem peccatorum cultura dei. **lc. vi.**

Humilis et cupiscens sapien-
tiam conserua iustitiam: et
deus prebebit illam tibi. Sapien-
tia enim et disciplina timor do-
mini: et quod bene placitum est illi
fides et mansuetudo: et adim-
plebit thesauros illius. Lotu-
mar non sis et incredibilis ti-
mor domini: et ne accesseris ad
illud duplici corde. Ne fueris
hypocrita in conspectu hominum:
et non scandalizeris in labiis
tuis. Attende in illis ne forte
cadas: et ponas scandalum aie

tue: et adducas in honorem
nem tibi: et reuelet deus abs-
condita tua: et in medio syna-
goge elidat te: quoniam accessisti
maligne ad dominum: et cor tuum
plenum est dolo et fallacia. **lv.**

Humilis accedens ad serui-
tutem dei sua iustitia et
timore: et prepara animam tuam ad
tentationem. Depre cor tuum et
sustine: et inclina aurem tuam et susci-
pe verba intellectus: et ne testnes
in tempus obductionis. Sustine
sustentationes dei et coniungere
deo et sustine: ut crescat in no-
uissimum vita tua. Omne quod ti-
bi applicitum fuerit accipe: et in
dolo sustine: et in humilitate
tua patientiam habet: quoniam in
igne probat aurum et argenti:
homines vero receptibiles in
camino humilitationis. Cre-
de deo et recuperabit te: et di-
rige viam tuam et spera in illius
serua timorem illius et in il-
lo veterasce. **Lectio. xii.**

Quoniam timetis deum sustine-
te misericordiam eius: et non defle-
ctatis ab illo ne cadat. Qui
timetis deum credite illi: et non
euacuabit merces vestra. Qui
timetis deum sperate in illius et
in oblectationem veniet vobis
misericordia. Qui timetis deum dili-
gite illius: et illius inabunt corda
vestra. Respiciete filii natio-

nes hoim ⁊ ⁊ scitote qd null⁹
 sperant in dño ⁊ cōsul⁹ ē:
 permanit in mādat⁹ ei⁹ ⁊ et
 derelict⁹ est. Aut qd̄ iuoca-
 uir illū ⁊ ⁊ desperit euz ⁊ Qm̄
 pl⁹ ⁊ misericors ē de⁹ ⁊ ⁊ et re-
 mittit in tēpore tribulatiōis
 peccata et p̄tector est oibus
 exquirentibus se in veritate.
 Tu autem domine miserere
 nostri. **Dominica prima**
et secunda mensis septēbris
historia Job cant. Si fue-
rit littera dominicalis. Egi-
di⁹ trāsfertur et historia ser-
uetur. Ubi autē egidi⁹ patro-
nus fuerit et transferrī non
poterit melius est ut vltima
dominica precedentis men-
sis pro hac historia vendice-
tur q̄ de toto omittatur. Si
littera dñicalis fuerit pri-
ma dñica huius mēis dūm-
tapat de iob cant. et secun-
da dñica historie thobie in-
dith et hester seruatur. Hāz
illo āno alia dñica p̄ hac hy-
storia nō vacabit. Cū hy-
storia Job p̄lo seruat ad v̄s
⁊. Anteq̄ comedā suspiro.
Ad m̄t. a. Cū audisset iob
 nuncioꝝ verba sustinuit pa-
 tienter ⁊ ait si bona suscepi-
 mus de manu dñi mala autē
 quare nō sustineam⁹ ⁊ in om-
 nibus his non peccauit iob

labijs suis neq̄ stultū quid
 cōtra deum locutus est. **an.**
 Quantas habeo iniquitates
 et peccata responde michi.
 cur faciē tuā abscondis ⁊ ar-
 bitraris me inimicū tuum
In i. noct. ⁊. i. Si bona
 suscepim⁹ de manu dñi ma-
 la autē quare nō sustineam⁹?
 Dñs dedit domin⁹ abstulit
 sicut dño placuit ita factum
 est sit nomē dñi b̄dictū. **⁊.**
 In oibus his non peccauit
 iob labijs suis neq̄ stultum
 quid p̄tra deū locut⁹ est sed
 ait. Dñs. **⁊.** Anteq̄ come-
 dā suspiro et tanq̄ iundan-
 tis aque sic rugitus me⁹ q̄
 timor quez timebam cū
 venit mihi et quod ⁊ebar accidit
 nōne dissimulant nōne silut
 et iā quient. Et venit super
 me indignatio tua dñe. **⁊.** Ec-
 ce nō est auxiliū mihi in me
 ⁊ necessarij mei recesserunt
 a me. Et venit. **⁊. iii.** Utinā
 appenderent peccata mea.
 Quibus tram merui et cala-
 mitas quā patior in iatera.
⁊. i. Quali arena maris hec
 grauior appareret vnde et
 verba mea dolore sūt plena
 Quibus. **⁊. iii.** Quare de-
 traxistis sermonibus verita-
 tis ⁊ ad increpādū verba cō-
 ponit⁹ ⁊ subuertere nitimur
 ⁊ ⁊

amicū vrm. Verū tamē que cogitasti explete. **v.** Abilita est vita hoīs super terrā z sicut dies mercenarij dies. **et.** Verū tamē. **¶ In. ii. hoc.**
Be. v. Induta est caro mea putredine z sordibus pulueris cutis mea aruit z cōtracta est. **Demēto** mei dñe qz ventus est vita mea. **¶ Dies** mei velocius transierunt q̄ a texente tela succidit z cōsūpti sūt abq̄ vlla spe. **¶ De:** mento. **Be. vi.** Paucitas die-rū meorū finiet breuī dimitte me dñe vt p̄ngā paululum dolorē meū. **Anteq̄** vadā ad trā tenebrosam z opatam mortis caligine. **¶ Ec-**ce in puluere sedeo et in puluere dormio et si mane me q̄ siertis nō subsistam. **Anteq̄**
Be. vii. Ne abscondas me dñe a facie tua/manū tuam longe fac a me. **Et formido** tua non me terreat. **¶ Voca** me z respōdebo tibi aut certe loquar. **¶ tu** respōde mihi. **Et.**
Be. viii. Quis mihi tribuat vt in inferno protegas me z abscondas me donec p̄trāse at furor tu⁹ dñe? **Nisi** tu qui solus es deus et constituas tēpus in quo recorderis mei. **¶** **Nūquid** sicut dies hominis dies tui/vt queras inq̄-
 ratem meam cuz sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. **Nisi.** **¶ In. iii. noctur. Be. ix.** **Verfa** est in luctum cythara mea et organū meū in voces silentium. **Parce** mihi domine nichil em̄ sunt dies mei. **¶ Custos** hoīm quare posuisti me contrariū tibi et factus sum michi metipsi grauis? **Parce.** **Be. x.** **Nūquid** dñs supplantat iudiciū aut op̄s subuertit quod iustum est? **li** bera me dñe z pone me iuxta te. **Et cuiusuis** man⁹ pugnet contra me. **¶ Apprehē** de arma et scutū et exurge i ad iutorū mihi. **Et. ¶ xi.** **Ro-**cte os meū p̄foratur doloribus z q̄ me comedūt nō dormiūt a multitudine eorū cōsumis vestimentum meū. **Lō** paratus sum luto z assimilatus sum fauille z cineri. **¶** **Parce** mihi dñe nihil enim sunt dies mei. **Lō paratus.**
Be. xii. **Scio** domine qz morti me traditurus es vbi constituta est oīs domus viuētū/spero in te dñe quia non ad p̄sumptionē meā emittis manū tuā z si in p̄fundū iteri ni dimerus fuero. **Inde** me liberabis. **¶ Si** ascēdero in celum tu illic es si descendero ad infernum. **Inde** me.

Cum historia Job. 7. fuit.
Leccio. 1. Incipit liber Job.

Ater erat in terra hys: nomine Job. Et erat vir ille simplex et rectus ac timēs deum? et recedens a malo. Ratiō sunt ei septem filij? tres filie. Et fuit possessio eius septem millia ouium et tria milia camelorum? quingenta quoque iuga bouum? et quingente asine: ac familia multa nimis. **E**ratque vir ille magnus inter omnes orientales. Et ibant filij eius et faciebant cōuiuiū per domos? unusquisque in die suo. Et mitentes vocabant tres sorores suas? vt comederent et biberent cum eis. **Lecc. 1.**

Quōs in orbē transiit: sent dies cōuiuij mittebat ad eos Job et sanctificabat illos? consurgensque die luculo offerebat olocausia per singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei? et benedixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat Job cunctis diebus. **Q**uadam autem die cū venissent filij dei vt assisterēt coram domino? affuit inter eos etiam sathā. Cui dixit dominus. Unde venis? Qui respondens ait. Circuitui terram et peram:

bulauit eam. Dixitque dominus ad eum. Nunquid confiderasti seruū meū Job? non sit ei similis in terra? hō simplex et rectus? et timēs deū: ac recedēs a malo? **Lecc. 11.**

Qui respondēs sathan? ait. Nunquid frustra tetraui et Job deū? Nonne tu valisti eū ac domū eius? vniuersamque substantiam per circuitum: Operibus manū eius benedixisti? et possessio illius creuit in terra. Sed extēde paululum manū tuā et tange cūcta quę possidet? nisi in faciem benedixerit tibi. **D**ixit ergo dominus ad sathan. Ecce vniuersa quę habet in manu tua sunt: tū in eum ne extendas manū tuā. Egressusque est sathā a facie domini. **Lecc. 12.**

Quam autē quadā die filij et filie eius comederent et biberent vinū in domo fratris sui primogeniti? nuncius venit ad Job qui diceret. Boves arabant et asine pascebantur iuxta eos? et truerūt sabei? tulerūtque oia et pueros percusserunt gladio et euasi ego solus vt nūctarem tibi. **C**ūque adhuc ille loqueretur? venit alter et dixit. Ignis dei cecidit de celo? et tactas oues puerosque

113. 114.

consumpsit: et effugit ego solus
vt nunciare tibi. Tu. *Lec. v.*

Sed et adhuc illo loque
te venit alius et dixit.
Chaldei fecerunt tres turmas
et inuasunt camelos et tu
lerunt eos: necno et pueros
percusserunt gladio: et ego
fugi solus vt nunciarem ti-
bi. Adhuc loquebatur ille:
et alius intrauit et dixit: Fi-
lius tuus et filabus vescenti-
bus et bibentibus vinu in do-
mo fratris sui primogeniti
repente vehemens ventus ir-
ruit a regione deserti et concu-
sit quattuor angulos domus:
que coruens oppressit libe-
ros tuos et mortui sunt: et ef-
fugi ego solus vt nunciare
tibi. Tu autem. *Lectio. vi.*

Tunc surrexit iob et sci-
dit tunicam suam: et
tonso capite coruens in ter-
ram adorauit et dixit. Audis
egressus sum de utero ma-
tris mee: et nudus reuertar
illuc. Dominus dedit domi-
nus abstulit: sicut dno pla-
cuit ita factum est: sit nomen
domini benedictum. In om-
nibus his non peccauit iob la-
bijs suis: neq; stultum quid
contra deum locutus est. Tu.

Actum est *lec. vii.*
aures cum quadam die

venissent filii dei et starent co-
ram domino: venisset quoq;
sathan inter eos et staret in
cōspectu eius: vt diceret do-
minus ad sathan. Unde ven-
nis: Qui respondēs ait. Cir-
cui terram: et perambula-
ui eam. Et dixit dñs ad sa-
than. Nunquid considerasti
seruū meum iob q non sit ei
similis in terra: vir simplex
et rectus et timens deum ac
recedens a malo: et adhuc
retinens innocentiam? Tu
autem commouisti me aduer-
sus eum: vt affligerem illum
frustra. Qui respondēs sa-
than ait. Pelle pro pelle:
et cuncta que habet homo da-
bit pro anima sua. Alioquin
mitte manus tuas et tange
os eius et carnem: et tunc vi-
debis q in facie benedicat
tibi. Tu autem. *Lectio. viii.*

Dixit ergo dñs ad sa-
than. Ecce in manu
tua est: veritatē aīaz illius
serua. Egressus igitur sathā
a facie dñi percussit iob vice-
re pessimo a planta pedis vs-
q; ad verticem eius. Qui te-
sta sanctam radebat: sedens
in sterquilinio. Dixit autem
illi vxor sua. Adhuc tu per-
manes in simplicitate tua:
Benedic deo et morere. Qui

ait ad illā. Quasi vna de mul-
 tis mulierib⁹ locuta es. Si
 bona suscepimus de manu
 dñi: mala quare nō sustinea-
 mus? In oibus hīs nō pec-
 cavit iob labijs suis. Tu at.
**¶ Cum hystoria iob. ii. ser-
 uatur iob. xxix. Lectio. i.**

Addidit iob assumens
 parabolam suā et di-
 xit. Quis mihi tribuat vt
 sim iuxta menses pristinos?
 sicut dies quibus deus custo-
 diebat me: Quando splēde-
 bat lucerna ei⁹ super caput
 meū: et ad lumen eiusambu-
 labam in tenebris. **¶** Sicut
 fui in dieb⁹ adolescentie mee:
 quando secreto deus erat in
 tabernaculo meo. Quando
 erat omnipotēs meū: et in
 circuitu meo pueri mei. Quā-
 lauabam pedes meos buty-
 ro: et petra fundebat mihi ri-
 uos olei. Quando p̄cedebā
 ad portam ciuitatis: et i pla-
 tea parabant cathedram mi-
 hi. Tu autem. **Lectio. ii.**

Audebāt me iuvenes
 et abscondēbant: et se-
 nes assurgētes stabant. Prin-
 cipes cessabant loqui: et di-
 gitū superponebant ori suo.
 Vocem suam cohibebāt du-
 ces: et lingua eorū gutturi
 suo adp̄erebat. **¶** Auris au-

diēs beatificabat me: et ocu-
 lus videns testimoniū red-
 debat mihi: eo q̄ liberafsem
 pauperem vociferant: et pu-
 pillum cui non esset adiutor.
 Benedictio perturi sup me
 veniebat: et cor vidue solā-
 tus sum. Iustitia induit⁹ sur-
 et vestiui me sicut vestimēto: et
 diademate iudicio meo. **R. ii.**

Oculus fui cecor⁹: et pes
 claudō. Pater erā pau-
 per: et causam quā nescie-
 bam diligētissime inuestiga-
 bam. Cōterebā molas iniqui:
 et de dentibus illius auferē-
 bani p̄dē. **¶** Dicebāq̄.
 In nidulo meo moriar: et si-
 cut palma multiplicabo di-
 es. Radix mea aperta est: se-
 cus aquas: et ros morabit i
 messioe mea. Spha mea sēp
 inouabit: et arc⁹ me⁹ in ma-
 nu mea iustaurabit. **Tu. iiii.**

Qui me audiebāt expe-
 ctabāt sñiam: et intēti
 tacebant ad consilium meū.
 Verbis meis nihil addere
 audebant: et super illos stil-
 labat eloquiū meum. Expe-
 ctabant me sicut pluuiam: et
 os suū aperiebant quasi ad
 imbriē serotinū. **¶** Si quā ri-
 debā ad eos non credebant:
 et lux vult⁹ mei non cadebat
 in terrā. Si voluissem ire ad

eos sedebam primus. Cūq;
federem quasi rex circūstan-
te exercitueram tamē merē-
tium consolator. Tu. *Ec. v.*

Nunc autē derident me
seniores tēpē: quorū
non dignabar p̄res ponere
cū canib⁹ gregis mei. Quo-
rum virtus manū erat mi-
hi pro nihilo: et vīta ip̄a pu-
tabant indigni. Egessate et
fame steriles: q̄ rodebant in
solitudine squalētes calami-
tate et miseria. Et mādebāt
herbas et arborū cortices:
et radix iuniperorū erat cib⁹
eorū. Qui de cōsualib⁹ ista
rapientes: cū singula repe-
rissent ad ea cū clamore cur-
rebant. Tu autem. *Rec. vi.*

In desertis habitabāt
torrētū: et in cavernis
terre vel sup glaream. Qui
inter huiuscemodi letaban-
tur: et esse sub sentibus deli-
cias computabant. Filij sul-
torum et ignobilū: et in ter-
ra penitus non parentes.
Nunc in eorum canticū ver-
sus sum: et factus sum eis in
puerbum. Abominant me
et longe fugiūt a me: et faciē
meā cōspuere nō verentur.
Pharetrā em suā aperuit et
afflixit me: et frenum posuit
in os meum. Tu. *Rec. vii.*

Ad dexteram oriētis
calamitat⁹ mee ilico
surrexerūt. Pedes meos sub-
uerterūt: et oppresserūt quasi
fluctib⁹ semit⁹ suis. Dissipa-
uerūt itinera mea. Insidiati
sunt mihi et p̄ualuerūt et non
fuit q̄ ferret auxiliū. Quasi
rupto muro et aperta ianua
irruerunt sup me: et ad meas
miserias deuoluti sunt. Re-
dactus sum i nihilū. Abstulisti
quasi ventus desiderij
meū: et velut nubes p̄transiit
salus mea. Nūc autē in me
metīpo marcessit aīma mea:
et possidēt me dies afflictio-
nis. Tu autem. *Rec. viii.*

Dolorebus: et q̄ me cō-
edūt non dormiūt. In mul-
titudine eorū consumit̄ vesti-
mentū meū: et quasi capti-
tio tunicę sic cinxerunt me.
Comparat⁹ sum luto: et assi-
milatus sum fauilli et cineri.
Clamo ad te et non exau-
dis me: sto et non respicis me.
Abutatus es mihi in crude-
lem: et in duricia manus tue
aduersaris mihi. Elenasti
me: et quasi sup ventum po-
nens elisisti me valide. Scio
q̄ morti trades me: vbi con-
stituta est domus omni viuē-
ti. Veruntamē nō ad cōsum-

personē eoz emittis manū tu
amꝛ: si conuerint ipse salua-
bis. Tu autē. ¶ **D**ñica. pri-
ma exaltatiōi scēte crucis vsqꝛ
ad primā dñicā mēsis. **O**ro
bus seruator hystoria **E**tho-
die **J**udith et **H**ester. **S**i
fuerit ista dñicalis in scbam
dñicā anticipat vt supra nota
tū ē. **S**i autē fuerit ista dñica
lis maurici⁹ trāsfertur hysto-
ria fues. **S**i autē maurici⁹ ali-
cubi patron⁹ fuerit aut als
trāsferrī nō deceat dies oct.
natiuitat⁹ marie suffraget et
hystoria ibidē teneatur. **C**ū
igitur sequens hystoria pri-
mo seruat. **A**d vespas. **R**em
Si tpe. vt ista. ii. **A**d māt. a
Ne reminiscaris domile de-
licta mea vel parentū meoz
neqꝛ vindictā sumas de pec-
catis meis. **an.** Adonay do-
mine deus magne ⁊ mirabi-
lis q̄ dedisti salutē in manu
femine exaudi pces seruatorū
tuozū. **an.** Dñe rex ops in di-
tione tua cuncta sunt posita
et non est qui possit tue resi-
stere voluntati. **In. i. noc. R.**
primū. Peto dñe vt de vitu-
culo improperit hui⁹ absol-
uas me aut certe desup ter-
ram eripias me. **N**e remini-
scaris delicta mea vel parē-
tū meoz neqꝛ vindictā sumas

de pctis meis qz eruis susti-
nētes te dñe. **R.** Via iudicia
tua iusta sunt ⁊ oēs vie tue
mia ⁊ veritas ⁊ nūc dñe me-
mento mei. **Re. R. ii.** **S**i tpe
bñdic deum et pete ab eo vt
vias tuas dirigat. **E**t oi tpe
psilia tua in ipso pmaneāt. **R.**
Ademor esto fili qm̄ paupe-
rē vitā gerim⁹ habebis mtra
bona si timueris deū. **E**t oi
R. iii. **A**demor esto fili quo-
niā pauperē vitā gerimus.
Habebis mtra bōa si timue-
ris deū. **R. ii.** **F**iducia magna
erit corā sūmo deo elemosy-
na oib⁹ q̄ fecerit eā. **H**abebit.
R. iii. **S**ufficiebat nob⁹ pau-
pertas nra vt diuitie pputa-
rent nūqꝛ fuisset pecunia ipa
pro qua misisti filiū nostrum
Bacul⁹ senectutis nostre.
R. **H**eu me fili mi vt quid te
misimus peregrinari lumen
oculoz nostroz. **B**aculum.
In. ii. noc. R. v. **T**ribula-
tiones ciuitatū audiuimus
q̄s passe sūt ⁊ defectim⁹ / tior
⁊ hebetudo mētis cecidit su-
per nos et sup liberos nros:
ipī mōtes nolūt recipe fugā
nostrā. **D**ñe misere. **R.** **P**eca-
cauimus imple gessim⁹ iniq̄-
tatem fecimus in omnē iusti-
tiā tuā. **D**ñe. **R. vi.** **N**os aliū
deum nescimus p̄ter dñm

in quo speram? Qui nō despiciet nos nec amouebit salutem suam a genere nostro. **In** dulgentiam eius fuis lachrymis postulemus et humilitem? illi animas nostras. **Quoniam non.** **Et** vos qui in turrib? estis aperite portas dñs omnipotens fecit virtutē. **Et** victoriā dedit de inimicis nostris. **Laudate** dñz deū nostrū qui non deseruit sperantes in se. **Et** victo. **Laudate** dñm deū nostrum qui nō deseruit sperātes in se et in me adimpleuit misericordiam suā quā pmisit domui israel. **Laudate** dñm omnes gētes et collaudate eū oēs populi. **Quinō.** **In. iii. noct.** **Et. ix.** Dñe rex omnipotens in ditione tua cuncta sunt posita et nō est qui possit resistere voluntati tue: libera nos propter nomē tuū. **Et** exaudi oronē nrām et cōuerte luctū nrām in gaudū. **Propter.** **Et. i.** Cōforta me rex scōrū principatū tenēs. **Et** da fmo nē rectū et bene sonātē in os meum. **Dñe** rex vniuerse potestatis cōuerte cōsiliū eorum super eos. **Et. Et. xi.** Spem in aliū nunq̄ habui preter in te deus israel. **Qui** trascris et propitius eris et

omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. **Da** nobis dñe locū penitentie et ne claudas ora canentium te dñe. **Qui** irasce. **Et. xii.** **Deserere** dñe populo tuo quia volunt nos inimici perdere et hereditatem tuam delere de terra ne despicias partem tuā quā redemisti ex egypto sed conuerte luctum nostrū in gaudū. **Et** viuentes laudem? te dñe. **Et** exaudi orationē nostrā et ppit? esto fort et in funiculo hereditat? tue.

Cum hystoria Thobie Iudith et hester. i. final.

Incipit liber Thobie. i. i.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim quā est in superioribus galilee supra naalon post viam que ducit ad occidentem in sinistro habens ciuitatem sephet: cum captus esset in diebus salmanaasar regis assyriorū in captiuitate tamen positus viā veritatis non deseruit: ita ut oīa que habere poterat quotidie concipitius fratribus qui erant ex eius genere impartiret. **Cum**q̄ esset iunior omnibus in tribu neptalim: nihil tamen puerile gessit in opere. **Lu. Lectio. ii.**

Denique cum trent omnes ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex israel hic solus fugiebat confortatus omni die et pregebat ad hierusalē ad templum domini et ibi adorabat dominum deum israel omnia primitiua sua et decimas suas fideliter offerens ita ut in tertio anno preselitis et aduentis ministraret omnem decimationem. **H**ec et his similia secundum legem dei puerulus observabat. Cum vero factus fuisset vir accipit uxorem annam de tribu suam genuitque ex ea filium nomen suum imponens ei: quem ab infantia timere deum docuit et abstinere ab omni peccato. **Lu. x. iij**

Igitur cum per captivitatem devenisset cum uxore sua et filio in civitate niniven cum omni tribu sua et omnes ederent ex cibis gentiliū et iste custodiuit animam suam: et nunquam contaminatus est in escis eorum.

Et quoniam memor fuit domini in toto corde suo dedit illi deus gratiam in conspectu salmansar regis: et dedit ei potestatem quocumque vellet ire: habens libertatem quecumque facere voluisset. pregebat ergo pro omnes qui erant in captivitate: et monita salutis dabat eis. **Lu. i. iij**

Quam autem venisset in rages civitatem medorum et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti: et cum in multa turba generis sui gabelum egentem videret qui erat ex tribu eius sub cyrographo dedit illi memoratum pondus argenti. **P**ost multum vero temporis mortuo salmansar rege cum regnaret senacherib filius eius pro eo: et filios israel exolos haberet in conspectu suo: thobias pergebat per omnem cognationem suam et consolabatur eos: dividebatque vinctis prout poterat de facultatibus suis. **Lectio quinta.**

Asuriētes alebat: nudis vestimenta prebebat et mortuis atque occisis sepulturam sollicitus exhibebat. Denique cum reuersus esset rex senacherib fugiens a iudea plagam quam circa eum deus fecerat propter blasphemiam suam: et iratus multos occideret ex filiis israel: thobias sepeliebat corpora eorum. Et ubi nuntiatum est regi iussit eum occidi et tulit omnem substantiam eius. Thobias vero cum filio suo et cum uxore fugiens nudus latuit: et quia multi diligebant eum. **Lec. vi**

Quasi dies vero quadragintaquos occiderunt regē filij ipsius. Et reuersus est thobias ad domū suam et omnisq; facultas eius restituta est ei. Post hec vero cum esset dies festus dñi et factus esset prandiu bonū in domo thobie; dixit filio suo. Vade et adduc aliquos de tribu nostra timentes deū; vt epuletur nobiscum. Cumq; abisset reuersus nunciauit ei ynu ex filiis israel iugulatum tacere in platea. Statimq; exiens de accubitu suo relictus prandium ieiunus prouenit ad corp⁹ et tollēs illud portauit ad domū suam occulte: vt dum sol occubisset caute sepeliret eū. *Rec. vij.*

Quap̄ manducauit panem eū luctu et tremore; memorans illum sermonē quez dixit domin⁹ per amos prophetā. Dies festi vestri conuerterentur in lamentationē et luctū. Cum vero sol occubisset; abiit et sepeluit eum. Arguebant autē eum oēs proximi sui dicentes. Jam huius rei causa interfici iussus es et vir effugisti mortis ipertuz; et iterum sepelis mortuos? Sed thobias plus timēs deū

q̄ regem et rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua: et medijs noctibus sepeliebat ea. *Rec. viii.*

Quod tigit autē vt quadaam die fatigatus a sepultura veniens domū iactasset se iuxta parietē et obdormisset; ex nido hyrundinum dormienti illi calida stercoza incidere sup oculos ei⁹; fieretq; cecus. Hanc autē tentationē; ideo dominus permisit euentre illi; vt posteris daretur exemplum patientie eius sicut et sancti iob. Nam eū ab infantia sua semper deum timuerit et mādata eius custodierit non est contristatus contra deū q̄ plaga cecitatis eueniret ei; sed immobilis in dei timore permansit; agens gratias deo omnibus diebus vite sue.

Et hysto. thobie iudith et hester secundo seruat.
Rec. i. Incipit liber Judith

Afaxat rex medorum subiugauerat multas gentes imperio suo. Et ipse edificauit ciuitatē potentissimā quam appellauit egypthanis. Ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius et in altitudine cubitorū

septuaginta / et in latitudine cubitorum triginta: turres vero ei⁹ posuit in altitudine cubitorum ceterum. **¶** Per quadrum vero earum latus utrunque vicenarium pedum spatium tenebat: et posuit portas eius in altitudine turrium. Et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui: et in gloria quadrigarum suarum. **Lec. ii.**

Anno igitur duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyriorum qui regnavit in ninive civitate magna pugnavit contra arsarum: et obtinuit eum in campo magno qui appellatur ragau circa eufratem et tigrin et ladafam in campo erloch regis elicorum. **¶** Tunc exaltatum est regnum nabuchodonosor: et cor eius elevatum est. Et misit ad omnes qui habitabant in cilicia et damasco et libano et ad gentes que sunt in carmelo et cedar et in habitantes galileam in campo magno esdrelon: et ad omnes qui erant in samaria et trans flumen iordanem / usque hierusalem et omnes terras iethiopsie perueniatur ad montes ethiopsie. **Lectio. iii.**

Ad hos omnes misit nuncios nabuchodonosor

rex assyriorum qui omnes uno animo contradixerunt et remiserunt eos vacuos: ac sine honore abiecerunt. Tunc indignatus nabuchodonosor rex ad omnem terram illam iuravit per regnum et thronum suum quod defenderet se de omnibus. **¶** Anno tertio decimo nabuchodonosor regis vicesima et secunda die mensis primi factum est verbum in domo nabuchodonosor regis assyriorum: ut defenderet se. **Lectio. iiii.**

Adcauitque omnes magistros omnesque duces bellatores suos: et habuit cum eis mysterium consilii sui. Dixitque cogitationem suam in eo esse: ut omnem terram suo subiugaret imperio. **¶** Quod dictum cum placuisset omnibus vocavit nabuchodonosor rex holofernem principem militie sue et dixit ei. Egredere ad omnes gentes occidentis: et contra eos precipue qui contempserunt imperium meum. Non propter oculum tuum vili regno: omnemque vim mundi tam subiugabis mihi. **Lec. v.**

Anc holofernes vocavit duces et magistratus virtutis assyriorum et dinumeravit viros in expeditionem sicut precepit ei rex centum viginti milia pedum

pugnatorum: et equites sagittarios duodecim milia. Omnemque expeditionem suam fecit pater in multitudine innumerabilium camelorum cum his que exercitibus sufficerent copiose bouum quoque armenta gregesque ouium quorum non erat numerus. **Lectio. vi.**

Eximentum ex omni Syria in transitu suo parari constituit. Aurum vero et argentum de domo regis assumpsit multum nimis. Et profectus est ipse et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et sagittariis: qui cooperuerunt faciem terre sicut locuste. Cumque pertransisset fines assyriorum venit ad magnos montes ange qui sunt a sinistro cilitie: et ascenditque omnia castella eorum: et obtinuit omnem munitionem. Effregit autem ciuitatem optatissimam melothi: predauitque omnes filios tharliset filios hysmael qui erant contra faciem deserti: et ad austrum terre celeon. **Lectio. vii.**

E transitu eufratis reuenit in mesopotamiam: et effregit omnes ciuitates excellentes que erant ibi a torrente mabze usque quo perueniatur ad mare: et occupauit ter-

minos eius a cilitia usque ad fines iaphet qui sunt ad austrum. Et adduxitque omnes filios madian ac predauit omnem locupletationem eorum: et omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii. Et post hoc descendit in campos damasci in diebus messis et succedit omnia sata: omnesque arbores et vineas fecit incidere: et cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram. **Lectio. viii.**

Tunc miserunt legatos suos uniuersarum urbium et prouinciarum reges et principes syrie scilicet mesopotamie et syrie sobal et libie atque cilitie: qui uenientes ad holofernem dixerunt. Desinat indignatio tua circa nos. Melius est enim ut uiuentes seruiamus nabuchodonosor regi magno: et subditi simus tibi: quam morientes cum interitu nostro ipsi seruitutis nostre damna patiamur. Omnis ciuitas nostra omnique possessio omnes montes et colles et campi armeniarum bouum gregesque ouium et carparum equorumque et camelorum et uniuerse facultates nostre atque familie in conspectu tuo sunt. Sunt omnia sub lege tua. Hos etiam et filij no-

lius pulchritudinē. Erat em̄
pulchra valde. Que renuit z
ad regis imperiū quod per
eunuchos mandauerat veni
re contempsit. **Lectio. v.**

U Ade irat⁹ rex z nimio
furore succensus iter
rogauit sapientes qui ex mo
re regio semp ei adhibebant
et illoz faciebat cuncta consi
lilio scientium leges ac iura
mator⁹: erāt aut̄ primi z p̄mi
mi charfena z sethar z adma
tha z tharsis z mares z mar
fena z mamucha septez du
ces perfarū atq; medoz qui
videbant faciē regis z primi
post eū residere soliti erant:
cui sentētie vasthi regina sub
iaceret q̄ assueri regis impe
rium qd̄ p̄ eunuchos manda
uerat facere nolisset. **lc. vi.**

R Espōditq; mamucha
audiēte rege atq; p̄ci
pib⁹. Nō solū regē lelit re
gina vasthi: s; oēs p̄ciptes z
pplos q̄ sūt i cūctis puincis
assueri. Egrediet̄ em̄ s̄mo re
gine ad oēs mulieres: vt p̄tē
nant viros suos z dicāt. Rex
assuer⁹ iussit vt regina vasthi
intraret ad euz z illa noluit:
atq; hoc exemplo oēs p̄nci
pū conuuges perfarū atq; me
dorum parupendent impe
ria maritorum. Unde regis

iusta est indignatio. **Lec. viij.**
S tibi placet egrediat̄
edictum a facie tua et
scribat̄ iuxta legem perfarū
atq; medoz quaz p̄terri illi
cītū est: vt ne quaq; vasthi vl
tra ingrediat̄ ad regē: s; re
gnuz illi⁹ altera q̄ melior illa
est accipiat. Et hoc in omne
quod latissimū est puinciarū
tuaz diuulgetur imperium:
et cuncte vxores tam malo
rum q̄ minorū deserant ma
ritis suis honorem. Placuit
consiliū eius regi z p̄ncipib⁹
bus. Fecitq; rex iuxta consi
lium mamucha z misit epu
las ad vniuersas puincias
regni sui: vt queq; gens au
dire z legere poterat diuer
sis linguis z litteris eē viros
p̄ncipes ac matores in do
mibus suis: z hoc p̄ cunctos
populos diuulgari. **Lc. viij.**

H Is itaq; gestis postq;
regis assueri deserbue
rat indignatio recordat⁹ est
vasthi q̄ fecisset vel q̄ passa ef
set: dixerūtq; pueri regis ac
ministri eius. Querant̄ regi
puelle ac virgines speciose z
mittant̄ q̄ considerent p̄ vni
uersas puincias puellas spe
ciosas et virgines: et addu
cant eas in ciuitatem iusan z
tradant in domū feminaruz

sub manu egei eunuchi q̄ est
prepositus ⁊ custos mulierū
regiar. ⁊ accipiant munduz
muliebrem ⁊ cetera ad vsus
necessaria. Et quecūq; inter
omnes oculis regis placue-
rit? ipsa regnet pro vashī.
Placuit sermo regi: et ita vt
suggererant iussit fieri.

**De Dominicis diebus mēse
Octobr̄ canit hystoria Ma-
chabeorū. Cū primo seruat**

**Ad vespas. R. Fraudet do-
min⁹. vt itra. ij. Ad magt̄ an**

**Adaperiat cor vestrū in le-
ge sua et in preceptis suis et**

faciat pacē in diebus vestris

**ā. Libera nos deus in mira-
bilibus tuis et da gloriā no-**

mini tuo. an. Da pacem dñe

in diebus nostris quia nō est

alius q̄ pugnet p nobis nisi

tu deus noster. an. Extende

dñe brachiū tuū ⁊ libera ani-

mas nostras ne pereamus.

an. Tu dñe vniuersorū q̄ nul-

lam habes indigentia volui

sti templū tuū fieri in nobis

conserua domū istam in acu-

latā in eternuz. In. i. noct.

Re. i. Adaperiat dñs cor ve-

strū in lege sua ⁊ i preceptis

suis et faciat pacē in diebus

vestris concedat vobis salu-

tem. Et redimat vos a ma-

lis. R. Exaudiat dñs oratio-

nes vestras et reconcilletur
vobis nec vos deserat in tē-
pore malo. Et. **Re. ij. Exau-**
diat dñs orationes vestras
et reconciliet vobis nec vos
deserat in tpe malo. Dñs de-
us vester. v. Adaperiat dñs
cor vestrum in lege sua et in
preceptis suis ⁊ faciat pacē.

Dñs. R. iij. Quia est potētia
tuum regnū dñe tu es super
omnes gentes. Da pacē dñe
in dieb⁹ nostris. R. Creator
omniū de⁹ terribilis ⁊ fortis
iustus et misericors. Da pa-

Re. iij. Refulit sol i clipeos
aureos ⁊ resplēduerunt mō-
tes ab eis. Et fortitudo gen-
tiū dissipata est. R. Erat effi-

exercit⁹ magnus valde ⁊ for-
tis ⁊ appropriauit iudas ⁊ ex-
ercitus eius ad prelium. Et

forti. In. ij. noc. Re. v. Im-
petum inimicorū ne timueri-
tis memores estote quomo-

do salui facti sūt patres nr̄i.
Et nūc clamemus in celum
et miserebit̄ nostri deus no-

sier. R. Adementote mirabi-
lituz eius que fecit pharaoni
et exercitui eius in mari ru-

bro. Et nūc. Re. vi. Binaue-
rūt faciem tēpli coronis au-
reis et dedicauerunt altare

dño. Et facta est letitia ma-
gna in populo. R. In hym-

3. ij.

Historia Machabeor. 1.

nisset confessionibus benedicebant dominū. **Et. R. vii.** Congregati sunt inimici nostri et gloriant in virtute sua contere fortitudinem illorum dñe et disperge illos. Et cognoscant quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. **R.** Disperge illos in virtute tua et destrue eos p̄tor noster dñe. **Et. R. vii.** In hymnis et confessionibus benedicebāt dñm. Qui magna fecit in israel et victoriarū dedit illis domin⁹ omp̄s. **R.** Enauerunt faciē templi coronis aureis et dedicanerunt altare dño. **Qui.** **In. vii. noc. R. ix.** Dixit iudas symoni fratri suo elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galilea ego autē et tonathas frater meus ibimus in galadithim. Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. **R.** Et nūc clamemus in celū et miserebitur nostri de⁹ n̄r. Sicut. **R. x.** Cōgregate sūt gentes in multitudine et dimicent contra nos et ignoramus quid agere debeamus. Dñe de⁹ ad te sunt oculi nostri ne pereamus. **R.** Tu scis quō cogitāt in nos quō poterimus resistere ante faciē illorum nisi tu adiuues nos. Dñe de-

us ad te sūt oculi n̄ri ne. **R. xi.** Aperi celos tuos dñe et vide afflictionē nostrā circū dederūt nos gētes ad puniē dū nos s̄z tu dñe extēde brachiū tuū. Et libera aīas nostras. **R.** Afflige opprimētes nos et cōtumeliā faciētes in sup̄bia et custodi partē tuam. **Et. R. xii.** Hic ē fratrum amator et populi israel. Hic est quī multū orat pro populo et vniuersa sc̄tā ciuitate hierusalē. **R.** Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Hic est qui **¶ Cū hystoria machabeorū p̄lo seruat. Lectio p̄ia**

¶ Incipit liber machabeor. 1.
¶ factū est postquam percussit alexāder philippi rex macedo quī prim⁹ regnauit in grecia egress⁹ de terra cethim dantiū regē psarūz macedorū constituit prelia multa et obtinuit omnium munitiōnes et interfecit reges terre. **¶** Et p̄transiit vsq̄ ad fines terre et accepit spolia multitudinis gentiū et siluit terra in cōspectu ei⁹. **¶** Et cōgregauit virtutē et exercitū fortē nimis et exortatū est et eleuātū cor ei⁹ et obtinuit regiōes gētū et tyrānos et facti sunt illi in tributum. **Lectio. ii.**

Et post hec decidit in lectum ⁊ et cognouit quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles qui secū nutriti erant a iuuentute suar ⁊ diuisit illis regnū suū cū adhuc viueret. Et regnauit alexāder ānis duodecim ⁊ mortu⁹ est. **E**t obtinuerūt pueri eius regnū vnusq; in loco suo ⁊ imposuerūt sibi omnes diademata post mortē ei⁹ ⁊ filii eorum post eos ānis multis: et multiplicata sūt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccati antiochus illustris filius antiochi regis q̄ fuit rome obses et regnauit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecorum. **Lectio. iij.**

In dieb⁹ illis exierūt filii israel iniqui ⁊ et sua serūt multis dicētes. Eamus ⁊ disponamus testamētum cū gētib⁹ q̄ circa nos sunt: qz ex quo recessim⁹ ab eis iuenerūt nos multa mala. Et bonus usus est sermo in oculis eorū. **E**t destinauerūt aliqui de populo ⁊ abierūt ad regē ⁊ et dedit illis potestātē vt facerent iustitiā gētiū. Et edificauerūt gymnasiū in hierosolymis s̄m leges nationū et fecerunt sibi

prepuclay et recesserūt a testamēto sc̄to et iuncti sunt nationibus: et venundati sunt vt facerent malum. **Lect. iij.**

Et paratū est regnum in cōspectu antiochi ⁊ et cepit regnare in terra egypti: vt regnaret sup duo regna. Et intrauit egyptum in multitudine graui in curribus et elephātis ⁊ equitib⁹ ⁊ et copiosa nauū multitudine. **E**t constituit bellū aduersus ptolomeū regē egypti ⁊ veritus est ptolome⁹ a facie ei⁹ ⁊ ceciderūt vulnerati multi. Et cōprehēdit ciuitates munitas in terra egypti ⁊ et accepit spolia terre egypti. **Lectio. v.**

Et conuertit antiochus postq̄ percussit egyptū in cētesimo ⁊ quadragelimo ⁊ t̄to āno ⁊ ascendit ad israel: ⁊ ascendit hierosolymaz in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationem cum superbia ⁊ et accipit altare aureum et candēlabrum luminis et vniuersa vasa eius ⁊ et mensam propositionis et libatoria et fialas et mortariola aurea et veluz et coronas et ornamentum aureum quod in facie templi erat: et cōmittit omnia.

Epistola Machabeorum. ij.

Et accepit argentū et aurū
et vasa concupisibilia: et ac-
cepit thesauros oculos q̄s
iuenit: et sublati oib⁹ abist
i trā suā. Et fecit cede hoiz⁹
z locut⁹ est i supbia magna

Et fact⁹ est plā: **Levi.**
Actus magn⁹ in isrl⁹ z i
oi loco eoz. Et ingemuerūt
p̄ncipes z sentozes: iuuenes
et virgines infirmati sunt: et
spectositas muliez imutata
est. Dis maritus sumpsit la-
mentum: et q̄ sedebāt in thy-
ro maritali lugebant. Et cō-
mota est terra q̄ habitan-
tes i ea: z vniuersa dom⁹ ia-
cob induit pfusionē. **Le. vij.**

Et post duos annos
p̄ tributoz i ciuitates iuda
et venit hierlm cū turba ma-
gna. Et locut⁹ est ad eos h̄-
ba pacifica in dolo: z credi-
derunt ei. Et irruit super ci-
uitatē repēter: et percussit eū
plaga magna: et perdidit po-
pulū multuz ex israhel. Et ac-
cepit spolia ciuitatis: z suc-
cēdit eam igni. Et destruxit
dom⁹ ei⁹ z muros ei⁹ in cir-
cuitu: z captiuas duxerunt
mulieres z natos: z pecora
possederunt. Et edificauerūt
ciuitatē dauid muro magno
et firmo et turribus firmis:

et facta est illis in arcem. Et
posuerunt illic gentem pec-
catricē viros iniquos: z con-
ualuerunt in ea: et posuerūt
arma et escas. **Leccio. viij.**

Et congregauerunt spo-
lia hierlm z reposue-
rūt illic z facti sunt i laqueū
magnū: et factuz est hoc ad
infidias sc̄tificationi: z i dia-
bolum malum in isrl⁹. Et ef-
fuderunt sanguinē innocen-
tē p̄ circuitum sanctificatio-
nis: et cōtaminauerunt san-
ctificationē. Et fugerunt ha-
bitatores hierl⁹ p̄pter eos: z
et facta est habitatio extero-
rum: et facta est extera semi-
ni suo: z nati eius reliquerūt
eā. Sc̄tificatio ei⁹ desolata
est sicut solitudo: z dies festi
ei⁹ p̄uersi sunt i luctū: z sab-
bata eius i opprobriū: hono-
res ei⁹ in nihilū. Sc̄dm glo-
riā ei⁹ multiplicata est igno-
minia ei⁹: z sublimitas eius
cōuersa est in luctum. **Le. iij.**
Epistola Machabeorum. ij. ser-
uati. i. Machabeorum. i. Lec. l.

A dieb⁹ ill⁹ sur-
rexit mathathi-
as fili⁹ iohānis
fili⁹ symeōis sa-
cerdos ex filiis
ioarim ab hierlm: z p̄sedit i
mōte modin. Et habebat fi-

hos quos iohanan q̄ cogno-
minabat gaddis/et symonē
q̄ cognominabat thali/ et tu-
dā q̄ vocabat machabeus: et
eleazarū q̄ cognominabatur
abaron/ et ionathā q̄ cogno-
minabat aphus. **¶** Hi vide-
rūt mala q̄ fiebāt in pp̄lo tu-
da et hierusalem. **lectio. ii.**

¶ Dicit mathathias.
¶ He mihi. Et quid na-
tus sum videre p̄ tritionē po-
puli mei et contritionē ciuita-
tis sancte: et sedere illic cum
datur in manus inimicorū:

¶ Sancta in manus extra-
neorū facta sunt: templū ei⁹
sicut homo ignobilis. Vasa
glorie eius captiua abducta
sunt: trucidati sunt senes ei⁹
in platels: et iuvenes eius ce-
ciderunt in gladio inimico-
rū. **¶** Que gens nō heredi-
tauit regnū ei⁹: et non obti-
nuit spolia ei⁹: Omnis com-
positio eius ablata est. Que
erat libera/ facta est ancilla.
Et ecce sancta nostra et pul-
chritudo nra et claritas no-
stra desolata est: et coinqui-
nauerunt eā gentes. **¶** Quo er-
go nobis adhuc viuere. **¶** l. iij.

¶ Respondit mathathias
et filij eius vestimenta
sua: et operueit se cilicijs: et
planxerūt valde. **¶** Et vene-

rūt illuc q̄ missi erant a rege
antiocho: vt cogèrent eos q̄
confugerāt in ciuitatē mo-
dū imolare et accēdere thū-
ra: et a lege dei discedere. Et
multi de pp̄lo israel consen-
tientes accesserunt ad eos:
sed mathathias et filij eius
constanter steterunt. **l. iij.**

¶ Respondentes qui
missi erāt ab antiocho
dixerant mathathie. Prin-
ceps et clarissim⁹ et magn⁹
es in hac ciuitate: et ornat⁹
filijs et fratribus. Ergo ac-
cede p̄tor et fac iussum regis
sicut fecerūt oēs gētes et vi-
ri iuda et qui remanserunt in
hierusalem: et eris tu et filij
tui inter amicos regis: et am-
plificatus argento et auro et
muneribus multis. **¶** Et re-
spondit mathathias: et di-
xit magnavoce. Et si omnes
gentes regi antiocho obedi-
unt vt discedant vnusquisq̄
a fulture legis patrū suorū et
p̄sentiat mādaris eius: ego
et filij mei et fratres mei obe-
diem⁹ legi patrū nr̄orū. **l. v.**

¶ Respondit mathathias
et filij eius vestimenta
sua: et operueit se cilicijs: et
planxerūt valde. **¶** Et vene-
rūt illuc q̄ missi erant a rege
antiocho: vt cogèrent eos q̄
confugerāt in ciuitatē mo-
dū imolare et accēdere thū-
ra: et a lege dei discedere. Et
multi de pp̄lo israel consen-
tientes accesserunt ad eos:
sed mathathias et filij eius
constanter steterunt. **l. iij.**

F. iij.

nostre mādata: vt eam⁹ alte
ra via. Et vt cessauit loq⁹ ver
ba hec: accessit quidā iude⁹
in oim oculis sacrificare ido
lis sup aram in ciuitate mo
din fm iussum regis. Et vi
dit mathathias z doluit: et
cōtremuerūt renes eius. Et
accensus est furor ei⁹ fm iu
diciū legis et insillens truci
dauit eum sup arā. **Lec. vi.**

Sed z virū quē miserat
reg⁹ antiochus q⁹ coge
bat imolari occidit in ipso tē
pore: et arā destruxit: z zela
tus est legē sicut fecit finees
zābri filio salom. Et clama
uit mathathias voce magna
dicēs. Dis q⁹ zelū habet le
gis statnēs testamētū exe
at post me. Et fugit ipse et fi
lij ei⁹ in montes: et reliq⁹rūt
quecūq⁹ habebāt in ciuitate

Tūc descēderūt multi que
rentes iudiciū et iustitiā in
desertuz: vt sederēt ibi ipi z
filij eoz et mulieres eoz et
pecora eoz: qm̄ indurauerūt
super eos mala. **Lectio. vii.**

Renūciatū est viris
reg⁹ z exercitū q⁹ erāt
i hierlm ciuitate dauid: qm̄
discessissent viri qdā q⁹ disti
pauerūt mādatū reg⁹ in loca
occlta i deſtoz abissēt post
illos multi. Et statim p⁹ere

rūt ad eos: z cōstituerūt aduer
sus eos plū i die sabbatoz.
Et direit ad eos. Resistit⁹ z
nūc adhuc: Exite: z facite fz
zbū regis antiochi: z viuet⁹.
Et direit. Nō exibim⁹: nec
faciem⁹ zbū reg⁹: vt pollua
m⁹ diē sabbatoz. **Tu. l. viii.**

Et cōcitauerūt aduers⁹
eos plū: z nō ruderūt
illis nec lapidē miserūt i eos:
nec oppilauerūt loca oculi
ta dicētes. Moxiamur oēs i
simplicitate nrā: z testes erūt
sup nos celū z t⁹ra q⁹ iuste p
dit⁹ nos. Et itulerūt eis bellū
sabbat⁹: z mortui sunt ipi z
vxozes eoz z filij eoz z pe
cora eoz: vsq⁹ ad mille alias
hoim. Et cognouit matha
thias et amici eius: z luctuz
habuerunt super eos valde.

**Cū hystonia machabeoz
iii. suaf. i. Machabe. ii. le. i.**

G appropinque
rūt dies matha
thie moriendi z
dixit filiis suis.
Nūc p⁹ortata ē
superbia z castigatio et ips
euerſiōis: z ira indignatiōis
Nūc ergo o filij emulatozes
estote legis: et date alias ve
stras pro testamēto patruz
et memētote opez patrū q⁹
fecerūt in generatōib⁹ suis:

et accipietis gloriam magnam
et nomen eternum. ¶ Abraham
non in tetatide inuenit? est fi-
delis: et reputatus est ei ad iu-
stitiam: Joseph in tpe angustie
sue custodiuit mandatum: et fa-
cit? e dñs egypti. Sinees pri-
mari zelando zelum dei: et accepit
testamentum sacerdotij eterni. **Lectio. iij.**

Iesus dum impleuit septuaginta
factus est dux in israhel. La-
leph dum testificatus est ecclesie: ac-
cepit hereditatem. David in
sua misericordia persecutus est sedem regni
in secula. Helysas dum zelat
zelum legis: receptus est in ce-
lum. Ananias azarias misa-
hel credentes liberati sunt de
flamma. Daniel in sua simplici-
tate liberatus est de ore leonum.

¶ Et ita cogitate per gratiam
nere et gratiam: quia omnes qui spe-
rant in eum non infirmant. Et a
verbis viri peccatoris ne timue-
ritis: quia gloria eius sternit et ver-
mis est. Hodie extollit et cras
non inuenietur: quia conuersus est
in terram suam: et cogitatio eius
perijt. Tu autem. **Lectio. iij.**

Qui sunt filii fortissimi
et viriliter agite in lege: quia cum feceritis quod vobis pre-
cepta sunt in lege a domino deo vestro:
in ipsa gloriosi eritis. Et ecce sy-
mon fratres vestri: scio quod virus filius
est. Spiritum audite semper et ipse

vobis erit pater. ¶ Et iudas
machabeus fortis viribus a iu-
uentute sua sit vobis princeps
militie: et ipse agat bellum po-
puli. Et adducetis ad vos
omnes factores legis: et vidica-
te vidictam populi vestri. Retribuit
te retributionem gentibus: et in-
tendite in preceptum legis.
Tu autem domine. **Lectio. iij.**

Et benedixit eos: et ap-
posuit eam ad preses suos
Et defunctus est ceterisimo et quinquagesimo sexto anno: et sepul-
tus est a filiis suis in sepulchris
patrum suorum in modum: et plan-
xerunt eum omnes israhel plactu ma-
gno. ¶ Et surrexit iudas qui
vocabatur machabeus filius eius
pro eo: et adiuuabant eum omnes
fratres eius: et universi qui se iuxta
erat preses eius: et preliabantur prelium
israhel cum letitia. Et dilatavit
gloriam populo suo: et induit se
loricam sicut gygas: et succin-
xit se arma bellica sua in pre-
lio suo. Silius factus est leonem
in opibus suis: et sicut catulus
leonis rugiens in venatione.
Tu autem domine. **Lectio. v.**

Et persecutus est in-
quos persecutus est in-
et que conturbabant popu-
lum suum eos succendit flam-
mis: et repulsi sunt iuncti eius

pie timore eius. Et omnes operarij iniquitatis conturbati sunt: et directa est salus in manu eius. Et exacerbat reges multos: et letificabat iacob in opib⁹ suis: et in seculum memoriam eius in benedictione. Et pambulabat ciuitates iude et perdidit impios ex eis: et auertit iram ab isrl. Et noiat⁹ est vsq³ ad nouissimu⁹ t⁹ rex et congregauit pereutes. Tu aut.

Et congregauit *lec. vi.* appolloni⁹ getes: et a samaria multam et magnam ad bellandum contra isrl. Et cognouit iudas et existit obviam illi: et percussit et occidit eum. Et ceciderunt vulnerati multi: et reliqui fugerunt: et accepit spolia eorum. Et gladium appollonis abstulit iudas: et erat pugnans in eo octidiebus. Et audiuit seron princeps exercitus syrie: quod congregauit iudas congregationem fidelium et ecclesiam secum. Et ait. Faciam mihi nomen et glorificabor in regno: et debellabo iudam et eos qui cum ipso sunt: quod spernebatur verbum regis. Tu autem domine. *Lectio. vii.*

Et parauit seron: et ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarij: ut

facerent vindictam in filios israel. Et appropinquaue⁹ vsq³ bethoron: et exiuit iudas obviam illis cum paucis. At autem viderent exercitum vententem sibi obviam dixerunt iude. Quomodo poterimus pauci pugnare ad multitudinem tantam tam fortem? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Et ait iudas. Facile est concludi multos in manu paucorum: et non est differentia in conspectu dei celi liberare in multis et in paucis: quia non in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo est. *Lec. viii.*

Ipsi veniunt ad nos in multitudine contumacia et superbia: ut disperdant nos et uxores nostras et filios nostros: et ut spolient nos. Nos non pugnabimus pro animabus nostris et legibus nostris: et ipse dominus ceteret eos a facie nostram. Vos autem ne timueritis eos. At cessauit autem loqui isiluit in eos subito: et contritus est seron et exercitus eius in conspectu ipsius: et persecutus est eum in descensu bethoron vsq³ in caput: et ceciderunt ex eis octingenti viri: reliquo autem fugerunt in terram philistinum. Et cecidit timor iude et fratrum

eius et formido super omnes gentes in circuitu eorum: et pervenit ad regem nomen eius: et de plebis iudee narrabant omnes gentes. **C**um historia Machabeorum. iiii. fuerat. **Rec. 1.**
Incipit liber machabeorum.

Ratibus (ru. 11. deis: salutem dicunt fides que sunt in hierosolymis iudei et que in regione iudea: et pace bona. **U**bi faciat vobis deus et meminerit testamenti sui quod ad abraham et isaac et iacob locutus est servorum suorum fidelium: ut det vobis cor omnibus: ut colatis eum: et faciat eis voluntatem corde magno et a se volentem. **E**t aperiat cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem. **E**xaudiat orationes vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat in tempore malo. **E**t nunc hic sumus orantes pro vobis. **Lu. 11.**

Regnate demetrio anno ceteresimo et sexagesimo nono: nos iudei scripsimus vobis in tribulatione et imperio que supervenit nobis in istis annis: ex quo recessit israel a sancta terra et a regno portam succenderunt: et effuderunt sanguinem innocentem. **E**t oravimus ad dominum et

exauditi sumus: et obtulimus sacrificium et similitudinem: et accendimus lucernas et proposuimus panes. **E**t nunc frequentate dies scenophegie mensis castrensis. **Lectio. iiii.**

Anno ceteresimo octogesimo octavo populus que est in hierosolymis et in iudea senatusque et iudas aristobolo magistro ptolomei regis que est de genere christorum sacerdotum et his que est in egypto sunt iudeis: salutem et sanitatem. **D**e magnis periculis a deo liberati magnifice. **Q**uas agimus ipsi: ut pote que adversus tale regem dimicavimus. **I**psa enim ebullire fecit de perfide eos que pugnaverunt contra nos et sanctam civitatem. **Lectio. iiii.**

Quam cum in perfide esset dux ipse et cum ipso imensus exercitus: cecidit in templo nancee: pro illo deceptus sacerdotum nancee. **E**t enim ea habiturus venit ad locum antiochus et amici eius: et ut acciperet pecunias multas dotis nomine. **C**umque proposuissent eas sacerdotes nancee et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum sancti et clauserunt templum. **C**um autem intrasset antiochus apertis occulto aditu templi mittentes lapides per-

cusserūt ducē et eos q̄ cū eo
erāt: et diuiserūt mēbratim:
z capiti⁹ amputatis foras
picerūt. Per oīa bñdictus
de⁹ q̄ tradidit impios. **Ec. v.**

Elcturi igit̄ q̄nta z vi
cesima die mēsis cas-
len purificationē tēpli neces-
sariū duxim⁹ significare vo-
blē: vt z vos q̄s agat⁹ diē sce-
nophegie z diē ignis: q̄ dar⁹
est qm̄ neemias edificato tē-
plo z altari obtulit sacrificia
Nā cū i p̄sidē ducerent̄ p̄es
nr̄: sacerdotes q̄ tūc dei cul-
tores erāt accep̄ ignē de al-
tari occulte absconderūt i val-
le vbi erat puteus alt⁹ z sic-
cus: z i eo p̄tutati sunt eum/
ita vt oib⁹ ignor⁹ eēt locus.

Quam aut̄ prete **Ec. vi.**
rissent m̄tri anī z pla-
cult deo vt mitteret̄ ne emi-
as a rege p̄sidis: nepotes sa-
cerdotū illoz q̄ absconderāt
misit adquirendū ignē: et
sicut narrauerūt nobis nō in-
uenerūt ignē sed aquā cras-
sam. Et iussit eos haurire z
asserre sibi: z sacrificia q̄ im-
posita erant iussit sacerdos
neemias aspgi ip̄a aqua: z li-
gna z q̄ erāt supposita. Atq̄
hoc factū ē: z tps affuit quo
sol refluxit q̄ prius erat i nu-
bilo: accē⁹ est ignis magn⁹

ita vt oēs mirarentur. **Ec. vii.**
Orationē aut̄ faciebāt
oēs sacerdotes dū cō-
sumaret̄ sacrificiuz ionatha
inchoante: ceteris autem re-
spondētib⁹. Et neemie erat
oro hūc habēs modū. Dñe
de⁹ oīm creator terribilis et
fortis: iustus z misericors q̄ sol⁹
es bon⁹ rex: sol⁹ p̄stās sol⁹
iustus: z oīs z efusus: q̄ libe-
ras isrl̄ de oī maloz q̄ fecisti
patres electos z sacrificasti
eos: accipe sacrificium pro
vniuerso populo tuo israel/
z custodi partē tuā z sanctifica
Congrega dispersionē nr̄am:
libera eos q̄ seruiūt gētib⁹/
z p̄teptos z abomiatos respice
vt sciat̄ gētes qz tu es de-
us nr̄. Afflige opprimentes
nos: z cōtumeliā faciētes in
superbia. Constitue popu-
lum tuū in loco sancto tuo si-
cut dixit moyses. **Ec. viii.**
Sacerdotes aut̄ psalle-
bāt hymnos: vsq̄ quo
p̄sumptū eēt sacrificiū. Luz
aut̄ p̄sumptū fuisset sacrifi-
ciū: ex residua aqua neemias
iussit lapides maiores p̄-
fūdi. **Ec. ix.** factū est flāma
ex eis accēsa est: sed ex lumi-
ne qd̄ refluxit ab altari con-
sūpta est. Et hō manifesta
ē res: renūciatū ē regi p-

fax q̄ in loco in q̄ ignē absco-
derāt hī q̄ translati fuerāt sa-
cerdotes aqua apparuit: de
qua neemias ⁊ q̄ cū eo erant
purificauerūt sacrificia. **Co-**
siderans autē rex rē ⁊ diligen-
ter examinās fecit et tēplū:
vt pbaret qd̄ factus erat. Et
cū pbasset sacerdotib⁹ dona-
uit mlt̄a bona ⁊ alia atq; alia
muneraz accipiēs manu sua
tribuebat eis. Appellauit at
neemias hūc locus nephtar:
qd̄ iter p̄rat purificatio. **Ho-**
caf autē apud plures nephi.

Cū hystoria machabeorū
v. **Paul. ii. machabeorū. ii. l. i.**

Hic cū sc̄tā ciuitas
habitaret in oī pa-
ce: leges etiā ad-
huc optime custo-
dirent p̄pter onie pontificis
dispositionē ⁊ pietatē ⁊ aios
odio habētes mala: fiebat vt
z ipi reges ⁊ p̄cipes locum
sūmo honore dignū ducerēt:
et tēplū maximis munerib⁹
illustrarēt: ita vt seleuc⁹ asie
rex de redditib⁹ suis p̄staret
oēs sumpt⁹ ad ministeriū sa-
crificiorū ptinentes. **2. ec. ii.**

Simon autē de tribu bē-
siamin p̄posit⁹ tēpli cō-
stituit: cōtēdebat obsistente
sibi p̄ciple sacerdotū siquū
aliqd̄ in ciuitate moliri. Sz

cū vincere onīā nō posset ve-
nit ad appolloniū tharsee fi-
liū q̄ illo tpe erat dux celesty-
rie et phenicis: ⁊ nūciauit ei
pecunias innumerabilib⁹ ple-
nū eē erariū hierosolymis et
cōmunes copias imensaseē
q̄ nō ptinet ad rationē sacrifi-
ciorū: eē autē possibile sub ptā
te reg⁹ cadere vniuersa. **Li. ii.**

Quāq; retulisset appol-
loni⁹ ad regē de pecu-
nijs q̄ delate erant: ille acetū
heliodox: q̄ erat sup nego-
cia ei⁹ misit cū mādaz: vt p̄-
dictā pecuniā trāspostaret.

Statimq; heliodox: isiter
est aggressus: specie quidez
quali p̄ celestyriā et phenicē
ciuitates eēt pagraturus: re-
aūt hā regis p̄positū p̄fectu-
rus. **Sz** cū venisset hie-
rosolymā ⁊ benigne a sūmo sa-
cerdote in ciuitate eēt exce-
ptus: narrauit de dato indis-
tinctio pecuniaz: ⁊ cuius rei grā
adesset apuit. Interrogauit
aūt siuere hec ita essent. **Li. iii.**

Quācūq; sūmus sacerdos
et v̄ctualia viduaz ac pupil-
lorū: q̄dā nō eē hircanī tobie
vir valde eminētis i his que
detulerat ipi⁹ symō: vniuer-
sa autē argētī talēta quadrin-
genta eē ⁊ auri ducēta: deci-

pi vero eos q̄ credidissent lo-
co ⁊ tēplo q̄d p̄niuersuz mū-
dum honozat̄ pro sui venera-
tione ⁊ sc̄ritate: ⁊ impossibile
omnino esse. ¶ At ille p̄ his
que habebat in mandatis a
rege: dicebat omni genere
regi ea deferenda. **Lctō. v.**

Quoniam autē die in-
trabat in his heliodo-
rus ordinaturus. Nō modica
vero p̄niuersam ciuitatē
erat trepidatio. ¶ Sacerdo-
tes autē añ altare cū sacerdo-
talib⁹ solis iactauerunt se: ⁊
inuocabāt de celo eum q̄ de
depositis legē posuit: vt his
q̄ deposuerāt ea salua custo-
diret. Hācō q̄videret summi
sacerdotis vultū: mēte vul-
nerabat. Facies em̄ et color
immutatus/ declarabat infnū
anmi dolorē. Circūfusa em̄
erat viro mesticia q̄dā et hor-
ror corporis: p̄ q̄ manifest⁹
aspicientibus dolor cordis
ei⁹ efficiebat. Alij etiaz gre-
gatim de domib⁹ cōfluebāt
publica supplicatione obse-
crātes: p̄ eo q̄ in cōtemptuz
locus esset venturus. **L. e. vj.**

Alicteq; mulieres ci-
licis pect⁹ p̄ plateas
cōfluebāt: s; ⁊ h̄gines q̄ p̄clu-
se erāt p̄currebāt adoniam
alie autē ad muros: q̄dā vero

p̄ fenestras aspiciebant: vn-
uerse autē p̄tendentes man⁹
in celū deprecabantur. Erat
autē misera cōmixte multitu-
dinis ⁊ magni sacerdotis in
agone constituti expectatio
Et hi quidē inuocabāt oīpo-
tentē deū: vt credita sibi/ his
qui crediderant cum oī inte-
gritate conseruarent. **L. e. vii.**

Heliodorus autē q̄d de-
creuerat p̄ficiebat: eo-
dē loco ip̄e cū satellitib⁹ cir-
ca erariuz presens: sed spūs
oīpotentis dei magnaz fecit
sue ostensionis euidentiā: ita
vt oēs q̄ ausi fuerant parere
ei ruentes dei virtute i dislo-
lutionē ⁊ formidinē verteren-
tur. Apparuit em̄ illis q̄dā
equus terribilē habēs selsorē
optimis opimentis adoz-
natus: isq; cū impetu helio-
doro priores calces elisit.
Qui autem ei sedebat vide-
bat arma habere aurea. Alij
etiā apparuerunt duo iuue-
nes p̄tute decori optimi glo-
ria/ speciosiq; amictuz: q̄ cir-
cūsteterūt eū ⁊ ex vtraq; pte
flagellabāt: sine intermissione
mult⁹ plagis p̄berātes. **L. viii.**

Subito autem heliodo-
rus concidit in terrā:
eūq; multa caligine circūfu-
sum rapuerunt: atq; in sella

gestatoria positū elecerunt
 Et is q̄ cū multis cursorib⁹
 ac satellitib⁹ p̄dictū ingres-
 sus est erariū portabat nul-
 lo sibi auxiliū ferēte: manife-
 sta cognita dei stute. Et ille
 quidē per diuinā stutē tace-
 bat mur⁹: atq; oī spe ⁊ salute
 priuatus. Hī autē dñm bene-
 dicebāt qz magnificabant lo-
 cum suoz: et templum quod
 paupante timore ac tumul-
 tu erat plenū: apparenē om-
 nipotentē domino gaudio ⁊
 letitia impletuz est. Tu autē,
¶ Nota q̄ lectū regulam
post kalēdas Nouēbris siue
post festū oīm sc̄toꝝ semp̄ di-
cim⁹ priuatis noctib⁹ ad no-
cturnos tres lectiones Si q̄
ipm̄ festū aut kalēde fuerint
in quita feria aut post qz tūc
hyflosia Aidi dñm, nōdum est
iposita de hyflosia p̄cedenti
tres lectiōes / ⁊ tria sc̄ia pri-
uatis noctib⁹ inter festum et
dñicā currētib⁹ sunt seruāda
Si autē ipm̄ festū aut kalēde
fuerint i. iij. fe. aut añ tūc in
p̄cedēt dñica iponēda est hy-
flosia Aidi dñm ⁊ tri priua-
tis noctib⁹ inter ipam dñicā
⁊ festū currentib⁹ adhuc p̄-
uenēda est lectō breuis cū bre-
ui sc̄io de cōi rēpoꝝ. Post
festum aut siue kalēdas tres

lectiones cū tribus sc̄is de
 ipsa hyflosia. **Aidi dñm singu-**
lis priuatis noctib⁹ p̄soluunt
¶ Quibus dieb⁹ a kalēdis no-
uebris cū seq̄ns hyflosia pri-
mo seruat. Adves. B. Aduro
tuo. vt infra. v. Ad. mgt̄ añ.
¶ Aidi dñm sedentem sup so-
liū excelsum ⁊ plena erat oīs
terra maiestate ei⁹ ⁊ ea q̄ sub
ipso erāt replebāt tēplū. añ.
¶ Sup muros tuos hierusalē
p̄stitit custodestota die ⁊ to-
ta nocte nō tacebūt laudare
nomē dñi. añ. Qui celoz cō-
lines thronos ⁊ abyssos ituz-
eris dñe rex regū / mōtes pō-
deras terrā palmo cōcludis
exaudi nos deus i gemitib⁹
nris. añ. Sustinuim⁹ pacē ⁊
nō venit dñe q̄siuim⁹ bona ⁊
ecce turbatio cognouimus
dñe pctā nr̄a ne in eternū ira-
scaris nobis deus israel. añ.
¶ Aduro tuo iexpugnabili cir-
cūcige nos dñe ⁊ armis tue
potēte p̄tege nos semp̄ de-
ni. ¶ Gn. i. noc. B. i. Aidi do-
minū sedentē sup solū excel-
sum ⁊ eleuatum ⁊ plena erat
oīs terra maiestate eius. Et
ea q̄ sub ipso erant replebant
tēplū. ¶ Seraphi stabāt su-
per illud sex ale vni ⁊ sex ale
alteri. Et ea q̄. B. ii. Aspice
dñe de sede sancta tua ⁊ co-

Expositio Aidi dñi.

glia de nobis scilicet de me
aurē tuā et audi. **Aperit** oculos tuos et vide tribulationē nostram. **¶** Non enim in iustificatione nostris prosterntur precēs ante faciē tuā sed in miserationibus tuis multas. **Aperit. Be. iij.** Aspice domine quia facta est desolata civitas plena divitijs sedet in tristitia dñi gentiū. **¶** Non est quod cōsoleatur eā nisi tu deus. **¶** **Plorans** ploravit in nocte et lachryme eius in maxillis eius. **¶** Non est. **Be. iiii.** **Sup** muros tuos hierusalē constitui cunodas. **Tota** die et nocte non faciebunt laudare nomē dñi. **¶** **Qui** reminiscit tibi domine ne taceatis et ne detis silentium ei. **Tota. ¶ In. ij. noct.** **Be. v.** **Ad**uro tuo inexpugnabili circumcinge nos domine et armis tue potentie prege nos semp. **Libera** dñe deus isrl clamātes ad te. **¶** **Erue** nos in mirabilibus tuis et da gloriā nomini tuo. **Libera. Be. vi.** **Sustinuimus** pacē et non venit quesuimus bona et ecce turbatio cognovim⁹ do dñe peccata nostra. **¶** **Non** impetruim⁹ obliuiscaris nos. **¶** **Peccavimus** cum patribus nostris iniuste egim⁹ iniquitatē fecimus. **¶** **Non** imp-

Be. vii. **Ab**sit dñs angelū suū et conclusit ora leonū. **¶** **Et** non metaminaverūt quia corā eo iustitia inuēta est in me. **¶** **Ab**sit de⁹ miam suā et veritatem suā aīaz meā eripuit de medio catulorū leonum. **¶** **Et** non. **Be. viii.** **Angustie** mihi sunt vndiqz et quid eligaz ignoro. **¶** **Ab**eli⁹ est mihi incidere in manus hoim qz derelinqre legē dei mei. **¶** **Si** enim hoc egero mors mihi est si autē non egero non effugiā man⁹ vestras. **¶** **Ab**eli⁹. **¶ In. iij. noct. Be. ix.** **Laudabilis** pplis **Quē** dñs exercituz benedixit dicens opus manū meaz tu es hereditas mea israel. **¶** **Beata** gens cui⁹ est dñs de⁹ eius populus quē elegit in hereditatē sibi **Quē. Be. x.** **Redimet** dñs populū suū et liberabit eos et venient et exultabūt in monte sion et gaudebunt de bonis dñi sup frumēto vino et oleo. **¶** **Et** ultra non esurient. **¶** **Eritqz** aīa eorū quasi or⁹ irrigu⁹. **¶** **Et** ultra. **Be. xi.** **A** facie furoris tui de⁹ cōturbata est oīs terra s; tu dñe misere re. **¶** **Et** ne facias cōsumationē. **¶** **C**ōuerte nos de⁹ salutaris nī et auerte iram tuā a nobis. **¶** **Et** ne. **Be. xii.** **Fluct⁹** tui sup me trāsierūt et ego di-

xi expulsus sū ab oculis tu-
is. Putas videbo tēplū san-
ctū tuū. **A**bysus vallauit
me et pelag⁹ coopuit caput
meum. Putas. **¶ Nota qñ**
prima dñica Nouēbris fue-
rit festo Ipedita partiū lctō-
nes subscripte i duasoctes
primatas. ¶ Dñica prima
Nouēbris si vacet lctō prima
¶ Incipit ezechiel ppheta
Anno in quarto i quinta
mēsis cū essem in medio ca-
ptiuoz iuxta fluuiū chobar:
apertū sunt celi et vidi visiones
dei. In quinta mēsis ipse ē an-
nus quit⁹ trāsmigratiōis re-
gis ioaki: factū est verbū dñi
ad ezechiel filiu⁹ buzi sacer-
dotē i terra chaldeozū secus
flumē chobar. Et facta ē su-
per eū ibi manus dñi. **¶ Et**
vidi: et ecce ventus turbinis
veniebat ab aq̄lone: et nubes
magna et ignis involuēs. Et
splēdor in circuitu eius: et de
medio ei⁹ quasi spēs electri:
id est de medio ignis. **¶ Et**
¶ Et in medio ei⁹ simili-
¶ Et hīc aspect⁹ eoz. Similitudo
hoīs in eis. Et quattuor fa-
¶ Et pedes eozū pedes recti r
et plāta pedis eoz quasi plā

ta pedis vituli: et scintille q̄si
is. aspect⁹ eris candēris. **¶ Et**
man⁹ hoīs sub pēnis eoz in
quattuor partib⁹: et facies et
pēnas p quattuor partes ha-
bebant: iūcteq⁹ erat pēne eo-
rum alterius ad alterū. Non
reuertebantur cum incide-
rent: sed vnūquodq⁹ ante fa-
ciem suā gradiebatur. **¶ Et. iij.**
Similitudo autē vultus
eoz. Facies hoīs et fa-
cies leonis a dextris ipsoꝝ
quattuor: facies autē bouis a
sinistris ipsoꝝ quattuor: et fa-
cies aquile desup ipsoꝝ quat-
tuor. **¶ Et facies et pēne eozūz**
extēte desup. Due pēne sin-
guloꝝ iūgebant: et due tege-
bāt corpora eoz. ¶ Et vnū-
q̄d⁹ eoz corā facie sua abu-
labat. Abi erat iper⁹ spūs il-
luc gradiebant: nec reuerte-
bant cū abularēt. Et similitu-
do aialū et aspectus eoz q̄si
carbonū ignis ardētū: et q̄si
aspectus lampadarū. ¶ Et. iij.
Hec erat visio discurrens
in medio aialū splen-
dor ignis et de igne fulgur
egrediēs. Et aialia ibāt et re-
uertebant: et in similitudinē ful-
guris choruscātis. Quōq⁹ as-
picerē aialia: apparuit rota
vna sup terrā iuxta aialia ha-
bens quattuor facies. Et aspe-
ct⁹ eoz q̄si
lk. j.

ctus rotarum et opus earum quasi visio maris et una similitudo ipsarum quattuor: et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rote. Per quattuor partes earum euntes ibant et non reuertebant cum ambularent. *Eccl. v.*

Satura quoque erat rotis et altitudo et horribilis aspectus et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsarum quattuor. Quibus ambularent animalia ambulabant pariter et rote iuxta eas et cum eleuarentur animalia de terra: eleuabantur simul et rote. Quocumque ibat spiritus: illuc euntes spiritu et rote pariter eleuabantur sequentes eum. Spiritus enim vite erat in rotis. Cum euntes ibant et cum stantibus stabant: et cum eleuatis a terra pariter eleuabantur et rote sequentes ea: quia spiritus vite erat in rotis. *Eccl. vj.*

Et similitudo super caput animalium firmamenti quasi aspectus cristalli horribilis: et extenti super capita eorum desuper. Sub firmamento autem penne eorum erecte alterius ad alterum. Unum quodque duabus alis velabat corpus suum: et alterum similiter velabatur. Et audiebatur sonus alarum quasi sonus aquarum multarum: quasi sonus iubilantis dei

Quibus ambularent quasi sonus erat multitudinis: ut sonus castroꝝ. Quibus starent dimittebantur pene eorum. Nam cum fieret vox super firmamentum quod erat super caput eorum: stabant et submittebant alas suas.

Et super firmamentum quod erat imminens capiti eorum quasi aspectus lapidis saphiri similitudo throni: et super similitudine throni similitudo quasi aspectus hominis desuper. *Lecl. vij.*

Et vidi quasi speciem electricam velut aspectum ignis intrinsecus per circuitum a lumbis eius et desuper: et a lumbis eius usque deorsum vidi quasi speciem ignis splendens in circuitu velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris per circuitum. Hec visio similitudinis glorie domini. Et vidi et cecidi in facie mea et dixit ad me. Fili hominis sta super pedes tuos: et loquar tecum. Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi: et statuit me supra pedes meos. *Lecl. viij.*

Et audiui ad me loquentem et dicentem. Fili hominis mitto ego te ad filios israel: ad gentes apostatras

que recesserūt a me. Patres
eorū p̄uacati sunt pactum
meū vsq̄ ad diē hanc: et filij
dura facie z indomabili cor-
de sūt ad quos ego mitto te.
Et dices ad eos. Hec dicit
dñs deus: si forte vel ipsi au-
diant z si forte quiescāt quia
domus exasperans est: z sci-
ent qz p̄pheta fuerit i medio
eorū. Tu ergo fili hominis
ne timeas eos neqz sermōes
eorū metuas: qm̄ increduli
et subuersores sunt tecuz: et
cum scorpionibus habitas.
Verba eorum ne timeas: et
vult⁹ eorū ne formides: quia
dom⁹ exasperās ē. Loq̄r⁹ ḡ
v̄ba mea ad eos si forte au-
diāt z quiescāt: qm̄ irritato
res sunt. **¶ Acta dñica. lc. 1.**
Incipit daniel propheta.

Anno tertio regni io-
akim regis iude vēit na-
buchodonosor rex babilōis
hierlm̄ z obsedit eā: z tradi-
dit dñs in manu ei⁹ ioakim
regē iude z partē vasorū do-
m⁹ dei z asportauit ea in ter-
rā sēnaar in domū dei sui: et
vasa intulit i domū thesauri
dei sui. **¶** Et ait rex affanas
p̄posito eunuchorū suoz vt
introduceret de filiis isrl̄ et
de semine regio et tyrānorū
pueros in quibus nulla esset

macula decoros formaz eru-
ditos oi sapiētia/cautos sci-
entia/et doctos disciplina: z
q̄ possent stare in palatio re-
gis: vt doceret eos iras z lin-
guam chaldeozum. **¶ lc. ii.**

¶ Constituit eis rex āno
quā singulos dies de
cibis suis z de vino: vñ bibe-
bat ipse: vt enutriti trib⁹ an-
nis postea staret in cōspectu
regis. Fuerūt ergo iter eos
de filiis iuda daniel ananias
misael et azarias. **¶** Et
imposuit eis p̄positis eun-
uchozum nomina: z daniel
balthasar: manie sidrac/ mi-
saeli misac / et azarie abde-
nago. P̄posuit autē daniel
in corde suo ne pollueretur
de mensa regis neqz de vino
pot⁹ ei⁹: z rogauit eunuchorū
p̄positū ne cōtaminaret.

Dedit autē de⁹ danieli grām
z miām in cōspectu p̄cipis
¶ Ait (eunuchozū) **lc. iii.**
p̄iceps eunuchozū ad
danielē. Timeo ego dñz me-
um regē q̄ cōstituit vobis ci-
bū et potū: q̄ si viderit vult⁹
v̄ros maculētores p̄e ceteris
adolescētib⁹ coeuis v̄ris
cōdēnabit caput meū regi
¶ Et dixit daniel ad mala-
zar quē cōstituerat p̄ncipis
eunuchozū sup danielē ana-
lk. ii.

nia misaelē et azariā. Tenta nos obsecro suos tuos diebus decē et dent nobis legumina ad vescendū et aqua ad bibēdū et cōtemplare vult⁹ nostros et vult⁹ puerorū q̄ vescūtur cibo regio: et sicut videris facies cū servis tuis. **Ec. iiii.**

Quod audito s̄mone huilcemodī tētant eos diebus decē. Post dies autē decem apparuerunt vultus eorū meliores et corpulentiores: p̄re oib⁹ pueris q̄ vescabantur cibo regio. **P**orro malazar pollebat cibaria et vinum pot⁹ eorū. **A**batq; eis legumina. Puer⁹ autē his de dit de⁹ sciētīā et disciplinā in oī libro et sapientīā danieli autē intelligentiā omnīū visionum et somniorū. **Ec. v.**

Completis itaq; diebus post quos dixerat rex vt introducerent: introduxit eos s̄posit⁹ eunuchorū in aspectu nabuchodonosor: Cūq; locutus fuisset eis rex: nō sūt inuenti de vniuersis tales vt daniel ananias misael et azarias. Et steterunt in aspectu regis: et omne s̄bū sapientie et intellect⁹ qd̄ sciscitar⁹ est ab eis rex: inuenit i eis decuplū sup̄ cūctos ariolos et magos q̄ erāt i vniuerso re-

gno ei⁹. Sult autē daniel vsq; ad ānū p̄mū cyri regis. **Ec. vi.**

In anno sc̄do regni nabuchodonosor vidit cōterrit⁹ ē spūs ei⁹: et s̄nū ei⁹ fugit ab eo. **P**recept⁹ ergo rex vt vocarent ariolos et magi et malefici et chaldei: vt indicarent regi s̄onia sua. Qui cū venisset steterit corā rege: et dixit ad eos rex. **A**di s̄nū et m̄te p̄sul⁹ ignoro qd̄ videri. **R**hiderūtq; chaldei regi s̄ynace. **R**ex i s̄piter nū viue. **D**ic s̄nū s̄uis tuis et interpretationē ei⁹ indicabi

Rex ait chaldeis. Seruo recessit a me. **N**isi indicaueris mihi s̄nū et cōlecturā ei⁹: p̄ibitis vos et domus v̄re publicabunt. **S**i autē somnium et cōlecturā ei⁹ narraueritis: premia et dona et honorē multū accipietis a me. **S**ōnū igit et interpretationem eius idicite mihi. **R**hiderūt sc̄do atq; dixerūt. **R**ex somnū dicat s̄uis suis: et interpretationē ei⁹ indicabim⁹. **R**espondit rex et ait. **L**erte nota qd̄ t̄ps redimitis: scientes qd̄ recesserit a me s̄mo. **S**i ergo somnū nō indicaueritis mihi vna est de vobis sentē-

sta? q̄ interpretatōne quos
fallacē z deceptōe plenam
cōposueritis: vt loquamini
mihi donec tps̄ pertransseat
Sōntū itaq; dicitē mihi? vt
sciam q̄ interpretatōne quo-
q; ei? verā loquamini. *lxviii.*

Respōdētes ergo chal-
dei corā rege dixerūt
Non ē homo sup̄ terrā q̄ ser-
monē tuū rex possit implere
sed neq; regū quisq; magn⁹
et potēs sbuz huiuscemodi
sciscitaf ab omī artolo z ma-
go et chaldeo. Sermo enim
quē tu rex queris gravis est
nec reperiet quisq; q̄ idicer
illū i cōspectu regis except⁹
dīs quorū nō est cū hoībus
cōuersatio. Quo audito rex
in furore z in ira magna pre-
cepit vt perirent omnes sa-
pientes babilonis. *¶ Aliā*
dominica. Lectio prima.

Incipit osee propheta.
Uerbū dñi quod factū
ē ad osee filiū beeri in
dieb⁹ ozie ioathā schaze eye-
chie regū iuda: et in diebus
hieroboam filii ioas regis
israel. Principium loquendi
dñi i osee. Et dixit dñs ad
osee. Vade sume tibi vxores
fornicationū z fac tibi filios
fornicationū: quia fornicās
fornicabit terra a domino.

Et abiit z accepit gomer
filiā debelaim z concepit et
peperit filiū. Et dixit domi-
nus ad eū. Vocā nomē eius
lezrahel. Quā adhuc modicū
z visitabo sanguinē lezrahel
super domū iehu: et quiesce-
re faciam regnū domus isra-
el. Et in illa die cōterā arcū
israel: i valle lezrahel. *lxii.*

Et concepit adhuc et
peperit filiam. Et dixit
ei. Vocā nomē eius absē-
mia. Quia nō addā vltra mi-
sereri domui israel: sed obli-
tione obliuiscar eorū. *¶ Et*
domui iuda miserebor z sal-
uabo eos in dño deo suo: et
nō saluabo eos in arcu z gla-
dio et in bello et in equis et
in equitibus. Et ablactauit
eam q̄ erat absēmia. *lxiii.*

Et cōcepit z peperit
filiū. Et dixit ei. Vocā
nomē ei? non populus me?
Quia vos non populus me-
us et ego nō ero vester de⁹
Et erit numerus filioꝝ isra-
el quasi arena maris q̄ sine
mēsurā est: et nō numerabit
Et erit in locovbi dicitur
eis non populus meus vos
dices eis filii dei vinētis. Et
cōgregabunt filii iuda et fi-
lii israel pariter et ponēt si-
bimet caput vnum z et ascen-

dent de terra: quia magnus
dies israel. **Lectio. iiii.**

Dicite fratribus vestris
populus meus: et sorori
vestre miam cōsecratis. Iu-
dicare matres vestras iudica-
te: quoniam ipsa non vxor mea/
et ego non vir eius. Auferat
fornicationes suas a facie sua
et adulteria sua de medio ve-
strorum: ne forte expoliē eā
nudā et statuat eam sicut diem
natiuitatis sue: et ponat eam
quasi solitudinem et statuaz
eam velut terrā inuiam et in-
terficiam eam sicut: et filiorum
illi? non miserebor quoniam filii for-
nicationum sunt: quia forni-
cata est mater eorum. **¶** Con-
fusa est que concepit eos: quia
dixit. Adam post amatores
meos que dant panes mihi
et aquas meas/ et lanā meā/
et linū meum oleum meum
et potum meum. **Lectio. v.**

Propter hoc ecce ego
septimā viā tuā spiritus et
septimā eam maceria. Et semi-
tas suas non inuent: et sequet
amatores suos et non appre-
hendet eos: et queret eos et non
inueniet. Et dicet. Adā et re-
uertar ad virum meum prolorem?
quia bene mihi erat tunc magis
quā nunc. Et hec nesciuit: quia
ego dedi ei frumentum/ vinū

et oleū et argētū multiplica-
ui ei et agrū: quod fecerunt baal.
Idcirco cōuertat et sumam
frumentū meū in tēpe suo et vi-
nū meū in tēpe suo: et libera-
bo lanā meā et linū meū que
optebat ignominia ei. **¶**

Et nunc revelabo stul-
tiam eius in oculis
amatorum eius: et vir non eruet
eam de manu mea. Et cessa-
re facia oē gaudiū eius? solē
nitatē eius? neo menā ei? saba-
batū eius: et oīa festa tēpo-
ra eius. Et corrupam vineas
eius et ficū eius: et de quibus dixit
mercedes hęc mee sunt: quas
dedit mihi amatores mei.
Et ponā eā in saltū: et com-
edet eam bestia agri. Et visi-
tabo super eas dies baalim
quibus accendebat incensum
et ornabatur iure sua et mo-
nili suo: et sicut post amato-
res suos: et mei obliuiscet
dicit dominus. **Lectio. vii.**

Propter hoc ecce ego
lactabo eā: et ducā eā
in solitudinē. Et loqr ad cor
eius: et dabo ei vinitores ei?
ex eodē loco: et vallem achor
ad apertendam spem. Et ca-
net ibi iuxta dies iuuentutis
sue: et iuxta dies ascensionis
sue de terra egypti. Et erit
in die illo ait dominus? voca-

bit me vir meus: et non voca-
bit me ultra baalim. Et au-
ferā noīa baalim de ore ei⁹
et nō recordabitur ultra no-
minis eorū. Et percutiā eis
fedus in die illa: cum bestia
agri et cum volucre celi et cū
reptili terre. Et arcū et gla-
dium et bellū conterā de ter-
raz: et dozmre eos faciam si-
ducialiter. **Lectio viii.**

Et sponsabo te mihi in
sēpiternū: et sponsabo
te mihi in iustitia et in iudi-
cio et in mia et miserationi-
bus. Et sponsabo te mihi in
fide: et scies qz ego dñs. Et
erint: in die illa exaudia:z di-
cit dñs. Exaudiam celos et
illi exaudiet terram: et terra
exaudiet triticū et vīnum et
oleū: et hec exaudiet israhel
Et seminabo eā mihi in ter-
rā: et miserebor eius q̄ fuit
absq; mia. Et dicam non po-
pulo meo popul⁹ me⁹ es tu:
et ipse dicet deus me⁹ es tu.

Alia dñica. Lectio p̄na.
Incipit ionas propheta:

Et factū est verbū do-
mini ad ionam filium
amathi dicens. Surge: et va-
de in nininem ciuitatē gran-
dē et predica in ea: quia ascē-
dit malicia eius coram me.
Et surrexit ionas: et fugi-

ret in tharsis a facie domini
Et descendit ioppen: et inue-
nit nauē euntem in tharsis
Et dedit nauilū ei⁹: et descē-
dit in eā vt iret cū eis in thar-
sis a facie dñi. **D**ñs autē
misit ventū magnū in mare:
et facta est tēpestas magna
in mari: et nauis periclitaba-
tur cōter. Et timuerūt naua-
te: et clamauerūt viri ad de-
um suū: et miserūt vasa que
erāt in naui in mare vt alle-
uiaretur ab eis. Et ionas de-
scēdit ad interiora nauis: et
domiebat sopore graui. Et
accessit ad eū gubernator:
et dixit ei Quid tu sopore de-
primeris? Surge iuoca des-
um tuū: si forte cogitet de⁹
de nobis et nō peream⁹. **Et.**

Et dixit vir ad collegā
suū Venite et mittam⁹
sortes: et sciam⁹ quare hoc
malū sit nobis. Et miserunt
sortes: et cecidit fors super
ionā. Et dixerunt ad eū. In-
dica nobis cuius causa ma-
lū istud sit nobis. **Q**uod
opus tuū q̄ terra tua: et quo
vadis: vel ex quo populo es
tu: Et dixit ad eos. Hebre-
us ego sū: et dñm deum celi
ego timeo q̄ fecit mare et a-
ridā. Et timuerūt viri timo-
re magno: et dixerūt ad eū.

Quid hoc fecerit? Lognone
rūt ei viri q̄ a facie dñi fuge
ret: q̄ idicauerat eis ionas?

Et dixerunt ad **Liij**
ionā. Quid faciemus
tibi? cessabit mare a nobis?
Et mare ibat et intumescē-
bat. Et dixit ad eos. Tollite
me et mittite in mare: et cessa-
bit mare a vobis. Scio enim
ego: quoniam propter me hec tempe-
stas gradis super vos. Et re-
migabāt viri et reuertentē
ad aridam et non valebant:
quia mare ibat et intumescē-
bat super eos. **E**t clama-
uerunt ad dominum: et dixit.
Quæsumus dñe ne peream?
In anima viri istius: et ne des
super nos sanguinē innocen-
tē: quia tu dñe sicut voluisti fe-
cisti. Et tulerūt ionam et mi-
serunt in mare: et stetit ma-
re a feruore suo. Et timuēt
viri timore magno dñm: et
immolauerūt hostias domi-
no: et voverūt vota. Et præ-
parauit dñs piscē grandem:
ut deglutiret ionas. Et erat
ionas in ventre piscis: tribus
diebus et tribus noctibus. **Liij.**

Et orauit ionas ad
dñm deū suū de ven-
tre piscis et dixit. Clamant
de tribulatione mea ad do-
minū et exaudivit me. De ve-

tre inferi clamauit: et exaudi-
sti vocē meā. Et proiecisti me
in profundum in corde ma-
ris: et flumen circumdedit me.
Omnes gurgites tui et flu-
ctus tui super me trāsierūt:
et ego dixi. Abiectus sum a
conspectu oculorum tuorum:
Verū tamen rursus videbo
templum sanctū tuū. **E**t
circūdederunt me aque usque ad
animā meā: et abyssi vallauit
me: pelagus operuit caput
meū. Ad extrema montium
descendi: terre vectes cōclu-
ferunt me eternū: et subleua-
bis de corruptione vitā meā
dñe deus meus. Cū angustia-
retur in me anima mea dñi
recozdatus sum: ut veniat ad
te oratio mea ad templū sanctū tu-
um. Qui custodiunt vanita-
tes: frustra miam suā dere-
linquēt. Ego autē in voce lau-
dis imolabo tibi quicquid volui
reddā pro salute mea dñe. Et
dixit dñs pisci: et euomuit io-
nam in aridam. **Rectio. v.**

Et factū ē x̄bū dñi ad
ionas secūdo dicē-
te. Surge et vade in ninīuē ciui-
tatē magnā: quia p̄dica i ea p̄di-
catōes quā ego loquor ad te.
Et surrexit ionas: et abiit in
ninīuē iuxta x̄bū dñi. Et ni-
niue erat ciuitas magna tri-

nerere dierū trīsu. Et cepit so-
nas introire ciuitatē itinere
diei vni? et clamauit et dixit.
Adhuc q̄draginta dies? et ni-
nive subuertet. Et credidit
viri niniuite in dño? et p̄dica-
uerūt ietaniū: et vestiti sunt
sacclis a matore vsq̄ ad mi-
norē. Et puenit verbū ad re-
gem niniue. **Lectio. vi.**

Et surrexit rex de so-
lio suo: et abiectit vesti-
mentū suū a se: et indutus est
sacco et sedit in cinere: et cla-
mavit et dixit i niniue ex ore
regis et principū ei? dicēs.
Homes et iumenta et boues et
pecora nō gustēt q̄cūq̄ nec pa-
scant: et aquā nō bibāt: et ope-
riant sacclis hoies et iumen-
ta clament ad dominū in for-
titudine: et cōuertat vir a via
sua mala/ et ab iniquitate q̄
est in manibus eorum. Quis
scit si cōuertatur et ignoscat
deus et reuertat a furore ire
sue? et nō peribimus? Et vi-
dit deus opera eorū quia cō-
uersi sunt de via sua mala: et
misertus est deus super ma-
liciā quā locut? fuerat vt fa-
ceret eis: et non fecit. **Ec. vii.**

Et afflictus est ionas
afflictione magna: et
iratus est et orauit ad domi-
nū: et dixit. Obsecro domi-

ne: nunquid non est hoc ver-
bum meū cum adhuc essem
in terra mea? Propter hoc
preoccupauit vt fugerem in
tharsis. Scio enim quia tu
de? clemēs et misericors es
patiens et multe miseratōis?
ignoscens sup maliciam. Et
nūc dñe tolle queso animam
meam a me: quia melior est
mihi mors q̄ vita. Et dixit
dñs. Putasne bñ trasceris
tu? Et egressus est ionas de
ciuitate: et sedit contra orien-
tem ciuitatis. Et fecit sibi:
met ibi vmbaculum? et ses-
debat subter illud in vmbra
donec videret quid accide-
ret ciuitati. **Lectio. viii.**

Et preparauit dñs de-
us hederam? et ascendit
super caput ione vt eēt vmbra
sup caput ei?: et pteges-
ret eū. Laborauerat eū. Et
letat? est ionas sup hederam
letitia magna. Et pavit de?
vermē ascensu diluculi i cra-
stinū? et percussit hederā et ex-
ruit. Et cum ortus fuisset sol
p̄cepit dñs vento calido et
vienti: et percussit sol sup ca-
put ione et estuabat: et peti-
uit ale sue vt moreret. Et di-
xit. Melius est mihi mori q̄
viuere. Et dixit dñs ad io-
nā. Putasne bñ trasceris tu

Liber Sophonie

super hederā: Et dixit. Be-
ne irascor ego vsq; ad mortē
Et dixit dominus. Tu do-
les super hederam in qua nō
laborasti nec fecisti vt cresce-
ret q̄ sub vna nocte nata est z
sub vna nocte perisit: z ego
nō parca nintue ciuitati ma-
gne in qua sunt plusq; centū
viginti milia hoīm q̄ nesciūt
qd sit inter dexteram et sini-
strā suā/et iumenta multa:

**Alia dñica. Lec. 1. Inci-
pit sophonias propheta.**

Uerbū dñi qđ factū est
ad sophoniam filiū chu-
si filij godolie filij amasie fi-
lij ezechie in dieb; ioxie filij
ammon regis iuda. **Cōgre-
gās** congregabo omnia a facie
terre dicit dñs z cōgregans
hoīem z pec; congregās vola-
tilia celi et p̄sces maris. Et
ruine imploꝝ erunt: z dispa-
dam hoīes a facie terre di-
cit dñs. **Et** extēdā manū
meā sup iudā z sup oēs ha-
bitantes hierl'm: z disperdā
de loco hoc reliq;as baal et
noīa edituoz cuz sacerdoti-
bus: et eos q̄ adorant sup te-
cta militiā celi z adorāt z iu-
rant in dño z iurant in mel-
chon: z qui auertūt de post-
tergum dominiz: z qui nō q̄-
sierūt dñm: nec inuestigauē-

rūt eum. Tu autē. **Lectio. 11.**

Silente a facie dñi dele-
q; iuxta est dies dñi.
Et preparauit dñs hostiaz:
et scripsit vocatos suos.
Et erit: in die hostie dñi visi-
tatio sup principes et sup fi-
lios regis z sup oēs q̄ indu-
ti sūt veste peregrina. **Et**
visitatio sup oēm q̄ arrogan-
ter ingredit sup lumen in die
illa: q̄ cōplent domū dñi dei
sui iniquitate z dolo. **Et** erit
in die illa dicit dñs vor cla-
moris a porta piscium z vlu-
latus a scdā: z cōcritio ma-
gna a collibus. **Lectio. 111.**

Ululate habitatores
p̄ile. **Lōticuit** oīs po-
pulus chanaā: disperierunt
oēs inuoluti argēto. **Et** erit:
in tpe illo scrutabor hierl'm
in lucernis et visitatio super
viros defixos i fectibus suis
q̄ dicit i cordib; suis. **Nō** fa-
ciet bñ dñs: et nō faciet ma-
le. **Et** erit fortitudo eozū
in direptionem: et dom; eo-
rum in desertum. **Et** edifica-
bunt domos et non habita-
būt: et plantabunt vineas z
nō bibēt vinū eaz. **Tu. 1111.**

Iuxta est dies dñi ma-
gnus: iuxta est z velox
nimis. **Uox** diet dñi ama-
ra: tribulabit ibi fort;. **Dies**

tre dies illay dies tribulatio-
nis et angustie/ dies calami
tatis et miserie/ dies tenebra-
rum et caliginis/ dies nebu-
le et turbintis: dies tube et cla-
goris/ super ciuitates muni-
tas et sup angulos excelsos.

Et tribulabo homines et
ambulabunt vt ceci: quia
dño peccauerunt. Et effun-
detur sanguis eorum sicut
humus: et corpora eorum si-
cut stercola. Sed et argen-
tum eorum et aurum eorum
non poterit liberare eos: in
die ire domini. In igne zeli
eius denozabitur omnis ter-
ra: et quia consummationem
cum festinatione faciet cun-
ctis habitantib⁹ terrā. Tu.

Qnuenite con- **sc. v.**
gregamini gens non
amabilis: priusq̄ pariat ius-
sio quasi puluerem transeun-
tem diem: anteq̄ veniat su-
per vos ira furoris domini.
Querite dominum omnes
mansueti terre: qui iudiciuz
eius estis operati. Querite
iustum querite mansuetuz:
si quo modo abscondamini
in die furoris domini. Et
gaza destructa erit: et asca-
lon in desertum. Azotum in
meridie efficient: et accaron
eradicabitur. **Lectio. vi.**

Qui habitatis sunt
culom maris: gens
perditorum. Verbum domi-
ni super vos chanaan ter-
ra philistinorum: et disper-
dam te ita vt non sit inhabi-
tator. Et erit funiculus mar-
is requies pastorum: et cau-
le pecorum. Et erit funicu-
lus eius qui remanserint de
domo iuda. Ibi pascentur
in domibus ascalonis: adve-
speram requiescent. Quia vi-
sitabit eos dominus de⁹ eo-
rum: et auertet captiuitatez
eorum. Et aut opprobriuz
moab: et blasphemias filio-
rum amon que exprobraue-
runt populo meo: et magni-
ficati sunt super terminos
eorum. Tu autē. **Lectio. vii.**

Propterea uiuo ego di-
cit dñs exercituum: de-
us isrl. Quia moab vt sodo-
ma erit et filii amon quasi go-
moray: siccitas spinay et a-
cerui salis: et desertū vsq̄ in
eternū. Reliquie populi mei
diripient illos: et residui gen-
tis mee possidebūt eos. Hoc
eis eueniet p supbia sua qua
blasphemauerunt: et magni-
ficati sūt sup pplm dñi exer-
cituum. Horribilis dñs sup
eos: et attenuabit oēs deos
terre. Et adorabūt eum irri-

de loco suoꝝ oēs insule gen-
tium. Sed et vos ethiopes iter
fecti gladio meo eritis. Tu.

Et extendet **le. viii.**
manū suā sup aquilo-
nēꝝ p̄det assur. Et p̄det spe-
ciosam in solitudine et in in-
uitūꝝ et q̄si desertū. Et accu-
babūt in medio eius greges
omnes bestie gentiumꝝ et ono-
crotalus et ericius in limini-
bus eiꝝ morabunt. Vox can-
tātis in fenestraz coruus i su-
perliminari: qm̄ attenuabo
robur eius. Hec est ciuitas
gloriosa habitans in confide-
ntia: que dicebat i corde suo.
Ego sum: et extra me non est
alia amplius. Quō facta est
in desertum et cubile bestie?
His q̄ transit p̄ eā sibilabitꝝ
et mouebit manū suā. Tu autē.

Nota q̄. i. dñica post tri-
nitatis q̄ cadit infra oct. sa-
cramenti dñi cōmemorat ad
utrasq̄ res. et laudes et habet
speciales lectiōes/ euāgelii
et homeliā et orōnē de festo.

Oratio dñica post festū sc̄d
trinitatē Ad ho. ꝑ. s̄. actas or.

Eus in te spera-
tū fortitudo ad-
esto pp̄itꝝ iuo-
catiōibꝝ n̄ris: et
q̄ sine te nihil
pōt mortalis infirmitas pre-

sta auxilij gr̄e tue/ vt in exe-
quēdis mādaris tuis et volū-
tate tibi et actiōe placeam?
Et factꝝ p̄ do. **Ad bñ. a.** Hō q̄
dā erat diues et iduebat pur-
pura et bysso/ et epulabatur quo-
tidie splendide/ et erat quidā
mendicꝝ nomine lazarus q̄ iace-
bat ad ianuā eius vlceribus
plenꝝ cupiēs saturari de mi-
cis que cadebant de mensa
diuitis/ et nemo illi dabat sed
et canes veniebant et linge-
bant vlcera eius alia. **Ad**
maḡt. a. Factū ē autē vt more
ref̄ medicꝝ et portaret ab an-
gel in sinū abrahe. **Sc̄da**

dñica post trinitatē. Ad ho-
ras consuetas Dio.
Sancti nois tui dñe ti-
more parit et amore fac nos
habere p̄petuū: q̄ nūq̄ tua
gubernatiōe destituis/ q̄ in
soliditate tue dilectiōis isti-
tuis. Et factꝝ p̄ d. l. r. **Le. scri**
euāgelij: fm̄ lucā. Cap. xiiii.

In illo t̄p̄e d. i. d. f. Hō
qdā fecit cenā magnā
et vocauit multos. Et misit
suū suū hora cene dicere in-
uitatis vt veniret: q̄ iā para-
ta sūt oīa. Et ref̄. **Homel. vii**
gregoriꝝ papeꝝ de eadē lec.
Hoc distare fr̄es charissimi
iter delicias corpis et cordis
solet: q̄ corporales delicie

cū non habent graue deside-
riū in se accendunt: cū nō ha-
bite edunt comedentē prin-
cipaliter in fastidiū p̄ satiētate frunt.
Et contra spirituales deli-
cie cū nō habent in fastidio sunt
cū vero habent in desiderio:
tantōq; a comedente āplius
esuriunt: q̄to ab esuriēte am-
plius cōmedunt. ¶ In illis
appetitus placet experiētia
dupliciter: in istis appetitus
vili est et experiētia magis
placet. In illis appetitus sa-
turitatem saturitas fastidi-
um generat: in istis appeti-
tus saturitatem saturitas ap-
petitum parit. **Lectio. x.**

Agent enim spirituales
delicie desiderium in
mēte dū sariant: quia quār-
magis earū sapor percipit: eo
amplius cognoscit q̄ avidius
amat. Et idcirco non habite
amari nō possunt: quia earū
sapor ignoratur. Quis enī
amare valeat quod ignorat?

¶ Proinde psalmista eos ad-
monet dicens. Gustate et vi-
dete: quoniam suavis est dominus. Sic
si aperte dicat. Suauitatem
eius non cognoscitis: si hāc
minime gustatis. Sed cibū
vite et palato cordis tangi-
te: et probantes eius dulce-
dinē amare valeatis. **Le. xi.**

Has autē hō delicias
amisit cum in paradiso
peccauit: extra exit: os a ci-
bo eterne dulcedinis clausit
Unde nos quoq; nati in hu-
ius peregrinationis erumna
huc fastidiosi iam venim? ne-
scimus quid desiderare debea-
mus: tantōq; se amplius fasti-
dij nri morbus exagerat: quā-
to magis ab esu illius dulce-
dinis animus se elogat: et eo-
iam internas delicias nō appe-
tit: quo eas comedere diu lo-
geq; desuevit. Fastidio ergo
nro tabescim? et longa iēte
peste fatigamur: et quia gusta-
re intus nolum? paratā dul-
cedinē: amamus miseri foris
famē nostrā. Sed supna nos
pietas nec deserentes se de-
serit. Cōreptas enim illas des-
licias ad memorie nre ocu-
los reuocat: easq; nobis in p-
missione pponit: torporē ex-
curit: atq; ut fastidiū nri re-
pellere debeam? inuitat. Hāc
hō quidā fecit cenā magnā
et vocauit multos. **Le. xii.**

Quis iste homo est nisi
tā dicit: et homo est et deus co-
gnoscit eū: Qui fecit cenam
magnā: quia satiētatem nobis
dulcedinis interne prepara-
uit. Qui vocat multos s; para-

ei veniunt: qz nō nūq̄ ipsi qui
ei p̄ fidē subiecti sunt: eterno
ei? q̄nto male vinēdo p̄tra
dicūt. **Disiraūt** seruū suum
hora cene dicere inuitatis vt
venirent. Quid hora cene? ni
si finis est mundi? In quo ni
mirū nos sumus? sicut tā du
dū paul⁹ testat̄ dicens. Nos
sum⁹ in quos fines seculorū
deuenerūt. Si ergo hora ce
ne est tā cū vocamur? tanto
minus excusare debemus a
cōuictio dei: quāto p̄p̄ual
se iam cernim⁹ finem mūdi.
Quo em̄ pensam⁹ qz nihil est
qđ restat: eo debem⁹ p̄time
scere ne tēpus gr̄e qđ p̄esto
est pereat. **Sequentia scti**
euangelij scđs lucā. Cap. xiiii.

In illo tpe. Dixit se. di.
suis: **hō** qđā fecit ce
nā magnā: z vocauit ml̄tos.
Et misit seruū suū hora cene
dicere iuitatis vt venirent: qz
iam parata sunt oīa. Et cepe
runt simul oēs excusare. p̄i
mus dixit ei. Nullā em̄: z ne
cesse habeo exire z videre il
lā: Rogo te: habe me excusa
tū. Et aliter dixit. Jūga boū
em̄ quinqz: z eo probare illa
Rogo te: habe me excusatū.
Et alit⁹ dixit. **U**xtorem duxi:
et ideo nō possum venire. Et
reuersus seru⁹: nūciauit hec

dñō suo. **T**unc frat⁹ pater fa
milias: dixit seruo suo. **E**xi
cito in plateas et vicos ciui
tatis: z pauperes ac debiles
cecos: z claudos introduce
Et ait seruus. **D**ñe: factū est
vt imperasti: et adhuc locus
est. **E**t ait dñs seruo. **E**xi in
vias et sepes: z compelle in
trare: vt impleatur dom⁹ mea.
Dico autem vobis: qz nemo
vitrozum illorum qui vocati
sunt: gustabit cenam meam.
Amen. **A**d bñd⁹ an. **H**omo
quidam fecit cenam magnā
et vocauit multos: z misit ser
uum suū hora cene dicere in
uitatis vt venirent: qz oīa pa
rata sunt allā. **A**d magi an.

Exi cito in plateas et vicos
ciuitatis: z paupes ac debiles
cecos: z claudos p̄pelle intrā
re vt impleat̄ domus mea allā
**Lectia dñica post trinita
te. Ad horas cōsuetas. Op.**

Prorector in te speran
tū de⁹ sine quo nihil
est validum nihil sanctū mul
tiplica sup̄ nos misiam tuam:
vt te rectore te duce sic trā
eamus p̄ bona t̄palia vt non
amittam⁹ eterna. **E**t sal⁹ d.

**Lectio. iij. Lectio scti euang
gelij scđm lucam. Cap. xv.**

In illo tpe: Erant ap
propinquātes ad iesū

publicant: peccatores ut au-
ditrent illum. Et murmura-
bant pharisei: et scribe dicen-
tes: quia hic peccatores re-
cipit et manducat cum illis.

Et reliq. **Homelia beati gre-**
gorii pape de eadem lectione.

Huius tēp^{us} qd̄ corpori meo
valde contrariū est loqui me
de expositione euangelij lon-
ga mora interueniente pbi-
buit: sed non quia lingua ta-
cuit: ardere charitas cessa-
uit. Hoc etenim dico: qd̄ apud
se vnusq̄sq; vestrū cognoscit
plerumq; charitas quibus-
dam occupationibus prepe-
dita et integra flagrat in cor-
de et tamen non monstratur
in opere: quia et sol cū nube
tegitur non videtur in terra:
et tamē ardet in celo. Sic
sic esse occupata charitas so-
let: et intus vim sui ardoris
exerit: et foris flammam ope-
ris non ostēdit. Sed qz nunc
ad loquendū tēpus redit ve-
stra me studia accedūt: vt mi-
hi tāto ampli^{us} loqui liberat:
quāto hoc mētes vestre desi-
derabilius expectant. **Lex.**

Adistis illectiōe euā-
gelica fratres mei qz
peccatores et publicani ac-
cesserunt ad redemptorē no-
strum: et non solum ad collo-

quendum: sed etiā ad conue-
scendū recepti sunt. Quod
videntes pharisei dedignari
sunt. Ex qua re colligitur qz
vera iustitia compassionē ha-
bet falsa iustitia dedignatio-
nē: quis et iusti soleant recte
peccatoribus indignari. S; al-
iud est quod agitur tipo su-
perbie: aliud quod zelo disci-
pline. **D**edignantur etenim
sed non desperantes: despe-
rationē cōmouent s; amā-
tes: quia et si foris increpa-
tiones p disciplinā exagge-
rant: intus tamen dulcedinē
per charitatē seruāt. Prepo-
nunt sibi in animo plerumq;
ipso quos corrigunt: et me-
liores existimant eos quoq;
quos iudicāt. Quod videlicet
agentes: et per disciplinā
subditos: et per humilitatem
custodiunt semetipso. **lc. xj.**

Ad cōtra hi q̄ de falsa
iustitia supbir e solēt
ceteros quosq; despiciunt et
nulla mia infirmatib^{us} conde-
scendūt: et quo se peccatores
esse non credunt eo deterius
peccatores fiunt. De quorū
pfecto numero pharisei ex-
titerāt: q̄ diiudicantes dñm
qz pctōres susciperet: aere nī
corde ipm fonte mīse repre-

henderebāt. Sed qz egri erāt
ita vt se egros eē nescirent
quaten⁹ qd̄ erant cognosce-
rent celestis eos medic⁹ blā-
dis fomētis curat: benignū
pādigma obicit et in eorum
corde vulneris liuorē cuz tu
more p̄mit. At nāqz. Quis
ex vobis homo q̄ habet cen-
tū oues? Et si pdiderit vnaz
ex illis: nōne dimittit nona-
ginta nouē ī deserto ⁊ vadit
ad illaz q̄ perierat? **Lec. xij.**

Ecce mira dispēsatōe
pietatis similitudinez
veritas dedit ⁊ quam et in se
ipse hō recognōceret: et ta-
mē hec specialiter ad ipsum
auctorē hoīum ptineret. Quā-
tū centenarius numer⁹ p̄fe-
ctus est: ipse centūz oues ha-
buit cum sanctorū angelozū
substāciam ⁊ hoīm possedit.
Sed vna ouis tūc perist: qm̄
homo peccando pascua vite
dereliquit. Dimisit autē nona-
ginta nouē oues in deserto ⁊
quia illos summos angelozū
choros reliquit in celo. Cur
autē celū desertū vocat? vel
qz desertū dicit derelictum?
Tunc autē celū hō deseruit:
cū peccauit. **Sequentia scri-
pturę euāgelij scđm̄ lucā. Cap. xv.**
In illo tpe: Erant ap-
propinquātes ad iesū
publicani ⁊ pctōres: vt audi-
rēt illum. Et murmurabant
pharisei ⁊ scribe dicentes: qz
hic pctōres recipit ⁊ mādu-
cat cū illis. Et ait ad illos pa-
rabolā istā dicens. Quis ex
vob⁹ hō q̄ habet centū oues?
Et si pdiderit vnaz ex illis:
nōne dimittit nonaginta no-
uem ī deserto ⁊ vadit ad illā
que perierat donec inueniat il-
lā? Et cū inuenit eā: impo-
nit ī humeros suos conuocat
amicos ⁊ vicinos dicens. I-
la. Congratulamini mihi:
quia inueni ouē meā que pe-
derat. Dico vobis: qz ita gau-
diū erit in celo sup vno pec-
catore penitentiaz agente qm̄
sup nonaginta nouē iustis q̄
nō indigēt penitētia. Aut q̄
mulier habēs dragmas de-
cē? Et si pdiderit dragmam
vnā: nōne accendit lucernaz
et euertit domū ⁊ querit di-
ligenter donec inueniat? Et
cū inuenit: conuocat ami-
cas et vicinas dicens. Con-
gratulamini mihi: quia inue-
ni dragmam quam perdide-
rā. Ita dico vobis: gaudium
erit coram angelis dei super
vno peccatore: penitentiam
agente. Amen. **Ad bñā an.**
Quis ex vobis homo q̄ ha-

bet centū oves ⁊ si perdidit
rit vnā ex illis nōne dimittit
nonagintanouem in deserto
et vadit ad illā que perierat
donec inueniat illā alia: *Ad
mgt an.* Dico vobis gaudiū
est angelis dei sup vno pec-
catoze penitentiam agente.

*Quarta dñica post trini-
tatē. Ad horas vsuetas. ox.*

DA nobis dñe q̄s vt ⁊
mundi cursus pacifi-
ce nobis tuo ordine dirigat
et ecclesia tua tranquilla de-
uotione letetur. Et fa ⁊ per
dñm. *Lectio. ix. Lectio scilicet
euangelijs. i. i. lucā. Ep. vi.*

In illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis Estote
misericordes: sicut ⁊ pat ves-
ter misericors est. Nolite iu-
dicare: et non iudicabimini.
Nolite ꝑdēnare: ⁊ nō ꝑdēna-
bimini. Et reliq̄. *Ex omēra.
vene. bede psbyteri ⁊ de ea. f.*

Hoc in loco nihil nobis al-
ud precipi existimo: nisi vt
ea facta que dubium est quo
animo fiant: in meliore par-
tem interpretemur. *Ad em̄
scriptū est ex fructibus eorū
cognoscetis eos de manife-
stis dictum est q̄ nō possunt
bono animo fieri ⁊ sicut sunt
stupra vel blasphemie vñ fur-
ta vel ebrietates: ⁊ si qua sūt*

talia: de quibus nobis iudi-
care permittitur. *Lectio. x.*

De genere autē ciboz
q̄ possunt bono aīo ⁊
simplici corde sine vicio con-
cupiscentie quicūq̄ humani
cibi indifferenter sumit: phis-
bet apostolus iudicari eos q̄
carnibus vescebantur et vlti-
mum bibebant: ab eis q̄ se ab
huiusmodi alimētis tēpera-
bāt. Qui manducat inq̄t nō
manducantē non spernat: et
qui nō manducat: manducā-
tē nō iudicat. *Ad hoc per-
tinet etia: q̄d q̄d alio loco
dicit. Nolite ate temp⁹ q̄cōs
iudicare q̄ ad usq̄ veniat do-
minus ⁊ illuminet abscondita
tenebrarum: et manifestabit
cogitationes cordis. *Le. xi.**

Sunt ergo quedā facta
media que ignoram⁹
quo aīo fiant quia et bono et
malo fieri possunt: de quib⁹
temerarium est iudicare: ma-
xime vt cōdēnem⁹. *Horū
autē veniet tēpus vt iudicen-
tur: cū dñs illuminabit abs-
condita tenebrarum: ⁊ man-
festabit cogitationes cordis
Duo sunt autē in quibus te-
merariū iudiciuz cauere de-
bemus: cum incertū est quo
aīo quicq̄d factū sit: vel cum
incertū est qualis futurus sit*

R. f.

Dñica. liij. post trinitatē.

qui nūc vel malus v^l bonus
apparet. Dimittite et dimit-
temint; date et dabit vobis.
Dimittere nos iniurias da-
re beneficia iubet; vt et no-
bis peccata dimittātur: et vi-
ta detur eterna. Qua senten-
tia breui s; eximia cūcta que
latissime de conuersando cū
intimicis mandauerat; cōpre-
hendendo concludit. **lc. xij.**

Mensurā bonā et con-
fertā et coagitatam et
supereffluētē dabūt in sinū ve-
strū. Hūc simile est qđ alibi
dicit; vt et ipsi recipiant vos
in eterna tabernacula. Nō em̄
pauperes ipsi s; xps merce-
dem his q̄ elemosynā fecere
redditur? est. Quā tñ in sinū
dare dicūtur q; promerende
illius occasione dedere: cum
vel egētes misere vel impro-
be senietes fortioꝝ sunt et to-
lerati patientia v^l beneficio
sustētati; et ad ipsam aliquo-
tiens fidē dulci gratia puo-
cati. Eadez quippe mensura
qua mensi fueritis remetiet
vobis. Et apostolus ad elemo-
synā corinthios hortās inter
alia dicit. Hoc autē dico; qui
parce seminat pce et metet; et
qui seminat in benedictioni-
bus de bñdictionibus et me-
tet. Potest autē et de oib; q̄

mēte manu ligna gerim? ac-
cipi; q; tu reddes singulis i-
quit scđs opa eoz. **Secū-
da lecti euas. l. cōm. lucā. c. p. vj.**

In illo tpe; Dixit iesus
discipulis suis Estote
misericordes; sicut et pater
vester misericors est. Nolite tu
dicare; et non iudicabimini.
Nolite mēnare et nō cōdēna-
bimini. Dimittite et dimitte-
mini. Date; et dabitur vobis.
Mensurā bonā et cōfertam
et coagitatam et supereffluētē
dabūt in sinū vestrū. Eade-
dem quippe mensura qua mē-
si fueritis; remetietur vobis
Dicebat autē illis et similitu-
dinem. Nunqđ potest cecus
cecū ducere? Nōne ambo in
foueā cadunt? Non est disci-
pulus sup magistrū. Perfe-
ctus autē omniserit; si sit si-
cut magister eius. Quid au-
tē vides festucā in oculo fra-
tris tui; trabē autē que i oculo
tuo est nō cōsideras? Aut
quomodo potes dicere fra-
tri tuo; frater sine; eisciam fe-
stucam de oculo tuo; ipse in
oculo tuo trabē non videns;
Hypocrita; eisce primū tra-
bē de oculo tuo; et tunc per-
spicies vt educas festucā; de
oculo fratris tui. Amē. **Ad
bñ. an.** Estote ergo miseri-

cordes sicut ⁊ pat vester misericors est dicit dominus. **Ad magr An.** Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini in quo em iudicio iudicaverit iudicabimini dicit dñs. **Quinta dñica post trinitatem. Ad horas consuetas. Oratio.**

Deus qui diligentibus te bona invisibilia preparasti infunde cordibus nostris tui amoris affectum: ut te in omnibus ⁊ super omnia diligentes pmissiones tuas que omne desiderium supant consequamur. Et fac: Per do.

Lectio. ix. Lectio scilicet euangeliy secundum lucam. Cap. v.

In illo tpe: Cum turbe irruerent in iesum: ut audirēt vrbū dei ⁊ ipse stabat iuxta stagnum genezareth. Et res. **Ex cometaryo venede presbyteri de eadē lec.**

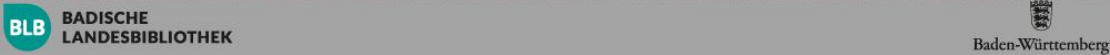
Stagnū genezareth idē dicitur esse qđ mare galilee vel mare tiberiadis. Sed mare galilee ab adiacēte puincia dicitur: mare tiberiadis a puincia ciuitate que oli cenereth vocata sed ab herode tetrarcha insaurata: in honore tiberij cesaris tiberias est appellata. **¶** Porro genesar a lacu ipsi natura qua crispantur aquis de seipso excitare

sibi aurā phibet: greco vocabulo qđsi generans sibi auraz dicit. Neq; em i stagni morē sternit aqua s; frequētibus auris spirantibus agitatur: haustu dulcis: ⁊ ad potādū habilis. Sed hebraice lingue consuetudine ois aquaz congregatio siue dulcis siue salsa mare nuncupatur. **Lectio. x.**

Qui lacus inter fluente iordanē centū quadraginta stadiis i lōgitudinē ⁊ quadraginta extēdit in latitudinē. **¶** S; stagnū siue mare p̄sens scilicet designat: dñs secus mare stat postq; vite labētis mortalitatē deuincēs i ea q; passus est carne stabilitate perpetue quietis adiit.

Turbarū cōuentus ad eum gentiū cōcurrētū in fide typus est: de qbus esaias ⁊ fluxerunt ad eū inqt oēs gentes ⁊ eribūt ppli multi ⁊ dicēt: ventite ascēdam⁹ i mōtē dñi. **¶**

Vidit inquit duas naues stantes secus stagnum. Due naues secus stagnū posite: cū cūcisionē ⁊ p̄piciū figurāt. Quas bene iesus vidisse phibet: ⁊ quia in utroq; p̄plo nouit dñs q; sūt eius: eozūq; cor a fluctibus huius seculi ad future vite tranquillitates quasi ad sol-

Officia. v. post trinit.

ditatē littoris vldēdo hoc est
misericorditer visitando p-
uehit. Piscatores autem de-
scenderant ⁊ lauabāt r̄hetia.
Piscatores sunt ecclesie do-
ctores: q̄ nos r̄heti fidei cō-
prehensos ⁊ de pfundo tene-
brarū ad lumen elatos: qua-
si p̄fices littori sic terre v̄nē-
tiū aduehūt. Quasi em̄ que-
dam r̄hetia p̄scātū sunt cō-
plexe p̄dicantiū dictiones:
que eos quos ceperint i fide
nō amittunt. Unde et r̄hetia
quali retinentia sunt vocata.
Sed hec r̄hetia modo laxan-
tur i capturā modo lota p̄li-
cantur q̄ nō omne tēpus est
habile doctrine: s̄ nūc exerē
da lingua doctorū nunc sui-
met cura gerenda. **Rect. xij.**

Ascendens aut̄ in vnā
rogauit eum a terra reduce-
re pusillū ⁊ sedens docebat
de nauicula turbas. Nauis
symōis est ecclesia primitiua:
de qua paul⁹ ait. Qui enim
operatus est petro i aposto-
latu crucifixiois: opatus est
⁊ mihi inter gentes. Vñ vna
dicta: q̄ multitudinis credē-
tium erat cor vnū et aīa vna.
De qua docebat turbas: q̄
de auctoritate ecclie vsq; ho-
die gentes ad celozū regnū

inuitat. Et cessauit aut̄ loq̄:
dixit ad symonē. Duc in al-
tum: et laxate r̄hetia v̄sa i ca-
pturā. **Sequētia facti euāge-
lij s̄m̄ lucam. Capitulo. v.**

In illo tpe: Cū turbe
irruerēt in iesum vt au-
dirent verbum dei: ⁊ ipse sta-
bat secus stagnū genezareth.
Et vidit duas naues stātes
secus stagnū: piscatores au-
tē descenderant et lauabant
r̄hetia. Ascendēs aut̄ i vnā
nauim q̄ erat symonis: roga-
uit eum a terra reducere pu-
sillū. Et sedens: docebat de
nauicula turbas. Et cessauit
autē loqui: dixit ad symonē.
Duc in altū: et laxate r̄hetia
vestra in capturas. Et respō-
dens symon: dixit illi. Pre-
ceptor: p̄ totā noctē laboran-
tes nihil cepim⁹: in x̄bo au-
tē tuo laxabo r̄hete. Et cum
hoc fecisset: cōcluserūt pisci
um multitudinē copiosam.
Rumpebat aut̄ r̄hete eorum
Et annuerunt focis q̄ erant
in alia nauī: vt venirent ⁊ ad-
iuuaret eos. Et venerunt et
impleuerunt ambas nauicu-
las: ita vt emergerent. Quod
cū videret symō petrus: pro-
cidit ad genua iesu dicens.
Eri a me: q̄ homo peccō: s̄z
dñe. Stupor em̄ circūdede-

rat eū z oēs q̄ cū illo erāt: in
captura pisciū quā ceperant
Similit̄ aut̄ iacobū z iohēm
filios zebedei: q̄ erant socii
symonis. Et ait ad symonē
Iesus. Noli timere: ex hoc iā
boies eris capiens. Et sub-

Ad hñ. a. Ascēdit ies⁹ in na-
uim z sedēs docebat turbas
Ad mgt. an. Preceptor: p-
torā noctez laborātes nihil
cepim⁹ i dño aut̄ tuo labora-
rethete. **¶ Tertia do. post tri-
nitatē. Ad ho. cōsuetas. ofo.**

Dūs hñtū cul⁹ est to-
tū qd̄ ē optimū infere
pectorib⁹ nris amorē tui no-
minis z presta in nobis relin-
gionis augmentū: vt q̄ sunt
bona nutrias ac pietatis stu-
dio q̄ sūt nutrita custodias.
Et sa⁹ p dñm. **Le. ix. Le. i.**
euāgē. p̄ m matheū. Capit. v.

In illo tpe. d. i. d. f. Affi-
dico vobis: nisi abunda-
uerit iustitia v̄ra pl⁹ q̄ scri-
barū z phariseorū: nō intra-
bitis in regnū celoz. Et rel.
Ex libro p̄lo. bñl. augustini.
ep̄i de sermone dñi. in monte.
habito. z de eadem lectione.
Dico vobis qz nisi abunda-
uerit iustitia vestra plus q̄
scribarum et phariseorū nō

intrabitis in regnū celoz: q̄
id est non solum nisi illa mi-
nima legis precepta imple-
ueritis que inchoāt hominē
sed etiā ista que a me addun-
tur/ q̄ nō veni soluere legem
sed implere: nō intrabitis in re-
gnū celoz. **¶ Sed dicitis mi-**
hi. Si de illis mandatis mi-
nimis cū sup̄ius loqueret̄ di-
xit minimū vocari in regno ce-
lorū quisq̄s vnum soluerit et
secūm suā solutionem docue-
rit/ magnū autē vocari quis-
q̄s ea fecerit et sic docuerit/
et ex eo iā in regno celozum
futurū esse etiā qz magn⁹ est
quid opus ē addi preceptis
legis minimis: si tam in re-
gno celozū potest esse qz ma-
gnus est quisq̄s ea fecerit
et sic docuerit. **¶ Lectio. x.**

Quapropt̄ sic accipie-
da ē illa sentētia q̄ aut̄
fecerit z docuerit sic magn⁹
vocabit̄ in regno celozū: id
est non secūm illa minima: s̄
secūm ea q̄ egodicturus sum
Que sunt aut̄ ista: Et abundet
iustitia inquit v̄ra super
scribarū z phariseorū: qz ni-
si abundauerit: non intrabit̄
tis in regnū celozū. **¶ Ergo**
q̄ soluerit illa minima et sic
docuerit minimus vocabit̄:
q̄ autē fecerit illa minima et

fic docherit non tam magn⁹ habendus est z idone⁹ regno celorum: sed tamē non tam minimus q̄ ille q̄ soluit. At autē sit magnus atq; illo regno aptus: facere debet et docere sicut x̄ps nunc docet id est vt abūdet iustitia eius sup scribarū et phariseoz.

Iustitia phariseoz est vt nō occidat iustitia eoz q̄ intraturi sunt in regnū dei: vt nō irascatur sine causa. Minimū ergo est nō occidere: et q̄ illud soluerit/ minimus vocabit in regno celoz. Qui autem illud impleuerit vt nō occidat nō cōtinuo magnus erit: z idoneus regno celorum: sed tamen ascendit aliquē gradū: perficietur autē si nec irascatur sine causa. Quod si perfecerit: mltō remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet vt non irascamur non soluit legē vt nō occidamus sed implet potius: vt et foris dum non occidimus z in corde dū non irascimur: innocentia custodiam⁹. *Le. xi.*

Ad istis ergo inq̄t qz dictū est antiq̄s nō occides: qui autē occiderit re⁹ erit iudicio. Ego autē dico vobis: qz ois qui irascit fra-

tri suo sine causa: re⁹ erit iudicio. Qui autē dixerit fratri suo racha/ re⁹ erit concilio. Qui autē dixerit fatue/ reus erit gehēne ignis. Quid interest inter reū iudicio et reum cōcilio: z reū gehēne ignis? Nā hoc postremū grauissimum sonat: et admonet quosdam gradus factos a leuioribus ad grauiora donec ad gehēnā ignis veniretur. Et ideo sicut leuius est esse reum iudicio q̄ reū esse concilio: ita leuius est eē reū cōcilio: q̄ reum gehēne ignis. *Sporet leui⁹ esse itelligat irasci sine causa fratri: q̄ dicere racha. Et rursū leui⁹ eē dicere racha: q̄ dicere fatue. Non enī reatus ipse haberet gradus: nisi gradatim etiā peccata cōmēorarent.*

Sequētia sancti euangelijs in mattheum. Cap. v.

In illo t̄p̄e dixit se. dī. su. Amen dico vobis: nisi abundauerit iustitia v̄s a plus q̄ scribarū et phariseorū/ nō intrabitis in regnū celoz. Audistis qz dictū est antiquis: non occides. Qui autē occiderit/ re⁹ erit iudicio. Ego autē dico vobis: quia ois q̄ irascitur fratri suo/ re⁹ erit iudicio. Qui autem dixit

rit fratri suo racha: reus erit concilio. Qui autem dixerit fatuerē? erit gehēne ignis.

Si ergo offers munus tuum ad altare / et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare / et vade prius reconciliari fratri tuo. Et tunc veniens: offeres munus tuum. Amen.

Ad hñs. 3. Audistis quia dictum est antiquis non occides: qui autem occiderit reus erit iudicio. **Ad magr. an.** Si offeres munus tuum ante altare et recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te / relique ibi munus tuum ante altare et vade prius reconciliari fratri tuo et tunc veniens offeres munus tuum.

Dñica vii. post trinitate. **Ad hñs. 3. s. uetas. ox.**

Deus cuius prouidentia in sui dispositione non fallitur te supplices exoramus: ut nostra cuncta submoueas et omnia nobis profutura procedas. Et in xp̄o do. **Rec. ix.**

Lectio sancti euangelii. Fin.

In illo tempore. Cum turbamulta esset cum iesu nec haberet quod manducarent: conuocatis discipulis ait illis. **Ad.**

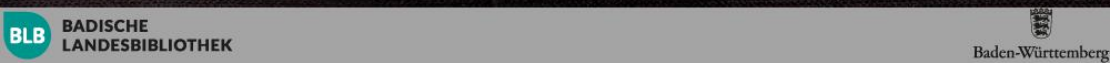
seruoz sup turbaz: quia ecce iam triduo sustinet me: nec habet quod manducet. Et ref. **Et.**

cometa. ve. be. pbr̄. de ea. sc.

In hac lectione consideranda est in vno eodēq; redemptore nostro distincta operatio diuinitatis et humanitatis: atq; error euticetis qui vnā tantū opationē in xp̄o dogmatizare p̄sumit: p̄culā xp̄iam sinibus expellēdus.

Quis igitur non videat hoc quod sup turbā miseretur dñs ne vel inedia vel vite lōgioris labore deficiat affectus esse et cōpassiones habere humane fragilitatis: quod non de septem panibus et piscibus paucis quatuor milia hoim saturauit diuine opus eē virtutis. **sc. r.**

Multice autem hoc miraculo designat quod vitam seculi p̄ntis alie icolumes transire nequim: nisi nos gratia redemptoris nostri alimēto sui verbi reficiat. Hoc vero r̄p̄tice inter hanc refectionem et illā quinque panū ac duorum pisciū distat: quod ibi littera veris instrumenti spiritali gratia plena esse signata est: hic autē noni v̄itas ac gr̄a testamētī fidelibus ministrāda demonstrata est. **S**ane vtraq; reffectio in more celebra-

ta est vt alioꝝ euangelistaꝝ
narratio declarat: quia vtri-
usq; scriptura testamenti re-
cte intellecta altitudinē no-
bis celestiu ꝑceptoꝝ mādat
ꝛ ꝑmtoꝝ: vtraq; altitudines
ꝑꝑi q̄ est mōs domꝰ dñi i ver-
tice mōtū ꝑsona voce predi-
cat. Qui em̄ edificatā sup se-
ciuitatē siue domū dñi/ id est
ecclesiam in alta bonoꝝ extol-
lit operum ꝛ cunctis manife-
stam gentibus exhibet: ipse
hanc ab infimis delectatio-
nibus abstractam pane celi
reficit: atq; ad appetitum su-
perne suauitatis dato pigno-
re cibi spiritualis accēdit. *Luc.*

Miserere iquit sup tur-
bā: quia ecce iam tri-
duo sustinent me: nec habēt
quod manducēt. Et si dimi-
sero eos ieiunos in domū su-
am: deficient in via. Quare
triduo dñm turba sustinue-
rit: matheus exponit pleniꝰ
qui ait. Et ascendens in mō-
tem sedebat ibi: ꝛ accesserūt
ad eum turbe multe habentes
secum mutos/ claudos/
cecos/ debiles/ et alios mul-
tos et proiecerunt eos ante
pedes eius: et curauit eos.

Urba ergo *Luc. xii.*
triduo dominū ꝑꝑꝑ
sanationē infirmoꝝ suoz

sustinet cum electi quicq; si-
de sancte trinitatꝝ lucidi do-
mino pro suis suorūq; pecca-
tis anime videlicet languo-
ribus perseveranti instantia
supplicat. Item turba do-
minum triduo sustinet: quā-
do multitudo fidelium pecca-
cata que ꝑpetrauit per peni-
tentiam declinans ad dñm
se in opere/ in locutione/ atq;
in cogitatione ꝑuertit. Quos
dimittere ieiunos in domū
suā dominus nō vult ne defi-
ciant in via: q; videlicet con-
uersi peccatores in presentꝝ
vite via deficiunt: si in sua cō-
scientia sine doctrine sancte
pabulo dimittantur. Ne er-
go lassent huius peregrina-
tionis itinere: pascēdi sunt sa-
cra admonitioe. *Sequentia*

Acti euāꝑꝝ marcū. Cap. viii.

In illo tempore? Cum
turba multa esset cum
iesu nec haberēt quod man-
ducaret: cōuocatis discipu-
lis ait illis. Miserere super
turbā: q; ecce iam triduo sus-
tinēt me nec habēt qđ man-
ducēt. Et si dimisero eos iei-
unos in domū suā: deficient
in via. Quidēz em̄ ex eis de-
longe venerunt. Et respōde-
rūt ei discipuli sui. An istos
poterit q̄s hīc saturare pani

bus in solitudine? Et interrogauit eos. Quot pães habetis? Qui dixerunt. Septe. Et precepit turbe discumbere super terram. Et accipiens septē panes gr̄as agens fregit: et dabat discipulis suis vt apponerent. Et apposuerunt turbe. Et habebant pisciculos paucos: et ip̄os benedixit et iussit apponi. Et manducauerunt: et saturati sūt. Et sustulerūt qđ superauerat de fragmētis: septem sportas. Erant autē qđ māducauerunt quasi quattuor milia: et dimisit eos. **Amē. Ad bñd. an.** Misereor sup turbā quia tam triduo sustinent me: nec habent quod māducent: et si dimisero eos teiuunos deficient in via allā. **Ad m̄t. an.** Precepit iesus turbe discumbere sup terrā et accipiens septē panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis vt apponerent et apposuerunt turbe alleluia.

¶ Cetana dñica post trinitate. Ad horas plures ofo.

In Argire nobis dñe q̄s semp sp̄itū cogitanti q̄ recta sunt propitius et agēdi: vt qui sine te esse non possumus: s̄m te viuere valeamus. Et s̄r: Per do. i vni

tate eiusdem. **Lec. it. Lec. sc̄i enā: s̄m marthei. c̄p. vñ.**

In illo t̄p̄e: dī. le. disci. suis. Attēdite a falsis p̄phetis qui veniunt ad vos in vestimētis ouīū: intrinsicus aut sūt lupi rapaces. Et reliq̄. **homel. orige. de ea. l.**

Attēdite a falsis p̄phetis q̄ veniūt ad vos in vestimētis ouīū: intrinsicus aut sūt lupi rapaces. Qđ paulo sup̄ius spatiosam et latā viam nominauit / hoc nūc apertius falsos p̄phetas ostendit: quom̄ multi in p̄ditionē abominabilē abiērt. Qui primo in iudea multi apparuerūt: et modo in p̄fida totū repleuerūt mūdū. **¶** Sed illi pri⁹ q̄ falsi p̄phete fuerūt verissimos dñi p̄phetas vsq̄ ad mortē persecuti sūt: sicut hieremā et micheā aliosq̄ multos. Isti aut nūc falsi p̄phete et falsi xp̄iani qui sūt: nisi qui veraces christianos sine mīa persequunt et opprimūt: aliquādo si defecopia etiā gladijs sine intermissione aut suis prauis morib⁹ et exemplis? **Lectio. r.**

Incirco oēs p̄uentens dñs adhortat⁹ est discens. Attēdite a falsis p̄phetis. Attēdite diligētī⁹

obseruate cautius: vt nō se-
ducamini vt non circūuentā
mini: vt nō fallamini. Atten-
dite ergo hoc est cōsiderate
qz nō sunt oues sed lupti i ve-
stimēto outū: qz non sunt re-
ligiosi sed irreligiosi in figu-
ra religiositatis: qz non sunt
christiani sed veritate vacui
christianozū persecutores.

Atendite a fallis pphe-
tis q̄ veniunt ad vos in vesti-
mentis ouitū: intrinsecus au-
tē sunt lupi rapaces. Ipos z
beat⁹ apostolus ad ephesi-
os loqns designabat dicens.
Scio em̄ quia post discessuz
meū intrabūt in vos lupti gra-
ues: lupti rapaces. **Le. xi.**

Lupti graues noīant
oēs infideles heretici
qui grauer sanctā eccliam
oppūmūt z persequūtur vel
molestare frequentāt: q̄ sine
mīa rapere z coaceruare nō
desinūt. Aliquando pecunie
irruūt aliene: aliqñ in ipsos
pecuniaz dñios: mltomagis
etiā fatagūt alas rapere et
secū miserabiliter in pditio-
nem deducere. Et vestimen-
tū ouitū habere dicunt q̄ no-
mē habēt xpianitatis: vel qz
assimilant se ministris iusti-
tie: figurā religiositatis mē-
tientes. Per xpianum itaqz

nomen multos seducere ni-
tunt: dulcib⁹ smonib⁹ mul-
tis scādālū inferētes. **Le. xii.**

Estī sunt de qb⁹ iterū
ait apłs per suos dul-
ces smones z blandos sedu-
cunt corda innocentū. Sed
ex fructibus eoz cognosce-
tis eos. Nolite ad vultū attē-
dere sed ad opaz nolite vesti-
mentum p̄siderare: sed inspi-
cite figurā fallacie. Apłos
p̄dicat: sed apłs p̄traria an-
nūciant. Martyres magnifi-
cant sed martyz p̄secutores
p̄bant Apłi z martyres sci
nō p̄secutionē fecerūt: sed p̄se-
cutionē ptulerūt: nō maledi-
cunt sed maledicta sustine-
rūt: nō blasphemauerūt deū
sed a blasphematorib⁹ iter-
secti sunt. Isti autē oīa itāssi-
ma oīa irreligiosa implere cu-
rant. Sctōs p̄sequūt fideles
oppūmūt: deū etiā si nō ver-
bis motibus blasphemant.
Proptea ex fructib⁹ eoz co-
gnosce⁹ eos. **Sequētia scilicet
euāgēy in matthēu. Cap. vii.**

In illo t̄p̄e d. i. d. s. At-
tēdite a fallis pphe-
tis q̄ veniūt ad vos in vestimen-
tis ouitū: intrinsec⁹ autē sunt
lupti rapaces. A fructib⁹ eo-
rū cognosce⁹ tis eos. Nunq̄d
colligūt de sp̄ntis vvas: aut

de tribulis ficus: Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala aut arbor fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos facere: neque arbor mala fructus bonos facere. **Dis arbor que non facit fructum bonum excidetur: et in ignem mittetur. Sicut ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis qui dicit mihi domine domine intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celorum. Amen.** **Ad hunc. an.** Attendite a falsis prophetis: qui veniunt ad vos in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos dicit dominus.

Ad mag. an. Non omnis qui dicit mihi domine domine intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est ipse intrabit in regnum celorum. **Alia bona dñica post trinitate.** **Ad horas consuetas. Oratio.**

Dilate aures misericordie tue domine precibus super placentium: et ut petentibus desiderata concedas: face eos qui tibi sunt placita postulare. **Et fac per deo. Lec. ix. Lec. scilicet. Tenaxer. luc. ca. xv.**

In illo tempore: b. i. b. f. parabolam habebat. **Non quidam erat**

dives: qui habebat villicum. **Et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona ipsius. Et reliqua. Ex comentario venenabilis bedae presbiteri: et de ea. lc.**

In villico hoc quod dominus efficiebat de villicatu et laudavit eum: quod in futurum prospere: rit sibi non omnia debemus ad finem tantum sumere. **Non enim aut domino nostro facienda est in aliquo fraude: quo fraudes: ut de ipsa fraude elemosinas faciamus: et aut eas a quibus recipimus volumus: et tabernacula eterna tanquam de bitores de: domini nostri fas est intelligi cum iusti et sancti significetur hoc loco: qui eos introducit in tabernacula eterna: qui necessitatibus suis terrena bona communicaverit: de quibus etiam dicit: quod si quis alicui eorum calicem aque frigide dederit: tamen in nomine discipuli non perdet mercedem. **Recno. r.****

Sed etiam e contrario ducantur iste similitudines: ut intelligam: si laudari potuit ille a domino cui fraudem faciebat: quanto amplius placeat domino deo: qui secundum eius preceptum illa opera faciunt: sicut etiam de iudice iniquitatis qui interpellabatur a vidua: comparatione duxit ad iudicem deum: cui nulla ex parte

index iniquus conferendus est. **¶** Illi sane vocabulo dicimus eos qui pecunias habent non in domino suo: sed aliene potius rei dispendiosos esse putandos. Quis iuxta huius serui exemplum sedule sentende villicationis ac rationis reddende tempus omnium delectatione simul et dilectione nudati plus sibi de amicis conquerendis in futuro: quam de diuitiis in presenti colligendis prospicere curabunt.

Lectio. xi.

Quod multa secum anulus pertractando / quid faciam inquit? fodere non valeo: mendicare erubescio. Ablata villicatione fodere non valent: quia finita hac vita in quantum licet operari: nequaquam bene conuersationis fructum ultra ligone deuote copunctio: nis licet inquirere. **¶** Mendicare consuetudo est illo scilicet pessimo genere medicam quae referunt: quae ingruente tempore nuptiarum oleo fructum deficere sapientibus dixerit. Date nobis de oleo vestro: quia lampades nostrae extinguunt. Et de quo salomon ait. Propter frigus piger arare noluit: mendicabit er-

go estate: et non dabit ei. **¶** **Q**uod uocatis itaque singulis debitoribus? dicitur: dicebat primo. Quatuor debes domino meo? At ille dixit. Lentum cados olei. Dixitque illi. Accipe cautionem tuam: et sede cito scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quantum debes? Qui ait. Lentum choros tritici. At ille. Accipe liras tuas: et scribe octoginta. Laedus greca lingua / amphora est: quatinus vinas tres. Chorus non modicus triginta cados olei quinquaginta scribitur: quod autem de centum cados olei quinquaginta scribitur: fecit a debitoribus / et de centum choros tritici octoginta: ad nihil aliud valere arbitror nisi ut ea que similiter in sacerdotibus atque in leuitas: sed deus quisque operatur in christi ecclesia abundet iustitia eius super scribarum et pharisaeorum: ut cum illi decimas daret illi dimidias dent / sicut non de fructibus / sed de ipsius bonis suis fecit zachaeus. Aut certe duplicet decimas: ut duas decimas dando super impendia iudeorum. Nisi quis forte simpliciter accipendum putet: quod ois qui indigentiam cuiuslibet pauperis scilicet: vel

ex dimidia vel certe ex quinta parte quantum viginti vel quinquaginta ad centum sunt alleviaverit: certa sue misericordie sit mercede donandus

Sequentia sancti evangelii secundum lucam. Cap. xvij.

In illo tempore. Dixit Iesus discipulis parabolam hanc: Homo quidam erat dives: qui habebat villicum. Et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum: et ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tue. Jam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intrase. Quid faciam quia dominus meus auferat a me villicationem? Fodere non valeo: medicare erubescio. Scio quid faciam: ut cum amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas. Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui: dicebat primo. Quantum debes domino meo? At ille dixit. Centum cados olei. Dicitque illi. Accipe cautionem tuam: et sede cito scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu quantum debes? Qui ait. Centum choros tritici. Ait illi. Accipe scriptas tuas: et scribe octoginta. Et laudavit dominus villicum cum iniquitatis: quia prudenter

fecisset: quia filii huius seculi prudentiores filii lactis in generatione sua sunt. Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de mamona iniquitatis: ut cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Amen

Ad dominum ante. Dixit dominus villico quod hoc audio de te redde rationem villicationis tue alfae

Ad magistram ante. Quid faciam quia dominus meus auferat a me villicationem? fodere non valeo medicare erubescio scio quod faciam ut cum amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas

Decima deo post trinitatem. Ad horas coninetas. Pro.

Deus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime et misericordiam manifestas multiplicata super nos gratiam tuam: ut ad tua premissa curretes celestium bonorum facias esse consortes. Et fac per deo. **Rec. ix. Actio sancti evangelii secundum lucam cap. xix.**

In illo tempore. Cum appropinquasset Iesus hierusalem: videns civitatem fleuit super illam dicens. Quia si cognovisses et tu. Et res. **Homelia beati gregorii pape de eadem. I**ectionem bene evangelii brevis si possum volo promovere: ut illis in partibus defertio: qui sciunt ex paucis

mlra cogitare. **¶** Vñ flēte dño
illa hlerosoly mox subuersio
describat q̄ a vespasiano ⁊ ti-
to romanis p̄cipib⁹ facta ē:
nullus q̄ hystoriā euerfionis
eiusdez legit ignozat. **¶** Ro-
mani em̄ p̄ncipes denun-
tiant cū d̄. **¶** Venient dies
in te et circūdabūt te inimici
tui vallo et circūdabunt te ⁊
coangstābunt te vñdīq̄ et
ad terrā consernent te: et fi-
lios tuos qui in te sunt. **¶**

Hec quoq̄ qd̄ dicit et
nō relinquēt in te lapī
dē sup lapidē ip̄e tā ip̄i⁹ ciui-
tatis transmigratio testat⁹ q̄
dum nūc in eo loco p̄structa
est vbi extra portā fuerat do-
mū crucifix⁹: p̄ior illa hie-
rusalē vt dicit funditus euer-
sa est. Cui ex qua culpa euer-
fionis sue pena fuerit illata
subiungit⁹ et eo qd̄ nō cogno-
ueris tēpus v̄sitationis tue.

¶ Creator quippe oīm p̄ in
carnatiōis sue mysteriū hāc
visitare dignat⁹ est: s̄z ip̄a ti-
moris ⁊ amoris illius recor-
data nō est. **¶** Ande etiā p̄ pro-
phetā in increpatione cordis
humani aues celi ad testimo-
niū deducunt cū dicit. **¶** Mil-
uus in celo cognouit tēpus
suū: turtur ⁊ hyzundo ⁊ cicō-
nia custodierūt tēpus aduē-

tus tui: populus autē me⁹ nō
cognouit iudiciū dei. **¶**

Sed querendū p̄t⁹ est
qd̄ sit qd̄ v̄ridens ci-
uitatē fleuit sup illā dicens:
qz si cognouisses ⁊ tu. Fleuit
etenī pius redēptor: ruinam
perfide ciuitatis: quam ipsa
sibi ciuitas non cognoscebat
esse venturā. Cui a flēte dño
recte dicit. **¶** Si cognouis-
ses et tu: subandis fieres: q̄
modo qz nescis quod iminet
exultas. **¶** Ande et subditur.
Et quidem i hac die tua que
ad pacē tibi. Cui em̄ carnis
se voluptatib⁹ daret⁹: ventu-
ra mala non p̄ospiceret: in
die sua que ad pacē ei esse po-
terant habebat. **¶**

¶ **LECTIO .xij.**
¶ Ar̄ hō bona p̄fita ad
pacē habuerit manife-
stat cū subditur. **¶** Nunc aures
abscondita sūt ab oculis tuis.
Si em̄ a cordis eius oculis
mala que iminerēt abscondi-
ta nō essent: leta in presenti-
bus p̄speris nō fuisset. Cui
mox etiam pena q̄ de ro-
manis sicut p̄dixi principi-
bus imminēbat adiūcta est:
qua descripta qd̄ dñs fece-
rit subditur: qz ingressus tē-
plū cepit eicere vendētes ⁊
emētes: dicens illis. Scriptū
est qz dom⁹ mea domus ora

tionis est: vos aut fecistis illam speluncam latronum. Qui enim narravit malaventuram et protinus templum ingressus est ut de illo vendentes et ementes eliceret: profecto innotuit quod ruina populi maxime ex culpa sacerdotum fuit. Eversione quippe describens sed in templo ementes et vendentes feriens: in ipso effectu sui operis ostendit: unde radix perditionis.

Sequentia sancti evangelii secundum lucam. Cap. xix.

In illo tempore. Cum appropinquasset Iesus hierusalem: videns civitatem fleuit super illam dicens. Quod si cognovisses et tu. Et quidem in hac die tuae que ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo et circumdabunt te et coangustabunt te undique: et ad terram prosterment te et filios tuos qui in te sunt. Et non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoveris tempus visitationis tue. Et ingressus in templum: cepit et eicere vendentes in illo et ementes dicens illi. Scriptum est: quod domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens quotidie: in templo. Amen.

Ad hebr. An. Cum appropinquasset dominus hierusalem videns civitatem fleuit super illam et dixit quod si cognovisses et tu quod venient dies in te et circumdabunt te et coangustabunt te undique et ad terram prosterment te eo quod non cognoveris tempus visitationis tue al. **Ad mag. a.** Scriptum est enim quod domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: et erat quotidie docens in templo. **Uln: decima dñica post trinitate.**

Ad horas et suetas. Oratio.

Omnipotens septemmercede quod abundantia pietatis tue et merita supplicium excedis et vota effunde super nos misericordiam tuam: ut dimittas quod conscientia metuit et aditias quod opinio non presumit. Et **fac p do Lec. ix. Le. scilicet euāgelium in locam. Cap. xviii.**

In illo tempore dixit Iesus ad quosdam qui in se confidebant tamquam iustus et aspuebant ceteros parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templum ut orarent et unus pharisaeus et alius publicanus. Et res. **Et commentario. venede pbf. De eadem lectione.**

Quia parabolam dominus quoties semper orare et non deficere docebat ita concludit ut diceret

veniente iudice difficile fide
in terra repertiendam: ne quis
sibi forte de supvacua fidei
cognitione vel etiam confes-
sione blandiretur: mox altera
iuncta parabola diligentius
ostendit a deo fidei non solum
examinanda sed opera: inter que ni-
mirum opera maxime regnat hu-
militas. **¶** Unde et supra cum
fidem grano sinapis minuto
quod est solum ex contritione fragranti
compararetur: quasi exponendo
subiunxit. Cum feceritis sola que
precepta sunt vobis: dicite
serui inutiles sumus. **¶** Quo con-
tra superbi cum nequaquam omnia sed
modicum quod eorum que precepta sunt
faciant: non solum mox de sua
iustitia presumunt sed et infirmos
quosque despiciunt: atque ideo
quali fide vacui cum oraverint
non exaudiuntur. **Eccl. xi.**

Duo homines ascenderunt in
templum: unus phariseus: et alter publicanus.
Publicanus humiliter orans ad
illa preterevidue hoc est ecclesie
membra pertinet de quibus supra
dicit deus autem non faciet
vindictam electorum suorum: cla-
mantium ad se: phariseus autem
merita iactans ad ea de quibus
terribilis est conclusio sen-
tentia subdit: et verum filius
hominis veniens putas inveniet

fidem in terra. **¶** Phariseus
stans: hec apud se orabat. De-
us gratias ago tibi quia non sicut
ceteri homines: raptores:
iniusti adulteri: velut etiam
hic publicanus. **Eccl. xi.**

Quattuor sunt species
rogantium demonstrat: cum bo-
num aut a seipso habere se esse
mat aut sibi datum desuper cre-
dunt sed pro suis se hoc accep-
tasse meritis putant: aut certe
cum iactant se habere quod non
habent aut despectis ceteris
singulariter appetunt videri
habere quod habent. **¶** Quia
phariseus iste iactante peste
laborasse deprehendit: qui idcirco
de templo absque iustifica-
tione descendit: quia bonorum
operum merita sibi quasi sin-
gulariter tribuens oranti pu-
blicano se pretulit. **Eccl. xi.**

Ieiunabis sabbato
et decimas de omnibus que
possideo. **¶** Ezechiel propheta
de ostensis sibi celi animalibus
scribit. Et totum corpus
plenum oculis: in circuitu ipso-
rum quattuor. Corpora que
aialium: idcirco plena oculis
describuntur: quia sanctorum actio
ab omni parte circumspicienda est
bona desiderabiliter providenda:
mala solent cavenda. Sed nos

sepe dñi alijs rebus intendimus sit vt alia negligam⁹: et vbi negligim⁹: ibi proculdubio oculū nō habem⁹. Nam ecce phariseus ad exhibēdā abstinentiā ad ipendēdā mīaz ad referēdas deo gr̄as oculū habuerat: s; ad humilitatis custodiā nō habebat. Et qđ pdest qđ ptra hostiuz insidias pene tota ciuitas caute custodit: si vnū foramē apertū relinquit vnde ab hostib; iniretur: **Sequētia sancti euāgelij: p̄m lucā. C. p. xviii.**

In illo tpe Dixit iesus ad quosdā q̄ in se confidebant tanq̄ iusti et aspernabant ceteros pabolā istā. Duo homines ascenderūt ī templū vt orarēt: vn⁹ phariseus et alter publican⁹. Phariseus stās hec apud se orabat. De⁹ gr̄as ago tibi: q̄ nō sum sicut ceteri hoim raptores iusti adulteri velut etiā hic publican⁹. Set uno bis in sabbato: decimas do oim q̄ possideo. Et publican⁹ a lōge stans nolebat nec oculos ad celū leuare: s; pcutiebat pect⁹ suū dicēs. De⁹: ppiti⁹ esto mihi peccatori. Dicovo bis: descēdit hic iustificatus in domū suū ab illo. **Et oīs q̄ se exaltat hūiliabit: et q̄ se**

hūiliat: exaltabit. Amē. **Ad bñ⁹ an.** Stans a lōge publican⁹ nolebat oculos ad celū leuare s; pcutiebat pect⁹ suū dicens de⁹ ppiti⁹ esto mihi peccatori. **Ad magr̄ an.** Dñs q̄ se exaltat hūiliabit et q̄ se humiliat exaltabitur.

Dñica. xij. post trinitatem Ad horas consuetas. Dño.

O m̄ps et misericors de⁹ de cui⁹ munere venit vt tibi a fidelib; tuis digne et laudabiliter seruiat tribue q̄s nobis: vt ad pmissiones tuas sine offensione curram⁹. Et fac per do. **Rec. ix. Actō sc̄i euāgij: p̄m marcū. C. p. vij.**

In illo tpe: Exiens iesus de simb; tiri venit per sidonē ad mare galilee: p̄ medios fines decapoleos. Et reliqua. **Homelia venede pbr̄: de eadē lectione.** **S**urdus ille et mutus quem mirabiliter curatum a dom̄no modo cū euangeliū legeretur audiuit⁹ genus desinat humanū: in his qui ab errore diabolice deceptiōis diuina merentur gratia liberari. **O**bsurdus nāq; homo ab audiendo vite verbo post q̄ mortifera serpentis verba cōtra deū tumidus auduit. **Aut⁹** a laude p̄ditōis effectus. **Ad. i.**

ctus est: ex quo cū seductore colloquū habere p̄sumpsit.

Et merito clausit aures ab audiēda inter āgelos laude creatoris: quas ad audiēdum eiusdem creatoris vituperationē sermonib⁹ hostis incaut⁹ apuit. **¶** Merito clausit os a p̄dicanda cū angelis laude creatoris: qđ velut ad meliorandū eiusdē op⁹ creatoris tibi veriti p̄uaticatiōe superbus impleuit. **Leet. x.**

Aheu miser generis humani defectus qđ in radice vicioꝝ germinauit viciosius multo dilatari cepit in p̄pagine ramoz: ita vt veniente in carne dño exceptis paucis de iudea fidelibus totus pene mūdus ab agnitione ⁊ p̄fessione veritatis surdus erraret ⁊ mutus.

Sed vbi abundauit peccatum: superabundauit gratia. Venit namq; domin⁹ ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quez sanaret. Venit sue pietatis gr̄a ad tumētia turbida ⁊ instabilia gētū corday: in qb⁹ nouerat eē qui ad suā gratiā pertinerent. **Sc. xi.**

Abene inter mēdios fines decapoleos ad mare galilee vbi egrotus sanaret venisse p̄hibetur: qz

relicto ob perfidiam populo qui decalogi mandata acceperant exteras venit ad gentes: vt sicut iohannes ait: filios dei qui erant dispersi congregaret in vnu. Et adducit ei inquit surdum et mutum: et deprecabant eum vt imponat illi manū. Quia ipse surdus saluatorē agnoscere minus rogare nequibat: adducunt eum amici: ⁊ p̄o ei⁹ salute dño supplicant. Sic nimirū sic in spiritali necesse est curatiōe geratur: vt si q̄s humana industria ad auditū confessionēq; veritatis conuertit nō potest diuine pietatis offeratur aspectib⁹: atq; ad sanādū eū superne man⁹ flagitetur auxilium. **Leet. xii.**

Nec tardat celestis medici: si intēta p̄cantū nō hēlitat nec deficit ofo. Unde statim subinfert: qz apprehendens egrotū iesus de turba seorsum misit digitos suos i auriculas: et expuens tetigit linguā suaz. Digitos q̄ppe surdo i auriculas mittit vt audiat: cū p̄ dona gratie spiritalis diu nō credētes ad auditū sui sibi conuertit. Expuens linguā muti vt loq̄ valeat t̄git: cū per ministrorū p̄dicationis rationē fidel

quā confiteri debeat prestat.
 per digitos nāq; dñi / spūs
 sancti dona significari et ipse
 docet dicēs. Si ego i digito
 dei eiscio demonia: *Ad ali?*
 euāgelista manifestus ponit
 si ego in spiritu dei eiscio de-
 monia et psalmista vbi ait
 qm̄ videbo celos tuos opera
 digitorū tuorū: id est videbo
 sc̄tōs nō sue merito virtutis
 sed tui munere sp̄rit⁹ a terre
 nis suspēlos et celesti factos
 cōuerfatiōe sublimes. Spu-
 tus quoq; capitis et oris dñi
 s̄bū est euāgelij: qd̄ ex inui-
 sibili diuinitatis archano sū-
 ptum visibiliter mūdo vti sa-
 nari possit ministrare digna-
 tus est. *Sequentia sancti
 euāgelij s̄m̄ marcū. Ep̄. viij.*
In illo tpe: Extens te-
 sus de sinib⁹ tiri venit
 per sydonē ad mare galilee:
 p̄ medios fines decapoleos.
 Et adducūt ei surdum et mu-
 tū: et deprecabant eū vt im-
 ponat illi manū. Et apphen-
 dens eū de turba seorsuz: mi-
 sit digitos suos in auriculas
 eius et expuens tetigit linguā
 eius. Et suspiciēs in celuz in-
 genuit: et ait illi. Effeta: qd̄
 est adaperire. Et statim apte
 sunt aures eius et solutū est
 vinculū lingue eius: et loque-

bat recte. Et p̄cepit illis: ne
 cui dicerent. Quāto aut̄ eis
 p̄cipiebat tantomagis plus
 predicabāt: et eo āplus am-
 mirabant dicētes. Bene om-
 nia fecit: et surdos fecit au-
 dire: et mutos loqui. Amen.
Ad bn⁹ an. Quanto eis pre-
 cipiebat tātomagis plus p̄-
 dicabant et eo ampli⁹ amira-
 bantur dicētes bene omnia
 fecit et surdos fecit audire
 et mutos loqui. *Ad magt̄ a.*
 Bene omnia fecit et surdos
 fecit audire et mutos loqui.
*Dñica. xiiij. post trinitatez
 ad horas consuetas. Of.*
O d̄ps sempiternē de⁹
 da nobis fidei sp̄e et
 charitatis augmētū: et vt me-
 reamur assequi qd̄ promittis
 fac nos amare qd̄ precipis.
 Et fac: per do. *Le. ix. Lec.
 lecti euangij s̄cōm lucā. Ep̄. x.*
In illo tpe: Di. le. di. f.
 Vtri oculi q̄ vidēt que
 vos videtis. Et res. *Ex omē
 ta. ven. bede p̄fr̄: de eadē lc.*
Non oculi scribarū et pha-
 risēoz qui corpus dñi tantū
 videre: et illi beati oculi qui
 eius possunt cognoscere sa-
 cramenta: de quib⁹ dicis. Et
 reuelasti ea puulis. Vtri ocu-
 li paruuloz: quib⁹ et se et pa-
 trē filius reuelare dignatur.
Ab. ij.

Dico enim vobis: quod multi prophetę et reges voluerunt videre quę videtis et non viderunt et audire quę auditis et non audierunt. Abrahā exultavit ut videret diē xp̄i: et vidit et gavisus est: esaias quoque et michęas et multi alij prophetę viderunt gloriā dñi: quia et propter ea videntes appellati sunt. Sed hi omnes a longe aspicientes et salutates per speculum et in enigmate viderunt: apostoli autem in presentiarum habentes dñm conuersentesque ei et quę voluissent interrogando discerere: nequaquam per angelos aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos vero lucas multos prophetas et reges dicit: et matheus apostolus prophetas et iustos appellat. Apostoli sunt enim reges magni: quod tentationum suarum motibus non consentiendo succubere: sed regendo preesse nouerunt. **sc. x.**

Ecce quidam legisperitus surrexit tentans eum et dicens. Magister: quid faciendo vitam eternam possidebo? Legisperitus qui de vita eterna dñm tentans interrogat: occasione ut reor tentandi de ipis sermonibus dñi supersit ubi ait. Gaudete autem: quia nota vestra scripta sunt in celis. Sed ipsa

sua tentatione declarat quę vera sit illa dñi confessio qua patri loquitur: quod abscondisti hec a sapientibus et prudentibus: et reuelasti ea paruulis. **¶** Et ille dixit ad eum. In lege quid scriptum est? Quo modo legis? Ille respondens dixit. Diliges dñm deum tuum ex toto corde tuo: et ex tota anima tua et ex omnibus viribus tuis: et ex omni mente tua: et proximum

D tuum sicut teipsum. **sc. xi.** **¶** Am legisperito respondet perfectum nobis saluator: iter vite celestis ostendit: cui primo de dilectione dei et proximi legis scripta proponenti dicit. Recte respondisti. Hoc fac et viues. Deinde post inductam parabolam respondentem illum fuisse proximum vulnerato qui fecit misericordiam in illum adiecit. Vade et tu fac similiter id est tali meo studio primum tuum necessitatem habentem diligere et sustentare memento: apertissime declarans solum esse dilectionem et ipsam non verbotenus ostentatam sed operis executione probatam quę perpetuam ducat ad vitam. **sc. xii.**

Ille autem volens iustificare seipsum dixit ad iesum. Et quis est me? proximus? Quanta inanis glorie demer-

tia? Legisperit? obvulgi fa-
uore captandū quo sapiēter
respōdiffe iactaret: primū se
legis facef ignorare manda-
tū. Vere iuxta saluatoris sē-
tentiā sapiens et prudens in
lege: sed quia nō humiliari
cū paruulis xpi sed seipsum
iustificare desiderat: beatos
oculos columbarū innocen-
tie lacte rotarū quibus chri-
sti archana videre possit ac-
cipere recusauit. Qui domi-
nus profecto ita respōsū tē-
perauit suus: vt et omnē qui
miam faceret cuiuslibet pro-
ximū doceret: et tamen hec
eadem parabola specialiter
ipm dei filiū q nobis per hu-
manitatē primū fieri digna
tus est designaret. Neq; em̄
ita proximū quem sicut nos
diligere iubemur sup xpo in-
terpretari debemus: vt mo-
ralia mutue fraternitatis in-
stituta sub allegorie regulis
extenuare et auferre cone-
mur.

**Sequētia sc̄i euā-
gelii: s̄m lucam. Capitulo. x**

In illo tpe d. i. d. s. Bea-
ti oculi q vidēt q vos vi-
detis. Dico em̄ vobis: quod
multi reges et prophete vo-
luerunt videre q vos videtis
et nō viderūt: et audire q au-
ditis et nō audierunt. Et ec-

ce quidā legisperitus surre-
xit: tentās illū et dicēs. **Ma-**
gister: qd faciendo vitā eter-
nam possidebo? At ille dixit
ad eū. In lege qd scriptū ē?
Quō legis? Ille rīdens di-
xit. Diliges dñm deū tuū ex
toto corde tuo et ex tota aīa
tua et ex oib⁹ virib⁹ tuis et ex
omni mente tua: et primū tu-
um sicut teipm. Dixitq; illi.
Becte respondisti. **Hoc fac et**
vives. Ille autē volēs iustifi-
care seipm: dixit ad iesū. **Et**
quis est me⁹ proxim⁹? Su-
spiciens autē iesus dixit. **Ho-**
mo quidam descendeat ab
hierl̄m in iericho: et incidit i
latrones. Qui etiā despolia
uerūt eū: et plagis impositis
abierūt semituo relicto. Ac-
cidit autē vt sacerdos quidā
descenderet eadē via: et viso
illo preterit. Similit̄ et le-
uita cū esset sec⁹ locū et vide-
ret eū: pertrāsit. Samarita-
nus autē quidā iter faciens/
venit secus eū: et videns eum
mīa motus est. Et appropi-
ans alligauit vulnera eius
infundēs oleū et vinū. Et im-
ponēs illū in iumentū suum
duxit in stabulū: et curā eius
egit. Et altera die protulit du-
os denarios: et dedit stabu-
lario et ait. **Curā ill⁹ habe-**

213. lii.

et quodcumq; superogaueris ego cum rediero reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus? fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus. Vade et tu fac similis. Amen. **Ad hñd. a.** Dico autem vobis quod multi reges et prophete voluerunt videre que videtis et non viderunt: et audire que auditis et non audierunt. **Ad magr. a.** Magister quid faciendo vitam eternam possidebo: ait illi Iesus: in lege quid scriptum est: diliges dominus ex toto corde tuo. **Decima quarta dñica post trinitatem. Ad horas consuetas Oratio.** Custodi domine quod ecclesiam tuam per petitionem perpetuam et quod sine te labis humana mortalitas tuis semper auxiliis et abstrahatur a nocentibus: et ad salutaria dirigat. Et factus per do. **Rec. ix. Lectio sciti enagesimae lucā. Ca. xvij.** In illo tempore dum iret ierusalem ihierusalem transibat per medietatem samariam et galileam. Et reliqua. **Ex commentario venerabilis beate patris de eadem lectione.** Leprosi non absurde intelligi possunt: qui scientiam vere fidei non habentes varias doctrinas persequuntur erroris. Non enim vel

abscondunt imperitiam suam: sed pro summa peritia profuerunt in lucem: et iactantiam sermone ostendunt. Nulla porro falsa doctrina est: que non aliqua vera inmiscet. **Verum** ergo falsis inordinate permixta in una disputatione vel narratione hominis tanquam in vniuerso corporis colore apparentia significant lepraem: tanquam veris falsisque colorem locis humana corpora variantem atque maculantem. **Lectio. x.** **H**ic autem tanta vitia sunt ecclesie: ut si fieri poterit longius remoti: magno clamore christus interpellat. Quia et aperte subligit. Qui steterunt a longum et leuauerunt vocem dicentes. Iesu preceptor: miserere nobis. **Et hñc** ut saluentur Iesus preceptorem nominat. **Quia** enim in eis habet se errasse significat: hunc saluandi humiliter preceptorem vocat. Quia ad cognitionem preceptorum redeunt: mox ad formam salutis recurrunt. Nam sequitur. Quos ut vidit dixit. Iterum ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dum trentum mandati sunt. **Rec. xi.** **D**illum dominus eorum quibus hec corporalibus beneficiis prestitit inuenit misisse ad sacerdotes nisi leprosos: qui

videlicet sacerdotiū iudeoꝝ
 figura erat futuri sacerdo-
 tiū regaliū qđ ē i ecclia : quo
 cōsecrant oēs pertinētes ad
 corpus xp̄i summi ⁊ veri pri-
 cipis sacerdotū . Et quisq̄s
 heretica p̄auitate vel supsti-
 tione gētili v̄l iudaica p̄fidia
 vel etiā sc̄limate frat̄no qua
 si vario colore p̄ xp̄i gratiam
 caruerit necesse ē ad ecclias
 veniat : colorēq̄s fidelū verum
 quē acceperit ostēdat . Lete-
 ra vero vicia tāq̄ valitudines
 ⁊ quasi mēbroꝝū aie atq̄ sen-
 suū : p̄ seip̄m interi⁹ in cōsci-
 entia et intellectu dominus
 sanat et corrigit . **Lectio. iiii.**

Deniq̄ et paulus voce
 dñi audita quid me p̄-
 sequeris : ego sum iesus quē
 tu persequeris : ad ananiam
 tamen missus est vt illo sa-
 cerdotio quod in ecclia cō-
 stitutum est sacramentū do-
 ctrine fidelis perciperet / et
 verus eius approbaretur co-
 lor : non quia non potest per
 seip̄m domin⁹ omnia facere
 nam q̄s alius hec facit etiā
 in ecclia : sed vt ipsa socie-
 tas cōgregatoꝝū fidelīū ap-
 probādo iuicē atq̄ cōmuni-
 cando vere fidei doctrinā in
 oib⁹ q̄ dicūtur verbis vel
 signant sacramētis : tāq̄ vnā

sp̄m veri coloris obducatur .
 Comeli⁹ etiā cuz elemofyne
 eius accepte et p̄ces eius au-
 dite illi ab angelo nūciarent
 p̄pter doctrine tamē sacra-
 mentoꝝūq̄ vnitate ad petrū
 tubē mittere : tanq̄ illi et su-
 is diceretur . Ite ostendite
 vos sacerdotibus . Nā et cuz
 irent / mūdati sūt . Jam ei ad
 eos venerat petr⁹ : sed tamē
 ip̄i nōdū accepto baptisma-
 tis sacramēto nōdū spiritua-
 liter ad sacerdotes peruene-
 rant : et tñ infusione sp̄s san-
 cti ⁊ ammiratione linguarum
 eozū mūdatio declarata est .

Sequentia sc̄l euaḡi in lucā
In il. tpe : Dñi (cp. xvii)
 Iret iesus in hierusalē
 trāsibat p̄ mediā samariā et
 galileā . Et cū ingrederetur
 quoddā castellū : occurrerūt
 ei decē v̄tri leprosi . Qui ste-
 terūt a lōge : et leuauerūt vo-
 cē dicentes . Iesu preceptor
 miserere n̄ri . Quos vt vidit
 dixit . Ite ostendite vos sa-
 cerdotibus . Et factū est dñi
 irē : mūdati sūt . Un⁹ aut̄ ex-
 illis vt vidit q̄a mūdatus est :
 regressus ē cū magna voce
 magnificās deū . Et cecidit
 in facie ante pedes ei⁹ : gra-
 tias agēs . Et hic erat sama-
 ritan⁹ . Respōdens aut̄ iesus

dixit. Nōne decem mandati sunt? Et nouē ubi sunt? Non est inuēt⁹ qui rediret ⁊ daret gl̄iam deo: nisi hīc alienigena. Et ait illi. Surge vade: q̄ fides tua te saluum fecit. **A. mē. Ad hñd⁹ an.** Cū igre deret iesus q̄ddā castellū oc currenūt ei decē viri leprosi q̄ steterūt a lōge ⁊ leuauerūt vocē dicētes iesu p̄ceptor mi serere nr̄i. **Ad magt an.** Nōne decē mūdati sunt ⁊ nouez ubi sūt? nō est inuēt⁹ qui rediret ⁊ daret gl̄iam deo nisi hīc alienigena/ vade: quia si des tua te saluū fecit alla.

Dñica. xv. post trinitatem
Ad horas consuetas Dñi o.

Ecclēsiā tuā dñe mīseratio p̄tinuata mūdēt ⁊ muniat⁹: ⁊ q̄ sine te nō potest salua p̄sistere tuo sēp̄ munere gubernetur. Et faz per do. **Lec. ix. Lectio sc̄i euāgē: fm̄ mattheū. Cp. vi.**

In illo t̄p̄e: dixit iesus discipu. su. Nemo pōt duob⁹ dñis seruire. Et reliq̄. **Ex libro. ij. beati Augustini episcopi de sermone dñi in mōte habit⁹: de eadem lec.**

Qui sunt duo dñi? deiceps ostendit cum dicit. Non potestis deo seruire et mam-

mones diuittē appellari dicuntur. Congruit et punicū nomen. Nam lucrum punicē mammon dicit. Sed qui seruit māmone illi vtiq; seruit⁹: qui rebus istis terrenis merito sue peruersitatis p̄positus magistratus huius seculi a domino dicitur. **A**ut em̄ hūc odio habebit homo ⁊ alterum diliget id est deit⁹: aut alterum patietur: et alterum contēnet. Patitur enim durū ⁊ p̄niciosum dominū: quisquis seruit mammonē. Sua em̄ cupiditate implicatus subditur diaboloz ⁊ non eum diligit. Quis em̄ est q̄ diligit diabolum? Sed tamen patietur. Sicut in mattoze aliqua domo qui ancille aliene p̄iunctus est: propter cupiditatē suā duram patif seruitutē: etiā si non diligit eū cur⁹ ancillā diligit. **lc. x.**

Alterum autem contēnet dixit: non odio habebit. Nullius em̄ fere cōscientia deum potest odisse. Cōtemnit autē id est non timet: cū quasi de ei⁹ bonitate securus est. Ab hac negligētia et pernicioza securitate reuocat spiritus sanct⁹: cū per prophetam dicit. Fili ne adicias peccatum sup pec-

catū/et dicas miseratio dei
magna est: ignorans qz pa-
tientiā dei ad penitētiā te in-
uitat. ¶ **L**ui? em̄ tanta mia
cōmemorari pōt/ q̄ ei? q̄ oīa
donat pctā cōuersis: et olea
strū facit participē pingue-
dinis oliue? Et cui? tanta se-
ueritas q̄ ei? q̄ naturalibus
ramis nō pepcit: sed pp̄t̄ iſi
delitatē fregit illos? **Lec. xi.**

Sed quisquis vult dili-
gere deū/et cauere ne
offendat: nō arbitret̄ se duo-
bus dñis posse seruire: et in-
tentionē cordis sui rectā ab
omni duplicitate explicet.
Ita em̄ sentiet de deo in bo-
nitate: et in simplicitate cor-
dis q̄ret illū. Ideo iqt̄ dico
vobis nō habere sollicitudi-
nē in aīa vestra qd̄ edatis: ne
qz corpore vestro qd̄ induat̄:
ne forte quāuis iam supflua
non querantur propter ipsa
necessaria cor duplicetur/et
ad ista conquerenda nostra
detorqueatur intentio cū ali-
quid quasi misericordit̄ ope-
ramur: id est cū cōsulere ali-
cui videri volumus nostrum
emolumentum ibi potius q̄
illius vilitatem attēdamus
et ideo nobis non videamur
peccare: quia nō supflua sed
necessaria sunt que consequi

volumus. **Lectio. xlii.**

Dominus autē admo-
net vt meminerimus
multo apli? nobis deū dedit
se qz nos fecit et cōposuit ex
aīa ⁊ corpore q̄ est alimētū:
atqz tegumentū: quozū cura
nos duplicare cor non vult.
Nōne aīa inquit plus est q̄
esca? Et tu intelligas eū qui
dedit aīaz: m̄to facili? escā
esse daturū. Et corpus plus
q̄ vestimentum? Id est plus
est. Et similiter itelligas eū
qui corpus dedit: multo fa-
cilius daturum vestimentū.
Quo loco queri solet vtrum
ad aīaz cib? iste pertineat cū
aīa incorporea sit: iste autē
cibus corporeus. Sed anti-
mā hoc loco pro ista vita po-
sitā nouerimus: cuius reti-
naculū est alimētū istud cor-
poreū. Scdm̄ hanc significa-
tionem dictum est etiā istud
Qui amat aīam suā: p̄det il-
lam. Quod nisi de hac vita
acceperim? quā oportet p̄
regno dei p̄dere qd̄ potuisse
martyres claruit: contrariū
hoc p̄ceptū erit illi sētētie
qua dictū est. Quid prodest
hoī si totū mūdū lucret: aīe
aut̄ sue detrimētum faciat?
**Sequentia sancti euāgelij
fm̄ mattheum. Cap. vi.**

In illo tpe. b. t. b. f. Ne
 mo potest duobus dñis
 seruire. Aut enim odio ha-
 bebis et alterum diligere: aut
 vnū sustinebit et alterū cōtē-
 net. Nō potestis deo seruire
 et māmone. Ideo dico vobis
 ne solliciti sitis aīe vestre qđ
 māducaetis neq; corpori ve-
 stro quid? induamini. Nonne
 aīa plus est qđ esca/ et corp⁹
 plus qđ vestimentū? Respici-
 te volatilia celi: qm̄ non se-
 rūt neq; metūt/ neq; congregant
 in horrea/ et pater vester celestis
 pascit illa: Nonne vos magis
 plūris estis illis: Quis autē
 vestrū cogitās potest adijcere
 ad statūrā suā cubitū vnū? Et
 de vestimento quid solliciti
 estis? Considerate lilia agri
 quomodo crescūt: nō laborāt
 neq; nent. Dico autē vobis: qđ
 nec salomon in oī gloria sua
 cooptus est sicut vnū ex istis.
 Si autē fenū agri qđ hodie ē
 et cras in clibanū mittit de⁹
 sic vestit: quātomagis vos
 mīnime fidei. Nolite ergo solli-
 citi eē dicētes: qđ māducabim⁹
 aut qđ bibemus: aut qđ
 operiemur. Hec enī omnia
 gentes inquirūt. Scit enī pater
 vester: qđ his oībus indi-
 getis. Querite ergo primū
 regnū dei et iustitiā eius: et
 hec oīa: adijciēt vobis. Amē
Ad bñs. a. Nolite solliciti
 eē dicētes qđ māducabim⁹
 aut quid bibemus/ scit enim
 pater vester celestis qđ vos
 bis necesse sit alia. *Ad magt*
a. Querite primū regnū dei
 et iustitiā ei⁹ et hec oīa adijciē-
 tur vobis al. *Dñica. xvj.*
post trinita. Ad ho. factas
Quia nos qđ dñe dño.
 gratia semp et puen-
 at et sequat: ac bonis operi-
 bus iugiter prestet eē inten-
 tos. Et fa⁹ p do *lec. it. Lec.*
lecti enā? m lucā. Cap. vii.
In ciuitatē q̄ vocat na-
 ym: et ibant cū illo discipuli
 ei⁹ et turba copiosa. Et res-
 et cōmētario vena. bede
 pbr̄: de eadem lectione.
Naym ciuitas est galilee in
 secundo militario thabor: mō-
 tis cōtra meridiem iuxta en-
 dor qui est vicus grandis: in
 quarto militario eiusdey mō-
 tis ad meridiem. Et ibāt cū
 illo discipuli ei⁹ et turba co-
 piofa. Lum autē appropin-
 quaret portē ciuitatis: ecce
 defunctus efferebatur filius
 vnicus matris sue. Defū-
 ctus hic qui extra portam ci-
 uitatis multis intuentibus

est elatus / significat hominē
letali criminū funere sopora-
tūy eandēq; insup aie mortez
nō cordis adhuc cubili tegē-
tē: sed ad multoz notitiaz p-
locutionis operisue iudiciū
quasi per sue ostia ciuitatis
propalantem. **Lectio. x.**

Qui bene filius vnictus
matris sue fuisse per-
hibetur: quia licet ē multis
collecta psonis vna sit perfe-
cta ⁊ immaculata virgo mater
ecclesia: singulī q; tñ fidelī
um vniuersalis se ecclesie fi-
lios rectissime fatentur. Nā
et elect⁹ qlibet quādo ad fi-
dē imbuīt filius est: qñ alios
imbuīt mater est. An nō ma-
terno erga paruulos ange-
bat affectu q; ait ⁊ filiolī mel-
quos iteruz parturio donec
formetur christus in vobis?

Portam ciuitatis qua de
functus efferebat: puto ali-
quem de sensib⁹ esse corpo-
reus. Qui em̄ seminat inter
fratres discordias qui iniq-
tatem in excelsum loquit p-
oris portā extrahit mortu⁹.
Qui viderit mulierē ad ꝑcu-
piscēdā eā: per oculoꝝ por-
tā sue mortis iudiciū pfert.
Qui fabulis ociosis obscē-
nisue carminibus vel detra-
ctionibus aurē libenter ape-

rit: hanc aie sue portā mort⁹
efficit: ceterosq; qui non ser-
uat sensus: mortis sibiꝑsi re-
serat aditus. **Lectio. xi.**

Osecro dñe iesu cun-
ctas mee ciuitat⁹ por-
tas / portas iustitie facias:
vt ingressus in eas confitear
noī tuo / tueq; maiestati cum
ministris celestibus eam cre-
brius iuisenti nō fetoz elati
cadaver⁹ occurrat: sed occu-
per sal⁹ muros illi⁹ ⁊ portas
eius laudatio. Et hec vidua
erat: et turba ciuitatis mul-
ta cū illa. Viduā eē eccliam⁹
ois aia que spōsi dñiq; sui se
morte redemptam meminit
agnoscit. Diuino autē nutu
multa dñm turba multa vi-
duā comitabat⁹: vt viso tāto
miraculo multi testes multi
fierent dei laudatores. **Lectio. xii.**

Quam cū vidisset ⁊ mis-
eratus sup eā dixit illi.
Noli flere. Desiste inq; qua-
si mortuū flere: quē mox vi-
uum resurgere videbis. Abi
mystice nouati dogma ꝑfun-
dit: q; de sua mūdicia supbe
gloriat⁹ / humilem penitētū
mūdationē euacuare conat⁹:
verāq; matrem ecclesiam de-
natoꝝ suoz spiritali extin-
ctione ploꝝatē spe vite redo-
nande negat ꝑsolari debere.

Et pulchre euāgelista dñm
pñtia motū eē sup matrē
z filiū post suscitasse testaf:
vt in vno nobis exēplū imi-
tande pietatis ostēderet: in
altero fidem mirande pote-
statis astrueret. *Sequentia
lecti euāgē: s̄m lucā. Ca. vij.*

In illo tpe: Ibat iesus i
ciuitatē q̄ vocat naim
z ibāt cū illo discipuli ei⁹ et
turba coptosa. Cum autē ap-
propinquaret porte ciuita-
tis: ecce defunct⁹ efferebat
filius vnic⁹ m̄ris sue. Et hec
vidua erat: z turba ciuitatis
multa cū illa. Quā cū vidis-
set dñs: misit motus sup eam
dixit illi. Noli flere. Et acces-
sit: z tetigit oculū. Hi autē
q̄ portabāt steterūt. Et dixit
Adolescēs: tibi dico surge.
Et resedit q̄ erat mortuus z
cepit loqui. Et dedit illum
matri sue. Accepit autē oēs
timor: z magnificabāt deum
dicentes. Quia ppheta ma-
gnus surrexit in nobis: et qz
de⁹ visitauit plebē suā. *Am̄.*
Ad hñd⁹ a. Accessit autē ie-
sus z tetigit oculū: hi autē q̄
portabant steterūt z ait/ado-
lescens tibi dico surge: z re-
sedit q̄ erat mortu⁹. *Ad ma-
gnificat an.* Accepit autem
oēs fior: z magnificabāt deū

dicētes: qz ppheta magnus
surrexit in nobis/et quia de-
us visitauit plebem suam.

*Decimaseptia dñica post
trinitatē. Ad horas p̄suetas*

Dñs dñe po: (oro.
pulo tuo diabolica vi-
tare p̄tagia: z te solū deum
pura mente sectari. Et fa:
per do. *Rec. ix. Lectio san-
cti euāgē: s̄z lucā. Cā. xiiii.*

In illo tpe: Cū intraret
iesus in domū cuius-
dā principis phariseoz fab-
bato māducare panē: et ipsi
observabant eū. Et ecce hō
quidā ydropicus erat an il-
lum. Et reliqua. *Ex cōmen-
tario venerabilis bede pre-
foryteri yde eadem lectione.*

Idropis morbus ab aquo-
so humore vocabulū trahit.
Grece em̄ ydor aqua vocat.
Est autē humor subcutane⁹
de vitio vesice nat⁹: cū infla-
tione turgēte et anhelitu fe-
tido. Propriūqz est ydropici
quāto magis abūdat humo-
re inordinato: tāto amplius
sintret: et ideo recte compara-
tur ei quem fluxus carnalīū
voluptatum exuberans ag-
granat. ¶ Cōparat et diui-
ti auaroz: q̄ quāto copiosior ē
diuitiis quib⁹ nō hñ vritur:
tanto ardentī⁹ talia cōcupi-

scit. Et respondens Iesus dixit ad legisperitos et phariseos. Si licet sabbato curare: At illi tacuerunt. **Le. x.**

Quod dicit respondisse Iesus ad hoc respicit quod premissum est: et ipsi obseruabant eum. Dominus enim nouit cogitationes hominum. Sed merito interrogati tacet: quia contra se dictum quicquid dixerint uidetur. Nam si licet sabbato curare: quare saluatore an curet obseruant: Si non licet: quare ipsi sabbato pecora curant? Ipse uero apprehensum sanauit eum ac dimisit. **¶** Pro uita dispensatione dominus an legisperitos et phariseos ydropicum curat et mori contra auariciam disputat: ut uidelicet per huiusmodi egritudine corporis illis exprimeret egritudo cordis. Denique post multa disputationis eius hortamenta sub iunctum est. Audiebant autem hec omnia pharisaei qui erant auari: et deridebant illum. ydropicus quippe quo amplius biberit amplius sitit: et omnis auarus sitim multiplicat: cum ea que appetit adeptus fuerit ad appetenda amplius anhelat. **Le. xi.**

Et respondens dixit ad illos. Cuius uestrum asinum aut bos in puteum cadit: et non

continuo extrahet illum die sabbati? Sic obseruatores solum phariseos pulcit ut eosdem etiam auaricie prodent. Si uos inquit in sabbato asinum aut bouem aut aliquid quolibet animalium in puteum decidens eritpe festinatis non animalium sed uelut auaricie prodentes quod magis ego homines quam mulas melior est pecore debere liberare. **¶** Logrueterque ydropicum animal quod cecidit in puteum comparauit: huiusmodi enim laborabat: sicut illam mulierem quam decem et octo annis alligatam dixerat et ab omni alligacione soluebat: comparauit iumento quod soluit ut ad aquam ducat. **¶. xij.**

Et in uero loco bouem posuit et asinum: quia siue sapientes quosque et hebetes siue (ut supra dictum est) utrumque propter eos significare sciamus: eum uideletur cuius ceruicem iugum legis attriuit atque eum quem quolibet se ductor reperit quasi brutum animal et nulla ratione retinens per quem uoluit errorem subtrahit: omnes saluator adueniens sathane uiculis astrictos: omnes in timore cupiscetie puteo dimersos inuenit. Non est enim distinctior omnes enim peccauerunt et egent gratia dei: iustificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem quam est in christo Iesu. **¶ Sequentia**

secti euāgijm lucā. Cap. xviii.

In illo tpe: Cū intraret iesus i domū cuiusdā principis phariseorū sabbato manducare panem: et ipsi obseruabāt eum. Et ecce hō q̄daz ydropicus erat aī illū. Et respōdens iesus: dixit ad legisperitos et phariseos dicens. Si licet sabbō curare? At illi tacuerūt. Ipse hō apprehensum sanauit eū: ac dimisit. Et respōdens ad illos dixit. Cui⁹ vestrū asinus aut bos in puteū cadet et nō continuo extrahet? Num die sabbati? Et nō poterant ad hec respōdere illi. Dicebat autē et ad inuitatos parabolā: intendens quō primos accubitus eligerēt dicens ad illos. Cum inuitat⁹ fueris ad nuptias nō discumbas i primo loco: ne forte honoratioꝝ te sit inuitatus ab illo et veniens is q̄ te et illū vocauit dicat tibi/ da huic locū et tunc incipias cū rubore nouissimū locū tenere. S; cū vocat⁹ fueris vade et recumbe i nouissimo loco: vt cuz venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. Amice: ascēde supius. Tūc erit tibi gloria coram simul discumbētibus. Et ois q̄ se exaltat humiliabit: et q̄ se humiliat: ex-

altabitur. Amē. **Ad bñ an.** Dixit iesus ad legisperitos et phariseos si licet sabbato curare: at illi tacuerunt/ ipse autē apprehendens ydropicum sanauit eū ac dimisit. **Ad magt an.** Cū vocatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco vt dicat tibi q̄ te feruitant/ amice ascēde superius et erit tibi gloria corā simul discumbentibus alla. **De octa ma octaua dñica post trinitatem. Ad horas cōsuetas. or.**

Dirigat corda nra q̄s dñe tue miserationis operatio et q̄ tibi sine te placere nō possum⁹. Et fa: per dñm. **Le. ix. Lec. secti euangeli: fm matthei. Cap. xviii.**

In illo tpe: Audientes pharisei q̄ silētū iposuit iesus saduceis conuenerūt in vnū: et interrogauit eū vn⁹ ex eis legis doctor: tentans illū et dicens. Magister: quōd est mandatum magnū in lege? Et res. **Ex p̄mentis: rio bñ iohis epi: de eadē le.** Conuenerunt vt multitudinē vincerent: quē ratione superare nō poterant. A veritate se nudos esse p̄fessi sūt: qui multitudine se armauerunt. Dicebant enim ap̄ se. Unus loquat̄ pro omnib⁹ et

oēs loquamur p vnū: vt si q̄
dē vicerit om̄s videamur vic-
tores: si aut victus fuerit v̄l
solus videat̄ confusus. ¶ **P**
pharisei q̄ oīa propter hoīes
cogitatis z facitis. Pr̄imum
quidē veniētes cū vno vince-
di estis p vnū. Tñ esto: quia
vno victo hoīes nō itelligāt
oēs vos esse victos. Nunq̄d
p̄scientie v̄se nō sentiūt se eē
cōfusos: Leuis est em̄ p̄sola
tio: q̄ in seip̄o confusus est q̄
ab alijs ignoret. **Lectio. r.**

Magister: qd̄ est māda-
tū magnū i lege: Pa-
gistrū vocat: cui⁹ non vult ef-
se discipul⁹. Simplicissim⁹ i
terrogator: et malignissim⁹
insidiator. De magno man-
dato interrogat: q̄ nec min-
mū obseruat. Ille em̄ debet
interrogare de maiore iusti-
tia: q̄ iam minore cōpleuit.

Dñs autē sic ei respondit
vt interrogatio nis ei⁹ fictaz
cōscientiā statim primo r̄iso
p̄citeret dicēs: diliges dñm
deū tuū in toto corde tuo: id
est nō sicut tu qui deuotionē
ostendis in ore: z fraudē me-
ditaris in corde. **Lectio. xi.**

Magnū autē z minū
mādatū dicim⁹ quātū
ad dignitatē mādatoy: non
quantū ad vtilitatē. Alio q̄n

vtilitas oīm mandatorū vna
est: z oīa mādata q̄ vnū vidē-
tur esse mādatū: ita sibi co-
herēt vt alterz sine altero esse
non possit: vtpote si interro-
get te aliquis in edificatione
domoy q̄ pars est melloy: di-
cis fundamentū. Sz quēad-
modus edificatio nō pōt esse
nisi fuerit fundamentuz: ita
nec fundamentum esse potest
nisi edificatio fuerit subsec-
ta: nec dicitur fundamentuz
nisi sit edificatio cuius fun-
damentum dicatur. **Lect. xi.**

Ergo fundamentū edifi-
catis digni⁹ est nō vt
illus: sic z caput digni⁹ est q̄
mēbra: tñ nec mēbra sine ca-
pite nec caput sine mēbris
Sic digniores sunt sacerdo-
tes q̄ ppl̄s nec tñ vtiliores: z
q̄ nec ppl̄s sine sacerdotib⁹:
nec sacerdotes sine ppl̄o esse
possūt. Ita z digni⁹ est hoc
mādatū diliges dñm deū
tuū ex toto corde tuo: q̄ illd̄
nō occides: nō p̄cupisces: tñ
vtilitas vna est. Nā q̄ diligit
deū ille nō occidit nec cōcu-
piscit: q̄ aut occidit aut p̄cu-
piscit: nō diligit dñm deum
suū. **Sequentia scrieuan-**

In illo tpe: Audientes
pharisei q̄ silētū ipo-

fuisse iesus saduceis uenerunt i unū: et interrogauit eū vnus ex eis legis doctor: tentās eū. **Magister:** quod est mandātū magnū in lege? **Ait illi iesus.** Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: et in tota anima tua: et in tota mente tua. **Hoc est maximū et primum mandātū.** Scdm autē simile est huic. Diliges primū tuū: sicut teipm. In his duobus mandatis vniuersa lex pendet et pphete. **Congregatis autē phariseis: interrogauit eos iesus dicens.** Quid vobis videt de rpo? **Cui? fili? est? Dicit ei David.** **Ait illis.** Quomō ergo dauid in spiritu vocat eū dñm dicens dixit dñs dño meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedū tuorū? **Si ergo dauid vocat eū dñm quō fili? ei? est? Et nemo poterat ei rñdere verbum: neq; ausus fuit quisq; ex illa die: eū ampli? interrogare.** **A mē**
Ad bñ? in. **Magister** quod est mandātū magnū in lege: ait illi iesus: diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo alla.
Ad magrā. Quid vobis videt de rpo cui? fili? est: dicit ei oēs dauid: dicit eis iesus: quō dauid i spū vocat eū dñm

dicens dixit dñs dño meo sede a dextris meis? **Decimona dñica post trinitatē Ad horas consuetas. Pro.**

Omnipotens et misericors de? vniuersa nobis aduersaria propitiatus excludet: vt mente et corpore pariter expediti que tua sunt liberis mentibus exequamur. **Et fa? per dñm.**

Lec. ix. Lec. scii euangeli? scdm mattheum. Cap. ix.

In illo tpe? Ascēdens iesus in nauiculā trās fretauit: et venit in ciuitatem suā. **Et ecce offerebant ei paraliticum in lecto iacentem.** **Et reliqua. Homelia bñ? hāntis epi? de eadē lectione.**

Christum in humanis actibus diuina gessisse mysteria et in rebus visibilibus inuisibilia exercuisse negotia: lectio hodierna monstrauit. **Ascendit inquit in nauiculā et trās fretauit: et venit in ciuitatem suam.** **H**onne ipse est qui fugatis fluctibus maris pfunda nūdauit: vt israeliticus pphus inter stupentes vndaq; sicco vestigio velut montiū caua transfret? **H**onne hic est qui petri pedibus marinos vertices inclinauit: vt iter liquidus hu-

manis gressibus ſolidū preberet obſequium: Et qd eſt qd ipſe ſibi maris ſic denegat ſuitutē: vt breuiſſimi lacus tranſitum ſub mercede nau- tica tranſfretaret: **Lectio. x.**

Aſcendit inquit in nauiculam: et tranſfretauit. Et quid mirū fratres: Chriſtus venit ſuſcipere inſirmitates noſtras: vt ſua nobis conferret remedia ſanitati: quia medicus qui non fert inſirmitates curare neſcit: et qui non fuerit cum in firmo inſirmat: inſirmo non poteſt conferre ſanitatē.

Chriſt⁹ ergo ſi i ſuis manſiſſet vtutibus cōmune cum hominibus nihil haberet: et niſi impleſſet carnis ordinē: carnis i illo eſſet ocloſa ſuſceptio. Suſtinuit ergo hās neceſſitates: vt homo ver⁹ humanis neceſſitatibus probaretur. **Lectio vndecima.**

Aſcendit in nauiculā. Chriſtus eccleſie nauim ſeculi fluctus ſemp mitigaturus aſcēdit: vt credentes in ſe ad celeſtem patriam tranquilla nauigatione perducatur: et municipes ſue ciuitatis faciat quos humanitati ſue fecit eſſe conſortes. Non ergo Chriſtus indiget

nauis: ſed nauis indiget Chriſto: quia ſine celeſti gubernatione nauis eccleſie per mūdā pelagus: per talia et tanta discrimina: ad celeſtes portus non valet peruenire. Hęc diximus fratres quantum ad intelligentiam ſpiritalem: verum ipſius hystorie ordinem perſequamur. Aſcendit inquit in nauiculā: tranſfretauit et venit in ciuitatē ſuam. **Tu autem. Lectio. xii.**

Quætor rerū orbis domin⁹ poſtea q̄ ſe pp̄ nos noſtra anguſtauit in carne cepit habere humanā patriam: cepit ciuitatis iudaice eſſe ciuis: parentes habere: vt inuitaret amor: at- traheret charitas: vinceret affectio: ſuaderet hūanitas: quos fugauerat dominatos: metus diſperſerat: et fecerat: vis poteſtatis extores. Venit in ciuitatē ſuam: et obtulerunt ei paralyticū iacentē in lecto. Et videns inquit ieſus fidem illoꝝ: dixit paralytico. Conſide fili: dimit- tunt tibi pctā tua. Audit ve- nias: et tacet paralyticus: nec vllam r̄idet gratiaz: qz plus corporis q̄ anime tendebat ad curā: et teporales erūnas

H. 1.

resoluti corpori sic desiebat
 vt et nas penas resolutionis
 alieno desieret: gratiore sibi
 presentē vitā iudicans q̄s fu-
 turā. **Sequentia sc̄i euā-
 gelij: s̄m mattheum. C. p. ix.**

In illo tpe: Ascēdes le-
 sus i nauiculā trāstres-
 tauit: et venit in ciuitatem su-
 am. Et ecce offerebant ei pa-
 ralticuz in lecto iacentē. Et
 videns iesus fidem illorum:
 dixit paraltico. Cōfide fili:
 remittūtur tibi pctā tua. Et
 ecce quidam de scribis dire-
 rūt intra se. Hic blasphemāt
 Et cuz vidisset iesus cogita-
 tiones eoz dixit. Et quid co-
 gitatis mala in cordibus ve-
 stris: Quid est facili⁹ dicere
 dimittūtur tibi peccata/ aut
 dicere surge et ambula: Et
 sciatis autē quoniā filius ho-
 minis habet potestātē in ter-
 ra dimittendi peccata: tunc
 ait paraltico Surge tolle le-
 ctum tuū: et vade in domuz
 tuā. Et surrexit: et abiit i do-
 mū suā. Videntes autē turbe
 timuerunt: et glorificabant
 deū: qui dedit potestātē talē
 hominib⁹. Amē. **Ad bñ⁹ ā.**
 Dixit dñs paraltico cōfide
 fili remittūtur tibi pctā tua.

Ad magr̄ ān. Tulit ergo le-
 ctum suū in quo iacebat ma-

gnificās deū et omnis plebs
 vt vidit dedit laudem deo.

**Dñica. xx. post trinitatem
 Ad horas consuetas. E. fo.**

IArgtre q̄s dñe fidelit-
 bus tuis indulgentiā
 placatus et pacē: vt parit ab
 oibus mundent offensis et se
 cura tibi mēte deseruiāt. Et
 fa: p̄ deo. **Rec. ix. Rec. sc̄i
 euāg: s̄m matth. C. p. xii.**

In illo tpe: Loqueba-
 tur iesus principibus
 sacerdotū et phariseis in pa-
 rabolis dicens eis. Simile
 factū est regnū celoꝝ homi-
 ni regi: qui fecit nuptias fi-
 lio suo. Et res. **Homelia bñi
 gregoriū pape: de eadem sc̄.**

**Tertū euangelice lectōis
 fies charissimū volo si possuz
 sub breuitate trāscurrere: vt
 in fine etus valeam ad loquē-
 dum largi⁹ vacare. Sz que-
 rēdum prius est an hec ap̄
 mattheum ip̄a sit lectio/ que
 apud lucā sub appellatione
 cene describit. Et quidez
 sunt nonnulla q̄ sibi dissona
 esse videant: qz hic prandii
 illic cena memorat. Hic qui
 ad nuptias non dignis vesti-
 bus itrahit repulsus est: illic
 nullus q̄ intrasse dicitur re-
 pulsus eē perhibet. Quā ex-
 re recte colligit: qz et hic per**

nuptias presens ecclesia et il-
lic per cenam eternam et ultimam
coniuium designat: quia et ad
hanc nonnulli exiuri intrant
et ad illud quisquis semel intra-
verit: ulterius non exibit. **Sc. x.**

Quod si quis forte con-
cedat hanc eandem esse
lectionem: ergo melius puto sal-
ua fide alieno intellectui ce-
dere quam contentioibus deser-
uire: quoniam et intelligi forsitan
congrue potest quod de pectore
eo qui cum nuptiali veste non
venerat quod lucastacuit: mat-
theus dixit. **Quod vero per**
illam cenam per hunc autem pran-
dium dicitur nequaquam vel hoc no-
stre intelligentie obsistit: quia
cum hora nona apostolus antiquos
quotidie prandium fieret: ipsius
quos prandium cena vocabat.

Sepe autem iam **Sc. xi.**
dixisse me meminit: quod
plurimum in sancto euangelio re-
gnum celorum presens ecclesia no-
minat. Logregatio quippe
iusuorum: regnum celorum dicitur.
Quia enim per prophetam dominus
dicit celum mihi sedes est: et
salomon ait: anima iusti sedes
est sapientie: paulus etiam di-
cit christum dei virtutem et dei sa-
pientiam: liquido colligere de-
bemus quod si deus sapientiam: an-
ima autem iusti sedes sapientie:

domini celum dicit sedes dei: celum
ergo est anima iusti. Hinc per
psalmistam de factis predica-
toribus dicit. Celi enarrant
gloriam dei. Regnum ergo celo-
rum est ecclesia sanctorum: quia
domini eorum corda in terra nihil
ambunt: per hoc quod ad super-
na suspirant iam in eis dominus
quasi in celestibus regnat.
Dicatur ergo. Simile est re-
gnum celorum homini regi: qui fe-
cit nuptias filio suo. **Le. xii.**

Intelligit charitas
vestra: quis est rex re-
gis filii pater. Ille nimirum
cui per psalmistam dicit. De-
iudicium tuum regi da: et ius-
titiam tuam filio regis. Qui
fecit nuptias filio suo. Tunc
enim deus pater filio suo deo
nuptias fecit: quando hunc
in utero virginis humane na-
ture coniunxit: quem deus ante
secula fieri voluit hominem in
fine seculorum. Sed quia ex
duabus personis fieri solet
ista coniunctio: absit hoc ab
intellectibus nostris ut per-
sonam dei et hominis redempto-
ris nostri iesu christi ex duabus
personis compositam creda-
mus et unitam. Ex duabus
quippe atque in duabus hunc
naturis existere dicimus: scilicet
de duabus personis compositam

tum credi vt nephas vitam?
 Apertius igitur atq; securi
 us dici potest: q; in hoc pa-
 ter regi filio nuptias fecit /
 quo ei per incarnationis my-
 steriũ sanctam ecclesiam so-
 ciauit. Uterus autẽ genitri-
 cis virginis: hui' spõsi tha-
 lamus fuit. Unde et psalmi-
 sta ait. In sole posuit taber-
 naculum suum: et ipse tanq̃
 sponsus procedens de thala-
 mo suo. Tanq̃ spõsus quip-
 pe de thalamo suo processit:
 q; ad iungendam sibi eccle-
 siam incarnatus dñs de in-
 corrupto p̃ginis. Vero exiit

**Sequentia sancti euange-
 lii: scdm̃ mattheũ. Cap. xxiij.**

In illo tpeꝝ Loquebat̃
 Iesus principibꝫ sacer-
 dotũ & phariseis in parabo-
 lis dicens eis. Simile factũ ẽ
 regnũ celoz homini regi: q
 fecit nuptias filio suo. Et mi-
 sit seruos suos vocare inui-
 tatos ad nuptias: et nolebãt
 venire. Iterũ misit alios ser-
 uos dicens. Dicitẽ iuitatis.
 Ecce prandiu meũ parauit:
 tauri mei et altitia occisa et
 oia parata / venite ad nupti-
 as. Illi autem neglexerũt: &
 abierunt alius in villã suã /
 alius vero ad negociationez
 suã. Reliqui vero tenuerunt

seruos eius: et contumelitis
 affectos occiderũt. Rex au-
 tẽ cũ audisset irat' est: et mis-
 sis exercitibꝫ suis pdidit ho-
 micidas illos / et ciuitatẽ il-
 loꝝ succendit. Tunc ait ser-
 uis suis. Nuptie quidẽ para-
 te sũt: sed qui erãt iuitati nõ
 fuerũt digni. Ite ergo ad ex-
 itus viarũ: et quoscũq; inue-
 neritis vocate ad nuptias.
 Et egressi serui eius in vias
 cõgregauerũt oes quos in-
 uenerũt malos et bonos: et
 implete sũt nuptie disciben-
 tiũ. Intrauit autẽ rex vt vi-
 deret discumbetes: et vidit
 ibi hoĩem non vestitũ veste
 nuptiali / et ait illi. Amice: q
 modo huc itraisti / nõ habes
 vestẽ nuptialem? At ille ob-
 mutuit. Tũc dixit rex mini-
 stris. Ligatis pedibus eius
 et manibꝫ: mitte eum in te-
 nebras exteriores. Ibi erit
 fletus et stridor dẽtũ. Abul-
 ti enĩ sunt vocati: pauci ve-
 ro electi. Amen. **Ad bñ. An.**
Dicite inuitatis ecce pran-
diũ meum parauit / venite ad
nuptias dicit dñs. Ad m̃t
ã. Nuptie quidẽ parate sunt
 sed qui inuitati erant nõ fue-
 runt digni: ite ad exitus via-
 rũ et quoscũq; inueneritis
 vocate ad nuptias dicit do-

min?
¶ Dñica. xxi. post trinitatē. Ad horas consuetas

Hamilia tuā q̄s **¶ O** die continua pietate custodit: vt a cūctis aduersitatibus te protegente sit libera z in bonis acribus tuo nomini sit deuota. Et fa'perdo. **Lectio. ix. Lectio sancti euāgē. fm iohannē. Co. iiii.**

In illo tpe: Erat q̄daz regulus cui⁹ filius in firmabatur capharnaū. Hic cū audisset quia iesus adueniret a iudea in galileā abiit ad eū: et rogabat eū vt descenderet et sanaret filium ei⁹. Et reliq̄. **Homelia beati gregoriū pape: de eadē sc.**

Lectio sancti euāgelii quā modo fratres audistis expositione nō indiget: sed ne hāc taciti preterisse videamur: exhortando potius q̄ expositione in ea aliqd loquamur. Hoc autē nobis solūmō de expositione video esse requirendū: cur is q̄ ad petēdā salutē venerat audiuit nisi signa et pdigia videritis: nō creditis. Qui enī salutē filio q̄rebat? pculdubio credebat. Hec enī ab eo quereretur salutē: quē non crederet saluatore. **¶ Quare ergo dixit nisi signa et pdigia videritis nō**

creditis: q̄ ante credebat q̄ signū videret: Sed memente quid petiit: et aperte cognoscetis qz in fide dubitauit.

¶ **D**eposuit nāqz vit. **¶** vt descenderet: et sanaret filium eius. Corporalē ergo presentia dñi q̄rebat: qui per spiritū nūsq̄ deerat. Ad hunc itaqz i illo credidit: quē nō putauit salutem posse dare: nisi p̄sens esset z corpore. Si enī p̄fecte credidisset: pculdubio sciret qz nō esset locus vbi nō esset deus. **¶** Magna ei pars diffusus est: qui p̄tutē honoris non dedit maiestati / sed presentie corporali.

¶ Et salutē itaqz filio petiit: z tamen in fide dubitauit: qz eū ad quē venerat z potestatem ad curandū credidit: et tamen moriēti filio esse absētē putauit. Sed dñs q̄ rogatur vt vadat q̄a nō desit vbi inuitatur indicat: solo iussu salutē reddidit: qui voluntate omniacreat. **Lectio. xi.**

¶ **Q**uia in re hoc est nobis solerter intuendū: qz si cū euangelista alio testante didicim⁹ cēturio ad dñm venire dicens. Dñe: puer me⁹ iacet in domo palitici: z male torquet. Cui dñs p̄tinus respōdit. Ego veniā: et cū

R iij

rabo eſi. Quid eſt qđ regul⁹ tamē venire paratus eſt ad rogat vt ad ei⁹ filiū veniat: ⁊ tamenre corporaliter recuſat: ad ſeruū vero centurio nis non inuitatur/et tamē ſe corporaliter ire pollicetur: Reguli filio per corporalem preſentiam non dignatur ad eſſe: centurionis ſeruo non dedignat occurrere. Quid eſt hoc niſi qđ ſupbia noſtra retūditur: qui in hominib⁹ nō naturā qua ad imaginem dei facti ſunt ſed honores et diuitias veneramur ⁊ Cūq; penſamus que circa eos ſūt profecto interioza minime puidemus: dūq; ea que in cor poribus deſpecta ſunt conſideramus: negligimus penſare quod ſunt. **Rec. xij.**

Redemptor vero nō vt oſtēderet qđ q̄ alta ſūt hoſibus ſctis deſpiciēda ſūt: et qđ deſpecta ſunt hoſ; deſpiciēda nō ſunt ſctis: ad filiū reguli ire noluit: ad ſeruū cēturionis ire paratus fuit. In crepata eſt ergo ſupbia nra: que neſcit penſare homines propter homines. Sola (vt diximus) que circūſtāt hoſibus pēſat: naturam nō aſpici: honozē dei in hoſibus nō cognoscit. Ecce ire nō vult filius dei ad filium reguli: et

tamē venire paratus eſt ad ſalutem ſerui. Certe ſi nos cuiuſpiam ſeru⁹ rogaret vt ad eum venire deberemus: p̄tin⁹ nobis ſupbia nra in cogitatioe tacita reſponderet dicens. Nō eas qđ temetiſ; degeneras: honoz tu⁹ deſpicitur: locus vileſcit. Ecce de celo vēit qđ ſuo occurrere nō deſpicit in terra: et tamē humiliari in terra p̄tēnimus: qđ de terra ſum⁹. **Sequentia ſcti euā⁹ fm iohannem. Ep. iiii.**

In illo tpe: Erat qđaz regul⁹ cui⁹ fili⁹ inſirmabat capharnaū. Hic cum audiſſet qđ ieſus aduentret a iudea i galileā abiit ad eū: et rogabat eū vt deſcēderet et ſanaret filiū ei⁹. Incipiebat eſſi mori. Dixit ergo ieſ⁹ ad eū. Niſi ſigna ⁊ pdigia vi deritis: non credetis. Dicit ad eū regul⁹. Dñe: deſcende p̄tiusq; moriat fili⁹ me⁹. Dicit ei ieſus. Vade: fili⁹ tuus viuūt. Credidit hō ſermoni quē dixit ei ieſus: et ibat. Jā autē eo deſcēdēte/ ſui occurrerūt ei: et nūciauerūt dicentes: qđ fili⁹ ei⁹ viueret. Inter rogauit ergo hozā ab eis: in qua melius habuerit. Et dixit ei: qđ heri hora ſeptima reliquit eū febrilis. Lognouit

tionē: tā debito dñico liber.
Displicuit seruis et renū-
 ciauit dño suo qđ actū eēre
 et dñs fecit adesse suū: et di-
 xit ei. Serue nequā: cū mihi
 tāta deberes: miser? tui sū.
 Hōne qđ oportuit et te misere-
 ri serui tui? sicut et ego tui
 miser? sum? Et iussit oīa qđ
 illi dimiserat erigi. **Lec. xi.**
Ego hāc similitudinē
 ad nostrā instructionē
 pposuit: et admonendo pre-
 nos noluit. Sic inqt et vobis
 facit p̄ vester celestis: si nō
 remisistis vnusq̄s fr̄i suo
 de cordib? vris? Ecce fres-
 res i apto est. Admonitio vti-
 lis valde et salubris. Obediē-
 tia debet vt qđ iustum est im-
 pleat: qđ oīs hō et debitor ē
 debet debitorē habet fratrē
 suū. Quis est ei qđ non sit de-
 bitor: dei nisi in quo nō pōt i-
 ueniri vlluz pctū? Quis est
 aut qđ non habeat debitorem
 fratrē: nisi in quē nemo pec-
 cauit: Putasne qđq̄ i gene-
 re hūano reperiri pōt: qđ non
 et ip̄e aliquo pctō obstric-
 sit fratri suo: Debitor est er-
 go omnis homo et habens et
 ip̄e debitor. Ideo deus iu-
 stus constituit tibi regulam
 in debitore tuo: quā faciet et
 ip̄e cum suo. **Lectio. xij.**
Quo em̄ sunt opera mi-
 sericordie que nos li-
 berāt: qđ breuiter ip̄e dñs po-
 suit in euangelio. Dimittite
 et dimittet vobis: date et da-
 bit vobis. Dimittite et dimi-
 tet vobis ad ignoscenduz p-
 tiner: date et dabitur vobis
 ad prestandum beneficium.
 Quod ait de ignoscendo: et
 tu vis ignosci tibi quod pec-
 cas: et habes aliū cui tu pos-
 sis ignoscere. Hursus quod
 pertinet ad tribuendum be-
 neficium: petit a te mendic?
 et tu es dei mendicus. Om-
 nes em̄ quando oram? men-
 dici dei sumus: ante Ianuas
 magni patris familias stam?
 immo etiā suppllices p̄ser-
 nimur: ingemiscimus: aliqd
 volentes accipere. Et ipsum
 aliqd ip̄e deus est. Quid a te
 petit medicus: panē. Et tu
 qđ petis ab eo / nisi chrisū?
 qđ dicit ego sum panis viuus
 qui de celo descēdi: Ignosci
 vobis vultis: ignoscite. Re-
 mittite et remittetur vobis.
 date et dabitur vobis. **Se-
 quētia sc̄ti euā: s̄z matthei.**
In illo tpe: dicit **(Lp. x.)**
 ait iesus discipul suis
 pabolā hāc. Si r̄ est regnuz
 celoz hōi regi: qđ voluit ratio-
 nē ponere cū seruis suis. Et

cuz cepisset rationē ponere:
 oblatuſ est ei vn⁹ qui debe-
 bat decē milia talēta. Cū au-
 tem nō haberet vnde redde-
 ret: iussit eū dñs eius venun-
 dari et vxorē eius et filios/z
 oīa q̄ habebat ⁊ reddi. Proc-
 dens autem seruus ille: ro-
 gabat eum dicens. Patien-
 tiam habe in me: ⁊ oīa reddā
 tibi. Misertus autē dñs serui
 illi⁹ dimisit eū: et debitū di-
 misit ei. Egressus autē seru⁹
 ille inuenit vnum de p̄seruis
 suis: qui debebat ei centum
 denarios. Et tenens suffoca-
 bat eū dicens. Redde qđ de-
 bes. Et procidens cōseruus
 eius: rogabat eū dicens. Pa-
 tientiam habe in me: et oīa
 reddam tibi. Ille autem no-
 luit: sed abiit et misit eum in
 carcerē donec redderet de-
 bitū. Vidētes autē cōserui
 eius q̄ fiebāt contristati sunt
 valde: et venerūt ⁊ narraue-
 runt dño suo oīa q̄ facta fue-
 rant. Tunc vocauit euz dñs
 suus: ⁊ ait illi. Serue nequā:
 oē debitū dimisi tibi qm̄ ro-
 gasti me. Nonne ergo oport-
 uit ⁊ te misereri p̄serui tui/ si-
 cut et ego tui misertus sum?
 Et tratus dñs eius: tradidit
 eum tortoribus quoadusq̄
 redderet vniuersum debitū.

Sic et pater meus celestis
 faciet vobis: si nō miserit⁹
 vnusquisq̄ fratri suo: de cor-
 dib⁹ v̄ris Amē. *Ad hūc⁹ a.*
 Dixit autē dñs seruo: redde
 quod debes/ procidens autē
 seruus ille rogabat eum di-
 cens patientiam habe in me
 ⁊ oīa reddā tibi. *Ad m̄t a.*
 Serue nequā oē debitum dī
 misi tibi qm̄ rogasti me/ nō-
 ne ergo oportuit ⁊ te misere-
 ri cōserui tui sicut et ego tui
 misert⁹ sū dicit dñs: *Adū-*

*ca. xxiii. post trinitatem. Ad
 horas consuetas Oratio.*
Abloue q̄s dñe tuozū
 delicta populoz ⁊ vt
 a peccatoz nostroz nexibus
 q̄ pro nostra fragilitate con-
 traximus/ tua benignitate li-
 beremur. Et fa ⁊ per dñm.
*Lec. ix. Lectio sc̄i euangēy
 sm̄ mattheum. Cap. xij.*

In illo t̄p̄e: Abeunteſ
 pharisei ⁊ s̄lilū intrerūt
 vt caperēt iesum in sermone.
 Et mittunt ei discipulos su-
 os cū herodianis. Et reliq̄.
*Ex cōmentario beati iohan-
 nis episcopi ⁊ de eadē lectiōe*
Omnia malitia cōfunditur
 quidē aliquotiēs ratione ve-
 ritatis: corrigitur autē nūq̄
 maxime eoz q̄ p̄posito ma-
 lo et nō ignozantia peccant.

Hoc enim sunt sacerdotes. Postquam terrere dominum non poterunt dicentes: in qua parte facis hec: postquam parabolam ratione constricti suo iudicio ipsi se reos fecerunt dicentes malos male perdet nemine contra eos dicere testimonium: nisi conscientia sola: nunquid compunxit eos timor peccati? Numquid compescuit eos vel libertatis consideratio?

Sed quid? Abierunt: et consilium acceperunt: ut caperent eum in sermone. **Lecc. x.**

Quoadmodum si aliquis excludere voluerit aquam currens meatum si hac exclusa fuerit aqua violenter alium de sibi semitam rumpit: sic et eorum malignitas ex una parte confusa: alium sibi aditum adinuenit. **S**icut enim non potest fieri ut ligna mittendo extinguas ignem: sic non potest fieri ut rationem dicendo placeas hominem malum. Sicut ignis quanto amplius ligna susceperit in maiorem flammam erigitur: sic anima mala quanto magis veritatem audierit: eo amplius in malignitatem excitatur. **A**bierunt ergo: et consilium acceperunt. **Q**uo abierunt: Ad herodianos. Nam ex eo quod non dicit

consilium acceperunt: ex quo pariter cum herodianis venerit apparet quod cum illis etiam modi circumventionis consilium tractauerunt. **Lecc. xi.**

Hermines coloni cuius terram possident: illius auxilium opus habet. Qui in sitim tenet nullius patrocinio indiget: nisi deus qui in diaboli iniquitatibus ambulat: diaboli adiutorium necessarium habet. Colonus enim dei diaboli auxilium non requirit: colonus autem diaboli auxilium et si queret: non inuenit. **A**ditus sit aliquis ad furtum euntem: deus orare ut bene prosperetur in furto: aut qui vadit ad fornicationem: nunquid signum crucis ponit sibi in fronte: non comprehendatur in crimine. **Q**uod si fecerit non solum non adiunatur sed ad huc amplius traditur: quod nescit iustitia dei proculius dare criminibus. Sic et isti christum expugnare cupientes conuenienter non ad seruos dei veros religiosos: sed ad gentes id est herodianos se prelerunt. **Q**uale consilium: tales et consilium contra christum: nisi diabolus qui erat aduersarius christi? **Lecc. xiij.**

Quodgitabāt ei apud se
sacerdotes. Sinos so
li eūtes interrogauerim⁹ ip
sū quis dixerit qz nō licet da
re cesari tributū tamē nemo
nobis creder dicētib⁹ cōtra
eū: tam enī oēs sciūt quia ini
mici sum⁹ et os inimicorum
autē testimoniū in iudicio et
si verū fuerit quasi suspectū
reprobat. Sed nec per seip
sos xpm interrogare vole
bāt: quasi in magna suspitio
ne inimicitie fuerit apd̄ xpi
sū: ne forte qui suspecti cir
cūuentre eū nō possint. Nam
inimicus manifestus melior
est: q̄ amic⁹ fictus. Ille duz
timetur facile vitat: iste duz
nō agnoscit preualet. **Se
quētia sancti euangelii ⁊ fm
mattheum. Capitulo. xliiii.**

In illo tpe: Abeuntes
pharisei ⁊ siliū inierūt
vt caperent iesū in sermone.
Et mittūt ei discipulos su
os cū herodianis: dicentes
Magister: scimus qz verax
es et viam dei in veritate do
ces: et nō est tibi cura de ali
quo. Nō enī respicis perso
nā hominū. Dic ergo nobis
quid tibi videtur: Licet cen
sum dare cesari an non: Co
gnita autem iesus nequitia
eorū ait. Quid me tentatis

hypocrite: **O**stendite michi
numisma census. At illi ob
tulerūt ei denariū. Et ait il
lis. Cuius est imago hec et
super scriptio: **D**icūt ei cesa
ris. Tūc ait illis. Reddite er
go q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ que
sunt dei deo. Amē. **Ad bh⁹.
an. Magister scim⁹ quia ve
rax es et viam dei in verita
te doces alla. Ad magt. an.
Reddite ergo que sunt cesa
ris cesari et que sūt dei deo
alla. Et nota q̄ si hec do
minica pcedens fuerit quin
ta ante aduentū dñi seruāda
est per duas hebdomas ⁊
mediate se subsequētes. Se
quens dñica similiter bis. et
ultima semp̄ semel. Si autē
quarta ante aduentū fuerit
tenet semel sequēs autē bis.
Si vero tertia ante aduentū
fuerit quelibet locū suū obti
nebit. **Dñica. xliiii. post
trinitate. Ad horas consue
t. Dñs semp̄ ius. Dñ
ostende supplicibus: vt q̄ de
merito: um qualitate diffidit
m⁹ nō iudiciū sed indulgen
tiā scētiam⁹. Et fa ⁊ per do:
**Lectio. ix. Lectio facti enā ⁊
fm mattheum. Cap. ix.**
In illo tpe: Loq̄nte se
su ad turbas: ecce pri-****

ceps vnus accessit et adora-
bat eū dicēs. Dñe filia mea
modo defuncta est: sed veni/
imponē manū sup eā et vi-
uet. Et reliqua. *Ex cōmēta.*
bri hylarij ep̄i: de eadē lec.

Preces principis/fides mu-
lieris/turbe in domo cōuen-
tus/cecōꝝ duoz clamor: mu-
ti et surdi demoniaci obla-
tioꝝ superiorib⁹ dictis cō-
nere sibi intelligētie tenent
ordinē. **P**rincep̄ h̄ic lex
esse intelligitur que dominū
orat: plebi quā ipsa xp̄o pre-
dicata aduētus ei⁹ expecta-
tione nutrierat vitā mortue
reddat. Nā nullū principem
credidisse legim⁹. **E**x quo
persona principis huius orā-
tis merito in tipū legis apta-
bitur. Qui quidem dominus
opem spondit ad quā pre-
standā pfectus est: sed prior
cuz apostolis peccatoꝝ tur-
ba saluat. Et cum primū ele-
ctionē q̄ ex lege destinabat
vivere oportuisset: anterior
tamen in mulieris specie sa-
lus publicanis et peccatoꝝ
bus redditur. *Lectio. x.*

Hec itaq; dñi p̄tereun-
tis occurſu ad tactuz
vestis dñi sanande pfluio
sanguinis futurā se esse con-
fidit. Sordibus scilicet pol-

luta corporis sui et interlo-
ris vitij imundicijs dissolu-
ta simbriā vestis per fidē fe-
stinat attingere: donū vide-
licet spiritus sancti de christi
corpore modo simbrie exē-
tis cū apostolis conuersata
contingere: fitq; mox sana.
Ita alteri salus duz alij dif-
fert est reddita. Cuius fidē
et cōstantiam dominus lan-
dauit: quia quod israeli pre-
parabatur plebs gētium oc-
cupauit. *Lectio. xi.*

Est autem in simplici
intelligētia magnavir-
tutis diuine ammiratio: cuz
potestas itra corpus manēs
rebus caducis efficientiam
adderet sanitatis: et vsq; in
vestium simbrias operatio
diuina procederet. Non em̄
diuisibilis aut comprehensi-
bilis erat deus: vt corpore
clauderetur. Ipse em̄ dona i
sp̄sctō diuidit: ceterū nō di-
uidit donis. Virtutem autē
eius fides vbicūq; consequi-
tur quib⁹ est ⁊ nuscq; abest⁹
et assumptio corporis nō na-
turā virtutis inclusit: sed ad
redemptionem suam fragi-
litatem corporis virtus assū-
psit: que tam infinite libera
est: vt etiam in simbrijs eius
humane salutis operatio cō-

tineretur. Tu autē. **Lec. xij.**
Ingreditur deinde do-
 minus domū princī-
 pis synagogā videlicet ⁊ cui
 in canticis legis hymnus lu-
 ctuum personabat: et irride-
 tur a plurimis. Nunquā enim
 illi deum in homine credide-
 runt: quin potius predicari
 resurrectionē ex mortuis ir-
 riserunt. Apprehensa igitur
 puelle manu cuius apud se
 mors erat somnus: retraxit
 ad vitā. Atque ut rarus hic ex-
 lege credentiū electionis nu-
 merus intelligi posset turba
 omnis expulsa est quā utiq;
 dñs saluari optasset: sed irri-
 dendo dicta gesta eius: re-
 surrectionis non fuit digna
 cōsortio. **Sequētia sancti
 euāgelij: s̄m mattheū. c̄p. ix.**
In illo tempore: Lo-
 quēte iesu ad turbas:
 ecce princeps vnus accessit
 et adorabat eum dicēs. Do-
 mine: filia mea modo defun-
 cta est: sed veni impone ma-
 num super eam et viuet. Et
 surgens iesus sequebat euz:
 et discipuli ei. Et ecce mu-
 lier que sanguinis fluxū pa-
 tiebatur duodecim ānis: ac-
 cessit retro et tetigit fimbriā
 vestimenti eius. Dicebat enī
 intra se. Si tetigero tantum

vestimentum eius: salua ero
 At iesus conuersus: ⁊ vidēs
 eam dixit. Confide filia: fī-
 des tua te saluā fecit. Et sal-
 ua facta est mulier: ex illa ho-
 ra. Amen. **Ad benedict⁹ an.**
 Dicebat enim intra se si teti-
 gero fimbriam vestimēt ei⁹
 tantum/salua ero. **Ad magt
 an.** Confide filia/fides tua
 te saluam fecit: et salua fa-
 cta est mulier ex illa hora.
**Nota si hec dominica pre-
 cedens fuerit tertia ante ad-
 uētū domini per duas heb-
 domadas seruanda erit.**
**Dominica vltima ante ad-
 uentum domini. Ad horas
 consuetas. Oratio.**
**Excita quesum⁹ domi-
 ne tuorū fidelium vo-
 luntates: vt diuini opis frus-
 ctum propensius exequen-
 tes pietatis tue remedia ma-
 iora percipiant. Et fa ⁊ per
 dñm. Lec. ix. Actō sc̄i euā-
 gelij: s̄m iohānem. Cap. vi.**
In illo tpe: Cum sible-
 uasset oculos iesus/et
 vidisset quia multitudo ma-
 xima venit ad eum: dicit ad
 philippum. Unde ememus
 panes vt manducent hic Et
 reliqua. **Homelia bti augus-
 tini epi: de eadem lectione.**
Tractula que fecit domin⁹

noſter ieſus chriſtus ſunt qui nes. potestas enim erat in ma
 dem diuina opera: et ad in- **P**anes autē
 telligendum deum de viſi- illi quinq; quali ſemina erāt:
 bilibus admonent humanā non quidem terre mandata:
 mentem. Quia enim non eſt ſed ab eo qui terrā fecit mul-
 ille talis ſubſtātia que videri tiplicata. Hoc ergo ad motū
 oculis poſſit: et miracula ei⁹ eſt ſenſibus quo erigeretur
 quib⁹ totū mundū regit vni- mens: et exhibitū oculis vbi
 uerſamq; creaturam admi- exerceret intellectus: vt iui-
 niſtrat aſſiduitate viſuerunt ſibile deū per viſibilia opera
 itat pene nemo dignetur at- miraremur et erecti ad fides
 tendere opera dei mira: et ſtu- et purgati per fidē etiā ipm
 penda in quolibet ſemins inuſibiliter videre cupere:
 grano ſecundum ipſam ſuaꝝ mus: quem de rebus viſibili-
 miſericordiam ſeruauit ſibi bus inuſibilem noſceremus.
 quedā que faceret oportu- Hec tamen ſufficit hec intue-
 no tempore preter viſitatum ri in miraculis xp̄i. **Act. 14.**
 curſus ordinemq; nature vt **I**terrogemus ip̄a mi-
 non maiora ſed inſolita vidē racula: quid nobis lo-
 do ſuperent quibus quoti- quantur de xp̄o. Habent enim
 diana viſuerant. **Rectio. r.** ſi intelligant linguā ſuā. Nā
Maius eſt ei miraculū quia ip̄e xp̄s uerbum dei eſt:
 gubernatio toti⁹ mū- etiam factū uerbi uerbi no-
 di q̄ ſaturatio quinq; milia- bis eſt. Hoc ergo miraculus
 hoim de quinq; panibus: et ſicut audiuius q̄ magnus
 tamen hoc nemo mirat. Al- ſit: queram⁹ etiā q̄ pfundus
 lud mirantur homines: non ſit. Non tm̄ eius ſupficie de-
 quia maius eſt: ſed quia ra- lectemur: ſed etiam altitudi-
 rum eſt. **Q**uis eni et nunc nē perſcrutemur. Habet enim
 paſcit vniuerſum mundum: aliquid intus hoc quod mi-
 niſi ille qui de paucis granis- ramur foris. Vidim⁹: expe-
 ſegetes creat? Fecit ḡ quo- ctauimus magnū quiddam
 modo deus. Unde eni mul- preclarū ſtāddaz et omnino
 tiplicat de paucis granis ſe- diuinus: quod fieri niſi a deo
 getes: inde in manibus ſu- non poſſit. Laudauimus de-
 tis multiplicauit quinq; pa- facto factorem. Sed quedā

modum si litteras pulchras
alicubi inspiceremus nō no-
bis sufficeret laudare scripto-
ris articulū quontā eas pari-
les decoratas fecit nisi etiaz
legerimus quid nobis per il-
las idicauerit: ita factū hoc
qui tantū inspicit delectatur
pulchritudine facti vt ammi-
retur artificē: qui autē intel-
ligit quasi legit. **Lectio. xij.**

Alter em̄ videt pictu-
razaliter videtur lre.
Picturā euz videris: hoc est
totum vidisse laudasse. Lir-
teras euz videris: nō est hoc
totum: qm̄ cōmoueris et le-
gere. Etenim dicit cū vide-
ris lras: si forte non eas no-
sti legere. Quid putam⁹ esse
quod hic scriptū est? Inter-
rogas quid sit: cū itaz videas
aliqd. Aliud tibi demonstra-
turus est a quo queris agno-
scere qd̄ vidisti: alios ille ocu-
los habet: alios tu. Nōne si-
militer aptes videris? Sed
nō similit̄ signa cognoscitis
Tu ergo vides ⁊ laudas: il-
le videt et laudat: legit et in-
telligit. Quia ergo vidimus
qz laudauim⁹: legam⁹ ⁊ itel-
ligam⁹. **L. u. Sequētia scilicet
euāgelij in iohāne. Ep. vi.**

In illo tempore: Cum
subleuasset oculos te-

sus et vidisset quia multitu-
do maxima venit ad eum: di-
cit ad philippū. Unde eme-
mus panes vt māducent hie
hoc autem dicebat: tētans
euz. Ipse enim sciebat: quid
esset facturus. Respondit ei
philippus. Ducentorum de-
nariozum panes non suffici-
unt eis: vt vnusq̄sqz modicū
qd̄ accipiat. Dicit ei vnus ex
discipulis suis: andreas fra-
ter symonis petri. Est puer
vnus hic: q̄ habet quinqz pa-
nes ordeaceos et duos pis-
ces. Sed hec quid sunt in-
ter tātos? Dicit ergo iesus.
Facite homines discubere.
Erat autē fenū multū i loco
Discubuerunt ergo viri: nu-
mero q̄si qnqz milia. Acce-
pit ergo iesus panes: ⁊ cum
gratias egisset distribuit dis-
cumbentibus. Similiter et
ex piscibus: quantum vole-
bāt. Et aut̄ impleti sunt: di-
xit discipulis suis Colligite
q̄ supauerunt fragmenta: ne
pereāt. Collegerunt ergo: ⁊
ipleuerūt duodecim cophi-
nos fragmentozū ex quinqz
panib⁹ ordeaceis que super
fuerunt hie qui māducaue-
rant. Illi ergo homines euz
vidissent qd̄ fecerat signum:
dicebant. Quia hic est vere

propheta: qui uerturus est in mundum. Amen. **Ad hñs^o añ.** Cum subleuasset oculos iesus z uidisset martimã multitudinem uententẽ ad se dicit ad philippum vnde ememus panes vt mäducet hi? hoc autem dicebat tentans eum / ipse enim sciebat quid esset facturus. **Ad magt añ.** Illi ergo homines cũ uidissent quod fecerat signum dicebant qz hic est uere ppheta qui uenturus est in mundũ. **¶ Sequit lectionari^o triũ lectionũ.** **¶ Nota** cũ festũ oim sanctorũ uenerit in tertia aut quarta fei. tũc ferie medianes inter do. pcedẽtẽ z festũ recipiant lec. breuẽ. **¶ Si autẽ ipm festũ uenerit in quita feria tũc i crastino legent tres lectiões de dñicalib⁹ lectionibus p hysto. Achabeoz v. seruada supius scriptis: q p duas sequẽtes noctes sũt p singulis noctib⁹ in tres lectiões partiẽde. In. vi. feria lectiões primi noct. **¶ Igit cum scã clustas. zc. tertia z quarta p vna computando. In sabbato lec. scdi noct. Constituta aut die. zc. septimã et octa. similiter p vna supputando. Si aut ipm festum uenerit in sexta fei. tunc lectio****

nes primi noct. **¶ Igit cũ scã clustas. zc. modo quo supra in sabbato seruabunt. Quãdo uero festũ uenerit in sabbato tunc dñica sequente ad noct. legit principũ ezechielis. Si aut do. p festũ ipedita fuerit tũc lectiones octo de principio ezechielis legẽtur pro duarũ priuatarũ noctur. immediate sequentiũ lectionibus. Prima nocte lectiones primi noct. tertia z quarta pro vna cõputata. Secunda nocte lectiones secundũ nocturni septima et octaua similiter pro vna supputata. **¶ Salua rubri. pcedẽtẽ.****

¶ Prima priuata nocte mensis Nouembriis legentur le. que sequunt. Lect. i. Eze. ii.

Tantẽ fili hominis audi qdũ loquor ad te: et noli esse exasperans sicut dom⁹ exasperatrix est Api ostiũ? Et uidi: z ecce manus missa ad me in qua erat inuolutus liber: et expandit illũ coram me. **¶ Qui erat scriptus in uisus et foris: z scripte erant in eo lamentationes z carmẽ re. Et dixit ad me. Fili hominũ: qdũcũqz inueneris comede.**

Comede volumē istud: et va-
dens loquere ad filios israel.
Et aperui os meū: et cibauit
me volumē isto. Et dixit ad
me. Fili hominis: venter tuus
comedet: et viscera tua imple-
buntur volumine isto: quod ego
do tibi. Et comedi illud: et
factus est in ore meo sicut mel
dulce. Et dixit ad me. Fi-
li hominis: vade ad domū israel: et
loquere verba mea ad eos. Non
enim ad populū profundū ser-
monis et ignote lingue: tu mit-
teris ad domū israel: neque ad
populos multos: profundū sermo-
nis et ignote lingue: quorum
non possis audire sermones.
Et si ad illos mittereris: ipsi
audirent te. Domus autem israel
nolunt audire te: quia nolunt
audire me. Dominus quippe do-
mus israel attrita fronte est:
et duro corde. Tu autem. **Ecce is-**
rae.

Ecce dedi faciem tuam va-
lentiorē faciebus eorū:
et frontem tuam duriorē
frontibus eorū. Et adamāre
et silicē dedi faciem tuam. Ne ti-
meas eos neque metuas a fa-
cie eorū: quia domus eraspe-
rans est. Et dixit ad me. Fili
hominis: omnes sermones me-
os quos loquor ad te assume
in corde tuo et auribus tuis
audi: et vade ingredi ad

transmigrationem ad filios
populi tui: loqueris ad eos
et dices. Hec dicit dominus deus
si forte audiant et quiescant.
Et assumpsit me spiritus: et
audui post me vocem como-
tionis magne/benedicta glo-
ria domini de loco suo: et vocem
alax animalium percutientium
alteram ad alteram: et vocem ro-
tarum sequentium aialia: et vocem
promotionis magne. Spiritus
quoque leuauit me et assumpsit
me: et abiit amarus in indigna-
tione spiritus mei. **Abanans enim**
dominus erat mecum: confortans me.
Et veni ad transmigrationem
ad aceruū nouarum frugum ad
eos qui habitabant iuxta flu-
men chobar: et sedi vbi illi se-
debant: et mansi ibi septem die-
bus: merens in medio eorum.
Tu autem domine. **Lectio. iij.**

Et cum pertransissent
septem dies: factus est
verbum domini ad me dicens
Fili hominis: speculatorem
dedi te domui israel: et audies
de ore meo verbum: et annū-
ciabis eis ex me. Si dicente
me ad impiū morte morieris
non nunciaueris ei neque lo-
cutus fueris ut auertatur a
via sua impii et viuat: im-
pius in iniquitate sua morie-
tar: sanguinem autem eius de-

10. 4.

manu tua requirā. Si autem tu annunciaueris impio et ille non fuerit conuersus ab impietate sua et a via sua ipsa: ipse quidem in iniquitate sua morietur: tu autem animam tuam liberauisti. **Sed et si conuersus iustus a iustitia sua fuerit et fecerit iniquitatem: ponam offendiculum coram eo. Ipse morietur: quia non annunciauisti ei. In peccato suo morietur: et non erunt in memoria iustitie eius quas fecit: sanguinem dero et de manu tua requirā. Si autem tu annunciaueris iusto: ut non peccet: iustus et ille non peccauerit: uiuens uiuet quia annunciauisti ei: et tu animam tuam liberauisti. **Tu. *Secundum*****

Quod facta est super manus dominice dixit ad me. Surgens egredere in campum et ibi loquar tecum. Et surgens egressus sum in campum: ecce ibi gloria domini stabat quasi gloria quam uidi iuxta fluvium chobar: et cecidi in faciem meam. Et ingressus est in me spiritus et statuit me super pedes meos: et locutus est mihi: et dixit ad me. Ingredere et includere in medio domus tue. **Et tu fili hominis ecce da**

ta sunt super te vincula et ligabunt te in eis et non egredieris in medio eorum: et linguam tuam ad adherere faciam palato tuo et eris murus: nec quasi uir oburgans: quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et et dices ad eos. **Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat: et qui quiescit quiescat: quia domus exasperans est. Tu autem.**

LECTIO II.
Et tu fili hominis sume tibi laterem et potes et mures et describes in eo ciuitatem hierusalem. Et ordinabis aduersus eam obsidionem: et edificabis mitiones: et compontabis aggerem: et dabis contra eam castra et pones arces in giro. Et tu sume tibi sartagine ferream et pones eam in murum ferreum inter te et inter ciuitatem: et obfirmabis faciem tuam ad eam et erit in obsidionem: et circumdabis eam. Signum est domui israel. **Et tu dormies super latus tuum sinistrum et pones iniquitates domus israel super eo numero dierum: et assumes iniquitates eorum. Ego autem dedi tibi annos**

iniquitatis eorū numero die-
rum trecentos et nonaginta
dies: et portabis iniquitatē
domus israel. Et cum com-
pleueris hec dormies super
latus tuum dexterum secun-
do: et assumes iniquitatē do-
mus iuda quadraginta die-
bus. Diem pro anno: et diem
inquam pro anno dedi tibi.
Et ad obsidionem hierusalē
conuerteris faciem tuā: et bra-
chium tuū erit extentum: et
prophetabis aduersus eam.
Ecce circūdedi te vinculis:
et nō conuerteris te a latere tuo
in latus aliud: donec impleas
dies obsidiōis tue. **Lx. Pc. iij.**

Et tu sume tibi frumē
et ordeum et fabā
et lentem et milium et viciā
et mittes eas in vas vnum: et
facies tibi panes numero di-
erū quib⁹ dormies sup latus
tuū. Trecentis et nonaginta
dieb⁹ comedes illud. Libus
autēz tuus quo vesceris erit
in pondere: viginti stateres
in die. Et tēpore vsq⁹ ad tem-
pus comedes illud. Et aquā
in mensura bibes sextā par-
tem hui⁹. Et tempore vsq⁹ ad
tempus bibes illud. Et qua-
si subcinertium ordeaceum
comedes illud: et sercoze
quod egreditur de homine

operies illud in oculis eorū
Et dixit domin⁹. Sic com-
edent filij israel panem suū
pollutum inter gentes: et ad
quas eiciam eos. **Et dixit**
Aa a domine de⁹. Ecce ani-
ma mea non est polluta: et
morticinum et laceratum a
bestijs non comedi ab infan-
tia mea vsq⁹ nunc: et non est
ingressa in os meum omnis
caro immunda. Et dixit ad
me. Ecce dedi tibi simū bo-
um pro sercozibus huma-
nis: et facies panem tuum
in eo. Et dixit ad me Fili ho-
minis: ecce ego conterā ba-
culum pants in hierusalem
et comedent panem suum in
pondere et in sollicitudine:
et aquam in mensura: et in an-
gustia bibent: vt deficien-
tibus pane et aqua corruat
vnusquisq⁹ ad fratrem suū:
et contabescant in iniquita-
tibus suis.

Hocte. iij. Lectio prima.

Et tu fili hominis su-
me tibi gladium acu-
tum radentem pilos: et assu-
mes eum et duces per ca-
put tuum et per barbam tu-
am: et assumes tibi stateram
pōderis et divides eos. Et
tiam partem igni combures
in medio ciuitatis iuxta cō-
d. ij.

pletionem dierū obsidionis et assumes tertiam partem et concides gladio in circuitu eius: tertia vero alia disperges in ventū: et gladium nudabis post eos. ¶ Et sumes inde paruum numerū/ et ligabis eos in summitate pallis tuis: et ex eis rursus tolles et combures eos igni: et ex eis egredietur ignis in oēm domum israel. **Lectio. iij.**

Hec dicit dñs de⁹. Ista est hierusalem. In medio gentiū posui eā: et in circuitu eius terra. Et contēpsit iudicia mea ut plus eēt impia q̄ gentes: et precepta mea ultra q̄ terre que in circuitu eius sunt. Iudicia em̄ mea proiecerunt: et in preceptis meis nō ambulauerūt.

¶ Ideo hec dicit dominus de⁹. Quia supastis gentes q̄ in circuitu vestro sunt et in preceptis meis nō ambulastis et iudicia mea non fecistis: et iuxta iudicia gentiū que in circuitu vestro sūt nō estis operati: ideo hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te: et ipse ego facias in medio tui iudicia in oculis gentiū: et faciā in te que non feci et quib⁹ similia ultra non faciā: propter oēs abominaciones tuas. Ideo patres comedēt filios in medio tuis: et cōedent patres suos. Et faciā in te iudicia/ et ventilabo vniuersas reliquias tuas in oñem ventum. **Lectio. iij.**

Idecirco vno ego dicit dñs de⁹ nisi pro eo q̄ sanctū meū violasti in omnibus offensionib⁹ tuis et i cunctis abominacionibus tuis: ego quoq; confringā: et non parceret oculus meus et non miserebor. Tertia pars tui peste morietur et fame consumetur in medio tui: et tertia pars tui in gladio cadet i circuitu tuo. Tertiam vero partem tuā in oēm ventū dispergam: et gladium euaginabo post eos. Et complebo furorem meū: et requiescere faciā indignationē meā in eis/ et cōsolabor. Et sciēt q̄ ego dñs locutus sū in zelo meo: cū impleuero oēm indignationē meā in eis. Et dabo te in desertū et in opprobrium gentibus que in circuitu tuo sunt: in conspectu oīs pretereuntis. ¶ Et eris opprobriū: et blasphemia exemplū et stupor in gentibus que in circuitu tuo sunt: cū fecero in te iudicia in furore et in in-

dignatione et increpationibus ire / que ego dominus locutus sum: cum misero sagittas famis pessimas in eos qui erunt mortifere / et quas mitamur disperdam vos. Et fame congregabo super vos: et conteram in vobis baculus panis: et imittam in vos famem et bestias pessimas usque ad internettonem. Et pestilentia et sanguis transibunt per te: et gladium inducam super te. Ego dominus locutus sum.

Hocte. liii. Lectio prima.

Et factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis pone faciem tuam ad montes israel: et prophetaabis ad eos et dices. Non tes israel: audite verbum domini dei. Hec dicit dominus deus montibus et collibus rupibus et vallibus. Ecce ego inducam super vos gladium et disperdam excelsa vestra: et demoliar aras vestras et confringetur simulachra vestra: et deiciam interfectos vestros ante idola vestra. **E**t dabo cadavera filiorum israel ante faciem simulachrorum vestrorum et dispergam ossa vestra circum aras vestras in omnibus habitacionibus vestris. Arbes deserti erunt: et excel-

sa demolentur et dissipabuntur: et interibunt are vestre et confringentur: et cessabunt idola vestra / et conterentur delubra vestra: et delebunt opera vestra: et cadet interfectus in medio vestri: et scietis quia ego sum dominus. **Lect. ii.**

Qui reliquam vobis eos qui fugerint gladium in gentibus: cum disperero vos in terris: et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captivi ducti sunt: quia contrivit cor eorum fornicas et recedens a me / et oculos eorum fornicantes post idola sua: et displicebunt sibi metis per malis que fecerunt in omnibus abominationibus suis: et scient quia ego dominus non frustra locutus sum ut facerem eis malum hoc. **H**ec dicit dominus deus. Percute manu tua et allide pedem tuum: et dic heu ad omnes abominationes malorum domus israel: quia gladio et fame et peste ruituri sunt. **Q**ui longe est peste morietur: qui autem prope gladio corruet: et qui relictus fuerit et obfessus fame morietur: et contumplebo indignationem meam in

Qui scietis / **Lect. iii.** **Q**uia ego dominus cum fuerint interfecti vestri in me:

dio idolorū vestrorum in cir-
 cuitu ararū vestrarū: in om-
 ni colle excello ⁊ in cunctis
 summitatib⁹ mōtium ⁊ sub-
 tus omne lignū nemososuz
 et subtr⁹ vntuersam quercum
 frōdosam lūcūq; vbi accēde-
 rūt thura redolātia vntuer-
 sis idolis suis. Et extēdam
 manū meā sup eos: et faciā
 terrā desolatā ⁊ desitutam
 a deserto deblat̄a in oībus
 habitacionibus eoz: et sciēt
 q; ego dominus. ¶ Et fact⁹
 est sermo domini ad me di-
 cens. Et tu fili hōis: hec di-
 cit dñs deus terre israel. Fi-
 nis venit: venit finis sup q̄t-
 tuor plagas terre. Nunc fi-
 nis super te: ⁊ emittam furo-
 rem meū in te: ⁊ iudicabo te
 iuxta vias tuas: et ponā cō-
 tra te omnes abominatiōes
 tuas. Et nō parceret ocul⁹ me-
 us sup te et non miserebor:
 sed vias tuas ponā super te
 et abominaciones tue i me-
 dio tui erunt: et sciētis quia
 ego dñs. ¶ Hocte. v. Lec. 1.

¶ Ec dicit dñs de⁹. Af-
 flicto vna: afflictio ec-
 ce venit. Finis venit: venit fi-
 nis. Vigilauit aduer sus te:
 ecce venit. Venit ꝑ tritico sup
 te: qui habitas in terra. Ve-
 nit tempus: prope est dies

occisionis: et non glorie mō-
 tium. Nunc de propinquo ef-
 fundam irā meā super te: et
 complebo furore meū in te.
 Et iudicabo te iuxta vias tu-
 as: et iponā tibi oīa scelera
 tua. Et nō parceret ocul⁹ me⁹
 neq; miserebor: sed vias tu-
 as imponam tibi et abomi-
 natiōes tue i medio tui erūt/
 et sciētis quia ego sum do-
 minus percussens. ¶ Ecce
 dies: ecce venit. Egressa est
 contritio ⁊ floruit virga: ger-
 minauit superbia: iniquitas
 surrexit in virga impietatis.
 Non ex eis et nō ex populo
 neq; ex sonitu eoz: ⁊ nō erit
 requies in eis. Lectio. vii.

¶ Venit tēpus: appropi-
 quit dies. Qui emit
 nōn letetur et q̄ vendit nō lu-
 geat: quia ira super omnem
 populū eius: quia qui vēdit
 ad id quod vendidit non re-
 uertetur: et adhuc in vinēti-
 bus vita eoz. Alio em̄ ad
 oēm multitudinē eius nō re-
 grediet: et vir in iniquitate vi-
 te sue non cōfortabit. ¶ La-
 nite tuba: preparent oēs: et
 nō est qui vadat ad prelium.
 Ira em̄ mea sup om̄nē mul-
 titudinem eius. Gladus fo-
 ris: pestis ⁊ fames intrinse-
 cus. Qui in agro est gladio

mo letur: et q̄ in ciuitate pe-
 filētia: et fame deuorabun-
 tur. Et saluabunt q̄ fugerit
 ex eis. Et erit in montibus
 quasi colūbe cōuallium: oēs
 trepidi: unusquisq̄ in iniqui-
 tate sua. Des manus dissoluē-
 tur: et oīa genua fluēt aq̄s.
 Et accigēt se cilticis: et ope-
 riet eos formido: et in oī fa-
 cie cōfusio: et in vniuersis ca-
 pitib⁹ eoz caluiciū. **Lec. iii.**

Argētū eoz foris pif-
 ciet: et aurū eoz i ster-
 q̄lū erit. Argētū eoz et au-
 rū eoz non valebit liberare
 eos: in die furoris dñi. Ant-
 mā suā nō saturabūt et ven-
 tres eoz non implebunt: q̄
 scādalu iniquitatis eozū fa-
 ctū est et ornamēta moniliū
 suozū in superbiā posuerūt:
 et imagines abominationū
 suarū et simulachroz fecerūt
 ex eo. Propter hoc dedi eis
 illud in imundiciā: et da-
 bo illud in man⁹ alienoz ad
 diripiendū: et impijs terre i-
 pedā: et cōtaminabūt illud.
 Et auertā faciē meā ab eis.
 Et violabunt archanū meū:
 et introibūt in illud emissā-
 riū et contaminabunt illud.

**Fac conclusiones: qm̄ ter-
 ra plena est iudicio sangui-
 nis: et ciuitas plena iniquitate.**

Et adducā pessimos de gen-
 tibus: et possidebūt domos
 eoz. Et q̄lescere faciā super-
 biā poterūt: et possidebūt sā-
 ctuaria eoz. Angustia sup-
 ueniēte requirēt pacē: et nō
 erit. Cōturbatio sup cōtur-
 batōnē ueniet: et audit⁹ sup
 auditū. Et querēt uisionem
 de ppheta: et lex peribit a sa-
 cerdote: et consiliū a sento-
 ribus. Rex lugebit: et p̄nci-
 pes induent merore: et man⁹
 p̄p̄ti terre cōturbabunt. Se-
 cūdū uisā eoz faciā eis: et p̄m
 iudicia eoz iudicabo eos: et
 scient quā ego dominus.

Rocte. vi. Tertio.

Et factū est āno sex-
 to i sexto mēse in quin-
 ta mēsis: ego sedebā i domo
 mea: et senes iuda sedebant
 coram me. Et cecidit super
 me: ibi manus dñi det. Et u-
 dit⁹: ecce similitudo q̄si aspe-
 ctus ignis. Ab aspectu lum-
 box ei⁹ et deorsum ignis: a
 lumbis eius et sursum qua-
 si aspectus splendoris: et u-
 sio electri. **Et** emissā simi-
 litudo: manus apprehendit
 me in cincinnō capitis mei⁹:
 et eleuauit me spūs iter ter-
 ram et celū: et adduxit me in
 iherlm̄ in uisione dei iuxta
 ostiū interi⁹ qd̄ respiciebat

D. liii.

ad aquilonē ubi erat statua
idoli zeli ad puocādā emu-
lationē. Et ecce ibi gl'ia dei
israel: s'm visionem quam vi-
deram in campo. **Rec. ii.**

Et dixit ad me. Fili
hois leua oculos tu-
os ad viam aquilonis. Et le-
uavi oculos meos ad viam
aqlonis: et ecce ab aquilone
porte altaris idoli zeli i ipso
introitu. Et dixit ad me. Fili
hois: putasne vides tu quid
isti faciunt abominationes
magnas quas domus israel
facit hic: vt pcul recedam a
sacruario meo? **E**t adhuc cō-
uersus videbis abominatio-
nes maiores. **E**t introdu-
xit me ad ostiū atrij. Et vidi:
et ecce foramē vnū in parie-
te. Et dixit ad me. Fili hois:
fode parietē. Et cū fodissem
parietem: apparuit ostium
vnus. Et dixit ad me. Ingre-
dere: et vide abominationes
pessimas q's isti faciunt hic.

Et ingressus **Rec. iiii.**
vidi: ecce omnis simi-
litudo reptilium et anima-
litum abominatio: et vnuer-
sa idola domus israel de-
cta erant in pariete in circut-
tu per totum. Et septuaginta
virī de senioribus domus
israel/et iechonias filius sa-

phan stabat in medio eorum
stantiū asi picturas: vnusq's
q's habebat thuribulū in ma-
nu sua: et vapor nebule de
thure confurgebat. Et dixit
ad me. **E**t certe vides filii ho-
minis q' seniores dom' isrl
faciūt in tenebris: vnusq'sq's
in abscondito cubillis sut. Di-
cūt em̄. Non videt dñs nos.
Derelict' dñs terram. Et di-
xit ad me. Adhuc cōuersus
videbis abominationes ma-
iores quas isti faciunt. Et i-
trodurxit me per ostium por-
te domus dñi quod respicie-
bat ad aquilonem: et ecce ibi
mulieres sedebant plangē-
tes adonidē. Et dixit ad me.
Certe vidisti fili homis. Ad-
huc conuersus videbis abo-
minationes maiores his.

Rocte. vii. Lectio. i.

Et introduxit me i atrij
um dom' dñi iterus
Et ecce i ostio tēpli dñi iter
vestibulū et altare qñ viginti
quinq's viri dorsa habētes cō-
tra tēplū dñi et facies ad oriē-
tē: et adorabāt ad ortū solis.
Et dixit ad me. Certe vi-
disti fili homis. Nūq'd leue
est hoc domui iuda vt face-
rēt abominatōes istas q's se-
cerūt hic? **E**t replētes terrā
iniquitate pueri sunt ad ir-

ritādū me. Et ecce applicat
ramū ad nares suas. Ergo
ego faciam in furore: nō par
cet oculus meus nec misere
bor: et cum clamauerint ad
aures meas voce magna nō
exaudiam eos. **Lectio. ii.**

Et clamauit voce ma
gna in aurib⁹ meis di
cēs. Appropinquarunt visi
tationes vrbis: et vnusquisq⁹
vas interfectōis habet i ma
nu sua. Et ecce sex viri venie
bāt de via porte superioris q̄
respicit ad aqilonē: et vnuscu
tusq⁹ vas iterit⁹ i manu ei⁹.
Vir q̄s vn⁹ i medio eorū vesti
t⁹ erat lincis: et atramētariū
scriptor⁹ ad renes ei⁹. **E**t
ingressi sūt: et steterūt iuxta al
tare ereū. Et gl̄ia dñi assum
pta est de cherub: q̄ erat sup
eū ad limē dom⁹. Et vocauit
virū q̄ idutus erat lincis: et et
atramētariū scriptoris habe
bat i lābis suis. Et dixit dñs
ad eū. Transi p mediā ciuita
tez in medio hierl̄m: et signa
thau sup frōtes viroz gemē
tū et dolētū sup cūctis abo
miatōib⁹ q̄ sunt i medio ei⁹.

Et illis dixit au: **P. iij.**
diēte me. Transite p ci
uitatē sequētes eū: et pcutite
Nō parcat ocul⁹ v⁹: neq⁹ mi
sereamī. Senē adolecētulū/

et Aginē/parvulū/ et mulieres
interficite: vsq⁹ ad infēnetōes
Dñm autē sup quē videritis
thau ne occidat⁹: et a factua
rio meo icipite. Leperūt er
go a viris seniorib⁹: q̄ erant
āte facledom⁹. Et dixit ad
eos. Contaminate domū: et
implete atria insect⁹. Egre
dimini. Et ingressi sūt: et pcu
tiebāt eos q̄ erāt in ciuitate
Et cede ppleta remāsi. ego
ruisq⁹ sup faciem meam: et cla
mās ato. Heu heu heu/ dñe
deus. Ergo ne dispdes oēs
reliq⁹as isrl̄: effūdēs furorem
tuū sup hierusales? **E**t di
xit ad me. Iniquitas dom⁹
israel et iuda magna est: nō
mīs valde: et repleta est ter
ra sanguinibus: et ciuitas re
pleta est auersione. Dixerūt
enī. Dereliquit dñs terram:
et dñs non videt. Igitur et
meus non parcet oculus: ne
q⁹ miserebor. Etiam eorum
super caput eorum reddam.
Et ecce vir qui erat indutus
lincis qui habebat atramen
tariū scriptoris i dorso suo:
respondit verbum dicēs. Fe
ci sicut precepisti mihi.

Nocte. viij. Lectio prima

Et vidit: et ecce i firma
mēto qd̄ erat sup ca
put cherubi quasi lapis sa

phirus: quasi species similitudinis solis apparuit super eā. Et dixit ad virū qui indutus erat lineis. Et ait. Ingrede in medio rotarū q̄ sunt subtus cherubim et imple manus tuas p̄inis ignis q̄ sunt inter cherubim: et effūde super ciuitatē. Ingressusq̄ est in cōspectu meo. **C**herubim aut̄ stabant a dextris domus cū ingrederet̄ vir: et nubes impleuit̄ atriuū interi⁹. Et eleuata est gloria domini desup̄ cherub ad limē domus: et repleta est dom⁹ nube: et atriuū repletū est splendore glorie domini. Et fontus alax cherubim audiebat̄ vsq̄ ad atriuū exterius: quasi vox loquētis dei omnipotentis. Cūq̄ p̄cepisset̄ viro qui indutus erat lineis dicens sūme ignē de medio rotarū que sunt iter cherubim ingressus ille stetit iuxta rotam. Et extendit cherub manus suas de medio cherubim ad ignem qui erat inter cherubim: et sumpsit et dedit in manus eius qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis subtus pennas eorum.

Lectio. ij.

Et vidit̄ et ecce quattuor rote iuxta cherubim. Nota vna iuxta cherubim vni⁹ et alia rota iuxta cherub vni⁹. Species aut̄ rotarum erat quasi visio lapidis crisoliti: et aspectus earum similitudo vna quattuor: quasi si sit rota in medio rote. Cūq̄ ambularent in quattuor partes gradiebantur et non reuertebantur ambulantes: sed ad locum ad quem ire declinabat q̄ prima erat/ sequebantur et cetera: nec conuertebantur. Et omne corpus earū et colla et manus et p̄ne et circuitu plena erant oculis in circuitu quattuor rotarū: et rotas istas vocauit volubiles audiente me. Quattuor autem facies habebat vni⁹. Facies vna facies cherub: et facies secunda facies hominis et in tertio facies leonis: et in quarto facies aquile. Et eleuati sunt cherubim. Ipsum est animal quod viderā iuxta flumen chobar. **Lect. iij.**

Cherubim ibāt pariter et rote iuxta eos: et cū eleuarent cherubim alas suas vt exaltarent a terra nō residebant rote: sed et ipse iuxta erant. Stātib⁹ illis stabāt:

et cū eleuatis eleuabantur. Spiritus em̄ vite erat i eis. Et egressa est gloria dñi a limine templi: et stetit super cherubim: et eleuantes cherubim alas suas exaltati sūt a terra corā me: et illis egredientibus rote q̄z subsecute sum. ¶ Et stetit in introitu porte domus dñi orientalis: et gloria dei israel erat super eos. Ip̄m est animal quod vidit subter deū israel iuxta flumen chobar. Et intellexi q̄ cherubim essent. Quattuor per quattuor vultus vni: et similitudo manus hominis sub alis eorū. Et similitudo vultuuz eorū: ipsi vultus quos viderā iuxta flumiū chobar: et intuitus eorū et impetus singulorū ante faciē suā ingredi.

Rocte. ix. Lectio prima.

Eleuauit me spūs: et introduxit me ad portā domus domini orientālē que respicit solis ortū. Et ecce in introitu porte viginti quinqz viri: et vidi in medio eorū techoniam filiū azur et phelthiā filiū banate principes ppli. ¶ Dixitqz ad me. Sūt homines: hi viri cogitant iniquitatē: et tractāt consiliūz pessimum in vrbē ista dicen-

tes. Nonne duduz edificate sunt domus: hæc est lebes nos autē carnes. Idcirco vaticinare de eis: vaticinare fili hoīs. Et irruit in me spūs dñi: et dixit ad me. Loquere hæc dicit dominus. Sic locuti estis domus isrl: et cogitationes cordis v̄i ego noui.

Qurimos occidistis in vrbē hac: et implestis vias eius interfectis. Propterea hæc dicit dominus. Interfecti vestri quos posuistis in medio ei: hi sūt carnes: et hæc est lebes: et educam vos de medio eius. Gladiū metuistis: et gladiū idūcā super vos: ait dominus deus. Et eisclaz vos de medio eius. Daboqz vos in manus hostiū: et faciā in vobis iudicia. Gladio cadetis. In finibus isrl iudicabo vos: et scietis qz ego dñs. ¶ Hæc non erit vobis in lebetem: et vos nō eritis in medio ei: in carnes. In finibus israel iudicabo vos: et scietis qz ego dñs. Quia in preceptis meis nō ambulastis: et iudicia mea non fecistis: s; iuxta iudiciū gentium que in circuitu vestro sunt operati estis. ¶ **Ec. iij.**

Et factum est cū p̄phe tarēz phelthias filius

banale mortuus est. Et cecidit i facie meam ⁊ clamās voce magna Et dixi. Heu heu heu dñe de⁹? sūmationē tu faci reliq̄ay istl? **¶** Et factū est v̄bū dñi ad me dicēs. Fili homis? ffes tui / viri ppinq̄ tui ⁊ ois dom⁹ israel v̄tuer si qb⁹ dixerunt habitatores hierusalem lōge recedite a dño: nobis data est terra in possessionē. Propterea hec dicit dñs deus. Quia longe feci eos in gentibus et quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationē ⁊ modicam in terris ad quas venerunt.

¶ Rocte. r. Lectio prima.
¶ Propterea loq̄re. Hec dicit dñs de⁹. Lōgre gabo vos de pplis: ⁊ adunabo de terris in quib⁹ dispersi estis: daboq̄ vobis humum israel. Et ingredient illuc: et auferēt oēs offensioēs cunctasq̄ abominatiōes ei⁹ de illa. **¶** Et dabo eis cor vnū ⁊ spiritū nouū tribuā in visceribus eorum. Et auferay cor lapideum de carne eorū ⁊ dabo eis cor carneū: vt in preceptis meis ambulent ⁊ iudicia mea custodiant factantq̄ ea: ⁊ sint mihi in populum et ego sim eis in deum. Quorum autem cor post of-

fendicula ⁊ abominationes suas ambulat: horꝝ viam in capite suo ponam dicit dominus deus.

¶ Lectio. ii.
¶ Eleuauerūt cherubim alas suas et rote cum eis: et gloria dei israel erat super ea. Et ascendit gloria dñi de medio ciuitatis ⁊ stetitq̄ super montē qui est ad orientem vrbis. Et spūs leuauit me: adduxitq̄ i chaldeā ad transmigratiōē in v̄sīde in spiritu dei: et sublata est a me visio quam viderā. **¶** Et locutus sum ad transmigratiōem omnīa verba dñi que ostenderat mihi. Et factus est sermo dñi ad me dicens. Fili hoīs in medio dom⁹ exasperātis tu habitas: q̄ oculos habent ad vidēdū ⁊ non vidēt: et aures ad audiendū et non audiunt: q̄ dom⁹ exasperans est.

¶ Lectio. iii.
¶ Ergo fili hominis: fac tibi vasa transmigratiōis: ⁊ transmigrabis p̄ diē corā eis. Transmigrabis autē de loco tuo ad locū alterum in cōspectu eorꝝ: si forte aspiciā: quia dom⁹ exasperās est. Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diē: in cōspectu eorꝝ. Tu autē egredieris

vespere coras eis sicut egreditur migrans: ante oculos eorum. **P**erfode tibi parietes: egredieris per eum in conspectu eorum. In humeris portaberis: in caligine effereris. Faciem tuam velabis et non videbis terram: quia portentus dedi te domui israel. Fecit ergo sicut preceperat mihi dominus. Vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per dies: et vespere perfodi mihi parietem manu: et in caligine egressus sum et in humeris portatus in conspectu eorum.

Hoete. xi. Lectio prima.

Factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis: nunquid non dixerunt ad te domus israel domus exasperans quid tu facis? Dic ad eos. Haec dicit dominus deus. Super ducem onus istud qui est in hierusalem: et super omnem domum israel que est in medio eorum. Dic. Ego portentus vestrum. Quomodo fecit: sic fiet illis. In transmigratione et in captivitate ibunt: et durum quod est in medio eorum in humeris portabitur: in caligine egredietur. Parietes perfodient ut educant eum: facies eius operietur ut non videat oculo terram. Et extendam rhete meam

super illam et capietur in sagena mea: adducam eum in babilonem in terram chaldeorum: et ipsam non videbit: ibique morietur et os quod circa eum sunt. Presidius eius et agmina eius dispergam in omnem ventum: et gladium euaginato post eos. Et sciens quod ego dominus: quando disperfero illos in gentibus: et disseminavero eos in terris. **Lectio. ii.**

Relinquam ex eis vestros paucos a gladio et fame et pestilentia: ut enarrant omnia scelera eorum in gentibus ad quas ingredietur: et sciens quia ego dominus. Et factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis: panem tuum in conturbatione comedet: sicut et aquam in festinatione et merore bibe: et dices ad populum terre. Haec dicit dominus deus ad eos qui habitant in hierusalem: in terra israel. Panem suum in sollicitudine comedent et aquam suam in desolatione bibent: ut desolet terra a multitudine sua propter iniquitatem omnium qui habitant in ea: et civitates quae nunc habitant desolate erunt: terraque deserta: et sciens quia ego dominus. **Lectio. iii.**

Factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis: quod est proverbium

illud vobis in terra israel di
 centium in longis differens
 dies et peribit omnis visio?
 Ideo dic ad eos. Hec dicit
 dñs deus. Quiescere faciã
 prouerbiũ istud: neq; vulgo
 dicetur ultra in israel. Et lo
 quere ad eos q; appropin
 quauerint dies: et sermo ois
 visionis. Non eni erit ultra
 ois visio cassa neq; diuina
 tio ambigua in medio filioꝝ
 israel: quia ego dñs loquar
 quodcuq; locutus fuerover
 bum et fiet. Non plongabis
 amplius: in diebus vestris
 dom⁹ exasperas loquar ver
 bum: et faciã illud dicit dñs
 deus. Et factus est sermo
 dñi ad me dicens. Fili hois?
 ecce dom⁹ isrl dicentiũ. Visio
 quã hie videt i dies multos?
 et in tempora longa iste pro
 phetar. Propterea dic ad eos
 Hec dicit dñs deus. Nõ p
 longabis ultra omnis sermo
 me⁹. Verbu qd locut⁹ fuero
 complebitur dicit dñs de⁹.

Hoete. xii. Lectio prima.
Et fact⁹ est sermo dñi
 ad me dicens. Fili ho
 minis: varicinare ad pphe
 tas isrl q; pphetar: et dices p
 pphetant⁹ de corde suo. Au
 dite vbu dñi. Hec dicit dñs
 de⁹. Ne pphetis in impietib⁹:

q; sequunt⁹ spiritu suũ et nihil
 videt. Quasi vulpes in deser
 to prophete tut israel erant.
Nõ ascēdistis ex aduerso?
 neq; opposuistis muru p do
 mo isrl: vt staretis i plio i die
 dñi. Audent vana et diuinant
 medaciũ dicētes ait dñs cũ
 dñs nõ miserit eos: et pseue
 rauerūt cõfirmare sermonē.
 Nũqd nõ visionē cassam vidit
 stis: et diuinationē mendacē
 locuti estis? Et dicit⁹ ait dñs
 cũ ego nõ sim locut⁹. **Rec. II**

Propterea hec dicit do
 minus de⁹. Quia locuti
 estis vana et vidistis menda
 ciũ: ideo ecce ego ad vos ait
 dñs deus: et erit manus mea
 sup pphetas qui vidēt vana
 et diuināt medaciũ. In cõsi
 lio ppli mei nõ erūt in scri
 ptura domus isrl nõ scriben
 tur: nec i terra isrl ingredia
 tur: et scietis q; ego dñs de⁹.
 Eo q; deceperint pplm meũ
 dicētes par par et nõ est par
 et ipse edificabat pariete?
 ipsi autē linbāt eũ luto absq;
 paleis. Dic ad eos qui linūt
 absq; tēperatura: q; casurus
 sit. Erit enim imber inundã⁹
 et dabo lapides pergrãdes
 desuper irruentes: et ventum
 procellæ dissipantem. Siqui
 de⁹ ecce cecidit paries. Nun

quid non diceret vobis? vbi
est litura quam limistis? **Ec. iii.**

Propterea hec dicit dñs
deus. Erumpere faciam
spm tēpestatū in indignatio
ne mea: et imber inundās in
furore meo erit: et lapides
grādes in ira i cōsumationē.
Et destrua parietē quē lini
stis absq̄ tēperamēto et ade
quabo eū terrez et reuelabit
fundamētū ei? cadet et psu
met in medio ei? et scietis qz
ego sum dñs. **Et comple**
bo indignationem meam in
pariete: et in his qui linunt
eum absq̄ temperamento:
dicamqz vobis. Non est pa
ries: et non sunt qui linunt
eum pphete israel qui pphete
tant ad hierusalem: et vident
ei visionem pactis et non est
par aut dominus deus.

Roete. xlii. Lectio prima.
Et tu fili hominis po
ne faciē tuā contra fili
as populi tui q̄ prophetāt
de corde suo: et vaticinare
sup eas et dic. **Hec dicit do**
minus deus. Ne q̄ consuunt
puluillos sub oi cubitu ma
nus: et faciūt cervicalia sub
capite vniuersę etatis ad ca
piendas animas. Cū cape
rēt animas populi mei viu
ficabant animas eorū: et vio

labant me ad populū meum
propter pugillū ordet et fra
gmen panis: vt interficerēt
aias q̄ nō moriūt et viuifica
rent aias q̄ non viuūt: mētē
tes pplo meo credēt mēda
ciis. Propter hoc hec dicit
dñs deus. Ecce ego ad pul
uillos vestros quibz vos ca
pitis aias volantes: et dirū
pam eos de brachijs vestris
et dimittā animas quas vos
capitis animas ad volādū.
Et dirumpā cervicalia ves
tra et liberabo populū me
um de manu vřazneqz erunt
vltra in manibus vestris ad
predanduz: et scietis qz ego
dñs. Pro eo qz merere fe
cistis cor iusti mēdacię quez
ego nō contristauī: et cōfor
tastis manus impij vt nō re
uerteret a via sua mala: et vt
ueret: propterea vana nō vi
debitis et diuinationes non
diuinitis amplius: et eru
am populū meū de manu ve
stra: et scietis quia ego dñs

Et venerunt **Lectio.**
ad me viri sentoz isra
el: et sederūt corā me. Et fa
ctus est sermo dñi ad me dī
cēs. Fili hominis: viri isti po
suerūt immūdiicias suas in
cordibus suis: et scādalu in
quitatis sue statuerūt cōtra

faciē suā. Nunquā interroga-
 tus respōdebo eis? **P**ro-
 pter hoc loq̄re eis ⁊ et dices
 ad eos. Hec dicit dñs deus.
 Homo hō de domo israel q̄
 posuerit imundicias suas in
 corde suo ⁊ scandalum iniq̄-
 tatis sue statuerit p̄tra faciē
 suā ⁊ venerit ad p̄phetā in-
 terrogans p̄ eū me: ego dñs
 respondebo et in multitudine
 imundiciarū suarū vt capi-
 piatur domus israel i corde
 suo quo recesserunt a me in
 cunctis idolis suis. **Actō. iij.**
Propterea dic ad dō-
 mū isrl. Hec dicit dñs
 deus. **Q**uertimini ⁊ recedi-
 te ab idolis vestris ⁊ ab vni-
 uersis cōtaminatōnib⁹ v̄ris
 auertite facies vestras. **Q**ui
 hō hō de domo israel ⁊ de p̄-
 felitis quicunq̄ aduena fue-
 rit in israel / si alienatus fue-
 rit a me ⁊ posuerit idola sua
 in corde suo ⁊ scandalum in-
 quitatis sue statuerit contra
 faciē suā ⁊ venerit ad p̄phe-
 tā vt interroget p̄ eū me: ego
 dñs rñdebo ei p̄ me: et ponā
 faciē meā sup̄ hominē illū ⁊
 faciā eū in exēplū ⁊ in puer-
 biū ⁊ disperdaz eū de medio
 ppli mei: ⁊ sciet q̄ ego dñs.
Et p̄pheta cū errauerit ⁊ lo-
 cutus fuerit verbū ego dñs
 decept⁹ p̄phetā illū. **E**t extē-
 dā manū meā sup̄ eū ⁊ dele-
 bo eū de medio populi mei
 israel: et portabunt iniq̄tatē
 suā. **I**uxta iniq̄tatē interro-
 gā tis sic iiquitas p̄phete erit:
 vt nō erret vltra dom⁹ isrl a
 me / neq̄ polluat i vniuersis
 p̄uaricationib⁹ suis: s; sint
 mihi in populū et ego sim
 eis in deū ait dñs exercitū.

Hoete. xliii. Actō prima.

Et fact⁹ est sermō dñi
 ad me dicēs. **F**ili ho-
 minis fra cū peccauerit mi-
 hi vt p̄uaricet p̄uaricans ⁊ ex-
 tendā manū meā sup̄ eā ⁊ cō-
 terā virgā panis eius ⁊ imit-
 tā in eā famē: ⁊ interficiā de
 ea hoīem ⁊ iumētū. **E**t si fue-
 rint tres viri isti i medio ei⁹ /
 noe / daniel / ⁊ iob: ip̄i iustitia
 sua liberabunt aīas suas ait
 dñs exercitū. **Q**ui ⁊ si be-
 stias pessimas induxero sup̄
 per terram vt vastant eam ⁊
 fuerit inuia eo q̄ non sit per-
 transiens propter bestias:
 tres viri isti si fuerint in ea
 viuo ego dicit domin⁹ deus
 quia nec filios nec filias libe-
 rabunt sed ip̄i soli liberabun-
 tur: terra autem desolabitur
Et si gladius induxero sup̄
 terraz illam ⁊ dixerō gladio
 transi per terram / et interfe-

cero de ea hoïem z lumētū?
et tres viri isti fuerint in me-
dio eius viuo ego dicit dñs
deus non liberabunt filios
neq; filias: sed ipsi soli libe-
rabuntur. Tu. **Lectio. ij.**

S immifero sup terrā et
effudero indignationē meā
sup eā in sanguine vt auferā
ex ea hoïem z iumentum; et
noe; z daniel; z iob fuerint i
medio ei; viuo ego dicit do-
min; de; q; filii et filia; nō li-
berabūt; s; ipsi iustitia sua li-
berabunt aias suas: qm̄ hec
dicit dñs de;. **Qd** z si quat-
tuor iudicia mea pessia; gla-
dium; et famē; z bestias ma-
las; z pestilentiam misero in
hierusalē vt interficiā de ea
hoïem; z pecus; tñ relinquet
in ea saluatio eduentiū fili-
os z filias. Ecce ipi egrediē-
tur ad vos z videbitis viam
eor; z adinuetiones eorū; z
solabimini super mala qd
induxit in hierusalē in oibus
q̄ importauit sup eā; z sola-
bunt vos cū videritis viā eo-
rū z adinuetiōes eor; z co-
gnoscetis qd nō frustra fece-
rim om̄ia q̄ feci t; a; ait dñs
deus. Tu autē. **Lectio. iij.**

E factus est sermo dñi
ad me dicens. Filii ho-

minis; quid fiet de ligno vt-
tis ex omnibus lignis nemo-
rū q̄ sunt inter ligna syluar;
Hunqd tollet de ea lignum
vt fiat opus; aut fabricabit
de ea papillus vt de pēdeat
in eo quodcunq; vas; Ecce
igni datū est i escā; vtramq;
partē eius cōsumpsit ignis;
z medietas eius redacta est
in fauillas. Hunqd vtile erit
ad opus; Etā cū esset inte-
grū nō erat aptuz ad opus;
quātomagis cū ignis illud
deuorauerit et cōbuserit nō
h̄l ex eo fiet operis. **¶** Pro-
pterea hec dicit dñs deus.
Quō lignū vit; inf ligna syl-
uar; qd dedit igni ad deuorā-
dū; sic tradā hitatores hie-
rusalē; z ponaz faciē meā in
eos. De igne egrediētur; et
ignis cōsumet eos. Et scietis
q; ego dñs cū posuero faciē
meā i eos; z dederō terrā in-
uitā z desolatā; eo q; p̄uarica-
tores extiterit dicit dñs de;.

¶ Hoete. xv. Lectio p̄tima.

E factus est sermo dñi
ad me dicens. Filii ho-
minis; notas fac hierusale;
abominationes suas; et dic-
ces. Hec dicit dñs de;. Hie-
rusalem radix tua z genera-
tio tua de terra chanaan; p̄-
tuus amore; et mater tua

cethea. Et qñ nata es in die
 ortus tui nõ est precisus vm
 bilic⁹ tu⁹: z aqua nõ est lota
 in salutez nec sale salita: nec
 inuoluta pãnis. Nõ pepcit
 oculus sup te: faceret tibi
 vñũ de his miser⁹ tui: qz p
 lecta es sup faciẽ terre: ab
 lectiõẽ afe tue: in die qñ na
 ta es. Transiens autẽ per te
 vidi te cõculcatã in sanguie
 tuo: z dixi tibi cũ esses in san
 guine tuo. Aue. Dixi inq̃
 tibi in sanguine tuo. Aue.
 Multiplicatã quasi germen
 agri dedi te: z multiplicata
 es z gradis effragat: z ingres
 sa es: et peruenisti ad muni
 dum muliebrem. **Lectio. ij.**
Quæra tua itumuefz:
 Et pil⁹ tuus germina
 uit: et eras nuda z confusione
 plena. Et transiit p te: z vidi
 te: z ecce tps tuũ tps amãti
 um. Et expandi amictuz me
 um sup te: z operui ignomi
 niã tuã. Et iuravi tibi: et in
 gressus sum pactũ tecuz: ait
 dñs de⁹. Et facta es mihi: z
 laui te aqua: z emũdavi san
 guinẽ tuũ ex te. Et onxi te o
 leo: z vestiui te discolorib⁹
 z caldanti te iacicto. Et circi
 re bysso: z indui te subtilib⁹:
 z ornavi te ornamẽto. Et de
 di armillas in manib⁹ tuis: z

torquẽ circa collũ tuum. Et
 dedi iaurẽ sup os tuũ: z cir
 culos aurib⁹ tuis: et coronã
 decoris in capite tuo. Et or
 nata es auro et argento: et
 vestita es bysso z polimitor
 multis coloribus. Similã z
 mel z oleum comedisti: z de
 cora facta es vehemẽter ni
 mis. Tu autẽ. **Lectio. iij.**

Quæra tua itumuefz:
 z egressum est nomẽ
 tuum in gentes propter spe
 ciẽ tuã: qz perfecta eras in de
 core meo quẽ posueras sup
 te dicit dñs deus. Et habẽs
 fiduciã in pulchritudine tua
 fornicata es in nomie tuo: z
 exposuisti oẽm fornicatiõem
 tuã omni transeunti: vt eius
 fieres. Et sumens de vesti
 mẽtis tuis fecisti tibi excel
 sa hinc inde consuta: z forni
 cata es super eis: sicut non
 est factũ neqz futurũ est. Et
 tulisti vasa decor⁹ tui de au
 ro meo et argento meo que
 dedi tibi: et fecisti tibi ima
 gines masculinas: z fornicata
 est in eis. Et supisti vesti
 mẽta tua multicoloria: z o
 peruisti illas. Et oleũ meũ z
 thimiamã meũ posuisti co
 ra eis: z panẽ meũ quẽ dedi
 tibi z similã z oleũ z mel qui
 bus enutriti te: posuisti in cõ

pectu eorū in odore suavitatis. **Hocte. xvj. Lectio. j.**

Quod factum est ait dñs de⁹: et tulisti filios tuos: et filias tuas quas genuisti mihi: et immolasti eis ad deuorādū. Nunquid pua est fornicatio tua: et imolasti filios meos: Et dedisti illos cōsecrans eis. Et post oēs abominaciones tuas et fornicaciones nō es recordata dierū adolescentie tue: quā eras nuda et cōfusione plena: cōculcata in sanguine tuo. **¶** Et accidit post oēs malitia tuā: uere tibi ait dñs de⁹. Et edificasti tibi lupanar: et fecisti tibi prostibulū in cūctis plateis. Ad omne caput uie edificasti signū prostutōis tue: et abominabile fecisti decorē tuū. Et diuisisti pedes tuos ut transeūt: et multiplicasti oēs fornicaciones tuas. Et fornicata es cū filiis egypti uicinis tuis magnarū carnium: et multiplicasti fornicaciones tuā ad irritādū me. **¶**

Ecce ego extendā manū meā sup te: et auferā iustificacionē tuā. Et dabo te in aias odiētium testiarū palestinarū: quā erubescūt in uia tua scelerata. Et fornicata es in filiis assyrio-

rum: eo quod necdū fueris expleta. Et postquā fornicata es nec sic satiatā es: et multiplicasti fornicacionē tuā in terra chanaan cū chaldæis: et nec sic satiatā es. In quā mundabo cor tuū ait dñs de⁹: cum facis oīa hec opera mulieris meretricis et procacis. **¶** Quia fabricasti lupanar tuum in capite oīs uiez et excelsum tuum fecisti in oī platea. Hec facta es quasi meretrix fastidio augens precii: quasi mulier adultera: que sup uirū suū inducit alienos. Omnibus meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cūctis amatoribus tuis: et donabas eis ut intrarent ad te undiq; ad fornicandū tecū. Factūq; est in te propter consuetudinem mulierum in fornicacionibus tuis: et post te non erit fornicatio. In eo enim quod dedisti mercedes et mercedes nō accepisti: factum est in te cōtrarium. **Lectio. iij.**

Roptea meretrix audivit dñi. Hec dicit dñs de⁹. Quia effusum est es tuū et reuelata ē ignominia tua in fornicacionibus tuis sup amatores tuos et sup idola abominacionū tuarū.

in sanguine filiorum tuorum
 quos dedisti eis: ecce ego con-
 gregabo omnes amatores
 tuos quibus comixta es: et om-
 nes quos dilexisti cum uiuer-
 sis quos oderas. Et congre-
 gabo eos super te undique: et nu-
 dabo ignominiam tuam coram
 eis. Et uidebunt omnes turpitu-
 dinem tuam: et iudicabo te iudi-
 cibus adulterarum et effluentium
 sanguinis. **E**t dabo te in
 sanguinem furoris et zelus: et da-
 bo te in manus eorum. Et destru-
 ent lupanar tuum: et demolietur
 prostibulum tuum. Et denu-
 dabunt te vestimenta tua: et au-
 ferent uasa decoris tui. Et de-
 relinquent te nudam plenamque
 ignominiam: et adducet super
 te multitudinem. Et lapida-
 bunt te lapidibus: et trucidabunt
 te gladiis suis. Et probu-
 rent domos tuas ignem: et fa-
 cient in te iudicia in oculis
 mulierum plurimarum. Et desu-
 nes fornicari: et mercede syl-
 tra non dabis. Et reqüescent id-
 gnatio mea in te: et auferetur
 zelus meus a te. Et quiescam
 nec transcar amplius: eo quod non
 fueris recordata dierum ado-
 lescentie tue: et provocasti me
 in omnibus hijs. Quia propter te
 ego uias tuas in capite tuo
 dedi ait dominus deus: et non
 feci iuxta scelera tua in om-
 nibus abominationibus tuis.

Nocte. xvij. Lectio. pila.
Ecce omnia que dicit vulgo
 puerbuli: in te assumet
 illud dicens. Sicut matris et
 filia eius. Filia matris tue
 es tu que proiecit virum su-
 um et filios suos: et sororum
 tuarum tu: que proie-
 cerunt viros suos et filios su-
 os. **Q**uare uestra cetera et
 pater uester amoris. Et so-
 rorum tua maior samaria: ipsa
 et filie eius que habitant ad si-
 nistras tuas. Sororum autem tua
 minor te que habitat a de-
 xtris tuis: sodomam et filie eius.
 Sed nec in uis earum am-
 bulasti: neque secundum scelera
 earum fecisti. Paucillam minime
 pene sceleratorem fecisti illis
 in omnibus uis tuis. **U**n-
 de ego dicit dominus deus: quia non
 feci sodomam sororum tua ipsa et
 filie eius: sicut fecisti tu et fi-
 lie tue. **Tu autem. Lectio. ii.**

Ecce hec fuit iniquitas
 sodomae sororis tue: et
 supbia saturitas panis et abun-
 dantia et oculi ipsius et fi-
 liarum eius: et manus egenorum
 pauperum non porrigebant et
 eleuati sunt et fecerunt abo-
 minationes coram me: et ab-
 tuli eas sicut uidisti. **E**t fa-

maria dimidiū pctōrū tuo-
rum nō peccauit: sed uicisti
eas sceleribus tuis: et iustifi-
casti sorores tuas in oībus
abominatiōibus tuis quas
operata es. Ergo et tu por-
ta cōfusiōē tuā: que uicisti
sorores tuas peccatis tuis
sceleratius agēs ab eis. Iu-
stificate sunt enī a te. Ergo
et tu pfundere: et porta igno-
minā tuam: q̄ iustificasti so-
rores tuas. Et conuertā re-
stituens eas conuersione so-
domorum cū filiabus suis: et
conuersione samarie et fi-
liarum eius. Et conuertā re-
uersionem tuā in medio ea-
rum: ut portes ignominiam
tuam: et confundaris in om-
nibus que fecisti consolans
eas. Tu autē. *Lectio. iij.*

Et soror tuā sodoma
et filie ei⁹ reuertētur
ad antiquitatem suam: et sa-
maria et filie eius reuerten-
tur ad antiquitatem suam: et
tu et filie tue reuertimini ad
antiquitatē uestrā. Non fuit
autem sodoma soror tua au-
dita in ore tuo in die supbie
tue: anteq̄ reuelaret mali-
tia tua sicut hoc tpe ī oppro-
brium filiarū syrie: et cuncta
rum in circuitu tuo filiarū
palestinarū que ambiunt te

per girum. **S**celus tuum
et ignominia tuā tu portasti
ait dñs deus. Quia hec dixit
dñs deus. Et facias tibi
sicut despexisti iuramentū
ut irritū faceres pactū: et re-
cordabor ego pacti mei te:
cum in diebus adolescentie
tue: et suscitabo tibi pactum
sempiternū. Et recordaberis
uiarum tuarū: et confun-
deris cū receperis sorores
tuas: maiores cum minoribus
tuis: et dabo tibi eas in
filias s; nō ex pacto tuo. Et
suscitabo ego pactum meū
tecum: et scies quia ego do-
minus ut recorderis et con-
fundaris: et non sit tibi ultra
aperire os p̄e confusione
tua: cum placatus fuero tibi
in omnibus que fecisti ait
dominus deus. Tu autem.

Nocte. xviii. Lectio. p̄sa
Et factū est uerbu dñi
ad me dicens. Filii hoīs
ppone enigma et narra pa-
rabolā ad domum israel: et
dices. Hec dicit dñs deus.
Aquila grandis magnarū
alarū longo mēbriorū doctu
plena plumis et uarietate ue-
nit ad libanū: et tulit medul-
lam cedri. Sūmitatē frondi-
um eius auulsit: et transpor-
tauit eam in terrā chanaan
p̄. iij.

in vrbē negociatorū posuit illam. **E**t tulit de semine terre ⁊ posuit illud i terra p semine: vt firmaret radices sup aquas multas. In sup hie posuit illud. Cūq; germinasset creuit in vineam la tiorē: humili statura respici entibus ramis eius ad eā: et radices ei⁹ sub illa erāt. Facta est ergo vinea: ⁊ fructificauit in palmites: ⁊ emisit propagines. **Lectio. ii.**

Facta est aq̄la alte ra grandis ⁊ magnis alis multisq; plumis. Et ecce vinea ista quāsi mittens radices suas ad eam ⁊ palmites suos extēdit ad illam vt irrigaret eam de areolis germinis sūt q̄ in terra bona super aquas multas plāta ta est vt faciat frondes ⁊ portet fructū vt sit in vineā gran dem. **Dic.** Hec dicit dñs deus. Ergo ne prosperabit: Nonne radices ei⁹ euellēt: et fructus eius distringēt: Et siccabit omnes palmites germinis eius ⁊ arefcet: ⁊ et non in brachio grandi neq; i populo multo: vt euelleret eam radicit⁹. Ecce plantata est. Ergo ne prosperabitur: Nonne cū tetigerit eā vētus vrēs siccabit: ⁊ in areis germinis sui arefcet? **Lectio. iii.**

Factum est verbum domini ad me dicens. Dic ad domum eras peran tem. Nescitis quid ista signi cent? Dic. Ecce venit rex babilonis in hierusalem: ⁊ assu met regem et principes ei⁹ et adducet eos ad semetip sum in babilonem. Et tollet de semine regni ferietq; cū eo fed⁹: et accipiet ab eo iurandum. Sed ⁊ fortes terre tollet vt sit regnum humi le et non eleuetur: sed custo diat pactum eius et seruiet illud. Qui recedēs ab eo misit nuncios ad egyptum: vt daret sibi equos et populi multum. Nūquid prospera bitur vel consequet salutes qui fecit hec? Et qui dissoluit pactū: nūquid effugiet? Vtuo ego dicit dominus de us: quoniam in loco regis qui constituit euz regem cuius fecit irritum iuramentum ⁊ soluit pactuz quod habebat cum eo: in medio babilonis morietur. Et nō in exercitu grādi neq; in populo multo faciet pharao ⁊ tra eū plus in tactu aggeris ⁊ in extructiōe vallorū: vt interficiat alias multas. Spreuerat ei iuramentū vt solueret fed⁹:

et ecce dedit manū suā: et cū oīa hec fecerit non effugiet. **¶** Propterea hec dicit dominus deus: Alio ego: quā in ramentū quō spreuit et fedus quō preuaricat⁹ est ponā in caput ei⁹. Et expandā sup euz rhete meū et apprehendet in sagena mea: et adducā eū in babilonē: et iudicabo illū ibi in preuaricatione qua desperxit me: et oēs profugi ei⁹: cūz vniuerso agmine gladio cadent: residui autē in oēm ventū dispergentur: et scietis quia ego dominus locutus sum.

¶ Nocte. xij. Lectio prima

Hec dicit dñs de⁹. Et sumam ego de medulla cedri sublimis: et ponam de vertice ramorū ei⁹. Tene rū dstringā: et plātabo sup montē excelsum et eminētē. In monte sublimi isrl' plantabo illud: et erūpet in germen et faciet fructū: et erit in cedrū magnam. Et habitabūt sub ea oēs volucres: et vniuersum volatile sub vmbra frondūz ei⁹ nidificabit. Et scient omnia ligna regionis quia ego dñs humiliāui lignum sublime et exaltaui lignū humile: et siccaui lignū viride: et frondere feci lignū aridū. Ego dñs locut⁹ sum et

fecit. **¶** Et factus est sermo dñi ad me dicēs. Quid ē quod inter vos parabolā veritatis in puerbiū istud in terrā isrl' dicentes: p̄ses comederunt vniū acerbā et dētes fillorūz obstupescunt: Alio ego dicit dñs deus: si erit vltro vbis parabola hec in puerbiū in isrl'. Ecce oēs anime mee sūt. At aīa p̄ris: ita aīa filij mea est. Aīa q̄ peccauerit: ipsa morietur. **¶ Acto. ij.**

¶ Vir si fuerit iust⁹ et fecerit iudiciū et iustitiam: in montib⁹ nō comederit et ocul⁹ suos nō leua uerit ad idola domus israel: et vxorē proximi sui nō uio lauerit ad multerē mēstruatam nō accesserit: et hoīem nō cōtristauerit: pign⁹ debitorū reddiderit p̄ vī nūbil rapuerit panē suū esuriētī dederit et nudū operuerit veste mēto: ad iuram nō comoda uerit et āpli⁹ nō accepit: ab iniq̄tate auerterit manū suā iudiciū verū fecerit inē virū et virū in preceptis meis ābulauerit et iudicia mea custodierit vt faciat veritatē: hic iust⁹ est. Aīa uiuere: ait dñs deus. **¶** Quod si genuerit filium latronē effundentem sanguinem et fecerit vniū de

istis et hec quidem omnia nō
facientem? sed in montibus
comedentem et uxorem pro-
ximi sui pollutentem egenū
et pauperem contristantem
rapientem rapinas pignus
non reddentem. Ad idola le-
uantem oculos suos abomi-
nationem facientem ad vsu-
ram dantē et amplius acci-
pientem: nunquid uiuet? Non
uiuet. Cū uersa detestan-
da hec fecerit: morte morietur.
Sanguis eius in ipso crit.

Quod si genuerit *le. iii.*
rit filium quē uidēs om-
nia peccata patris sui que fe-
cit: timuerit et non fecerit si-
mile eis: super montes nō cō-
ederit et oculos suos nō le-
uauerit ad idola domus is-
rael: et uxorem proximi sui nō
violauerit et virum nō cōtri-
stauerit pignus nō retinuerit
et rapinam non rapuerit: pa-
nem suum esurienti dederit
et nudū operuerit vestimētis:
a pauperis iuria auerterit
manū suā: usurā et supra bun-
dantiā nō acceperit iudicia
mea fecerit et in pceptis me-
is ambulauerit: hic non mo-
rietur in iniquitate patris sui: ser-
uita uiuet. **P**ater eius quē ca-
lumnias fecit: et uim fecit fra-
tri: et malū operatus est in

medlo populi sui: ecce mor-
tuus est in iniquitate sua. Et
dicitis. Quare nō portabit
filius iniquitatē patris? At-
delicet quia filius iudicium
et iustitiam operatus est: oia
pcepta mea custodiuit et
fecit illa: vita uiuet.

Hocte. xx. Lectio prima.

A prima quē peccauerit
et ipsa morietur. Filius nō
portabit iniquitatem patris
et pater nō portabit iniquitatē
filij. Iustitia iusti super ipsum
erit: et impietas impij erit su-
per eum. Si autē impij egerit
penitentiā ab oibus peccatis
suis quē operatus est: et custo-
dierit uersa pcepta mea:
et fecerit iudiciū et iustitiā:
vita uiuet: et nō morietur. Om-
niū iniquitatum eius quas ope-
ratus est non recordabor. In
iustitia sua quam operatus
est uiuet. **N**unquid volun-
tatis mee est mors impij di-
cit dñs deus: et nō ut cōuerta
tur a uis suis et uiuat. Si autē
auerterit se iustus a iustitia
sua et fecerit iniquitatē secun-
dum omnes abominationes
quas operari solet impius:
nunquid uiuet. Omnes iusti-
tie eius quas fecerat non re-
cordabunt. In pernicatione
qua pericacatus est: et i pec-

cato suo quod peccauit: in
ipsis morietur. **Lectio. ij.**

Et dixit: Non est equa
via domini. Audite do-
mum israel. Nunquid via mea non est
equa: et non magis viae vestre
praeuere sunt: Cum enim auerte-
rit se iustus a iustitia sua et
fecerit iniquitatem: morietur
in eis. In iniustitia quam ope-
ratus est morietur. Et cum
auerterit se impius ab impi-
tate sua quam operatus est et
fecerit iudicium et iustitiam: ip-
se animam suam uiuificabit. Con-
siderans enim et auertens se
ab omnibus iniquitatibus suis
quas operatus est: uita uiuet
et non morietur. **Et dicunt**
filii israel. Non est equa uia
domini. Nunquid uiae meae non sunt
equae domus israel et non ma-
gis uiae vestre praeuere: Idcirco
unquamque iuxta uias su-
as iudicabo domum israel ait
dominus deus. **Conuertimini**
et agite penitentiam ab om-
nibus iniquitatibus uestris:
et non erit uobis in ruinam in-
telligas. Projicite a uobis om-
nes preuaricationes uestras
in quibus preuaricati estis:
et facite uobis cor nouum et
spiritum nouum. **Et quare mo-**
riemini domus israel: Quia
nolo mortem morientis dicit

dominus deus. **Conuertimini**
et uiuite. **Lectio. iij.**

Et tu fili hominis assume
placitum super princi-
pes israel: et dices. Quare
maius tua leena in leones cu-
bavit: In medio leunculo-
rum enutrit catulos suos. Et
eduxit unum de leunculis suis:
leo factus est: et didicit ca-
pere praedam hominum: et come-
dere. Et audierunt de eo gen-
tes: et non absque uulneribus
suis ceperunt eum: et adduce-
runt eum in cathenis in terram
egypti. **Quae cum uidisset quoniam**
infirmata est et perisset ex-
pectatio eius: tulit unum de leu-
culis suis: leonem constituit eum
Qui incedebat inter leones
et factus est leo: et didicit
praedam capere et homines de-
uorare: didicit uiduas face-
re et ciuitates earum in deser-
tum adducere: et desolata est
terra et plenitudo eius: a uo-
ce rugitus illius. **Et conue-**
nerunt aduersus eum gentes
undique de prouincijs: et ex-
panderunt super eum rhete su-
um. In uulneribus earum ca-
pitus est: et miserunt eum in ca-
ueam. In cathenis adduce-
runt eum ad regem babilonis
miseruntque eum in carcerem: ne
audiretur uox eius ultra su-

per montes israel. **Q**uater
tua quasi vinea in sanguine
tuo: et super aquam plantata
est. Fructus eius et frondes
eius creuerunt et aquis mul-
tis: et facte sunt ei virge so-
lide in scepra dominantium:
et exaltata est statura eius
inter frondes. Et vidit alti-
tudinem suam in multitudine
palmitum suorum: et euulsa
est in ira in terram proiecta:
et ventus viens siccauit
fructum eius: marcuerunt et
aresfacte sunt virge roboris
eius. Ignis comedit eam.
Et nunc transplantata est in
desertum in terra inuisa et si-
tienti: et egressus est ignis
de virga ramorum eius qui
fructum eius comedit: et non fuit
in ea vigor sceptrum domi-
nantium. **placet est: et erit in pla-**
ctu. **Hocte. xxi. Lectio. i.**

Et factum est in anno
septimo in quinto ide-
cima mensis: et venerunt viri
de senioribus israel ut inter-
rogarent dominum: et sederunt co-
ram me. Et factus est sermo
domini ad me dicens. Filius
hominis loquere senioribus israel:
et dices ad eos. Hec dicit
dominus deus. Num ad interro-
gandum me vos venistis: et
ego: quia non responde-

bo vobis ait dominus deus.
Si iudicas eos: si iudicas fi-
lius hominis: abominationes
patrum eorum ostende eis: et
dices ad eos. Hec dicit dominus
deus. In die qua elegi israel
et leuaui manum meam pro-
sterpe domus iacob et appa-
rui eis in terra egypti et leuaui
manum meam pro eis dices
ego dominus deus vester: in
die illa leuaui manum meam
pro eis ut educerem eos de
terra egypti in terra quam
prouideram eis fluentem la-
cte et melle: que est egregia
inter omnes terras. **Lec. ii.**

Et dixi ad eos. Unus-
quisque offensiones oculorum
suorum abiciat: et in
idolis egypti nolite pollui.
Ego dominus deus vester. Et irri-
tauerunt me: nolueruntque au-
dire. Unusquisque abomina-
tiones oculorum suorum non
proiecit: nec idola egypti re-
liquerunt. Et dixit effunde
ira indignationes meas super
eos: et implete iram meam in eis
in medio terre egypti. Et fe-
ci propter nomen meum: ut non
violaretur coram gentibus
in quarum medio erant: et in-
ter quas apparui eis ut edu-
cerem eos de terra egypti.
Et ieci eos de terra egypti

et eduxi eos i deserto: et dedi eis precepta mea et iudicia mea ostendi eis: que faciet homo et uiuet i eis. Insuper et sabbata mea dedi eis: ut esset signum inter me et eos: et sciret quia ego dominus sanctificans eos. Tu. *Lectio. iij.*

Erritauerunt me dominus israel in deserto: in preceptis meis non ambulauerunt et iudicia mea protulerunt que faciens homo uiuet in eis: et sabbata mea violauerunt uehementer. Dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto: et consumerem eos. Et feci propter nomen meum ne violaretur coram gentibus: de quibus eieci eos in conspectu earum. Ego igitur leuavi manum meam super eos in deserto ne inducerem eos in terram quam dedi eis: fluuitem lacte et melle precipuam terrarum omnium: quia iudicia mea protulerunt et in preceptis meis non ambulauerunt: et sabbata mea violauerunt. Post idola enim eorum gradiebatur. Et percussit oculus meus super eos: ut non inficerem eos: nec contempserim eos in deserto.

Hocte. xxij. *Lectio prima*

Dixi autem ad filios eorum in solitudine. In preceptis patrum uestrorum nolite recedere: nec iudicia eorum contumaciter: nec in idolis eorum polluamini. Ego dominus deus uester. In preceptis meis ambulate: et iudicia mea custodite et facite ea: et sabbata mea sanctificate ut sit signum inter me et uos: et sciat quia ego dominus deus uester. Et exacerbauerunt me filii: et in preceptis meis non ambulauerunt et iudicia mea non custodierunt ut facerent ea que cum fecerit homo uiuet in eis: et sabbata mea violauerunt. Et comminatus sum ut effunderem furorem meum super eos: et implerem iram meam in eis in deserto. *Lectio secunda.*

Averti autem manum meam: et feci propter nomen meum: ut non violarem coram gentibus: de quibus eieci eos i oculis earum. Breuiter leuavi manum meam in eos in solitudine: ut dispergerem illos in nationes et uentilarem in terras: eo quod iudicia mea non fecissent et precepta mea reprobaissent et sabbata mea violassent: et post idola patrum suorum fuissent oculi eorum. Ergo et ego dedi eis precepta non bona

et iudicia in quibus non veni-
unt: et pollui eos in muneri-
bus suis cum offerrent om-
ne quod aperit vulvā ppter
delicta sua: et sciet quia ego
dominus. *Lectio tertia.*

Quamobiem loquere
ad domū isrl' fili ho-
minis: et dices ad eos. Hec
dicit dominus deus. Adhuc
et in hoc blasphemauerunt
me patres vestri cum spre-
uissent me in contēnētes: et in-
duxissent eos in terram sup-
quam leuavi manum in eā
vt darem eis. Viderunt om-
nem collem excelsum et om-
ne lignū nemorosum et im-
molauerunt ibi victimas su-
as: et dederunt ibi irritatio-
nem oblationis sue: et posue-
runt ibi odorem suauitatis
sue et libauerunt libationes
suas. Et dixi ad eos. Quid
est excelsum et ad quod vos
ingredimini? Et vocatū est
nomen eius excelsum: vsq;
ad hanc diē. Propterea dicit
ad domum israel. Hec dicit
dominus deus. Certe in via
patrum vestrorum vos pol-
luimini: et post offendicula
eorum vos fornicamini. Et
in oblatione donoruū vestro-
rum cum transducitis filios
vestros per ignem vos pol-

luimini in omnibus idolis
vestris vsq; hodie: et ego re-
spondebo vobis domus Isra-
el. Alio ego dicit dominus
deus: quia non respondebo
vobis: neq; cogitatio men-
tis vestre fiet dicentū. Eri-
mus sicut gētes et sicut cog-
nationes terre: vt colam⁹
ligna et lapides. Alio ego
dicit domin⁹ deus: quoniam
in manu forti et brachio ex-
tento et in furore effuso re-
gnabo super vos. Et educa-
bo vos de populis: et congre-
gabo vos de terris in quibus
dispersi estis. Tu autē,

**¶ Finit pars estua-
lis de tempore.**